CODICIS AMBROSIANI 222

SCHOLIA IN THEOCRITUM.

CODICIS AMBROSIANI 222

SCHOLIA IN THEOCRITUM

PRIMUM EDIDIT

CHRISTOPHORUS ZIEGLER.

TUBINGAE

IN BIBLIOPOLIO H. LAUPP.

1867.

EX OFFICINA H. LAUPP.

PRAEFATIO.

Ex quo Calliergus Romae 1516 primus scholia in Theocritum edidit, in iis supplendis et emendandis multi viri docti versati sunt. Sufficit nominasse Gaisfordium, Duebnerum, Ahrensium. Sed quamvis librorum manuscriptorum, quos consulere illis licuit, magnus sit numerus, tamen adhuc desiderata est accurata collatio codicis Ambrosiani 222, principis omnium Theocriti codicum, cujus praeter ea, quae ad quartum Idyllium in Ahrensii editione leguntur, nihil fere innotuerat. Itaque quum mense Aprili anni 1864 in Italiam profectus essem, Mediolani in bibliotheca Ambrosiana huic potissimum libro operam dedi. Quanta maxima fieri poterat diligentia, excussi secundum editionem Gaisfordianam quae codex ille in Theocritum continet scholia; ubi lectio variaret, id notavi, quae nondum erant edita — sunt autem permulta — descripsi. Opere absoluto quae scripseram continuo retractavi. Iterum id feci anno insequenti mense Augusto, quum in patriam rediens denuo Mediolani morarer. Volui praestare quantum possem neque ullam officiorum meorum partem non exsequi.

Est autem codex Ambrosianus [1]) ex libris Merulae, forma maxima, bombycinus, saeculi decimi tertii. Inde a pagina 340 sequuntur in eo post Dionysii Periegesin haec Theocriti Idyllia: 1. 7. 3. 4. 5. 6. 8—13. 2. 14. 15. 17. 16. 29 cum

1) Apud Gaisford. K. Ego appellavi eum simpliciter cod. — Praeterea hic illic attuli signis Ahrensnsus 4. (Romanum), p. (Florentinum), L. M. P. (Parisinos), Gen.[a.] Gen.[b.] (Genevensem), Barocc. Vulcan. Cfr. Praefat. Ahrens. — Aliquoties commemoravi etiam quae mihi excerpseram ex Ambros. 32. et Vat. 42.

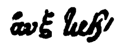
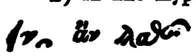
scholiis uberrimis, quae partim infra supraque textum, partim a dextra apposita sunt. Scriptura elegans est, sed scholiorum litterae sunt valde minutae, plurimis complicatae compendiis omninoque haud raro ita comparatae, ut ad dignoscendas eas vitrum ocularium mihi adhibendum esset. Prima cujusque lemmatis littera est fere minio picta; scholia autem non semper eo, quo debent, ordine sese excipiunt [1]). Neque omnia integra servata sunt: multorum exstant tantummodo frusta. Aut mutilatum fuit quod librario ad manus erat exemplar aut ex parte tam male habitum, ut quaedam non posset legere. Aliquot loci adeo sunt evanidi, ut, quid scriptum fuerit, nullis jam machinis possit expediri. Secunda manus hic illic evanida renovavit; num omnino recte, dubito. Frequentes sunt permutationes spirituum et accentuum, vocalium et diphthongorum, praepositionum, nominum propriorum [2]). Modo singulae litterae desunt [3]), modo abundant [4]). Praeterea occurrunt nobis falsae terminationes, ut *κείμενον, κατεχόμενος, στεφάνω, αἰσθάνεσθαι* pro *κειμένου, κατεχομένου, στεφάνοις, αἰσθάνεται.* Quae sejungenda erant, sunt conjuncta in *αὐτάρκιστις* 8, 33. et *ὠπορύστις* 11, 31. Accedunt dittographiae, denique male aut dilatata aut interjecta.

Talis quum libri sit conditio, in eo edendo hanc rationem sequutus sum. Scholiorum justum ordinem restitui. Scripturae discrepantias locosque evanidos diligenter indicavi. Lacunarum alias punctis significavi, alias supplevi, suppletas uncinis inclusi [ ]. Dittographias aut quae superflua omnino viderentur hoc signo ( ) proscripsi aut in notis attuli. Quae a criticis proposita erant, partim in textum recepi, partim infra commemoravi. Haud exiguum conjecturarum numerum Ambrosiano egregie confirmari non sine voluptate videbunt lectores, ut

1) Cfr. Addenda. 2) *ἀδύ. ὦδε. ὤριφος. ἀλώπηξ. ὁσκάριος. λῖνον. δρομαῖα. δῖφρον. Φάσις. πρεσβύτις. παροδίτις. Ἄνωπος. ὦδειν. Μήκωνος. Εὐρυμήδης. Μιλισίου. τι — τυ — τοι. πυρνέαις. Περρεβία. λειπών. ἀείτας. φαλειός. ἐπὶ — ὑπὸ — ἀπό. περὶ — παρά. μετὰ — κατά. πρὸ — πρός. Κρατεύας — Κρατῖνος. Θεόκριτος — Θεόφραστος. Ἡρόδωρος — Ἡρόδοτος. Σώπατρος — Σώστρατος. Ἀριστοφάνης — Ἀριστοτέλης.* 3) *Ἀσυρίου. ἀπαλασσομένων. συνεραμένα.* 4) Inprimis *ν*. Tum *ἀμφίκευσο. Σαμπφώ. δραγχμῶν.*

Bentleji *μεταβληθῆναι* 2, 17. Hemsterhusii *ἐπηρώθη* 1, 85. *πάλην* 4, 28. *δι' ὄχλου τινὶ* 5, 78. *φῆμις* 10, 28. *Κήϋκος* 13, 7. *συντευξόμενον* 14, 5. *ἔτι χνοάζει* 15, 130. Toupii *αἰθέρα* 1, 52. *σὺ γὰρ* 2, 10. *περιΐδης* 5, 68. *ἀμόργη* 7, 105. *ἐπασάμην* 9, 25. *Πλειάδες* 13, 25. *παρατίθενται* 15, 112. Casauboni *ρκδ'* Hypoth. 4. Salmasii *Τριοπίῳ — Τριόπιον* 17, 69. Sam. Petiti *ᾧ καλὲ* 8, 51. Geelii *ἐκτρίβουσι* 7, 31. *πληρώματα* ibid. 157. *πτερυσσομένης* . 13, 12. *αἰὼν* 16, 71. Fr. Jacobsii *Οἰνηΐδος*, *ἔνιοι* 1, 123. *λευκαίνεται* 4, 28. Meinekii *οὐδέποτε* 3, 31. *Μόλων ἢ Σίμων* 7, 125. *αὐλητικὴν* Hypoth. 8. Aderti *ξαίνειν* 5, 98. Duebneri *ὡς κόρη* 4, 62. *γραμμὴ ἡ τῶν δρομέων σπάρτη* 6, 18. *παρακμάζον* 14, 51. Piccoli *ἀναπεπταμένος* 1, 106. *λυπηρὸν* 8, 74. *τὴν δὲ κατὰ* 15, 126. Heckeri *Οἰκεῦντα* 7, 116. Ahrensii *τημελούμεναι* 1, 34. *ἐρᾷ σου* 6, 18. *ὁμομαλίδες* 5, 94. *αὐτῶ ἀπ' αἰόνος* 11, 14. Cfr. De Dialecto Dorica p. 375. Sed multa restant sananda cum in scholiis jam aliunde cognitis, in quibus quae Ambrosianus exhibet persaepe a vulgata recedunt, tum in iis, quae nunc primum in lucem prodeunt. Velim critici animos advertant praecipue ad 1, 34 *Ἀμερίας δὲ* —. 2, 12 *Καλλίμαχος* —. 17 *ἡ παρ' ἐρωμεν* —. 40 *ὅστις με* —. 59 *ὑπόμαξον* —. 7, 39. 152. 9, 19 *Κρατὶ* —. 23 *Θεόφραστος* —. 26 *ὀνομάζονται* —. 13, 60 *ἢ ὥμοιον* —. 68. 17, 34 *βόγα* —. 29, 13. Ipse pauca tentavi: malui in rebus dubiis verba codicis reddere, expressa accurate, ubi de litterarum notis mihi parum constabat, singulari ejus scribendi ratione. Cfr. 2, 119. 3, 13. 7, 16. 8, 86. 11, 78. 13, 49 [1]). Me sagaciores et in divinando feliciores quin vera sint inventuri, non dubito.

Reliquum est, ut quam maximas agam gratias et celeberrimis bibliothecae Ambrosianae praefectis et H. L. Ahrensio, viro de Bucolicis graecis optime merito. Hic enim quum per litteras a me esset rogatus, ut suam de difficilioribus quibus-

1) In fine Hypoth. 7 dedi *αὐξηθῆναι*. Cod. habet . 11, 63

dam locis sententiam mecum communicaret, non solum ter mihi humanissime rescripsit, sed etiam permisit, ut suas observationes, quantum mihi videretur, in usum meum converterem: quo ego permissu ita usus sum, ut earum alias in ordinem verborum reciperem, alias in annotatione commemorarem. Illi autem studia mea, dum Mediolani versabar, tanta comitate ac liberalitate adjuverunt, ut temporis ibi transacti recordatio mihi semper futura sit jucundissima.

Stuttgardiae mense Januario anni MDCCCLXVII.

CHR. ZIEGLER.

PROLEGOMENA.

Θεόκριτος, ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητής, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος πατρὸς Σιμίχου[1], *ὡς αὐτός φησι· Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις; ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδης*[2]) *ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι· δοκεῖ γὰρ σιμὸς εἶναι τὴν πρόσοψιν, πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξαγόραν καὶ μητέρα Φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε Φιλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου*[3]), *ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Λαγωόν*[4]). *περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος πολλῆς δόξης [ἐκ τούτων] ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ὠνομάσθη.*

Εὕρεσις τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὑρεθῆναι καὶ [περισσῶς] προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασσόντων ἐνέστη ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων [καὶ] τῶν παίδων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν· τῆς δὲ ξένης μούσης ἀρεστῆς[5]) *γενομένης παρέμεινε τὸ ἦθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας πρῶτον ᾀχθῆναι*[6]) *λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι [τὸ] τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας χρησμὸς ἐξέπεσεν ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι· ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις*

---

1) *Σιμίχου* Ahrens. *Σιμιχίδου* vulg. *Σιμιχίδα* cod. 2) Cod. *Σιμιχίδα* ut vulg. 3) Cod. *Ἀσκληπιάδ°*. 4) Cod. in marg. *Λᾶγον* corr. in *Λάγον*. — Ahrens. scripsit: *τὸν ἐπικληθέντα Φιλάδελφον τὸν Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λάγου.* 5) *ἀρεστῆς* Reisk. et Hemsterhus. Cod. et vulg. *ἀρίστης*. 6) *ᾀσθῆναι* conj. Schaefer.

διαχώροις [1] *ποταμοῖς, ἔπειτα εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας διῆλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ποιήμασι καθυμνήσαντες ἔθει τὴν πρώτην παρέδοσαν εὕρεσιν. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. ἐν τοῖς Συρακουσίοις στάσεώς ποτε γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους ποτὲ συνελθόντος* [2] *ἔδοξεν Ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν καὶ τὴν θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν, ἔπειτα* [3] *ταῖς ἀγροικικαῖς* [4] *ᾠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ [συνήθειαν].*

Τὰ δὲ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τῆς [5] *τῶν ποιημάτων ἐπιγραφῆς· καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν* [6] *ἐπιγραφὴν ὡς κρατιστεύοντος τοῦ ζῴου. διὸ* [7] *καὶ βουκολικὰ λέγονται πάντα. εἴρηται δὲ βουκόλος παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κολούειν* [8] *ἀτιμαγελώσας.*

Ἄιδειν [9] *δέ φασιν [αὐτοὺς] ἄρτον ἐξηρτημένους θηρίων ἐν ἑαυτῷ πλέονας τύπους ἔχοντα καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ, σπονδὴν νέμοντα τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι καὶ κέρατα ἐλάφων προκεῖσθαι καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον· τὸν δὲ νικήσαντα λαμβάνειν τὸν* [10] *νενικημένον ἄρτον· κἀκεῖνον μὲν ἐπὶ τῆς [τῶν] Συρακουσίων μένειν πόλεως, τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· ᾄδειν* [11] *δὲ [καὶ] ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν·*

Δέξαι [12] *τὰν ἀγαθὰν τύχαν,*
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἃν φέρομες παρὰ τᾶς θεοῦ,
ἃν ἐκαλέσσατο τήνα.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν μίγμα [13] *ἐστὶ παντὸς εἴδους*

---

1) *διαφόροις* Ahrens. e duobus Vatt. 2) Cod. *εἰσελθόντος.* 3) *ἔπειτα* a sec., *ἐπεὶ* a pr. 4) Ex parte ev. Vidi *ἀγρ* ⌒ 5) Cod., ut vulg., *τήν* (hoc a sec.) — *ἐπιγραφήν.* 6) *εἴληφεν* adscripsit sec. 7) Hoc recentius est additamentum. 8) *κολούειν* Meinek. *κωλύειν* cod. et vulg. 9) Haec usque ad finem Duebner. poni jussit post *παρέδοσαν εὕρεσιν.* Apud Ahrens. sequuntur post *ἔδωκαν καὶ συνήθειαν.* 10) *τὸν τοῦ νενικημένου* a sec. 11) *ᾄδειν* Schaefer. *διδόναι* cod. et vulg. 12) In cod. est haec cantiuncula in duos versus redacta. Idem praebet *ὑγείαν* (a sec.) — *τοῦ θεοῦ* — *ἐκλελάσκετο.* Cfr. Ahrens. 13) Cod. *μῖγμα* — *συγκεκραμμένον.*

καθάπερ συγκεκραμένον· διὸ καὶ χαριέστερον τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως [1]*), ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ* [2]*) διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ὁτὲ δὲ ὡς ἂν τύχῃ. εἰς ὅσον δ' οἷόν τέ ἐστι, τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς καὶ τὸν βίον χαρακτηρίζουσα (αὕτη ἡ ποίησις). ἐκπέφευγε δὲ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.*

Ἰστέον δέ, ὅτι εἰδύλλιον [λέγεται] τὸ μικρὸν ποίημα [ἀπὸ τοῦ εἶδος, ἡ θεωρία], οὐχ ἠδύλλιον παρὰ τὸ ἥδω, τὸ εὐφραίνω.

Ab alia manu:

Θεοκρίτου βουκ)' ∵ Χ Ἀρτεμιδώρου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων.

Βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες ποκά [3]*), νῦν δ' ἅμα πᾶσαι*
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

Ἄλλος [4]*) ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς* [5]*) τάδ' ἔγραψα,*
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης,
μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

1) *κράσεως* prima mutavit in *φράσεως*. 2) Cod. *ἐκ διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ καὶ δραματικοῦ, ὁτὲ — τύχοι*. 3) Cod. *πόκα — ἀντὶ* priori loco. 4) In cod. adhaeret hoc epigramma praecedenti nullo spatio intermisso. 5) Cod. *ὁ τάδε γράψας*. Deinde *συρηκουσίων — περικλυτῆς — μουσᾶν δ' ὀθνειῶν*.

HYPOTHESES ET SCHOLIA.

Idyll. I.

Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται, ὃς διὰ[1] *μὲν τούτου τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε, διὰ δὲ τῶν*[2] *ἑξῆς ὡς ζῶντος αὐτοῦ μνημονεύει. ὅμως τοῦτο προτέτακται διὰ τὸ χαριέστερον καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι· καὶ Πίνδαρος*[3] *γάρ, ἀρχομένου [δ'] ἔργου, φησί, πρόσωπον [χρὴ] θέμεναι τηλαυγές. ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον μὴ ὑποκειμένου [τοῦ] ποιητικοῦ προσώπου. [τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν Σικελίᾳ·] ποιμὴν δέ τις εἰσάγεται πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. — Ἄλλως. Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους*[4] *Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπόλος, ἢ Μενάλκας ἢ Κομάτας· ἀγνοεῖται γὰρ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα. — Δωρίδι δὲ καὶ Ἰάδι διαλέκτῳ κέχρηται Θεόκριτος, μάλιστα δὲ ἀνειμένῃ Δωρίδι παρὰ τοῦ Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν δὲ ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος.*

1 *Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα: οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλὸν ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. Ψιθύρισμα: τὸ μινύρισμα. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὴν τοῦ ἤχου ἰδιότητα κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς. — Ψιθύρισμα: μέλισμα, μέλος, λάλημα, ὅθεν καὶ τὸ ψίθυρος ὁ λάλος. ἡ δὲ φωνὴ τῶν κατὰ μίμησιν, καθάπερ καὶ τὸ κελαρύζειν. Ὅμηρος*[5]*· κατειβόμενον κελαρύζει. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιὰς παρ' Ὁμήρῳ. κυρίως δὲ λέγεται ψιθυρίζειν τὸ ἐν τοῖς ὠσὶ τινὰ λεπτὸν ἦχον ἠχεῖν παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις, ἤτοι ταῖς ἀκοαῖς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρίζουσι γοῦν αἱ πίτυς, ὅταν ῥιπισθῶσι, τῇ στενό-*

1) Cod. *διὰ τούτου μὲν τ.* 2) *τῶν* Meinek. *τοῦ* cod. et vulg. 3) Ol. 6, 3. 4) Cod. *ἑαυτοὺς αἰπόλος καὶ ποιμὴν Θύρσις, ἢ —.* 5) Il. 21, 261.

τητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν [1]) Νεφέλαις· ἧμος ἐν χαίρων, ὁπότ' ἂν πλάτανος ψιθυρίζῃ. καὶ πλάτανος πτελέας ψιθυριζούσας. ἡ δὲ ἔννοια καὶ τὸ ἑξῆς ἔχει οὕτως· ἡδὺ μὲν τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς παρὰ ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ᾀδούσης· ἡδὺ δὲ καὶ σύ, ὦ αἰπόλε, ψιθυρίζεις. — Ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαί φασιν, ὡς τὸ κρίκε δὲ ζυγόν [2]), καὶ τὸ σίζε δὲ ὀφθαλμός [3]). κυρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσι [4]) ... ψίθυρ ψίθυρος ὡς μάρτυρ μάρτυρος, καὶ ψίθυρος ψιθύρου ὡς μάρτυρος μαρτύρου. τὸ δὲ ψίθυρ παρὰ τὸ ψίθος [5]), ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν· ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω καὶ τὸ θύρα· σημαίνει δὲ τὰ χείλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψίθος ἀπὸ τοῦ ψεῦδος ἀποβολῇ τοῦ υ καὶ τροπῇ τοῦ [ε εἰς ι καὶ του] δ εἰς θ ψίθος [6]). γίνεται δὲ καὶ τὸ ψίω ἀπὸ τοῦ ψῶ ἢ ἀπὸ τοῦ ψαύω, ἀφ' οὗ ψιὰς ἡ κατὰ λεπτὸν τοῦ ὕδατος ἔκδοσις, ὡς λάμπω λαμπάς, ἴλλω ἰλλάς. Ὅμηρος [7])· ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα. οἱ δὲ παρὰ τὸ ψίσω τὸ ποτίσω. Ἁ πίτυς: λείπει τὸ πεφυκυῖα. ἥδιον δὲ τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα, ὅταν ῥιπισθῇ τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς. αἰπόλοι δέ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι, τουτέστιν ὑψηλοῖς καὶ τραχέσι τόποις, τὰς αἶγας νέμοντες· οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῷον· ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς αἶγας πολεῖν. 2. Ποτί: πρόθεσις Δωρική ἐστιν ἀντὶ τῆς 2
πρός. ἡ γὰρ πρὸς ἀποβάλλει τὸ ρ Δωρικῷ ἔθει καὶ τρέπει τὸ σ εἰς τ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ποτί. διότι οὐ δύναται λέξις Ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον καταλήγειν, προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα. Μελίσδεται: διὰ τοῦ ζ ἡ γραφή. τὸ γὰρ μελίσδω Αἰολικόν ἐστι. — Μελίσδεται δὲ ἀντὶ τοῦ μελίζει, ὅ ἐστι λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ᾄδει. μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος [8]) τὸν Πᾶνα φάσκων τὸ [9]) σαυτῷ μέλος γλάζεις. τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. Καὶ τύ: ἀντὶ τοῦ σὺ κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ σ εἰς τ. εἰσὶ γὰρ ἀντωνυμίαι, αἵτινες ἐπεκτείνονται, ὥσπερ τὸ ἐγὼ ἐγώνη καὶ τὸ ἐμὶν ἐμίνη, τὶν τίνη. οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ σὺ τὺ καὶ κατ' ἐπέκτασιν τύνη. 3. Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον: 3.4

---

1) V. 1008, ubi ἦρος ἐν ὥρᾳ χ. ὁπόταν π. πτελέᾳ ψ. 2) Hom. Il. 16, 470. 3) Hom. Od. 1, 394. 4) Duo fere vocc., quae non expedio. — 5) Cod. hic et infra ψύθος. 6) Cod. ψίθος καὶ ψύθος. 7) Il. 13, 572. 8) Fr. 74. 9) Sic Ahrens. τὸ ἑαυτοῦ cod. τὸ σαυτοῦ vulg. τὺ σαυτῷ Bergk.

ἀντὶ τοῦ· πρῶτος [1]) ὁ Πάν, δεύτερος σύ· τὰ δεύτερα ἆθλα τοῦ Πανὸς ἀποίσῃ [2]), τῶν δὲ ἄλλων τὰ πρῶτα. τὸν δὲ Πᾶνα οἱ μὲν φασιν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Πᾶνα· Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι [ν αὐτο˜] Διὸς καὶ Καλλιστοῦς Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους· Ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ Ἀρκαδικῷ [3]) Διὸς καὶ Νύμφης Οἰνηΐδος. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι διὰ τοῦτο Πὰν καλεῖται, ὅτι τῆς ὥρας ἐστί, σημεῖον δὲ τοῦ παντός, ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται Πάν. συνοικειοῦται καὶ ἡ μορφὴ αὐτοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης μηνίσκους φασὶν εἶναι, τὸ δὲ πάρδαλιν ἐνῆφθαι [4]) τῆς γῆς φαντασίας εἵνεκα, τὰ δὲ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς μερῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι· τὸ δὲ αἰγωπὸν τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδιακὰς ταραχὰς καὶ ἀπὸ τῶν νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν· καὶ τὰ κάτω, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους· καὶ τὰ κάτω τραχέα, σημαίνοντα τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα, σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους. — Ἡλιόδωρος δέ φησι μὴ αὐτόχθονα, τὸν δὲ Διός, ὃ καὶ Κεφαληνεὺς ἐν Θήραις τῆς Ἀρκαδίας φησὶ γεννηθῆναι τὸν Πᾶνα, ὄντα Πηνελόπης καὶ Ἑρμοῦ υἱόν. Θεόξενος δὲ οὐράνιον τὸν Πᾶνα φησίν. Διδύμαρχος δέ φησι γηγενῆ αὐτὸν εἶναι. — Ἀποισῇ (καὶ λαψῇ) περισπαστέον, ἐπεὶ τοὺς μέλλοντας τῶν ὁριστικῶν περισπῶσιν οἱ Δωριεῖς, οἷον δεξῇ, γραψῇ, τυψῇ, ποιησῇ καὶ τοὺς ὁμοίους. οὕτω καὶ τὸ λαψῇ. ἐκτατέον τὸ λα διὰ τὸ εἶναι Δωρικόν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης, ἐπεί φησιν, ὅτι καὶ βραχύνεται. Αἶκα: εἶκε τροπῇ τῆς ει εἰς αι, τὸ δὲ α τοῦ συνδέσμου. κακῶς δὲ ἐξέτεινε, τῶν Δωριέων εἰς α βραχὺ τρεπόντων, ὡς Ἄρτεμις Ἄρταμις ... κατιὼν δὲ καὶ συστέλλει. — Αἶκα: ἀντὶ τοῦ εἶκεν ἐστὶ τὸ αἶκα. ἀλλὰ τὴν εἰ τρέπουσιν εἰς αι, τὸ δὲ ε τρέπουσιν εἰς α βραχύ, οἷον Ἄρτεμις Ἄρταμις. κακῶς οὖν ὁ Θεόκριτος ἐκτείνει τὸ α τοῦ δυναμικοῦ συνδέσμου τοῦ κα [5]). — .. τῶν γὰρ Δωριέων εἰς α βραχὺ τρεπόντων, οὗτος ἐξέτεινε καὶ συνέστειλεν. 5. Καταρρεῖ: μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθήσεται. τὸ σύντονον τῆς δόσεως

1) Cod. πρῶτον — δεύτερον. 2) Cod. ἀποισῇ. 3) α' Ἀρκαδικῶν Toup. — 4) ἐνῆφθαι Hemsterhus. et Valcken. εἰλῆφθαι cod. et vulg. 5) Cod. κε.

διὰ τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ. 6. Ἔστε: ἕως οὗ ἀμελξῇς [1]), ἀντὶ τοῦ 6
ἀμέλξεις, ἤτοι μέχρις οὗ ἐστιν ἀνήμελκτος. ἐκ δὲ τούτου τὴν
μήπω τετοκυῖαν δηλοῖ. ὅτι δὲ τῆς μήπω τετοκυίας τὸ κρέας
ἥδιόν ἐστι, καὶ Ἡσίοδος [2]) μαρτυρεῖ· καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο
κρέας μήπω τετοκυίας. 7. Καταχές: τὸ ἐν τῷ κατα- 7
φέρεσθαι ἠχοῦν, ἢ ὅπερ ὑπάρχει καταχεόμενον ἢ τὸ ὑπηχοῦν
καὶ ὑπορροιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι. — 9. Παραβέβληται [3]) ὁ 9
μὲν αἰπόλος τῷ Πανί, ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς Μούσαις. Αἴ [4]). 12. Λῇς 12
ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν: ἀντὶ τοῦ βούλει τροπῇ τοῦ α εἰς η.
ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελές, ὃ καὶ πάντες
θέλομεν. — Δωρικῶς δὲ τὸ λῇς κατ' ἀντίφρασιν τῆς θε συλλα-
βῆς. Τῆδε καθίξας: ἐνθάδε ἢ ἐκεῖσε καθίσας, τροπῇ τοῦ
σ εἰς ξ Δωρικῶς. 13. Κάταντες: τοῦτο παρὰ [5]) μὲν Ὁμήρῳ 13
τὸ κατωρεφὲς δηλοῖ, ἐνταῦθα δὲ τὸ κατ' ἐναντίας. Γεώλοφον:
τόπος προέχων [6]) ἀπὸ τῆς γῆς μικρόν, τουτέστιν ὑψηλὸς τόπος,
κολωνός. Ἅτε μυρῖκαι: εἶδος φυτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν
ποταμοῖς φυομένου [7]). ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἴωθεν. 16. Ἀπ' 16
ἄγρας: ἀπὸ τῆς θήρας. 17. Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα: ἀντὶ τοῦ 17
διὰ παντὸς ὀξύθυμός ἐστιν. 19. Τὰ Δάφνιδος: τὰ περὶ τοῦ 19
θανάτου τοῦ Δάφνιδός μοι λέγε ... ἀείδες ... ἀντὶ τοῦ λέγε.
20. Ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας: ὁ νοῦς τοιοῦτος· καὶ ἐν 20
τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ πολὺ προβέβηκας, ὥστε νικᾶν ἅπαντας. —
Ἤγουν ᾆσον ὡς ἔθος τοῖς βουκόλοις ᾄδειν. 21. Τῶ τε Πριήπω: 21
Πρίαπος, Νύμφης Ναΐδος Χιόνης καὶ Διονύσου υἱός, ὃν κτίσαι
περὶ Λάμψακον ὁμώνυμον πόλιν αὐτῷ φασι. παρ' ἐνίοις δὲ ὁ
αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ, καὶ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας γὰρ [8]) ὁ αὐτὸς
φαίνεται. ἔστι γοῦν οἷον βριήπυος [9]) διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις
καὶ μέθαις ἐκβοήσεις, ἢ ... ἀπὸ τοῦ προΐεσθαι τὸ σπέρμα.
22. Κρανίδων: ἀντὶ τοῦ κρηνῶν· εἰ μή που τὰς Νύμφας οὕτω 22
καλεῖ, ὡς συγκαθιδρυμένων τῷ Πριήπῳ. τινὲς δὲ κρανείας ἀπε-
δέξαντο, ἅ ἐστι δένδρα οὕτω καλούμενα. — Κατ' ἐναντίον:
κατέναντι τοῦ Πριάπου καὶ τῶν κρηνῶν, ἐκτὸς [10]) εἰ μή τις τὰς
Νύμφας Κρηναίας εἴποι (Νύμφαι Κρηναῖαι), ὡς τῶν Νυμφῶν
ἱδρυμένων [σὺν] τῷ Πριάπῳ. τινὲς δὲ τὸ κρανίδων κρανίας

---

1) In verbis poetae habet cod. ἀμελξῇς. 2) Op. 589. 3) Cod. παραβέβληκεν. 4) Fort. pars lemmatis αἴ δέ κ' ἀρέσκῃ. 5) Cod. πῇ μὲν Ὅμηρος. 6) Cod. περιέχων. 7) Cod. φυόμενον. 8) γε Ahrens. 9) Cod. βρυήπιος. Deinde ἢ προΐηπος Ahrens. 10) κρηνῶν, ἐκτὸς εἰ Toup. κρηνῶν ἐντός· εἰ cod. et vulg.

23 ἀπεδείξαντο, ἅ ἐστι δένδρα οὕτω καλούμενα. 23. Τῆνος: ἀντὶ τοῦ
ἐκεῖνος. ἔστι δὲ εὐθεῖα. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνος λέγουσι
24 καὶ τὸ τήνα [1]) ἐκείνη. 24. Ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθε [2]): ἐὰν δὲ
ᾄσῃς, ὡς ᾖσάς ποτε ἐρίζων πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης Χρόμιν, αἶγά
σοι δώσω. φασὶ δὲ τὰς πολυτόκους καὶ πολυχίλους [3]) εἶναι,
25.26 ἤγουν πολυγαλάκτους. 25. Διδυματόκον: δίδυμα τετοκυῖαν ἐς
τὸ τρὶς ἀμέλξαι. πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα οἱ διδυματόκοι. οὕτω
φησίν· ἡ αἶξ περιουσιάζεται τῷ γάλακτι, ὥστε μετὰ τὴν τῶν
ἐρίφων τροφὴν καὶ δύο πέλλας πίμπλησι. τὰ δὲ ἀμόλγια πέλλας
καλοῦσι παρὰ τὸ πίνειν ἐν αὐτοῖς. — Πέλλα δέ ἐστι γαλακτο-
δόχον ἀγγεῖον. — Πέλλας: ξύλινα ἀγγεῖα ἀπὸ τοῦ πεπελε-
κῆσθαι .. πελίωμα δὲ τὸ μέλαν· λέγομεν γὰρ πέλλην βοῦν τὸν
τοιοῦτον χρῶμα ἔχοντα· καὶ Πέλλη [4]) πόλις Μακεδονίας, ὅτι
27 βοῦς αὐτὴν εὗρε, πέλλη τὸ χρῶμα· καὶ Πελίας ὄνομα. 27. Καὶ
βαθὺ κισσύβιον: ποτήριον ἀγροικικόν, ἴσως ἀπὸ τοῦ
κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται παρὰ τὸ
κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον, οἷον χύω χύσω χυσσίβιον καὶ
κισσύβιον. Ἡσίοδος [5])· ὀλίγον δ' εἴσεται κισσυβίῳ. — Κισ-
σύβιον: ποτήριον παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσσί-
πιόν [6]) τι ὄν. ἢ ἀπὸ τοῦ κισσὸς τὸ κισσύβιον. ἢ ξύλινον ἔκπωμα
28 κεκοσμημένον γομφίσι πολλαῖς. 28. Ἀμφῶες: τὸ ἀμφοτέρωθεν
ὠτία ἔχον, διὰ τούτου καὶ τὸ μέγεθος παριστῶν. Νεοτευχές:
ἤγουν τὸ νεωστὶ τορευθὲν καὶ γλυφέν. Γλυφάνοιο: ὡς τὸ
στέφω στέφανος, λείβω λίβανος, οὕτω καὶ γλύφω γλύφανος.
29 29. Ποτί [7]): τὸ ποτὶ ἀντὶ τῆς πρός, τὸ δὲ πρὸς ἀντὶ τῆς παρά.
Μαρύεται: ἐπίκειται, ἐπιγέγραπται, κατὰ κύκλον ἔρχεται. —
Μήρυμα ἀναλύεται καὶ ἀνέλκεται. μηρύω δὲ τὸ κουβαρίζω.
Ὑψόθι κισσός: ἀπὸ τούτου κισσύβιον ... οἷον ἀπὸ τοῦ
30 κισσὸς κισσύβιον. 30. Ἑλιχρύσῳ: ἑλίχρυσος εἶδος φυτοῦ, οὗ
τὸ ἄνθος χρυσοειδές. — Ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος: ἤγουν
συμπεπλεγμένος, κεχρισμένος. ἑλίχρυσος βοτάνη τίς ἐστι χρυσο-
32 ειδής. 32. Ἔντοσθεν: τινὲς τὴν Πανδώραν φασί. δύναται [8])
33 δὲ ἐν τῷ γυνὴ εἶναι. τὸ δὲ τὶ πρὸς τὸ δαίδαλμα. 33. Ἄμπυκι:
34 τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. 34. Ἐθειράζοντες:

---

1) Cod. τῆνα. 2) Cod. Λιβύωθεν. 3) πολυχύλους Boisson. et Adert. πολυχίλους cod. 4) Cod. Πέλη. 5) Potius Callim. fr. 109. — Cod. ὀλίγω. 6) Cod. Χυσίπιόν. 7) Codex habet lemma ποτόσδον. 8) [οὐ] δύναται Ahrens.

κεκαρκότες [1]) τὰ γένεια, ἢ κομῶντες. ἔθειραι δὲ αἱ ἐξ ἔθους
τημελούμεναι τρίχες. — Ἄλλως. Κομῶντες τὰς τρίχας, οὐ
γενειῶντες, ὥς τινες. ἔθειρα γὰρ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. ὅθεν
Ἀριστοτέλης [2]) ἐν Ὁμήρῳ [3]) ἔγραψε· κυάνεαι δὲ γένοντο
γενειάδες ἀμφὶ γένειον, οὐκ ἐθειράδες. Ἀμερίας δέ
φησι τὸ ἐθειράζειν ἀποχωρίζειν, θεραπεύειν. 36. Ἄλλοκα μέν: 36
τὸ μέν τι νοήσεώς ἐστι, τὸ δὲ ὁράσεως ... ἀδύνατον γὰρ ὁμο-
λογουμένως [4]) ἐν γραφῇ κίνησιν εἶναι ζωτικήν· ἀλλὰ ... τῶν [5])
γλυπτῶν εἰκόνων κατάλληλοι ἦσαν τοῖς λεγομένοις. — Ἄλλως.
Ταῦτα καθ' ὑπερβολὴν Ὅμηρος [6]) ἔλεγεν ἀληθέστερον· χρύσειαι
ζωῇσι νεηνίσιν εἰοικυῖαι. 38. Κυλοιδιόωντες: οἱ 38
οἰδοῦντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ
τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κοῖλα· ὅπερ οἱ πολλοὶ
ἀναγκαίως δι' ἔρωτα πάσχουσι. — Γίνεται δὲ παρὰ τὸ τὰ κοῖλα
οἰδαίνειν, ἤγουν τοὺς ὀφθαλμούς, μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου.
κοῖλα δὲ τὰ ὑποκάτω [7]) τῶν ὀφθαλμῶν. 39. Μέτα: ἀντὶ τοῦ 39
σύν. ἔστι δὲ ἀντιγραφὴ Ἰωνική. Γριπεύς: ὁ ἁλιεύς, καὶ γρῖ-
πος [8]) τὸ δίκτυον παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. 40. Λεπράς: 40
ἡ τραχεῖα πέτρα· ἢ ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λεαινομένη· ἢ ἡ ὑψηλή,
ἐπεὶ καὶ λέπας τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους· ἢ λευκὴ καὶ λέπρᾳ ἐοικυῖα.
Εἰς βόλον: ἀντὶ τοῦ εἰς ἄγραν. 41. Κάμνοντι: τὸ ἰσχυρὸν 41
τῆς δυνάμεως ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοιον ἔχων. γράφεται τὸ καρ-
τερόν [9]), ἤτοι τὸ κατὰ δύναμιν, ἰσχυρῶς. 42. Φαίης κεν: 42
εἴποις ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἁλιεύειν, ἢ ἐκ πάσης
δυνάμεως ἧς ἔχει. τὸ δ' ἐλλοπιεύειν τὸ τοὺς ἰχθῦς λαμβάνειν·
ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες ἢ παρὰ τὴν λεπίδα, ἢ ὅτι ἐλλειπομένην
ἔχουσι τὴν ὄπα. 43. Ὠδήκαντι: Αἰολικῶς [10]) ἢ Δωρικῶς. οἰδῶ, 43
οἰδήσω .. ἀντὶ τοῦ τεταυρισμένος καὶ πεφυσιωμένος καὶ ἐξωγκω-
μένος .. οἰδῶ γὰρ τὸ ὀγκοῦμαι. Ἶνες: τὰ παρακολουθοῦντα
νεῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτὰς [11]) καὶ ὁ υἱὸς ἶνις·
ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μερῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ.
44. Πολιῷ: ἤγουν λευκῷ· τὸ γὰρ λευκὸν πολιὸν λέγεται. ἢ παλαιὸν 44

1) Scribendum *καθεικότες*, quod pro vulgato *καθήκοντες* e Gen.[b] recepit Ahrens. 2) *Ἀρίσαρχος* Lehrs. 3) Od. 16, 176. — *γενειάδες* om. cod. 4) Cod. *ὁμολογοῦμεν ὡς*. 5) Lacunas indicarunt Duebner. et Ahrens. 6) Il. 18, 418. — Cod. *νεονῖσιν ἐοικυῖαι*. 7) Cod. *ὑπὸ κάτω*. 8) *γρῖπος* Duebner. *γρίπος* cod. et vulg. 9) In verbis poetae habet cod. *κάμνοντί τω καρτερῷ*. 10) *Αἰολικῶς* Adert. *Ἀττικῶς* cod. 11) *αὐτὰς — μερῶν* Duebner. *αὐτοῖς — μελῶν* cod. et vulg.

καὶ πολιόν. ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν γήρᾳ γίνεται ἡ πολιά.
45 Ἥβας: ἀνάλογον τῆς ἀκμῆς. 45. Τυτθόν: κυρίως τὸ ἐπιτίτθιον βρέφος παρὰ τὸν τιτθόν, ὃ σημαίνει τὸν μαζόν, ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην ἢ μικρὰν (καὶ τυτθήν). Ἀλιτρύτοιο: τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ πονοῦντος καὶ τρυχομένου καὶ τειρομένου.
46 46. Πυρναίαις[1]): περκαζούσαις, ὡρίμαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη ὥραν ἐχούσας τροφῆς. πύρνον γὰρ ἔνιοι τὴν τροφὴν λέγουσιν. ἢ πυρναίαις: ταῖς τρωξίμοις. ἐπάγει οὖν ἑξῆς φοιτᾷ σινομένα τὰν τρώξιμον. — ἀπὸ τοῦ πύρνος[2]) ἡ τροφή. — ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀκτίνων πυροῦσθαι. Ἀλωά: φυτεύσιμος
47 γῆ. 47. Κῶρος: ἀπὸ τοῦ κόρη ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱονεὶ χόρη τις οὖσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ ἡ παρθένος, ἡ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερὰ ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται· ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν· κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος· ἢ παρὰ τὸ κείρω ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κόρος καὶ κοῦρος, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερὸς
48 παῖς. Αἱμασιαῖσι: φραγμοῖς ἠκανθωμένοις[3]). 48. Ἥμενος: καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ καθέζομαι, ἕημι, ὁ παθητικὸν ἕεμαι ἧμαι, ἡ μετοχὴ ἑέμενος ἥμενος. Ὄρχως: ὄρχος ὀρχάτου διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω ὄρυχόν τινα ὄντα· ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτείαν παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης[4]) τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς, ὁ δὲ Ἡσίοδος[5]) ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν· λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας φέρουσαν μεγάλων ἀπὸ ὄρχων. καὶ πάλιν[6])· παρὰ δέ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν. ἔστι δ' ὅτε δὴ καὶ κῆπον δηλοῖ. Ἀπίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὄρνυσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν. — Ἀν' ὄρχως: τοὺς
49 διδύμους τῆς ἀμπέλου, ἤγουν τοὺς κλάδους. 49. Φοιτᾷ: φοιτῶ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. ὡς παρὰ τὸ πόρος πορῶ καὶ πορεύομαι παράγωγον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ, τροπῇ τοῦ δ εἰς τ ὀτῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ και ι φοιτῶ. Τρώξιμον: παρὰ τὸ τρῶ τὸ σημαῖνον τὸ βλάπτω, παράγωγον τρώγω. σημαίνει δὲ τὸ κατεργάζεσθαι καὶ μὴ ἐᾶν ἅτινα τρώγει τις ὑγιᾶ, ἀφ' οὗ καὶ τρῶγες, τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις θηρία, καὶ τρῶκται. —

1) Cod. bis πυρνέαις. 2) Cod. πύρνη. 3) Cod. ἀκ. 4) Fr. 168. 5) Scut. 294. — Cod. ἀπὸ μεγάλων. 6) Ibid. 296.

.. παρὰ τὸ τρώγω τρώζω τρώξιμος καὶ τρώκτης. Πήραν: παρὰ
τὸ φέρω φήρα. οἱ δὲ μεθ' ἧς πανταχοῦ πεSῶμεν. 50. Πάντα 50
δόλον τεύχοισα: γράφεται κεύθοισα, ἀντὶ τοῦ κρύ-
πτουσα· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον. Τὸ παίδιον: οὕτω Θεαί-
τητος, ὡς τὸ παίγνιον. Ἀττικῶς δὲ παραπλήσιον τὸ κλείδιον,
φέρνιον λέγουσι. 51. Πρινὴ ἀκράτιστον: πρινὴ ἀκρατισμοῦ 51
ξηρὸν ποιήσει αὐτόν [1]). ἀκρατισμὸν δέ φησι τὸν ἀπὸ βρώσεων
κόρον. Ξηροῖσι: ἀπὸ τοῦ ξέω ξῶ ῥήματος· ἐκ μεταφορᾶς
τῆς ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἔξυσαι, ξηρὸν γίνεται, καὶ κατὰ
τροπὴν τοῦ ε εἰς η ξηρόν. 52. Ἀνθερίκοισιν: ἀνθέρικος ὁ 52
τῆς ἀσφοδέλου καρπός, ὃς τὰ μὲν φύλλα ἔχει ὡς πράσου ἀγρίου,
μείζω δὲ καὶ πλατύτερα. ὁ δὲ καυλὸς ἀνθέρικος καλεῖται, ὅσον
πηχυαῖος ὢν καὶ μείζων. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Θεόφραστός [2]) φησιν.
Ἀπολλοδώ ὁ υἱὸς ὁ, Δωριέων φησὶν [3]) οὐ λέγεσθαι τὸν τῆς
ἀσφοδέλου καρπόν· ὁ δὲ Νεοπτόλεμος ἀνθέρικον ᾠήθη τὸν
ἀθέρα τοῦ στάχυος γελοίως. Καλάν: ἐπίθετόν ἐστι· ῥῆμα κάζω,
ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα
καλός, τὸ θηλυκὸν ἡ καλή. ἢ παρὰ [4]) τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται
καλὸς διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ
πάντες θέομεν. 55. Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας: πανταχοῦ δὲ 55
περὶ τὸ ποτήριον περιπέπταται καὶ περικέχυται ὑγρός τις καὶ
μαλακὸς ἄκανθος, ὅπερ ἐστὶν εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες χαμαίζηλον,
εἰς μῆκος ἐξανθοῦν λίαν. ἢ ὑγρὸς ἄκανθος ὁ εὔκοπος [5])
καὶ εὔτονος. Πέπταται: ἐκ τοῦ ἵπτημι ἕπτακα ἕπταμαι
ἕπτασαι ἕπταται καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπταται Αἰολικῶς. οἱ
γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτέ-
ρυγμαι, οἷον· ὡς δὲ πάϊς πεδὰ μάτερα πεπτέ-
ρυγμαι [6]). Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ πάθους. Ὑγρός: γίνεται
τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ ὕω, ὃ βρέχω. ὕσω ὑρὸς καὶ ὑγρὸς πλεονασμῷ
τοῦ γ. ὑγρὸς οὖν ἄκανθος ὁ διερός, ὁ δίυγρος, ὁ ὄζων (?) οἷον
ἔνυδρός τις εἶναι δοκῶν. 56. Αἰολικόν [7]): ἀπατητικόν, ποικίλον, 56
ἐκπληκτικὸν καὶ ὃ ἄν τις διὰ κάλλος θαυμάσῃ [8])· ταῦτα γὰρ
δύναται τὸ αἰολίζειν. — Ἢ οἷον αἰπόλος [ἂν] θαυμάσαι· ἢ Αἰο-
λικῶς [9])· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται. — Γράφεται

---

1) Vulg. αὐτό. 2) H. Pl. VII, 13, 2. 3) Vulg. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Δωριεύς φησιν. — οὕτω λέγεσθαι Phav. 4) Cod. περί. 5) εὔκαμπτος — νεόγονος Ahrens., prius e conj. Duebneri. 6) Sapph. fr. 38. — πεδὰ pro παῖδα Koen. 7) Cod. Αἰπολικόν. 8) Cod. θαυμάσῃ. 9) ἀπατῶν addidit Ahrens.

χωρὶς τοῦ π Αἰολικόν· Αἰολίζειν γὰρ τὸ ἀπατᾶν. Ἱερο-
κλῆς [1])· μηδ' αἰόλιζε ταῦτα. — Αἰπολικόν [2]): αἰόλον
τι καὶ ποικίλον θέαμα. ἢ Αἰολικόν. Αἰολεῖς γὰρ οἱ Αἰτω-
λοί· ἐξ Αἰτωλίας δὲ φησι τὸ ποτήριον κεκομίσθαι. Ἀτύξαι:
καταπλῆξαι [3]) σου τὴν ψυχήν, καὶ δι' ὑπερβολὴν κάλλους
57 ἐραστὸν [4]) ἂν νομισθείη. 57. Πορθμεῖ Καλυδωνίῳ: ἢ ὄνομα
κύριον, ἢ τῷ ἀπὸ Καλυδῶνος εἰς Πελοπόννησον αὐτὸ διακομί-
σαντι· ἀντίκειται γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. τινὲς δὲ γράφουσι
Καλυδνίῳ, ἀγνοοῦντες, ὡς αἱ Καλύδναι [5]) ἐγγὺς τῆς Κῶ
εἰσιν. Ὅμηρος [6])· καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους
τε Καλύδνας. Πορθμεῖ: ἀπὸ τοῦ πορθμός. — Ὡς ἀπὸ
τοῦ κείρω κορμός, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος
τὸ περῶ γίνεται πορμὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ πορθμός· ἔστι
δὲ θάλασσα μεταξὺ δύο ἠπείρων, ἰσθμὸς δὲ τοὐναντίον ἡ στενὴ
ἤπειρος μεταξὺ θαλασσῶν δύο. ἀπὸ τοῦ πορθμὸς οὖν γίνεται
58 πορθμεύς, ὁ περάτης. 58. Τυρόεντα: τὸ τυ μακρόν, ῥόεντα
μὲ συνίζησις. τὰ εἰς ρος γὰρ δισύλλαβα ὀξύτονα τῷ υ παρα-
ληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό, οἷον τυρός, πυρὸς ὁ σῖτος. τὸ πῦρ
δέ, τοῦ πυρὸς βραχύ, καὶ τὰ ὅμοια. — Τυρόεντα: ἐκ τοῦ
τυρὸς τυρόεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τηρῶ· γάλα γὰρ τηρούμενον
ὁ τυρός. τὸ δὲ τηρῶ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, πλεονασμῷ
τοῦ τ τουρῶ καὶ τροπῇ τῆς ου εἰς η τηρῶ. τὸ δὲ τυρὸς ἐκβολῇ
59 του ο γέγονε. 59. Χεῖλος: παρὰ τὸ χέω χέλος· εἰς αὐτὸ γὰρ
60 χέονται αἱ τροφαί. 60. Ἄχραντον: ἀθιγές, οὗ χεὶρ οὐχ ἥψατο.
ἢ ὃ οὐδέποτε εἰς χρείαν ἦλθεν. Πρόφρων: προθύμως,
61 παρὰ τὴν προ καὶ τὸ φρῶ. 61. Ἐφίμερον: τὸν γλυκύν. λέγει
δὲ τὴν ἐπὶ Δάφνιδος ᾠδήν. Ὕμνος· ὑπόμονός τις ὤν, καθὸ
εἰς ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις,
οὐχ ὡς κἀκείνων μὴ ὄντων ὕμνων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἄλλα προσῴδια
προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς αὐλὸν ᾖδον, τὸν δὲ ὕμνον πρὸς
62 κιθάραν. οὕτω Δίδυμος. 62. Κερτομέω: ἐρεθίζω, χλευάζω.
καὶ κερτομίοις ἐπέεσσιν, ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς,
χλευαστικοῖς, ἀπατηλοῖς· κερτόμιον γὰρ [τὸ] λόγιον, τὸ παραλο-
γιστικόν. — Παρὰ τὸ τέμνειν τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν τῶν

---

1) Toup. Σωφοκλῆς. Cfr. Soph. fr. 854. 2) Αἰολίχον Ahrens. 3) καταπλῆξαι Duebner. — ῆξαι cod. et vulg. 4) τεράστιον Fr. Jacobs. 5) Aut Κάλυδναι aut Καλυδναὶ scribendum. Ahrens. 6) Il. 2, 677. — Cod. πόλεως ν. τ. Καλυδῶνας.

ἀκουόντων. καὶ κέρτομος ὁ παραλογιστικός. 63. Τὸν ἐκλελά- 63
θοντα: ἐκλανθάνουσι γὰρ πάντες [1]) οἱ ἐν αὐτῷ, ἤγουν τὸ τῆς
λήθης ὕδωρ πίνοντες. 64. Ἄρχετε βουκολικᾶς: ἄρξασθαί 64
με ποιήσατε τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἀντὶ τοῦ ἀρχη ... εσθε [2]).
ἐπικαλεῖται γὰρ αὐτὰς μέλλων ἀείδειν. — Ἄρχετε: τοῦτο λέγεται
ἐπῳδὴ καὶ πρόασμα καὶ ἐπιμελῴδημα. 65. Θύρσις: ὁ ποιμὴν 65
Θύρσις ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ Αἴτνη Σικελίας ὄρος ἀπὸ Αἴτνης
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὥς φησιν Ἄλκιμος. Σιμωνίδης [3]) δὲ ἐν
τῷ περὶ Σικελίας Αἴτνην φησὶ κρῖναι Ἥφαιστον καὶ Δήμητραν
περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας. Δημήτριος δὲ ὁ Καλλατιανὸς τοῦ
Βριάρεω, ἑνὸς τῶν Κυκλώπων, παῖδας γενέσθαι Σικανὸν καὶ
Αἴτνην, ἀφ᾽ ἧς τὸ ὄνομα. Νυμφόδωρος [4]) δέ φησιν ἐν τῷ περὶ
Σικελίας θαυμαζομένων, ὅτι τοῦ Δάφνιδος μεταλλάξαντος τοὺς
αὐτοῦ κύνας συνεκκομίζοντας ἀκολουθεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου
μεταλλάξαι καὶ εἶναι αὐτῶν ἓν μνῆμα, ἐν ᾧ γέγραπται· Σάμος,
Πόδαργος, Λάμπος, Ἄλκιμος, Θέας [5]). — Ἄλλως.
Ὡς Σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος καὶ κατὰ τὴν Αἴτνην νέμοντος.
μέλλει δὲ ᾄδειν, ὃν τρόπον ὁ Δάφνις, οὐ δυνάμενος φέρειν τὸν
τῆς Ξενέας [6]) ἔρωτα — ἔστι δὲ ὄνομα Νύμφης — ἐξέλιπε τὸ
ζῆν. 67. Κατὰ Πηνειῶ: Πηνειὸς ποταμὸς Θεσσαλίας. τὸ δὲ 67
τέμπη γενικῶς τὰ ἄλση· νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς Ὄσσης καὶ
τοῦ Ὀλύμπου χωρίον, ὅ ἐστι περικαλλὲς καὶ ὥσπερ ὑπὸ θείας
γνώμης πρὸς τὴν διόρυξιν διῃρημένον, δι᾽ ἧς ὁ Πηνειὸς πρὸς
τὴν θάλασσαν ῥεῖ. Πίνδος ὄρος Ἀρκαδίας ἢ ποταμὸς ἢ ὄρος
τῆς Περραιβίας [7]) ἐγγὺς θαλάσσης. 68. Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο: 68
οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥεῦμα (ᾠκεῖτε ἀντὶ τοῦ) εἴχετε, ὅ ἐστιν
οὐκ ἦτε ἐκεῖσε. ὁ δὲ Ἄναπος ποταμὸς περὶ τὴν Σικελίαν
Συρακούσαις· Ἄναπος [8]) δὲ εἴρηται ὁ ἄνευ πόσεως ὤν, οἷον
ἀβληχρὸν ὕδωρ ἔχων. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ [μὴ] διαβατὸς εἶναι.
69. Ἄκις ποταμὸς Σικελίας. ἀντὶ τοῦ· αἱ Νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν 69
περὶ Σικελίαν, ὅτε ὁ Δάφνις ἀπώλετο· ἴσως δὲ διὰ τὸ Νύμφης
ἐρᾶν ὑπερηφανευούσης αὐτὸν αἰνισσόμενος, ὡς μηδὲ τῶν λοιπῶν

---

1) *πάντων* Ahrens. 2) Loc. ev. — Scribendum erit *ἀρχηγοὶ γένεσθε*. 3) *Σιληνὸς* Dorvill. 4) Cod. *Ἀπολλόδωρος* — *θαυμάζομεν* — *μεταλλάξαντος συνεκκομιζομ' τοὺς κύνας ἀκολουθεῖν* — *γέγραπται· ἄμος πέλαργος* (*πόλαργος?*). Quae exhibui, debentur Ahrens., qui me conferre jussit Aelian. N. A. 11, 13, ubi *Σάνον* — *Πόδαργον* — *Λαμπάδα* — *Ἄλκιμον* — *Θέοντα*. 5) Haec nominis forma vix proba: videtur *Θόας* restituendum. Ahrens. 6) Cod. *ξεναίας*. 7) Cod. *Περρεβίας*. 8) Cod. *Ἄναπος*.

αὐτόθι οὐσῶν. — Ἄλλως. Ἄκις παρὰ τὸ ἄκιδι ἐοικέναι τὰ
ῥεύματα. Νυμφόδωρος ἐν τῷ περὶ Σικελίας θαυμαζομένων [1])
φησίν, ὅτι τοῦ Δάφνιδος ... — Ἄκις ποταμὸς Σικελίας [2])
72 ἐνῆ ... — 72. Τινὲς αἰτιῶνται τὸν Θεόκριτον καί φασιν ἐν Σικελίᾳ
λέοντας [3]) μὴ εἶναι. ἀλλὰ προστιθεμένη ἡ ἂν συλλαβὴ λύει
τὴν αἰτίαν· ἵνα ᾖ· τῆνον ἂν ἔκλαυσεν, εἰ ἐν Σικελίᾳ λέων ἦν.
75 75. Δαμάλαι: αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι. Πόρτιες: αἱ
77 μικραὶ καὶ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι. 77. Ἦνθ' Ἑρμῆς: ἦλθεν
ὁ Ἑρμῆς πρώτιστος, ἢ ὡς φίλος Δάφνιδος, ἢ ὡς ἐραστής. τὸ
δὲ λ εἰς ν τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς, ὅτε τὸ θ ἢ τὸ τ ἐπιφέρεται,
οἷον βέλτιστος βέντιστος, φίλτατος φίντατος, ἦλθεν ἦνθεν. —
81 .. δέτι .... ἴα. — 81. Ἦνθ' ὁ Πρίηπος: οἰκείως· ἀγροικικὸς
γὰρ ἦν ὁ Πρίαπος ὡς καὶ ὁ Δάφνις, καὶ ἴσως διὰ τὸ κάλλος
82 υἱὸς Ἀφροδίτης. 82. Κῆφα: κατὰ συναίρεσιν καὶ συγκοπήν. Ἡ
δέ τι κώρα: τὸ ἑξῆς· αὕτη δὲ ἡ κόρη ἀνὰ πᾶσαν τὴν κρήνην
83 ζητοῦσά σε — διὰ μέσου γὰρ ὁ στίχος τοῦ ἄρχετε [4]) — .. 83. Φο-
ρῆται: μανιωδῶς φέρεται. καθόλου τὰ εἰς ται ῥήματα, ὅταν
τῷ η παραλήγηται περισπωμένως, παροξυτονοῦσι Δωριεῖς· ὅταν
85 δὲ βαρυτόνως, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν. 85. Ζάτεισα: Αἰολικὸν
τὸ ζάτεισα, διὸ καὶ βαρύνεται. συναπτέον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπάνω·
πάντῃ δὲ πλανᾶται ζητοῦσα αὐτόν. εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζήτει. διὰ τοῦτο καὶ δύσερως.
τινὲς δέ φασιν, ὡς οὐ διὰ τὴν Νύμφην, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασι-
λέως θυγατέρα, δι' ἣν καὶ ἐπηρώθη. — Ἄλλως. Ζατοῖσα:
Αἰολικὸν ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα. εἰρωνεύεται δέ· ζητεῖ γὰρ αὐτὸς
μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς Νύμφης. ἢ καὶ παρηγορητικὸς ὁ
λόγος. Δύσερώς τις ἄγαν: δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ
παντελῶς ἀπροσμηχάνητον. ζητοῦσα γάρ σε ἡ Νύμφη περιέρ-
χεται. παρηγορῆσαι θέλων τοῦτό φησι. — Τὸ δὲ ζητοῦσα οὐκ
86 ἔστι Δωρικόν· εἰ γὰρ ἦν, εἴρητο [5]) ἂν ζατοῦσα. 86. Βούτας μὲν
ἐλέγευ: Βουκόλος ὤν, φησίν, οὐ κατὰ βουκόλους ἐρᾷς. οἱ
μὲν γὰρ βουκόλοι πρὸς τὴν τῶν ἀφροδισίων μίξιν ἐγκρατεῖς,
τοὐναντίον δὲ λαγνότατοι οἱ αἰπόλοι. καὶ ἡ αἰτία, ὅτι κατω-

---

1) ἐν τῷ περὶ Σικελίας θαυμαζομένων Reines. ἐν τῷ π. Σικελίας θαυμάζομεν vulg. ἐν τῷ π. Σικελίαν θαυμάζομεν cod. Cfr. V. 65. 2) Post Σικελίας sequebatur fort. scholion: ὁ δὲ νοῦς· αἱ Νύμφαι κτλ. 3) Cod. λέοντα ut ante Heins. 4) Aut aliquid excidit, aut cum Ahrens. scribendum ἄρχετε — μανιωδῶς φέρεται. Φορῆται: καθόλου κτλ. 5) Cod. εἴρηται.

φερέστεραι οὖσαι αἱ αἶγες δελεάζουσι τοὺς ποιμένας. 87. *Ὡιπόλος* [1]: (ᾡπόλος) ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. γίνεται κατὰ τροπὴν τοῦ ο καὶ α εἰς ω μέγα, ἢ μᾶλλον ἐν συναιρέσει τοῦ οα εἰς ω μέγα ὠπόλος, τοῖ δὲ ἰῶτα προσγεγραμμένου (ὁ αἰπόλος) ᾡπόλος [2]. 92. *Τὼς δ' οὐδέν*: οὕτως εἰπόντων, οὐδέν τι ἀπεκρίνατο ὁ Δάφνις, ἀλλ' ἐσιώπα. 93. *Πικρὸν ἔρωτα*: ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπέραινε καὶ διήνυε μέχρι καὶ τῆς μοίρας. — *Ἄνυε μοίρας*: διχῶς τὸ μοίρας. εἰ μὲν γὰρ ἐκτείνομεν, σημαίνει γενικήν, εἰ δὲ συστέλλομεν, αἰτιατικὴν [τῶν] πληθυντικῶν Δωρικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου διὰ τοῦ ες ἐκφέρουσιν. — *Ἄνυε μοίρας*: διχῶς. ἐὰν μὲν γὰρ ἐκτείνωμεν, σημαίνει γενικήν, ἐὰν δὲ συστέλλωμεν, αἰτιατικήν. 94. *Μοῖσαι πάλιν*: τὸ πάλιν ἐξ ὑποςροφῆς ἀρχὴν ᾠδῆς ποιούμενός φησιν. αἱ δὲ παραγραφαὶ [3]) συστέλλουσι τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ *ἄρχετε*, *λήγετε* ἐπῳδοῦ τάξιν ἐπέχει. 95. *Ἀδεῖα γελάοισα*: τὴν ἡδεῖαν ἡδέα ποιητικῶς. ἢ οὕτως· ἡδέα καὶ ἡ Κύπρις γελῶσα. τινὲς ἡ δεῖα ἡ δέους ποιητική. ἐὰν δὲ γράφεται διὰ τοῦ ι, ἡ Διὸς θυγάτηρ [4]). ἐναντίως εἶπε· θέλει γὰρ εἰπεῖν φανερῶς μὲν γελῶσα, λανθάνει δὲ βαρυνομένη ἐπὶ τῷ Δάφνιδι. — Ταῦτα ἐπὶ μυκτηρισμῷ λέγει ἡ Ἀφροδίτη. 97. *Λυγιξῆν*: καταδῆσαι, τουτέστι περιέσεσθαι τοῦ Ἔρωτος ἐκαυχῶ. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν θεόν, ταύτην ὑπέσχε [5]) τὴν ποινήν. — Ἄλλως. *Λυγιξῆν*: τὸ [6]) βεργίοις δῆσαι, ἤτοι δῆσαι λύγοις παρὰ τὸ δεσμεύειν. καὶ Ὅμηρος [7])· *μόσχοισι λύγοισιν*. ἢ κλάσαι· ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀμαυρώσειν δηλοῦν· λυγαῖα [8]) γὰρ τὰ σκοτεινά. 105. *Οὐ λέγεται τὰν Κύπριν*: τὸ οὗ δασύνεται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὅπου. λείπει δὲ τὸ καταισχῦναι, ἵν' ᾖ τὸ ὅλον· ὅπου ὁ βουκόλος τὴν Κύπριν καταισχῦναι λέγεται. 106. *Ἕρπε ποτ' Ἴδαν*: ἀντὶ τοῦ ἄπελθε [9]) πρὸς τὴν Ἴδην· ὡς ἑξῆς ἐπιφέρει· ἕρπε πρὸς τὸν βουκόλον Ἀγχίσην. καὶ Ὅμηρος· *ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι*. ἄλλοι δ' οὐ προσυπακούουσι τὸ αἰσχῦναι. *Τηνεὶ δρύες*: δρύες, ὥστε σκέπειν τῷ Ἀγχίσῃ συνερχομένῳ αὐτῇ.

---

1) Cod. pro ὠ — constanter ὦ —. 2) Cod. τὸ — προς — μένον. 3) Cod. περιγραφαί. 4) Post θυγάτηρ lacuna statuenda est. Videtur interpretatio lectionis λάδρα excidisse. — Pro λανθάνει scripserim λανθανόντως. Ahrens. 5) Cod. ὑπέσχετο. 6) τὸ Duebner. τοῖς cod. et vulg. 7) Il. 11, 105. 8) λυγαῖα Toup. λυγρὰ vulg. ρὰ a sec. cod. 9) Cod. ἐπελθε.

εἰρωνευόμενος δὲ λέγει τηνεὶ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ. Ὧδε κύπειρος:
ἐνθάδε ταπεινὴ βοτάνη καὶ ἀναπεπταμένος ὁ ἀήρ, καὶ οὐ δυνήσῃ
107 λαθεῖν συνουσιάζουσα. 107. Ὧδε καλὸν βομβεῦντι: κατη-
γορούσας τῆς ἀκρασίας εὑρήσεις τὰς μελίσσας, εἰ πρὸς ἡμᾶς
ἥκοις, διὰ τοῦ βόμβου τοὺς ὁδοιπόρους ἐπαγομένας. σμήνη δὲ
τὰ μελισσῶν ἀγγεῖα. Ἡσίοδος[1]· ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι
109 κατηρεφέεσσι μέλισσαι. 109. Ὡραῖος χ' ὤδωνις:
Κινύρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγάτηρ Μύρρα[2]), ἣ
κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός, ὅτι[3]) λύσασα τὰς
τρίχας οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔχειν ἔφη τοιαύτας. καὶ ἐλάνθανε τὸν
πατέρα στολιζομένη καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον
δὲ ἐγκυμονήσασα καὶ τεκοῦσα τὸν Ἄδωνιν ἐφωράθη, καὶ αἰσχυ-
νομένη[4]) ηὔξατο μεταβαλεῖν εἰς ὁμώνυμον φυτόν. — Ἄλλως.
Ὡραῖος (δὲ) ἀντὶ τοῦ τρυφερός, ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι
ὡραΐζεσθαι Μένανδρος·[5]) ὡς ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς[6])
τοὺς βίους. ἢ ἀκμάζων. Ἡσίοδος·[7]) ὡραῖος δὲ γυναῖκα
110 τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι. 110. Καὶ πτώκας: τὴν αἰτια-
τικὴν οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς ες ληγουσῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν
ὁμοίως παροξύνουσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ α, θῶας Τρῶας, ὅτι
τὰς παρ' ἡμῖν[8]) .. εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ἐκεῖνοι διὰ τῆς
112 αι προφέρουσιν. 112. Ὅπως στάσῃ: τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ'
ἁμαρτάνουσι. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὁμοίως ἡμῖν προ-
115 φέρουσιν οἱ Δωριεῖς, ὥς φησι Λεπτίνης. 115. Φωλάδες
ἄρκτοι: οὐ μάτην οὕτω φωλάδας καλεῖ, ἀλλ' ὅτι, ὥς φησι καὶ
Θεόφραστος καὶ Σώστρατος,[9]) πολὺν χρόνον οἱ ἄρκτοι φωλεύουσι
117 (χρόνον). 117. Ἀρέθοισα: κρήνη Σικελική. δοκεῖ δὲ αὕτη
ὑπὸ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ
ἄλλη ἐν Σάμῳ. — Ἄλλως. Ἀρέθουσα: κρήνη ἐν Συρακούσαις.
φασὶ[10]) διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἥκειν[11]) .. ὥς φησιν Ἴβυκος παρι-
στορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης. — Ἄλλως. Ἀρέθουσα:
ὅτι Σικελικὴ κρήνη, πρόδηλον. δοκεῖ δὲ ὑπ' Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι.
ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἄλλη ἐν Σάμῳ· παρ κόρακος
πέτρῃ καὶ ἐπὶ κρήνῃ Ἀρεθούσῃ[12]). Χαριέντως δὲ καὶ

1) Theog. 594. 2) Μύῤῥα Scaliger. Μοῖρα vulg. Μοίρα cod. Σμύρνης θυγατρός, ἥτις Ahrens. e duobus Vatt. et Gen. b. 3) Cod. καί. 4) Cod. αἰσθομένη. 5) Fr. 291. Ante M. excidit φησι. 6) Cod. εἰς. 7) Op. 693. 8) Excidit εἰς ἐς ληγούσας. 9) Cod. Σώπατρος. 10) Fort. ἦν φασι. 11) Cod. ἥξειν, sed ξ est in eo haud raro = κ, e. g. φάρμξ = φάρμακα. 12) Hom. Od. 13, 408. — Cod. παρά.

Ἐπαφρόδιτός φησιν, ὅτι ἀρεθούσας καλοῦσι τὰς κρήνας. 118. Θύ-
βριδος: Δύβρις κατὰ γλῶσσαν ἡ θάλασσα. τινὲς δὲ Σικε-
λίας ἔφησαν ποταμὸν Θύμβριδα. — Ἄλλως. Θύβρις, πο-
ταμὸς Σικελίας, ἐφ' ᾧ μυθεύονται Ἡρακλῆν[1] .. τὰς ἐκ τῆς
Ἐρυθείας[2]) βοῦς ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀφίκετο .. γενομένου δὲ χει-
μῶνος ἀνυπερβλήτου χῶσαι τὸν ποταμὸν καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι,
ἐφ' ὃν οἱ Κεφαλοίδιοι[3]) δείκνυνται κατοικοῦντες. 123. Ὦ Πὰν 123
Πάν: ποιητικὴ ἐπανάληψις· εἰ μή τις πιθανεύοιτο λέγων, ὡς
ὁ νοῦς ἐστι τοιοῦτος· ὦ τὸ πᾶν σύ, [ὦ Πάν], ἵνα τὸ μὲν πρῶτον
περισπασθῇ, τὸ δὲ δεύτερον ὀξυτονηθῇ. τὸν δὲ Πᾶνα οἱ μὲν
Πηνελόπης καὶ Ὀδυσσέως[4]), ἄλλοι δὲ Διὸς καὶ Καλλιστοῦς, ἕτεροι
Αἰθέρος καὶ Οἰνηΐδος, ἔνιοι δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Λυκαίου:
Λύκαιον ὄρος Ἀρκαδίας κληθὲν ἀπὸ[5]) Λυκάονος τοῦ Πελασγοῦ,
ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον Πανός. — .. εἰς ὃ ὄρος ἐλθοῦσαν τὴν Λυ-
κάονος θυγατέρα Καλλιστὼ ὑπὸ Ἑρμοῦ τραφῆναι ἄρκτον οὖσαν·
ἣν καί φησιν Ἄρατος ἐν[6]) οὐρανῷ ἐστηρίχθαι. 124. Μαίναλον: 124
ὄρος Ἀρκαδίας ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Λυκάονος υἱοῦ Ἑρμοῦ· ἔνθα
ἡ Ἀταλάντη τῷ Ἰάσονι παρέσχετο δόρυ ξένιον· δεξιτερῇ
δ' ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον, ὅ ῥ' Ἀταλάντη Μαινάλῳ
ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν[7]). 125. Ἑλίκας δὲ 125
λίπε ῥίον: τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸ ἐπιρρεῖσθαι
τοῖς τῶν ὑετῶν καὶ πηγῶν ὕδασιν. — .. ὃ Αἰπύτου τάφον κα-
λοῦσι. καὶ Ὅμηρος· Αἰπύτιον παρὰ τύμβον[8]). εἰς ὃν
φασι τὰ εἰσερχόμενα ζῷα ἄγονα γίνεσθαι. 127. Λήγετε: 127
ὥσπερ ἤρξασθε,[9]) οὕτω λήγετε, ἀντὶ τοῦ λήγειν ποιήσατε.
128. Φέρευ: οἱ μὲν κατὰ συναλοιφὴν φέρ'[10]), εἶτα εὐπάκτοιο, 128
τοῦ καλῶς πεπηγότος· οἱ δὲ ἐκ πλήρους φέρευ, ἀντὶ τοῦ λάμ-
βανε[11]), δηλονότι τὴν σύριγγα. μελίπνουν δὲ ἤτοι ἡδύφωνον
ἢ ἡδὺ ὀδωδυῖαν. τὸ δὲ ἑξῆς ἐκ κηροῦ εὐπήκτου, περὶ χεῖλος
εἱλουμένην ἐν τῷ συρίζειν. 133. Νάρκισσος: θηλυκῶς λέγεται 133
ἐνταῦθα, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς. Ἄρκευθος εἶδος
δένδρου, ὅπερ ἐστὶν ἀκανθῶδες, ἢ φυτόν. 134. Ἔναλλα: οἷον 134

1) Ahrens. suppl. ὅτε — αὐλισθῆναι. 2) Ἐρυθείας Kiessling. Ἐρεθυίας antea. Ἐριθυίας cod. 3) Κεφαλοίδιοι δείκνυνται Meinek. Κέφαλοι διαδείκνυνται cod. et vulg. 4) Cod. Ὀδυσέως. 5) Cod. ὑπό. 6) Cod. ἐν δ' οὐρανῷ. 7) Apollon. Rhod. 1, 769. 8) Il. 2, 604. 9) Cod. ἄρχεσθε. 10) Cod. φέρε. 11) Ahrens. scripsit: λάμβανε, (σοὶ) δηλονότι, τὴν —.

ἐνηλλαγμένα. κατὰ τὸ ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί.[1])
Ὄχνας καὶ ἀπίους καὶ ἀχλάδας. ἀχλάδας μὲν διὰ τὸ ἐν τῷ
ἐσθίεσθαι[2]) ὄχλησιν οἱονεὶ ἐμποιεῖν, ὀχλάδας οὔσας· ὄγχνας δὲ
ἀπὸ τοῦ ἄγχειν δοκεῖν· ἀπίους δέ, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ
136 δοκοῦσι φῦναι, ἣ ἐλέγετο Ἀπία. 136. Σκῶπες: Ἀλέξανδρός
φησι τοὺς σκῶπας [οὐκ] ἐπιτερπεῖς τῇ φωνῇ· διὸ καὶ παρ'
Ὁμήρῳ φησὶν[3]) ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι· σκῶπές τ' ἴρηκες
τε[4]). οὐ δεῖ δὲ γράφειν χωρὶς τοῦ σ· οἱ γὰρ σκῶπες ..[5])
φωνὴν ἀφιᾶσι. Καλλίμαχος δέ φησιν, ὅτι φθέγγεται ὥσπερ
ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ, ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. Τυραννίων δὲ
σκῶπας τοὺς νυκτικόρακάς φησιν, οἷον σκίοπας,[6]) ἐν σκιᾷ ἔχοντας
138 τὴν ὄπα. 138. Εὐφήμως τὸ ἀποθανεῖν ἀναπαύσασθαι ἔφη.
139 καὶ Ὅμηρος· κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον[7]). 139. Λίνα:
ἤτοι ἐπεπλήρωκει τὸ χρεών. καὶ Ὅμηρος· γεινομένῳ ἐπένησε
λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ[8]). λίνον δὲ οἱ[9]) ἀντ' ἐρίου ποιηταὶ
συνάπτουσιν, ὅτι τὸ λίνον[10]) ἐκ γῆς καὶ αὗται αἱ Μοῖραι ἐκ γῆς
147 ἐπικλώθουσι τοῖς ζῴοις τὴν εἰς γῆν ἀνάλυσιν. 147. Σχαδόνων:
τὰ τῶν κηφήνων κηρία, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. [Θεαίτητος δὲ]
τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς γόνους, οἵτινες[11])
ἡδὺ ποιοῦσι βρῶμα. οἱ δὲ κοινότεροι[12]) ἐπὶ τῶν κηφήνων τῶν
ἐσθιόντων τὸ μέλι, ὥς φησιν Ἡσίοδος[13]). Ἀπ' Αἰγίλω:
Αἴγιλα[14]) δῆμος Ἀττικῆς ἀπό τινος ἥρωος Αἰγίλου. ὅτι δὲ αἱ
Ἀττικαὶ ἰσχάδες ἥδισται, καὶ ὁ Δείνων[15]) μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ καὶ
Λακωνικὸν χωρίον Αἴγιλον. τινὲς δέ, ὅτι ἐστὶ καὶ νῆσος μεταξὺ
150 Κρήτης καὶ Λακωνικῆς. 150. Κράναισι: ἐπὶ κρήναις ταῖς[16])
τῶν Ὡρῶν δόξεις αὐτὸ πεπλύσθαι[17]), ἀντὶ τοῦ ἐν ἔαρι, ἐπεὶ
151 ἀνθεῖ πάντα τότε[18]). 151. Ὧδ' ἴθι Κισσαίθα: ἡ κισσὸν
λευκὸν κατανεμομένη. αἶθον γὰρ τὸ λαμπρόν· ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ[19]) γίνεται μεταληπτικῶς τὸ λευκόν. ἢ ὄνομα αἰγός[20]).

---

1) Eurip. Med. 414. 2) Cod. ἐστίεσθαι — δοκεῖ. 3) Cod. φησὶ γράψας ὀρθῶς —. 4) Od. 5, 66. 5) Ahrens. inseruit σκαιὴν auctore Hemsterhus. 6) Cod. σκιόπας. 7) Il. 11, 241. — 8) Il. 20, 128. 9) Haec corruptissima sunt. Cfr. quae tentavit Ahrens. — 10) Cod. λῖνα — λῖνον — λῖνον. — 11) Post οἵτινες est in cod. πτόμενοι, in aliis ἱπτάμενοι „absurda interpolatio ejus, qui οἵτινες ad γόνους referret." Duebner. 12) Cod. κοινότερον. — 13) Op. 301. 14) Sic Ahrens. e Gen. b, cui accedit Vat. 42. Αἴγιλος cod. et vulg. Deinde vulg. ἀπό τινος φυλῆς, cod. ἀπὸ φ. τ. φυλῆς ejici jussit Toup. 15) Δείνων Meurs. Δίων cod. et vulg. 16) Cod. κρήνης τῆς. 17) Cod. ἀποπεπλύσθαι. 18) Cod. πάντοτε. — 19) Cod. ἐκ τοῦ δὲ λ. 20) Rubro scripta sequuntur haec: ἐνεῖκαι ἀπὸ τοῦ ἐνέκω ἤνεικα καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς ξ κατὰ Βοιωτ' ἤνειξα.

Idyll. II.

Ὑπόκειται Σιμαίθα Δέλφιδος Μυνδίου [1]) τινὸς ἐρῶσα, ὃν παιδικοῖς προσταλαιπωροῦντα [2]) ἐν παλαίστρᾳ ἡ Σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης Θεστυλίδος ὑποδιακονουμένης ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μεταφέρειν, ἐπικαλουμένη τήν τε Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην. τὴν δὲ Θεστυλίδα ὁ Θεόκριτος ἀπειροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε Μίμων.

2. Στέψον: στεφάνωσον. Κελέβη δέ ἐστιν ὄνομα πόλεως· 2
ἔστι δὲ καὶ ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες. Εὐφορίων ὁ Ποτηρογλύπτης· ὅστις ἐμὴν κελέβην Ἀλυβηΐδα μοῦνος ἀπηύρα [3]). Οἰὸς ἀώτῳ: προβάτου ἄνθει, ἀντὶ τοῦ ἐρίῳ. ὡς συνεργοῦντος δὲ τούτου πρὸς τὰς φαρμακείας τερατεύεται [4]).
3. Καταθύσομαι: καταμαγεύσω [5]). δεσμεύειν γάρ φασιν αἱ 3
φαρμακίδες, ὅταν πρὸς κατοχήν τινα παρ' αὐταῖς καταμαγεύσωσιν. 10. Ἀλλὰ Σελάνα: Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρι- 10
σμένοις τῶν Παρθενίων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται εἶναι Ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην [6]). — Ἄλλως. Ταῖς [7]) ἔρωτι κατεχομέναις τὴν Σελήνην ἀνακαλεῖσθαι σύνηθες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ τὴν Φαίδραν ἐν τῷ Καλυπτομένῳ Ἱππολύτῳ [8]). παρ' ἣν δὲ αἰτίαν τοῦτο ἔπραττον, ἔνιοί φασιν, ὅτι ἐπειδὴ σιγηλὴ ἡ νύξ, δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι [9]) σιγῆς καὶ νυκτός. Μένανδρος· ὦ νύξ· σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης [10]). ἢ ὅτι καὶ ἡ Σελήνη περὶ ἐρωτικά τινα [11]) ἐνενοσήκει, παρὸ καὶ ταῖς τῷ αὐτῷ πάθει κεχρημέναις συμπράσσει. τὰ δὲ περὶ Ἐνδυμίωνα πρόδηλα. ἢ ὅτι διάπυρος ἡ θεός, καὶ τὸ πάθος δὲ τοιοῦτον, εἰ καὶ ἠπεδανὴ [12]) ταῖς φλοξίν, ὥς φασιν. 11. Ἡσύ- 11
χα δαῖμον: σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω, ὦ Σελήνη καὶ Ἑκάτη. χθονίαν δὲ τὴν Ἑκάτην φησί, παρόσον Περσεφόνης τροφός, ἢ παρόσον πρυτανεῖ | [13]) αὐτὴν τέθεικε Σώφρων.

---

1) Cod. Μυθίου. 2) Cod. ἐκλιπαροῦσα. 3) Scribendum: στ. τὴν κελέβην. κελέβη δέ ἐστι π. ξ. κ. Εὐφορίων ἐν Ποτηριοκλέπτῃ (Fr. 6). ὅστις ἐμεῦ — ἀπηύρα. Ἀλύβη (sic Hemsterhus.) ἐστὶν ὄνομα πόλεως. Cfr. Duebn. et Ahrens. 4) Cod. θεραπεύεται, τερατεύεται praebet distincte Vat. 42. 5) Ahrens. cum Toup. et Hamaker.: γράφεται καὶ καταδήσομαι, ἤγουν καταμαγεύσω. Cfr. v. 159. 6) Fr. 80. — ἤτοι pro ὅτι Ahrens., παρεῖναι pro εἶναι Bergk. 7) Cod. τὰς — κατεχομένας — μετακαλεῖσθαι. ἀνακ. praebet etiam Vat. 42. 8) Haec corrupta sunt. Vide Ahrens. 9) Cod. ἐρῶσι. 10) Fr. inc. 199. — Pro δὴ est in cod. δέ. 11) Cod. ἐρωτξ| τινά. 12) Cod. ἠπεΔν|'. — 13) πρύτανιν νερτέρων conj. Adert.

12 12. *Τᾷ χθονίᾳ Ἑκάτᾳ*: Καλλίμαχος, καταλέξω δέ, φησὶ . . .
τῇ Δήμητρι μιχθεὶς ὁ Ζεὺς τεκνοῖ Ἑκάτην διαφέρουσαν ἰσχύϊ
καὶ μεγέθει. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς
Περσεφόνης ζήτησιν. καὶ νῦν Ἄρτεμις καλεῖται καὶ Φύλαξ καὶ
13 Δᾳδοῦχος καὶ Φωσφόρος καὶ [1]) Χθονία. 13. *Ἠρία*: οἱ τάφοι
παρὰ [2]) τὸ ἐνηρίσαι τῇ γῇ· ἢ παρὰ τὴν ἐπιχεομένην τοῖς
14 νεκροῖς ἔραν, ὅ ἐστι γῆν. 14. *Δασπλῆτι*: ἣ οὐκ ἄν τις πελάσειεν, ἢ διὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν πολυπέλαστε· ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμική, ἵν' ἔγκειται ἡ δαΐς, τουτέστιν ἡ μάχη· ἢ ἡ προσπελάζουσα ταῖς δᾳσί, τουτέστι φωσφορική, ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ Σελήνῃ.
15 15. *Φάρμακα*: ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ Σεληναίῳ ὄρει ὄλμους δεικνύουσι τῆς Μηδείας καὶ Κίρκης, ἐν οἷς ἔκοπτον τὰ φάρμακα.
16 16. *Περιμήδας*: αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀγαμήδη [3])
[λεγομένη], ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα
17 χθών [4]). 17. *Ἴυγξ*: ὄρνεον Ἀφροδίτης, ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. εἰς γὰρ τροχὸν κήρινον [5]) ἐμβαλοῦσαι καὶ διὰ ἱμάντος ἑκατέρωθεν ἀνάψασαι τοῦτο, περιστρέφουσαι ῥομβοῦσι τὸν κυκλίσκον ὑπὲρ πυρίας ἐπᾴδουσαι [ὃ βούλονται]· ὁ δὲ ἀναδαινύμενος ἡσύχως τήκεται. ἐπιλέγουσι δὲ αὐτῷ, εἰ τύχοι [6])· ὡς οὗτος τήκεται ὁ ῥόμβος, οὕτω καὶ Δέλφις ἐρῶν ἐμοῦ τακείη. — Λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνέντος [7]) ζῴου ἴυγγα, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος [8]) . . . καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων [9]), μικρῷ μεῖζον σπίζης αὐτὸ λέγων, ἢ κίναιδος, ἡ παρ' ἔρωμεν σεισοπυγὶς καλουμένη διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν τὸν αὐχένα. ἢ Ἴυγγα, ὥς φησι Καλλίμαχος, Ἠχοῦς θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ [10]) μιχθῇ· ὅθεν ὑπὸ Ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μετα-
18 βληθῆναι καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις. 18. *Ἄλφιτά τοι*:
19 εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες κεχρῆσθαι ἀλεύροις. 19. [*Πᾷ τὰς*
20 *φρένας*:] ποῦ παρηνέχθης τὰς φρένας . . . [11]). — 20. *Ἀρά*

1) Cod. ἡ. 2) Cod. bis περί. — 3) Cod. ἑκαμήδη. 4) Il. 11, 741. 5) κήρινον et διὰ ἱμάντος Adert. — Cod. κηρὸν — διάμμτα. Deinde ἑτέρωθεν — τουτ' — περὶ πυράν. 6) τύχοι Ahrens. — Cod. τύχη. 7) Sic Hemsterhus. ἐνόντος vulg. ἐντὸς cod. 8) Nem. IV, 35. — H. A. II, 12. — Lacunam indicavit Ahrens. 9) Cod. ἐν τ' περὶ ζώων μορίων μ. πίνης — κινάδος — λιγύζειν. — Pro παρ' ἔρωμεν suspicatur Ahrens. φερωνύμως. Tzetz. Hist. 11, 578 ἥνπερ καὶ σεισοπύγιον καλοῦμεν φερωνύμως. Vulg. παρὰ Ῥωμαίοις. — 10) Cod. αὐτῷ μιχθείη. 11) Loc. ev.

γε: καὶ σοί [1]), βδελυρά, ἐπέστη τῆς πεπρωμένης τὸ τέρμα,
ἵνα σε διὰ τῶν φαρμάκων διαφθείρῃς (?). 23. Ἐγὼ δ' ἐπὶ 23
Δέλφιδι [2]): ὡς αὕτη ἡ δάφνη πυρωθεῖσα καθάπαξ ἠφά-
νισται, οὕτω καὶ Δέλφις ἐν φλογὶ διαφθαρείη τὸ σῶμα.
Δάφναν: δαφν... εσθ φωνὴν ἀφιέναι καιο$^{\mu}$ γὰρ μέγ' ἠχεῖ [3]).
28. Σὺν δαίμονι τάκω: ἤτοι τῇ Σελήνῃ, ἢ τῷ Ἔρωτι, ἢ τῷ 28
ἑαυτῆς δαίμονι, ὡς Μένανδρός [4]) φησι·

δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται
εὐθὺς γινομένῳ [5]).

περιβόητον δὲ καὶ τὸ Σωκράτους δαιμόνιον. 29. Ὁ Μύνδιος: 29
Μύνδος πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθεν [6]) ἦν ὁ νεανίας. οἱ δὲ Καρίας
φασὶ τὴν Μύνδον. 30. Ῥόμβος ὁ χάλκεος: χαλκοῦν ἔφη 30
ῥόμβον τὴν ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ αἰόλου [7]) καὶ τοῦ πτηνοῦ ἴυγγα
διὰ τὴν στερρότητα καὶ δύναμιν τῶν φαρμάκων. τὸν δὲ ῥόμβον
οἱ Ἀττικοὶ ῥύμβον καλοῦσι. 34. Κινήσαις ἀδάμαντα: 34
τινὲς ἀδάμαν^{τ}: τὸν Πλούτ^{ν} [8]). βέλτιον δὲ τὸν Πλούτωνα διὰ τὴν
στερρότητα τῶν πόνων. κινῆσαι δὲ ... τῇ φαρμακίδι τὸ κατορ-
θοῦν παρέχουσα. — Ἀδάμαντα: τὸν Πλούτωνα [9]), καθὸ
σκληρὸς καὶ ἀδάμαστος. — ..Ἅιδου ἀδάμαντα ἀκουστέον [10]) τὸν
ἐν Ἅιδου στερρότατον. ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν Δέλφιδα [11]),
καί φησι· τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δόνησον, καὶ εἴ τι στερεμνιώτερον
ἔχει τοῦ σώματος. ἣν δὲ πρὸ τούτου Ἑκάτην ἐκάλεσε, ταύτην
νῦν Ἄρτεμιν λέγει διὰ τὸ ὑπεῖναί τινα κοινωνίαν ταῖς θεαῖς.
35. Θέστυλι ταὶ κύνες: πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκμαιρο- 35
μένη ἐκ τῶν ὀρυγῶν τῶν κυνῶν, ὡς [12]) τῆς θεοῦ κατὰ τὰς τρι-
όδους πεφηνυίας. διὸ προστάσσει ὡς τάχος τὸ χάλκωμα λα-
βοῦσαν ἠχεῖν [13]), ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα. ἱδρύοντο δὲ τὴν
Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις, ὅτι ἐπὶ τῶν καθαρμάτων καὶ μιασμάτων
ἡ θεός. ἔνιοι δέ φασι [14]) Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα
αὐτὴν γεγονέναι καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τρίοδον αὐτὴν ἐρρίφθαι.

---

1) A prima σύ. Geelio videtur Schol. καὶ τὶν ἔπι τέρμα τέτυκται legisse. — 2) Cod. Δέλφινι. 3) Loc. ev., qui Ahrens. sic videtur restituendus esse: δάφνη οὕτω καλουμένη διὰ τὸ ἐν τῷ δαίεσθαι φ. ἀ. καιομένη γ. μ. ἠ. 4) Fr. 18. 5) Cod. γεινομένῳ. 6) Pro ἔνθεν cod. ἔνθα. — Ultima addita sunt, posteaquam per errorem Ἀρκ. scriptum erat. 7) Ahrens. ἑώλου. — Cod. ῥόμβον τὴν αἰό τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ πτ. — Deinde pro ῥύμβον: κόρυμβον, et post καλοῦσι: παρόσον — τρίγωνος. Cfr. v. 43. — 8) Gen.^{b} ἀδάμαντα τὸν Πλούτωνα· β. δὲ κυρίως ἀδάμαντα διὰ κ. τ. λ. 9) Cod. Πλούτν^{ω}. 10) Cod. τὴν ἐν ᾅδου στερρο^{τι} [1]. 11) Cod. Δέλφινα. 12) Cod. et vulg. ὡς ante ἐκ. Transposuit Ahrens. 13) Cod. ὡς τάχος χαλκ^{ῶ}μάλ^{α} ἠχεῖν κ. τ. λ. 14) Cod. pro φασι: ὅτι.

τῶν δὲ Φέρητος βουκόλων ἀναλαβομένων ἐκθρέψαι· διόπερ τὰς τριόδους ἱερὰς τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥς φησιν Αἰσχύλος·

δέσποιν' Ἑκάτη
τῶν βασιλείων πρόδομος [1]) μελάθρων [2]).

36 36. Τὸν δὲ χαλκὸν ἐπῆδον [3]) ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοιχομένοις [4]), ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο, ὥς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν [5]).

40 40. Ὅς με τάλαιναν: ὅστις με ἀνθ' ἧς ἔχειν ἐπηγγείλατο γυναικὸς γαμετῆς αὐτοῦ εἶναι ἀναίσχυντον πεποίηκε τὴν ταῖς παρθένοις συνοικοῦσαν σωφροσύνην διαφθείρασαν· οὐ γὰρ ἐκπάρθενος, ἀλλ' ἔτι κόρη οὖσα τῷ Δέλφιδι [6]) κεκοινώνηκεν.

43 43. [Ἐς τρίς:] παρόσον [7]) τέλειός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ τρεῖς, ἀρχὴ
45 ὢν καὶ μέσον [8]) καὶ τέλος, ἔστι φύσει τρίγωνος. 45. Τόσσον ἔχοι: Θησεὺς ἁρπάσας Ἀριάδνην τὴν Μίνωος καὶ ἀπάρας εἰς Δίαν τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν λήθῃ τινὶ χρησάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. — Πολλαὶ δὲ εἰσι νῆσοι Δῖαι καλούμεναι, ἥ τε πρὸ τῆς Κρήτης, ὡς εἰκὸς συμβῆναι τὰ περὶ τὴν Ἀριάδνην, καὶ ἡ ὀνομασθεῖσα Νάξος καὶ ἡ περὶ Μῆλον καὶ ἡ περὶ Ἄμοργον καὶ ἡ τῆς Κέω χερρό-
48 νησος καὶ ἡ Πελοπόννησος. 48. Ἱππομανὲς φυτόν: [οὔτε φυτόν ἐστιν] οὔτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ γινόμενον [9]), ἀλλὰ τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς πώλοις κατὰ τὴν γένεσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου (σαρκίον), ὅπερ συντελεῖ πρὸς φίλτρα, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος. — Ἄλλως. Κρατεύας [10]) φησὶ ἔχειν τὸ φυτὸν καρπὸν ὡς σικυοῦ ἀγρίου, μελάντερον δὲ τὸ φύλλον ὥσπερ μήκωνος ἀκανθώδους. οὐ μέντοι προστίθησιν, εἰ πρὸς φίλτρα συμβάλλεται.

53 53. Τοῦτ' [11]) ἀπὸ τῆς χλαίνης: τοῦτο, φησί, παραδιδοῦσα πυρὶ καὶ ἄκοντα διὰ τῆς μαγγανείας αὐτὸν ἐλθεῖν ἀναγκάσω.

56 56. Βδέλλα: αἱ βδέλλαι καὶ ἐν λίμναις γίνονται καὶ ἐν ποταμοῖς, προσαγόμεναι δὲ τῷ αἵματι ἐκθηλάζουσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βδάλλειν [12]), ὅ ἐστιν ἀμέλγειν. Νίκανδρος· ἠὲ σύγε βδήλαιο
58 νέον γλάγος [13]). 58. Σαύραν: διαλγοῦσα καὶ θυμου-

1) Cod. δέσποινα et πρόδρομος. — 2) Fr. 355. Herm. 3) ἐπῆδον corruptum est. Vide Ahrens. 4) Cod. κατεχομένοις. 5) Fr. 36. 6) Cod. Δέλφινι. 7) Hoc scholion adhaeret in cod. scholio de ῥόμβος. 8) μέσον Ahrens. e Gen.[b] μέση cod. et vulg. 9) Cod. φυόμενον. 10) Cod. Κρατεύσας, sed prius σ fort. a sec. — Tum συκίου — συμβάλεται. 11) Cod. τοῦτο. 12) Cod. βδέλλω. 13) Al. 262. — Cod. ἢ σύ γε βδέλλαι ἐὸν γ.

μένη [1]) τὸ διὰ τῆς σαύρας ποτὸν αὔριον ὑπισχνεῖται. ἔστι δὲ
αὕτη δύσκερκος. ἀποκτανθεῖσα [δὲ] καὶ συντριβεῖσα καὶ ξηραν-
θεῖσα σὺν ἀλφίτῳ δίδοται. μεμύθευται γοῦν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν
φίλτρων ἐστὶν ἕν. 59. Θρόνα: Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλ- 59
μένα ζῷα· Κύπριοι δὲ τὰ ἀνθινὰ [2]) ἱμάτια· Αἰτωλοὶ δὲ τὰ
φάρμακα, ὥς φησι Κλείταρχος. — Θρόνα δὲ τὰ φάρμακα
ὑπὸ [3]) τῶν Αἰτωλῶν. Ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα παρὰ [4]) τὸ ἄνω
θορεῖν [5]) ἐκ τῆς γῆς. [Ὑπόμαξον:] γράφεται [6]) ἀπόμορ-
ξον [7]). ἀπόκρυψον τὰ φάρμακα [8]) . . . τόπον [9]) ὑπόκρυψον . . .
ἀπὸ τῶν μασσόντων· τοῦ διύγρου γὰρ συστραφέντος πάντα
μάσσει. 60. Φιλιᾶς: γράφεται φιλίας, τουτέστιν ὃ πρὸς 60
φιλίαν καὶ ἄκοντα τὸν Δέλφιν ἑλκύσει. Ἆς ἔτι καὶ νῦν: ἕως
ἔτι ἐνδέχεται καταδεθῆναι αὐτόν. 66. Ἦνθ' ἁ τῶ ὐβούλοιο: 66
ἄρχεται διηγεῖσθαι, ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα. φησὶ δὲ
οὕτως· ἦλθεν ἡ τοῦ Εὐβούλου θυγάτηρ Ἀναξὼ κανηφοροῦσα τῇ
Ἀρτέμιδι καὶ πομπὴν ἐπαγομένη τῇ θεῷ, αὐτὴ [10]) δὲ παρα-
κληθεῖσα ὑπὸ φίλης ἐπὶ θέαν τῆς πομπῆς ἦλθε, φησί, καὶ
ἰδοῦσα τὸν Δέλφιν ἠράσθη αὐτοῦ. εἰώθασι γὰρ τῇ Ἀρτέμιδι
κανηφορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι ἐπὶ ἀφοσιώσει τῆς παρθε-
νίας, μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς. Κανηφόρος: τὰ μυστήρια
ταῦτα Ἀθήνησι πολιτεύονται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ Ἀρτέμιδι αἱ
ὥραν ἔχουσαι γάμου ὥσπερ ἀπολογούμεναι περὶ τῆς παρθενίας
τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις τὸ λοιπὸν φθεί-
ρεσθαι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ [11]) αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλεῖσθε [12])
τὴν Ἄρτεμιν ἀξιοῦσθαι συγγώμης, ὅτι διεκορήθησαν. 70. Καί 70
μ' ἁ Θευμαρίδα: πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην φησί.
ταύτας γὰρ συνεργοὺς εἰς τὰ περὶ τοῦ ἐρωμένου φάρμακα παρα-
λαμβάνει. τὴν δὲ τῶν Φαρμακευτριῶν [13]) [ὑπόθεσιν] ἐκ τῶν
Σώφρονος Μίμων μεταφέρει [14]) . . . . — 71. Κατεύξατο: 71
ὥρκισε. φησὶ δὲ ὅτι προετράπην [15]) ὑπὸ τροφοῦ εἰς θέαν ἐλθεῖν

---

1) *θυμουμένη* Geel. *ἐνθυμ.* cod. et vulg. 2) Cod. *ἀληθινά.* 3) Cod. *ἀπό.* 4) Cod. *περί.* 5) Cod. *θέειν.* 6) Haec leguntur in cod. post scholion de *καί μ' ἁ Θευμαρίδα.* 7) Supra scripto *ἀπόμαξον.* In verbis poetae habet cod. supra *ὑπόμαξον ἀπόκρυψον ἢ ὑποπίεσον.* 8) Loc. ev. 9) Ahrens.: *ἄτοπον*, quod est vituperantis illam scripturam. — 10) *αὐτὴ* Ahrens. *αὕτη* cod. et vulg. 11) Fr. 488. 12) Meinek. *ἐπικαλοῦνται.* Duebner. [*εἰώθασιν*] *ἐπικαλεῖσθαι.* Ahrens. *ἐπικαλεῖσθαι — ἀξιοῦσι συγγνωμονῆσαι.* 13) *Φαρμακευτριῶν* Duebner. *Σώφρονος* Adert. *φαρμάκων .. ἐκ τῶν εὐφορίωνος μι˜ μεταφ.* cod. 14) Quinque fere vocc., quae non expedio. — 15) *προετράπην* Adert. *προετράφη* cod.

72 τῆς πομπῆς, καὶ οὕτω συμβέβηκεν ἰδεῖν με τὸν Δέλφιν. 72. Ἁ
μεγάλοιτος: ἡ μεγάλως δυστυχής. οἶτος γὰρ ὁ ὄλεθρος. τοῦτο
74 δέ φησι, διότι ἐπείσθη προελθεῖν [1]) ἐπὶ τὴν θέαν. 74. Ξυστίδα
τινὲς περιβόλαιον λεπτὸν . . λινοῦν [2]), ᾧ χρῶνται οἱ ἁρματηλάται.
εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ξύεσθαι. ἢ περιβόλαιον λεπτὸν ἀπὸ [τοῦ]
80 τὸν χνοῦν [3]) ἀπεξύσθαι. 80. Ὡς ἀπό: ὑγιεινὸν γάρ ἐστιν ἡ
85 παλαίστρα. πόνον δὲ τὴν ἐν παλαίστρᾳ γυμνασίαν. 85. Ἐξ-
αλάπαξε: γράφεται ἐξεσάλαξεν, ἵν' ᾖ ἐξέσεισε, διέφθειρεν.
88 88. Θάψῳ: χλωρὸς ἢ ξανθός [4]). θάψος δέ ἐστιν εἶδος ξύλου,
ὃ καλεῖται σκυθάριον, ὥς [5]) φησι Σαπφώ. τούτῳ δὲ τὰ ἔρια
βάπτουσι. τινὲς τὸ Σκυθικὸν ξύλον. Ἀσκληπιάδης δὲ φυτόν τι
χλωρόν, ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ὑπώπια [6])· βάπτεσθαι
90 δὲ ἐκ ταύτης τὰ κροκοειδῆ. 90. Καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα:
πανταχοῦ ἀπελθοῦσα, φησί, καὶ πάσης ἐπαοιδῆς τυχοῦσα ὅμως
οὐκ ἐκουφιζόμην τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' εἴρπεν ὁ χρόνος, ἐγὼ δ' οὐδὲν
94 εὕρισκον ἴαμα. 94. Χ' οὕτω τᾷ δούλᾳ: καὶ τὸ τελευταῖον,
φησίν, ὡς οὐδὲν ἦν παραμύθιον, ἐξεῖπον τὸν ἀληθῆ λόγον τῇ
96 δούλῃ, ὅτι με ὁ ἔρως πολλὰ βαρύνει. 96. Ἀλλὰ μολοῖσα:
ἐξελθοῦσα, φησίν, ἐπὶ τὴν παλαίστραν, τήρησον αὐτόν. —
99 99. Φράζεο: συνεχῶς ἐπικαλεῖται τὸν Σελήνην ἢ ὡς συνεργὸν
πρὸς τὰς μαγείας ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν Ἐνδυμίωνος.
100 100. Κῆπεί κά νιν: καὶ ἐπειδὰν αὐτὸν [7]) μόνον ὄντα γνῷς,
ἡσυχῇ νεῦσον. Ἥσυχα: Μουνάτιος παρώξυνε τὸ ἥσυχα, ἵν' ᾖ ἀντὶ
τοῦ ἡσύχως. ἀγνοεῖ δέ, ὅτι τὰ εἰς α οὐδέτερα πληθυντικὰ ἀντὶ
ἐπιρρημάτων πολλάκις λαμβάνονται, οἷον φίλα ἀντὶ τοῦ φίλως,
108 ὅσια ἀντὶ τοῦ ὁσίως. 108. Οὐδέ τι φωνᾶσαι [8]): οὐδὲ ἐπὶ
τοσοῦτον ἀφεῖναι φωνὴν ἠδυνάμην συσχεθεῖσα τῇ φωνῇ, ἐφ'
ὅσον ἀφίησι τὰ ἀρτίτοκα βρέφη παρ' ὕπνου [9]) ἐγειρόμενα ἢ . . .
110 καὶ καλοῦντα τὴν μητέρα. — 110. Δαγῦδες [10]) εἰσὶν αἱ κο-
σμούμεναι ταῖς κόραις νύμφαι. Ἀλλ' ἐπάγαν: οὕτως ὡς ἴση
καὶ ὁμοία γενέσθαι τὸ ὅλον σῶμα δαγῦδι. ὅμοιον τῷ παρ'
Ὁμήρῳ· ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον [11]). — Δα-
112 γῦδες Ἀφροδίτης ἀπεικονίσματα. — 112. Ὥστοργος: [12]) εἰ

1) προελθεῖν Reisk. προσελθεῖν cod. et vulg. 2) Loc. ev. 3) Duebner. χνοῦν. Cod. et vulg. χοῦν. — Pro τὸν cod. fort. τήν. 4) Cod. ξηρός. 5) Cod. ἡ. 6) ὑπώπια Salmas. alii. ἐπώπια cod. et vulg. 7) In cod. legitur αὐτὸν post νεῦσον. 8) Cod. φωνάσαι. — 9) Cod. πρὸς ὕπνον. Post ἢ videbatur mihi scriptum esse καθελκόμενα καὶ κονύζοντα. 10) Cod. Δάγδι — δάγδι — δαγΔ. 11) Il. 17, 434. — 12) Cod. ὥστοργος.

μὲν κατὰ συναλοιφήν, προπαροξύτονον ὁ ἄστοργος, εἰ δὲ ἐν ἐπενθέσει, παροξυτόνως· τόργος γὰρ ὁ γύψ. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.
115. Πρὰν ποκα: μετέπεμψάς [1]) με, πρὶν ἢ ἐμὲ ἐθελοντὶ 115
ἐλθεῖν πρὸς σέ, ὅσον ἐγὼ προέλαβον Φιλῖνον τρέχων. 118. Ἦλ- 118
θον: ἦλθον γὰρ ἂν σοι καὶ μὴ μεταπεμψαμένη αὐτόματος, καὶ τὸν γλυκὺν Ἔρωτα, διὰ ταύτης τῆς νυκτός. 119. Ἢ τρίτος: 119
ἀντὶ τοῦ ἂν ἦγον, ὥστε εἶναι τρίτος ἢ τέταρτος φίλος. —
120. Μᾶλα μέν: Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ Λογάδων τὸν Διονύσου 120
στέφανον ἐκ μήλων εἶναί φησιν, ἐξ ὧν καὶ τὸν Ἱππομένην λαβεῖν Ἀφροδίτης αἰτησαμένης, ὡς Διόδωρος ὁ ποιητὴς ἐν Κορινθικοῖς. — Μᾶλα μὲν ἐν κόλπ᾽: τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά, καθὸ ὑπὸ Ἀφροδίτης διδόμενα τῷ Ἱππομένει μῆλα ἐκ Διονύσου. ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν Ἀταλάντην ἐκίνησεν, ὡς φησιν ὁ Φιλητᾶς [2])·

τά οἵ ποτε Κύπρις ἑλοῖσα
μῆλα Διωνύσου [3]) δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

121. Λεύκαν Ἡρακλέος: Ὀλυμπιόνικος [4]) φησὶ τὸν Ἡρακλέα 121
κατελθόντα εἰς Ἅιδου εὑρεῖν [5]) παρὰ τῷ Ἀχέροντι φυομένην τὴν λεύκην καὶ αὐτῇ ἀναστέψασθαι [6]), ἣν Ὅμηρος ἀχερωίδα καλεῖ. — Ἀνδρός ἐστι τεχνικοῦ καὶ συνετοῦ τὰ ἐρωτικὰ ἐρασθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι — ἡ γὰρ ἀμφὶ τούτων ἄγνοια μῖσος ἀπεργάζεται — μεταδιδόναι δὲ καὶ λόγου ἐνίοτε τῇ ἐρώσῃ καί πως ὑποφαίνειν αὐτὸν καὶ ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι κατάλυσίς ἐστι τοῦ ἔρωτος, ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐλπίδα μίξεως τῇ ἐρώσῃ αὔξησις [7]) μᾶλλον τοῦ πόθου. τοιοῦτον δή τινα καὶ τὸν Δέλφιν δείκνυσιν ὁ ποιητικὸς λόγος ἡμῖν. 122. Πορ- 122
φυρέαισι περιζώστραισι: πορφυροῖς λημνίσκοις [8]) καὶ ταινίαις περιειλημμένον ἔχων τὸν τῆς λεύκης στέφανον. —
124. Καί μ᾽ εἰ μὲν κ᾽ ἐδέχεσθε: καὶ εἰ μὲν ἐδέχεσθέ με, ἐκά- 124
θευδον ἂν ἀρκούμενος, καὶ εἰ μόνον τὸ στόμα σου ἐφίλησα — καὶ ταῦτα ἂν καλῶς εἶχεν [9]) .. ἄριστος γὰρ τῶν ἡλικιωτῶν εἰμι — εἰ δὲ ἀπώσασθε, τότε ἂν τὴν βίαν προσῆγον. 140. Ταχὺ 140
χρώς: καὶ ταχέως ἐμαλάχθημεν χρωτισθέντες ἀλλήλοις.

1) Gen.[b] τοσοῦτον προέφθασας, φησί, μεταπεμψαμένη με —. 2) Cod. Φιλητ᾽. — Fr. 15. 3) Cod. οἵ ποτὲ — ἑλοῦσα — Διονύσοιο. 4) Duebner. Ἐρατοσθένης ἐν πρώτῳ Ὀλυμπιονικῶν. — 5) Cod. ἐλθεῖν. 6) αὐτῇ ἀναστέψασθαι Ahrens. αὐτὸν ἀναστρέψασθαι cod. — 7) Cod. καὶ πῶς — αὐτὸν — δοκεῖν πῶς — τῆς ἐρώσης αὔξησιν. 8) Cod. λιμνίσκοις. 9) Loc. ev. ἡμῖν habet Gen.[b]

143 143. *Ἐπράχθη τὰ μέγιστα:* τὰ τῆς συνουσίας. ἴσως δὲ
144 ταῦτά φησιν, ὅτι ἐψιθυρίσδομες[1]) ἁδύ. 144. *Κοὐκέτι
τῆνος:* οὐδὲν ἀλλήλοις ἐνεκαλέσαμεν. ἀλλ' ἦλθέ μοι, φησί, περὶ[2])
τὸν ὄρθρον καὶ Μελιξοῦς καὶ Φιλίστας[3]), τῆς ἐμῆς αὐλητρίδος,
151 μήτηρ καὶ εἶπεν, ὅτι Δέλφις ἐρᾷ. 151. *Ἀτὰρ τόσον αἰέν:*
ἀκράτου[4]) ὑπὸ ἔρωτος κατείχετο καὶ ἔφυγέ σε. — Εἰπέ μοι, φησίν,
ἀγγείλασα τοῦτο μόνον, ὅτι ὁ Δέλφις ἐν συμποσίῳ τῆς ἐρω-
μένης[5]) χάριν κυάθους συνεχῶς ἀκράτου ἐπεχεῖτο καὶ τὸ τέλος
καταλιπὼν τὸ συμπόσιον ᾤχετο λέγων στεφανώσειν αὐτῆς τὸν
οἶκον. εἰώθασι δ' οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων πλείονας
κυάθους ἐπιχεῖσθαι. Καλλίμαχος[6])·

Ἔγχει καὶ πάλιν εἰπὲ Διοκλέος, οὐδ' Ἀχελῷος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων[7]).

156 156. *Ὄλπαν:* ὄλπη κυρίως ἡ δερματίνη λήκυθος, δι' ἧς ἔστιν
ὀπήσασθαι τὸ ἔλαιον[8]). νῦν δὲ ἴσως τὴν χαλκῆν φησι λήκυθον
διὰ τὸ Δωρίδα φάναι ἀντὶ Κορινθίας. τὰ γὰρ Κορίνθια χαλκώ-
158 ματα διαβεβόηται[9]). 158. *Ἦ δ' οὐκ ἄλλο:* ἐπαποροῦσα ἠθικῶς
φησιν ὅτι οὐκ ἔχει τι ἄλλο τερπνὸν καὶ ἡμῶν ἐπιλέλησται;
159 159. *Καταθύσομαι:* καταδήσω, φησίν, αὐτὸν τοῖς φαρμάκοις.
ἐὰν δέ τι λυπῇ με, κρούσει τὴν Ἅιδου πύλην, τουτέστι κατα-
161. 162 χειριοῦμαι[10]) αὐτόν. 161. Τοιαῦτά φημι δραστήρια φάρμακα
ἔχειν, ὦ δέσποινα Σελήνη, μαθοῦσα παρά τινος ἀνδρὸς Ἀσσυρίου
ἐμοῦ προσφιλοῦς. — Ἀσσύριοι ἔθνος Περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μα-
γείαν, μεταξὺ ὂν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου. μέχρι δὲ τούτων τῶν
τόπων Σαρδανάπαλος ἐξέτεινε τὰ ὅρια. — Ἄλλως. Παρὰ Ἀσ-
συρίου τινός [φησι] τὰ φάρμακα μεμαθηκέναι. δέσποιναν δὲ τὴν
163 Σελήνην φησί. 163. *Τρέπε πώλους:* πρὸς δύσιν τρέπε.
166 δοκεῖ γὰρ ἐπέχειν τὴν Σελήνην διὰ τῆς μαγείας. 166. *Ἀστέρες:*
ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς φαίνονται οἱ ἀστέρες. ποιητικὸν δὲ τὸ
τὴν νύκτα[11]) ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖσθαι καὶ παράγειν ἡνιοχοῦσαν.
Εὐκήλοιο: τὸ ἑξῆς· ὦ ἀστέρες εὐκήλου[12]) Νυκτὸς κατὰ τὴν
ἄντυγα ὀπαδοί· ἐπὶ γὰρ ἅρματος ὀχεῖται ἡ Νύξ. Εὐριπίδης[13])·

---

1) Sic aut —δομεν. 2) Cod. παρά. 3) Cod. Φιλιστᾶς. 4) Gen.[b.] ἀκράτως. 5) Ahrens.: Feminina vix genuina. 6) Epigr. 29. 7) Cod. ἔγχε — εἶπε Διοκλ[ευ]. Tum ἐκείνου — αἰσθάνεσθαι. 8) Cod. τὸν ἔλε''. 9) Cod. διαβεβόητο. 10) Cod. μεταχειριοῦμαι. 11) Cod. π. τὸ καὶ τὴν ν. 12) Cod. εὐκήλοιο. 13) Andromed. Fr. 1, ubi ex Aristophane ἀστεροειδέα ν. διφρεύουσ'.

*Ὦ Νὺξ ἱερά
ὡς μακρὸν ἵππευμα [1]) διώκεις
. ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα.*

Idyll. III.

Ἐπιγράφεται τὸ εἰδύλλιον Αἰπόλος [2]) ἢ Ἀμαρυλλίς. ἐπικωμάζει δέ τις Ἀμαρυλλίδι τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειε δ' ἄν τις τὸν ἐπικωμάζοντα Βάττον εἶναι· τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον Κορύδωνι καὶ τὸν ἔρωτα, ὃν ἔσχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα, ἐμφαίνοντα. τὸ μὲν γὰρ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον οὐκ ἂν εἴη, ὡς ὁ Μουνάτιός [3]) φησιν ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα ἢ ῥ ά γ έ τ ο ι σ ι μ ό ς. πλανᾶται δὲ καὶ περὶ τοὺς χρόνους. τὰ δὲ πράγματα εἴη ἂν ἐπὶ Ἰταλίας περὶ τὴν Κρότωνα — Κρότων γὰρ πόλις Ἰταλίας — ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων μῆλα καὶ στεφάνους δῶρα τῇ Ἀμαρυλλίδι χάριν τοῦ προστεθῆναι· ἡ δὲ οὐδὲ [4]) λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ, διὸ καὶ δυσθυμεῖ, ὅτι οὐχ ὑπακούει, καὶ τὸν βίον οὕτω καταλῦσαι προῄρηται [5]).

Κ ω μ ά σ δ ω: τὸ πρόσωπον οὐκ ἔστι φανερὸν τὸ λέγον. οἱ 1
μέν φασιν [6]) αὐτὸν τὸν Θεόκριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν καταφαίνεσθαι· οἱ δὲ Βάττου υἱόν, αἰπόλον τινά, ὃν ἐν τῷ Αἴγωνι [7]) εἰσάγει τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. ἀπρεπὲς γὰρ Θεόκριτον τῆς ἀγρώας ἐρᾶν, ὥστε καὶ ἐν ἀγρῷ διάγειν. — Τὸ δὲ εἶδος ἐπικωμαστικόν. λέγει δὲ ὁ Κορύδων. 2. Τ ί τ υ ρ ο ς: κύριον ὄνομα. 2
τινὲς δέ φασιν, ὅτι τις Σειληνός, οὐ Σικελιώτης. ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους· ἕτεροι δὲ τοὺς Σατύρους· ἔνιοι ὄνομα πόλεως Κρήτης, καὶ ἄλλοι τοὺς προπόλους τῶν θεῶν· τινὲς δὲ καὶ κάλαμον.
3. Ἐ μ ὶ ν τ ὸ κ α λ ό ν: διὰ τὸ κάλλος ἐμοὶ πεφιλημένε, ἢ καλῶς 3
ἀγαπώμενε, ὃ ἐστιν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι. 4. Κ α ὶ π ο τ ὶ τ ὰ ν 4
κ ρ ά ν α ν: οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς ὀνίνησι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν. Ὅμηρος· π ι ό μ ε ν' ἐ κ β ο τ ά ν η ς [8]). Κ α ὶ τ ὸ ν ἐ ν ό ρ χ α ν: ἢ τὸν τέλειον, ἢ ἡμιτομίαν. Ὅμηρος· π ε ν τ ή κ ο ν τ α

1) Cod. *ἵππωμα.* 2) Cod. *αἰπολικόν.* 3) Cod. *Μουνάτος.* 4) Cod. *οὐ.* — 5) Cod. *καταλύσαι προείρηται.* 6) Cod. *τὸ κωμάζω πρόσωπον οὐκ — φανερὸν καὶ οἱ μ. φ.* 7) *τῷ Αἴγωνι* Ahrens. *τῷ ἀγῶνι* notavi mihi ex Ambrosiano 32. *τῇ αἰγῶνι* cod. *ἑτέρῳ* vulg. — 8) Il. 13, 493. — Cod. *πίωμεν ἐκ βοτανῶν.*

δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι[1]). 5. Μή τι κορύψῃ[2]): οὐ περι-
σπᾶται. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ ὁμοίως ἡμῖν οἱ Δωριεῖς προφέρουσι[3]).
τὸ δὲ κορύψῃ ἀντὶ τοῦ κερατίσῃ. τὸ γὰρ κερατίζειν κορύπτειν
οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν καὶ
7 ταῖς κορυφαῖς πληττόντων τε καὶ ῥηγνυμένων. 7. Τὸν ἐρω-
τύλον: τὸν ἐρωτικὸν ὑποκοριστικῶς, οὐχ ὥς τινες κύριον.
παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ Ὄξυλος[4]) καὶ τοῦ παῖδ'
ὀλοφυρομένη Ἴτυλον[5]) οἷον ἐρωτύλος, Αἰσχύλος, Δριμύλος,
8 Σιμύλος. 8. Ἦ ῥά γέ τοι[6]) σιμός: τινὲς διὰ τὸ σιμὸς[7])
τὸν Θεόκριτον [κωμάζειν][8]) φασίν, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις
Σιμιχίδας ὠνόμασται. πλὴν οὐκ αἰπόλος ὁ Θεόκριτος, οὐδὲ Σιμι-
χίδας ἀπὸ τοῦ σιμὸς [εἶναι], ἀλλ' ἀπὸ Σιμίχου πατρωνυμικόν.
9 9. Προγένειος: ὁ πολλὰς καθειμένας τρίχας ἔχων τοῦ πώ-
γωνος, ἤτοι ὁ πολυγένειος. — Ἆρα σιμὸς καὶ πολυγένειός σοι
10 καταφαίνομαι, ὦ Νύμφη; 10. Ἠνὶ δέ τοι: ἀντὶ τοῦ ἰδού[9]).
δασύνεται τὸ ἡ μετὰ ὀξυτόνου, καὶ γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς οὕτω
προφέρεται[10]). Τηνῶθε: ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. οἱ γὰρ Δω-
12 ριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνός φασι. 12. Θᾶσαι[11]) μάν: Θέασαι δὴ
τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχήν μου ἀλγεῖν ποιεῖ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν ὁρατῶν ἐπὶ τὰ νοούμενα. Ὅμηρος· ὀσσόμενος πατέρ'
13 ἐσθλόν[12]). 13. Μέλισσα: παρόσον ἐπὶ τῶν μήλων ἵζάνει·
μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. Ὅμηρος· αὐτῇσιν
ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων[13]). — Ἄλλως. Ῥοῖκός
τις Κνίδιος τὸ γένος ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσσυρίων ἰδὼν δένδρον εὐ-
φυὲς κεκλιμένον καὶ ἀπὸ[14]) τοῦ χρόνου πίπτειν μέλλον, χάμαξιν
ἐνστηρίξας[15]) ἐπὶ πλέον μένειν ἐποίησεν, ἡ δὲ Νύμφη θεασαμένη
χάριν αὐτῷ ὡμολόγησεν· ἡλικιῶτις γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτοῦ. καὶ
ἐκέλευσεν αὐτόν, εἴ τι ἂν ἐθέλῃ, αἰτεῖν. ὁ δὲ τὴν συνουσίαν αὐτῆς
ᾐτήσατο[16]). ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ ὅτι τὸν καιρὸν τῆς μίξεως ἀφικνου-
μένη σοι μέλισσα ἐρεῖ. μήποτε οὖν μέμνηται Θεόκριτος τῆς ἱστο-

1) Il. 23, 147. — Cod. ἐνόρχα. — 2) A sec. κορυψῇ. 3) Cod. προσφέρουσι. τὸ γὰρ κ. — κερατίσῃ. τὸ κορύπτειν κερατίζειν οἱ — συντρέχοντας ἀλλήλοις τοὺς κριοὺς καὶ ταῖς κ. πλήττειν τε καὶ ῥήγνυσθαι. 4) Ὄξυλος Schaefer. ὀξύλος Hemsterh. et Toup. ὄξυνος cod. et vulg. 5) Hom. Od. 19, 522. — Cod. ὀλοφυρομένην. 6) Cod. τί. — 7) τὸ σιμὸς Meinek. τοῦ σιμοῦ cod. et vulg. 8) κωμάζειν addidit Ahrens. 9) Cod. ἰδοῦ. 10) Cod. τοῦτο προφερόμεθα. 11) Cod. θάσαι. 12) Od. 1, 115. — Cod. πρᾶ. 13) Il. 9, 542. — Cod. αὐτῇσι ῥίζαισι καὶ αὐτῇσι ἄνθαισι μήλων. 14) Cod. ἀπὸ δὲ pro καὶ ἀπό. 15) Geel. εὖ στηρίξας. 16) Cod. ᾐτήσατο ὑπὸ μελίσσῃ προνων ἔφη δὲ αὐτῇ ὅτι τὸν καιρὸν ἀφικνουμένη μέλισσα προσερεῖ. μήποτε γοῦν —.

ρίας ταύτης διὰ τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς τοὺς ἐρωτι-
κούς [1]). *Ἀ βομβεῦσα:* εὔχεται γενέσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα κεν-
τήσας ἀντοδυνήσῃ [2]), ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσελθών [3]). 14. *Πτέρις* 14
εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῷ στρουθοκαμήλου — καλεῖται δὲ καὶ
βλῆχρον [4]) — ἀφ' ἧς στιβάδες ἐπὶ κλίνης τῶν ἀγροίκων γίνονται
διὰ τὴν μαλακότητα καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις.
15. *Ἦ ῥα λεαίνας:* οὐκ ἀφ' ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον. 15
καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς Θέτιδος καὶ Πηλέως· ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον
φησὶν Ὅμηρος· *γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα* [5]). 18. *Τὸ* 18
πᾶν λίθος: ὅλη λευκὴ οἷον ἄγαλμα μαρμάρινον, ἢ σκληρὰ καὶ
ἄτεγκτος, ἢ μόνον οὐχὶ ἀπολιθοῦσα τοὺς ὁρῶντας τῷ κάλλει, οἷόν
τί φασι καὶ περὶ Γοργόνος [6]). εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ π *λίπος*,
νοητέον οὕτως· εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα —
ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρά — ἢ ἡ βλέπουσα λιπαρόν τι καὶ
λευκόν. Ὅμηρος· *λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλοιφῇ* [7]). —
21. *Τὸν στέφανον τῖλαι:* τὸ ἑξῆς· ἤτοι κατατῖλαι τὸν στέ- 21
φανον εἰς λεπτά. στεφάνοις γὰρ ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις [8]), ὥς
φησιν Ἀριστοτέλης, εὐετηρίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν·
στέψαι γὰρ τὸ πληρῶσαι, ὡς Ὅμηρος· *κοῦροι δὲ κρητῆρας*
ἐπεστέψαντο [9]). 26. *Ὄλπις:* ἤτοι ἐκεῖθεν ἁλοῦμαι, ὅπου ὁ 26
ἁλιεὺς Ὄλπις. Ὄλπις δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω λέπις [10]), ὑπερθέσει τοῦ
ο Ὄλπις, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων, ἢ ὁ τοὺς ἔλλοπας
ἀγρεύων. ἔστι δὲ πεποιημένον [ὄνομα], ἢ κύριον. 27. *Καἴκα* 27
μὴ 'ποθάνω: καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω, φησίν, ὅμως εὐφρανθήσῃ,
ὅτι ἔρριψα ἐμαυτόν. — *Τό γε μὰν τεόν:* ἤγουν τό γε σὸν μέρος,
ἤτοι κατὰ τὸ σὸν θέλημα ἡδὺ τὸ θανεῖν μέ ἐστί σοι. ἢ ὅτι
ὅσον περὶ σοῦ ἡδὺ τὸ θανεῖν ἐστί μοι. 29. *Τηλέφιλον:* τὸ 29
φύλλον τῆς μήκωνος, ὅπερ τύπτοντες ἐσημειοῦντο τὸν ἔρωτα, εἰ
ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων οἱ ἐρῶντες. — Βοτάνιον δέ ἐστιν
ἐν τῇ πλήξει φωνοῦν, σημαῖνον φιλεῖσθαί τινα ὑπὸ τοῦ ἐρω-
μένου καὶ [τῆς] ἐρωμένης. εἴρηται δὲ κατὰ κοινωνίαν [τοῦ τ]
πρὸς τὸ δ, οἷον δηλέφιλόν τι [ὄν], τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν. —
Ἔστι δὲ φυτάριόν τι, ὃ τινὲς τῶν ἐρωτικῶν τιθέντες ἐπὶ τῶν

1) Cod. post ἐρωτικούς *Πτέρις* — ὄφεις (ο υ supra). 2) Cod. κεντρίσας ἀντιδονήσῃ. 3) εἰσελθών Reisk. εἰσελθεῖν cod. εἰσέλθῃ vulg. ἵν' εἰσέλθῃ Toup. 4) βλῆχρον Bast. βληχρὸν cod. et vulg. — 5) Il. 16, 34. — Cod. habet φησὶν Ὅμηρος post ἔτικτε. 6) Cod. Γοργῶνος. 7) Od. 3, 408. 8) Cod. στεφάνω — τῶ συμποσίω. 9) Il. 1, 470. — Cod. κοῦροι κρατῆρας. 10) Cod. λόπις.

ὤμων ἢ τῶν καρπῶν ἐπικρούουσι. καὶ ἐὰν μὲν ἐρυθρὸν [γένηται],
καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον νομίζουσιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων,
τοῦ χρώματος δ' ἐμπρησθέντος ἢ ἑλκωθέντος μισεῖσθαι. **Ποτε-
μάξατο** [1]): προσήκατο [τὸν] ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ψόφον.
Πλατάγημα: τὸ πλαταγώνιον. ἔστι δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον,
ὃ τιθέντες κατὰ τὸν [2]) ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον
30 τύπτουσι τῇ δεξιᾷ, ὥστε πλατάσσειν. 30. **Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ**:
τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς [3]) ... ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ
φησι· πρὸς τὸν πῆχυν ἐξεμαράνθη ψόφον μὴ ποιῆσαν. —
31 31. **Γροιώ** [4]): τινὲς ὄνομα κύριον τὸ Γροιώ· οὐδέποτε γὰρ
τὴν γραῖαν οὕτως φασί. τινὲς δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τρεφομένην.
32 32. **Ποιολογεῦσα**: ἀναλεγομένη τοὺς στάχυας. ποίαν [5]) δὲ
ἴσως τὸν πυρὸν κατ' ἐξοχήν, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκά-
λεσαν. — Ἢ ἡ πρὶν καλάμην συλλέγουσα καὶ σταχυολογοῦσα.
35 **Παραιβάτις**: ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ παροδῖτις [6]). 35. **Ἐρι-
θακίς**: μισθώτρια ὑποκοριστικῶς. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον, ἀφ' οὗ
37 τὸ ὄνομα. 37. **Ἅλλεται ὀφθαλμός μευ**: δοκοῦσιν οἱ
ὀφθαλμοί μου ὄψεσθαί τινα τῶν οἰκείων, ἂν ἅλλωνται. —
38 38. **Ἀσεῦμαι**: Ἰωνικῶς λυπηθήσομαι, ἀδημονήσω· ἄση γὰρ ἡ
40 ἀδημονία. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ πλησιάσω. 40. **Ἱππομένης**:
Ἱππομένης, ὁ υἱὸς Ἄρεος, τῆς Σχοινέως Ἀταλάντης τῆς δρομαίας
ἐρασθεὶς Ἀφροδίτης συνεργούσης [7]) ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἢ
γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνιζόμενον τῷ δρόμῳ ἡττηθέντα θνήσκειν ἢ
παρελθόντα δρόμῳ λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς
θεᾶς μῆλα χρυσᾶ τοῦ τῶν Ἑσπερίδων κήπου τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν
ἕκαστον αὐτῶν. [οὕτω δὲ] ἀσχολουμένης τῆς κόρης περὶ τὴν τῶν
μήλων συλλογήν, ἐλείφθη. λαβὼν δ' αὐτὴν γυναῖκα μετεμορφώθη
41 εἰς λέοντα, ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν αὐτῇ. 41. **Ἁ δ' Ἀτα-
λάντα**: δύο Ἀταλάνται εἰσίν, ἡ μὲν Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Βοιωτίας.
ἡ Σχοινέως τοίνυν θυγάτηρ, Βοιωτικὴ οὖσα [καὶ] δρομαία [8]),
προέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴ τις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ, τοῦ
λαβεῖν αὐτήν. καὶ πολλοὺς θελήσαντας νικῆσαι ἀνεῖλεν [9]). Ἱππο-

---

1) Cod. *ποτ' ἐμ.* 2) Cod. *τήν.* — 3) Lacunam indicavit Ahrens. eamque in hunc fere modum supplendam esse censet: *μ. πῆχυν· κυρίως γὰρ πῆχυς τὸ ..* 4) A sec. *Γραιώ.* 5) *ποίαν* Duebner. *ποιάν* cod. et vulg. 6) Cod. *παροδῖτις.* 7) Cod. *Ἀφροδίτη συνεργοῦσα.* 8) Cod. *οὖσα δρομαῖα.* 9) Ahrens. edidit: *δρόμῳ καὶ πολλοὺς θελήσαντας λαβεῖν αὐτὴν νικήσασα ἀνεῖλεν.*

μένης οὖν λαβὼν χρυσᾶ μῆλα ἐξ Ἀφροδίτης καὶ περιγενόμενος ἐκ τοῦ δρόμου ἔρριψεν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τοὐπίσω. ἡ δὲ εὐθέως περὶ τὸν ἵμερον τῶν μήλων ἐγένετο καὶ ἡττήθη· ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησεν. ἡ δὲ Ἀρκαδικὴ Ἀταλάντη ἦν τοξότις δεινή. 42. Ὡς εἶδεν: 42
ὅτε [1]) εἶδε ... τῶν μήλων αὐτοῦ ἐρασθεῖσα. 43. Τὴν ἀγέλαν 43
χ' ὠ μάντις [ἄγε] Μελάμπους: Νηλεὺς ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως [2]) τὴν θυγατέρα Πηρὼ ἐκείνῳ δώσειν ἔφη γυναῖκα τῷ ἐξάξοντι τὰς βοῦς αὐτοῖ ἀπὸ Ἰφίκλου ἐκ Φυλάκης. Βίας δὲ ὁ Μελάμποδος ἀδελφὸς ἤρα αὐτῆς σφόδρα. ὁ οὖν Μελάμπους ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰφίκλου χώραν διὰ τὰς βοῦς ἐδεσμεύθη παρ' Ἰφίκλου. μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ἦν, πίπτειν, μάντις ὢν προεμήνυσεν. ἐφ' ᾧ καταπληχθεὶς ὁ Ἴφικλος ἔλυσεν. ἄγονον δὲ ὄντα τὸν Ἴφικλον ποιήσας γόνιμον ἔλαβε τὰς βοῦς τρόπῳ τοιῷδε· Φυλάκῳ τῷ πατρί, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Φυλάκη ἐκαλεῖτο, τέμνοντι δένδρον ὁ Ἴφικλος παῖς ὢν παρίστατο [3])· ὃν ἐκπλῆξαι ὁ πατὴρ θέλων, ἣν εἶχε μάχαιραν, εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι ὥρμησε, καὶ συνέβη ἐπενεγκεῖν αὐτὴν τοῖς μορίοις τοῦ παιδός. ἐπεὶ δὲ ἄγονος [ἐκ τοιαύτης αἰτίας] ἦν ὁ Ἴφικλος, εὑρὼν ὁ Μελάμπους τὴν μάχαιραν ἐκέλευσε [τὸν Ἴφικλον] τὸν ἰὸν ἀποξέσαντα πίνειν. καὶ οὕτως αὐτὸν [πατέρα παίδων ποιήσας καὶ] λαβὼν [4]) τὰς βοῦς διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ Βίαντι τὸν τῆς Πηροῦς γάμον περιεποιήσατο. Μελάμπους δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη παρὰ τῆς μητρὸς Ῥοδόπης ἐν ὑψηλῷ [5]) τόπῳ, παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου μόν | ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας, καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. διὰ τοῦτο Μελάμπους ἐκλήθη. —
45. Ἀλφεσιβοίης: Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος Σαλμωνεύς, ἐξ οὗ 45
Τυρώ, ἐξ ἧς καὶ Κρηθέως [6]) Νηλεύς, ἐξ οἷ Πηρώ, ἐξ ἧς Ἀλφεσίβοια. 48. Ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν: ὥστε οὐδὲ τελευ- 48
τήσαντα τὸν Ἄδωνιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς μαστοῦ χωρίζει, ἀλλ' ἀεὶ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ Ἄδωνις ϛ' μῆνας παρὰ Περσεφόνῃ ποιεῖν, ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ Ἀφροδίτῃ. —
... [7]) ἄνευ τοῦ συγκαθεύδειν καὶ προστερνίζεσθαι. 49. Ὁ τὸν 49
ἄτροπον: ἄτρεπτον, ἀμετακίνητον, αἰώνιον καθεύδων ὕπνον.

---

1) ὅτε Adert. ὅτι cod. 2) Cod. Κρϊθέως. Deinde Πειρώ, infra Πειροῦς. 3) Eustath. 1685, 37: ἐκτέμνοντί ποτε τῷ Φυλάκῳ ζῷα παρειστήκει παῖς ὢν Ἴφικλος. 4) Loc. ev. Clare vidi αὐτ ... λᾶ. 5) ψιλῷ Ahrens. 6) Cod. Κρϊθέως. 7) Excidit lemma: Ἄτερ μαζοῖο.

φασὶ γάρ, ὡς Ἐνδυμίωνος [1]) ἠράσθη ἡ Σελήνη κατὰ τὸ Λάτμιον
ὄρος τῆς Καρίας κυνηγετοῦντος. φιλοκύνηγος δὲ ὢν ἡμέρας ὕπ-
νωττε, κατὰ τὰς νύκτας δὲ λαμπούσης τῆς Σελήνης ἐθήρευε διὰ
τὸ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐξιέναι. μακαρίζω [2]), φησί,
διὰ τὸ ἐκεῖνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ Σελήνης, ἐμὲ δὲ ὑπὸ σοῦ
μισεῖσθαι. — Ἄλλως. Ἐνδυμίων παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων
ἠράσθη Ἥρας· ἐφ᾽ ᾧ χαλεπήνας ὁ Ζεὺς ἐποίησε διὰ παντὸς
καθεύδειν ἀθάνατον. τὸ δὲ ἄντρον, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν Λάτμῳ
50 τῆς Καρίας. 50. Ἰασίωνα: Ἰασίων, Κρήτης βασιλεύς. τούτῳ
ἐν λειμῶνι κομωμένῳ ἡ Δημήτηρ συνῆλθε καὶ ἔτεκε τὸν Πλοῦ-
51. 52 τον [3]). 51. Τὰν κεφάλαν: ὡς ἡμέραν. οὕτως Νίκανδρος.
Βέβαλοι: ἀμύητοι, ἀμυστηρίαστοι, μυστήρια μὴ ἔχοντες (βέ-
βηλα). παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα Ἰασίωνος καὶ Δήμη-
54 τρος. 54. Ὡς μέλι τοι: ὅπως τοῦτό σοι ὡς μέλι γλυκὺ
κατὰ βρόχθοιο, τουτέστι τοῦ φάρυγγος, γένηται.

Idyll. IV.

Τοῦτο βουκολικόν ἐστι. Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος, οἳ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως [4]). ὑποτίθεται δὲ τὸν Κορύδωνα βοῦς νέμοντα τινὸς Αἴγωνος, ὅν φησιν εἰς Ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος τοῦ παλαιστοῦ ἀπαχθῆναι λίαν ἰσχυρὸν ὄντα, ὅπως ἀγωνίσεται· τὸν δὲ Βάττον ταῦτά τε πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ ἔτυχον οἱ βόες βουκόλου καί εἰσι λεπτοί. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλικῆς ὑπόκεινται. οὐ πάντα δὲ ὁ Θεόκριτος λέγει κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ Μίλωνι, ἐπεὶ μέμνηται ἀντ᾽ ἄλλων [5]). — Ἄλλως. Κορύδων αἰπόλος καὶ Βάττος βουκόλος ἀλκεσῖδαι [6]) διαλέγονται. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλικῆς. αἱ δὲ βόες Αἴγωνος. οὗτος πεπόρευται Ὀλύμπια μετὰ Μίλωνος ἀγωνιούμενος. οὐ πάντως δὲ Θεόκριτος γέγονε κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Μίλωνι, ἐπεὶ μέμνηται αὐτοῦ [7]), ἀλλ᾽ ἔστι πολὺ νεώτερος, εἴγε ὁ Μίλων τὴν ξ' [8]) πάλην νικᾷ

1) Cod. Ἐνδιμίωνος. 2) Cod. μακαρίζων. 3) Cod. Πλούτωνα. 4) Cod. βουκολιακὸν — Βάττου — Κορύδωνος δὲ βουκολικός, οἳ ὑπὲρ —. 5) Sic a prima. ἀντου ἄλλην a sec., quae voluit αὐτοῦ ἄλλῃ. 6) αι in ἀλκεσίδ^αι a sec. 7) Cod. αὐτῷ. 8) ξ' Ahrens. secundum collationem Muelleri. Mihi videbatur ζ' scriptum esse.

παίδων, ὁ Θεόκριτος δέ, ὥσπερ ἐδείξαμεν, κατὰ τὴν ρκδ' Ὀλυμπιάδα ἤκμαζεν. ἀρχαιότερος καὶ Μίλων· μέμνηται δὲ αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

3. Ἦ π ᾶ ψ έ: τὸ ψε οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ σφε· ἤτοι 3
ἠπού σφε [1]), τουτέστιν ἤπου αὐτὰς ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις;
εἰώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸ τοὺς δεσπότας ἀμέλξαι τὸ γάλα
ὕστερον καὶ ἑαυτοῖς λάθρα ἀμέλγειν. 4. Ὑ φ ί η τ ι τ ὰ μ ο σ χ ί α [2]): 4
πῶς, φησί, δύναμαι ἀμέλγειν λάθρα, ὅπου γε ὁ πατὴρ τοῦ Αἴ-
γωνος ὑποβάλλει τὰ ἴδια; 5. Α ὐ τ ὸ ς δ' ἐ ς τ ί ν' ἄ φ α ν τ ο ς [3]): 5
ὁ δὲ βουκόλος, φησίν, εἰς τίνα χώραν ᾤχετο ἀφανὴς γενόμενος
ἤδη; 6. Ο ὐ κ ἄ κ ο υ σ α ς: οὐκ ἀναγέγραπται ὁ Αἴγων νενικηκὼς 6
Ὀλύμπια. — . . . Ὀλυμπίαν· παραρρεῖ [4]) γὰρ αὐτὴν ὁ Ἀλφειός.
7. Κ α ὶ π ό κ α τ ῆ ν ο ς: καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον εἶδεν, ὃ κατὰ 7
τὰ γυμνάσια ἀλείφονται; ἥκιστα γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἐλαίῳ χρῶνται.
οὐχ ὥς τινες ἀναγινώσκουσιν ἐ λ α ι ό ν, ὡς ἀραιόν, ἵν' ᾖ σημαῖνον
τὸ ἀγριέλαιον, ἐξ οὗ ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι
δέ, ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας
λεγόμενος [5]) δίδοται, ἥτις ἀπέχει σταδίων ὀκτώ, ὥς φησιν Ἀρι-
στοτέλης [6]). 9. Ἔ φ α θ' ἁ μ ά τ η ρ: τοῦτο ἀμφίβολον, ἢ τὸν 9
Αἴγωνα ἔφη κρείττονα εἶναι τοῦ Πολυδεύκους ἢ ἐμέ. 10. Σ κ α- 10
π ά ν α ν: δίκελλαν ἢ . . . ἄμην. οἱ γὰρ γυμνασταὶ τούτοις ἐχρῶντο
ὑπὲρ γυμνασίας [7]), τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες καὶ τὰ ἄνω μέρη τοῦ
σώματος ἀναρρωννύντες (οἱ ἀθληταί). Ε ἴ κ ο τ ι τ ο υ τ ό θ ι
μ ῆ λ α: θρέμματα. λέγει δὲ τούτων τὰ κρέατα, ἵνα ἔχῃ κρεωσ-
ασχεῖν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βοείοις ἐχρῶντο κρέασιν. ὅτι δὲ μῆλα
οὐ μόνον τὰ πρόβατα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα, λέγει
Ὅμηρος· ἀ ν θ ρ ώ π ο υ ς ἀ ν έ π α υ σ ε ν ἐ π ὶ χ θ ο ν ί, μ ῆ λ α δ ὲ
κ ή δ ε ι [8]). — Τ ο υ τ ό θ ι μ ᾶ λ α: ἐντεῦθεν μῆλα. αὐτὸν δὲ τὸν
καρπὸν τῶν μήλων λέγει, καθὰ καὶ Μίλων ῥοιὰν ἔχων ἠγωνί-
ζετο. — 11. Τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν· ἀλλ' ἴσως λέγει, 11
ὅτι πείσει καὶ τοὺς λύκους τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ὑπομεῖναι.
φησὶν οὖν, ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμῆναι [9]) ἂν ὁ Μίλων, ὅπου γε

---

1) Cod. ἤτοι ποῦ σφε. 2) Cod. μόσχια. 3) Cod. αὐτός ἐστιν ἄφαντος. 4) Cod. ν. Ὀλυμπιακά. Ὀλύμπια παρα —. 5) λεγομένης Ahrens. 6) Mirab. Ausc. c. 51. — Sub finem pag. rubro scripta haec leguntur: κ ά ρ τ ο ς ἐ ρ ί σ δ ε ν: γρ. κ ά λ λ ο ς, καὶ ἔστι κάλλιον, ἵνα μὴ διττολογήσῃ βίην καὶ κάρτος λέγων. — 7) Cod. γυμνασίαν. 8) Il. 17, 550. 9) ἐκμῆναι Ahrens. ἐκμήνη cod. ἐκμήνῃ vulg.

καὶ τὸν Αἴγωνα τὸν ἀγροῖκον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι
12 ἠνάγκασεν. 12. Δαμάλαι: αἱ νέαι βοῦς αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι
13 ἐπιτήδειαι. — 13. Ὡς κακὸν εὗρον τὸν βουκόλον, τὸν Αἴγωνα,
14 διότι κατέλιπεν αὐτάς. 14. Λῶντι νέμεσθαι: καὶ οὐκέτι
15 θέλουσι νέμεσθαι, δηλονότι ζητοῦσαι τὸν Αἴγωνα. 15. Τᾶς
πόρτιος: πόρτιας τὰς ἀκμαζούσας βοῦς, ἐφ' ἃς οἷόν τε τοὺς
ταύρους στείχεσθαι, ὅ ἐστι πορεύεσθαι· ἢ τὰς ἐν τῷ πόρῳ,
16 τουτέστιν ἐν τῇ ὁδῷ, ἰούσας. 16. Πρῶκας: τὴν σταγόνα τῆς
δρόσου. Καλλίμαχος [1])· ὥσκεν ἐκεῖναι πρῶκες ... ἐκ
17 ... [2]) — 17. Αἴσαρος ποταμὸς παραρρέων τὴν Κρότωνα.
18 ἔστι καὶ ἄλλος, ποταμὸς Σικελίας. — 18. Κάμυς ἡ δέσμη, ὡς
Κρατῖνος [3])· ὁ δὲ μετ' εὐδήμου τρέχων κώμυθος
19 τὴν λοιπὴν ἔχων τῷ στεφάνῳ. — 19. Σκαίρειν
τὸ σκιρτᾶν, ἀφ' οὗ καὶ σκάρις· νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθεν [4]) καὶ
σκαρθμὸς ὁ πούς παρ' Ἀράτῳ [5]). Λάτυμνον: τῆς Λακω-
20 νικῆς [6]) ὄρος περὶ Κρότωνα. 20. Πύρριχος: τινὲς παροξυ-
τόνως πυρρίχος· ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν Αἰολικόν· τὸ γὰρ καθ'
ἡμᾶς πύρριχος ὀσκάριος [7]). τινὲς δὲ πύρριχον Ἠπειρωτικὸν ἤκουσαν
ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. δοκοῦσι δὲ οἱ βοῦς ἐκεῖνοι
λείψανον εἶναι τῶν Γηρυονείων [8]). — ... τῶν Λαμπριαδῶν δηλο-
22 νότι. 22. Κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος: ὡς δυσμενῶς ἔχων
ὁ Βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τοὺς Λαμπριάδας φησίν· εἴθε,
ὅταν θύωσι τῇ Ἥρᾳ οἱ δημόται τοῦ Λαμπριάδου καὶ κρέα
νέμωνται, τοῦτον λαχόντες θύσαιεν [9]), ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ
θυσία ὑπὸ τῆς θεοῦ καὶ ζημιωθῇ ὁ Λαμπριάδης ὁ δῆμος. ὡς
κακούργου λοιδόρου ὄντος τούτου τοῦ δήμου [10]). ἢ ἐξ οὗ ὠνο-
μάσθη ὁ δῆμος. — Ἄλλως. Κακοχράσμων: ἢ ὁ ταῦρος
ἢ ὁ δῆμος, ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς χρῆσιν· ἦν γὰρ τάχα κερατι-
23 στής [11]), τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτόν. 23. Ἐς
στομάλιμνον [12]): τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτως

---

1) H. Apoll. 40 et Fr. 31. 2) Loc. ev. — Vulg. ὥσκεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πεσοῦσαι, προίκιον ἐκδυκέως εἶδαρ ἔδων. — Ahrens.:

ὥς κεν ἐκεῖναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσι.

καὶ

πρώκιον ἐνδυκέως εἶδαρ ἔδων.

3) Fr. inc. 157. 4) ἔνθεν Gaisford. ἔνθα cod. et vulg. 5) 281. — ποῦς cod. 6) Λευκανικῆς aut Λευκανίας Ahrens. 7) Cod. ὀσκάριος. Tum πύρριχος. 8) Cod. Γερυονίων. 9) Cod. δημῶται — κερανέμωνται — λοχοῦντες θύσουσιν. 10) Ahrens. ζημιωθῶσι. Ὁ Λαμπριάδης ὁ δῆμος, ἢ ἐξ οὗ ὠνομάσθη ὁ δῆμος. Deinde pro λοιδορου λοιδορεῖ. 11) κερατιστὴς Jacobs. κεραστὴς cod. κεράστης vulg. 12) Sic a sec. Prima dederat ἐς τὸ μάλιμνον.

φασί [1]). καὶ τὸ ἐν Τροίᾳ δὲ στόμα λίμνης. πιθανῶς δὲ τοῦτο
ὠνομάσθη. Ἔστε ταφύσκου: ὡς τοῦ ταφύσκου ὄρους νομὰς
ἐπιτηδείας τοῖς βουσὶν ἔχοντος [2]). 24. Νήαιθος ποταμὸς 24
Κρότωνος. ὠνόμασται δέ, παρόσον ἐν αὐτῷ νῆας ποτε λέ-
γουσι κατακαῆναι. 25. Αἰγίπυρος: ἀκανθῶδες φυτόν, ἢ εἶδος 25
βοτάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακός [3]). ἔστι δὲ
γλαυκίζουσα, εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα ἀγαθή. Κνύζα: κόνυζα·
φυτὸν χορτῶδες, ὃ αἱ Θεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἁγνείαν στι-
βαδοποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυκτικὴ οὖσα ἐπέχειν τὰς
πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις. ἡ δὲ μελίτεια εἶδος βοτάνης· τὸ δὲ
φύλλον ἔχει πλατὺ ὡς φακός. 26. Φεῦ φεῦ: προείρηται, ὅτι 26
κωμικὴ ἡ διασκευή· οὐκοῦν ἀκολούθως εἴρηται καὶ κωμικοῖς
ἁρμόζον καὶ τραγικοῖς. 28. Παλύνεται: μολύνεται, ὑπὸ εὐ- 28
ρῶτος λευκαίνεται. πάλην γὰρ ἔλεγον τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου,
παρὸ καὶ φάλιον λέγεται τὸ λευκόν· εἰδυῖαν φάλιον ταῦ-
ρον [4]). — Ἄλλως. Λευκαίνεται τοῖς ὑπὸ τῶν εὐρώτων γινο-
μένοις ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι τοὺς καλάμους. Ἐπάξα:
τὸ β′ πρόσωπον τοῦ μέσου ἀορίστου οἱ Συρακούσιοι διὰ τοῦ α
προφέρονται· ἐνοήσω ἐνοήσα, ἐγράψω ἐγράψα. 29. Τῆνα [5]): 29
οὐκ ἐφθάρη, φησίν, ἡ σύριγξ οὐδὲ μεμόλυνται, μὰ τὰς Νύμφας·
ἐπεὶ ὁ Αἴγων ἀπιὼν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα ἐμοὶ δῶρον αὐτὴν κατα-
λέλοιπε· δυνατὸς γάρ εἰμι μελῳδεῖν. Ποτὶ Πῖσαν [6]): ἡ
νῦν Ὀλυμπία [7]), ἀπὸ Πίσου τοῦ Ἀφαρέως, ἢ ἀπὸ Πίσης τῆς
Ἐνδυμίωνος θυγατρός. — Ἄλλως. Πῖσα τόπος ἐν Ὀλυμπίᾳ,
ἔνθα καὶ Πισαίου Διὸς ἱερόν ἐστι. 31. Γλαύκας: ἡ Γλαύκη 31
Χία τὸ γένος, κρουματοποιός. γέγονε δ' ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ
Φιλαδέλφου· ἧς [8]) φησι Θεόφραστος ἐρασθῆναι κριόν, ὁ δὲ
Πύρρος Ἐρυθραῖος ἢ Λέσβιος, μελῶν ποιητής. 32. Τάν τε 32
Κρότωνα: Ἀλκίνοος καὶ Κρότων Φαίακος [9]) υἱοί· καὶ ὁ μὲν
ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ τὴν ἐν Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα.
Ἀῶον: (ἀῶον) τὸ ἀνατολικόν. 33. Λακίνιον δὲ τὸ ἀκρωτήριον 33
ἀπό τινος Λακίνου Κερκυραίου τοῦ ὑποδεξαμένου [10]) Κρότωνα

---

1) Cod. φησί. — In iis, quae sequuntur, alii alia tentaverunt. Vide Ahrens. 2) Cod. ἔχοντας. 3) Cod. φάκος, etiam infra. 4) Callim. Fr. 176. — εἰδυῖαν φάλιον Casaubon. ex E. M. 463, 4. Cod. et vulg. ἡδὺ ἂν φάλιον. 5) Cod. τῆνα. Postea μεμόλυνταί φησι. 6) Cod. Πίσαν — Πίσα. 7) Cod. Ὀλυμπιάς. 8) ἧς et κριὸν Hemsterh. et Geel. ἣν — κριοῦ cod. et vulg. — 9) Ἀλκίνοος — Φαίακος Duker. Ἄλκιμος — Αἰακοῦ cod. et vulg. 10) Cod. ὑποδεχομένου.

φεύγοντα. διέφερε[1]) δὲ ἡ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων εὐανδρίᾳ[2]) καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ· σα[φὲς δὲ] ἐκ τούτου καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν· μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνα τἄστεα[3]). —
34 34. Αἴγων ὀγδώκοντα: εἰς Αἴγωνα μετήνεγκε τὰ περὶ τοῦ Μιλησίου Ἀστυάνακτος ἱστορούμενα. φασὶ γὰρ τοῦτον Ἴσθμια νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγενόμενον ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λαβέσθαι βοὸς τῆς θηλείας καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλεύθερον τὸ σῶμα τῇ βίᾳ[4]), κατέλιπε δὲ τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁπλὴν δὲ λέγει τὴν χηλήν. Ἡσίοδος· οὐθ' ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλὴν οὔτ' ἀπολείπει[5]). Κατεδαίσατο μάζας: ὡς ἔοικε διὰ τὴν ἀδδηφαγίαν ὁ Μίλων τὸν Αἴγωνα ἐπὶ ἄθλησιν προτετράφθαι. μάζα δὲ τὸ νεομάλακτον καὶ νεο-
35 φύρατον ψώμιον. 35. Τηνεὶ καὶ [τὸν] ταῦρον: ἐκεῖ, φησίν, ὁ Αἴγων ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ Ἀμαρυλλίδι,
38 ἐνεγκὼν ἀπό τινος ὄρους καὶ περισπάσας τῆς ὁπλῆς. 38. Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί: ταῦτά φησιν ἀναμνησθεὶς τοῦ ἔρωτος τῆς Ἀμαρυλλίδος. Μόνης σέθεν: ἐλλειπτικῶς δὲ εἰπεῖν[6]), ὅτι ἐπὶ σοὶ ἀποθανούσῃ διετέλεσα ἂν ἐν λύπῃ εἶναι, ἢ εἰ παντός
39 μου τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότος. 39. Ὅσον ἐμὶν φίλαι: ἐνταῦθα σαφὴς αἰπόλος ἦν[7]) ὁ Βάττος, ὃν εἰκὸς τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρᾶν, καὶ οὐ Θεόκριτος. φησὶ δὲ ὑπερβολικῶς[8])· ὅσον αἱ αἶγες φίλαι μοι, τοσοῦτον καὶ σὺ οὖσα προσφιλὴς ἀπέσβης, ἤγουν ἀπέθανες. οὕτως ἂν νοηθείη καὶ ὁ κωμάζων πρὸς αὐτήν, ὅτι φησὶν[9]) ὁ Θεόκριτος· κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλ-
41 λίδα. 41. Θαρσεῖν χρή: τοῦτο ὁ Κορύδων φησὶ παραμυθούμενος [τὸν Βάττον], ἵνα μὴ ἀθυμῇ ἐπὶ τῇ τελευτῇ [τῆς]
45 Ἀμαρυλλίδος. 45. Θαλλόν: πᾶν τὸ τεθηλὸς θαλλὸν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Ἀρχίλοχος· ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο[10]). καὶ Ὅμηρος· θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι[11]). Ἀθηναῖοι δὲ κατ' ἐξοχὴν θαλλὸν τὴν ἐλαίαν φασί. Δύσσοα: τὰ δυσδίωκτα ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σεύεσθαι[12]) καὶ ὁρμᾶν. Λέ-

---

1) Cod. διαφθέρει, sed α ε et ει rubro et a sec. Prima videtur διέφθειρε aut — εν dedisse. 2) εὐανδρίᾳ Toup. ἐν ἀνδρείᾳ cod. ἐπ' ἀνδρίᾳ vulg. 3) Cod. περὶ — τἄστεα. 4) Ahrens. τῆς χηλῆς — ἐλευθερῶν τὸ σ. ἀπέβη βίᾳ. 5) Cod. οὔπερ θαλλ βοος —. In Hes. Op. 487 est μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων β. ὁ. μήτ' ἀπολείπων. 6) Fort. ἐλλειπτικῶς, δέον εἰπεῖν — Ahrens. — In seqq. ὡσεὶ παντὸς Duebner. διετέλεσα μᾶλλον ἐν λύπῃ, ἢ εἰ Geel. ἢ pro ἢ εἰ Ahrens. 7) ὢν Ahrens. 8) ὑπερβατικῶς Duebner. ὑπεραιπολικῶς Ahrens. 9) ὅτι [οὐ] φ. Ahrens. 10) Fr. 28. 11) Od. 17, 224. 12) Cod. σέβεσθαι.

παργος: ὁ λευκός, ὁ λευκοποίκιλος [1]. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ
λέπας ἔχειν ἀργόν, ὅ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ δέρμα· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
λευκὸς εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν. 46. Σίττ': ἐπίφθεγμα βου- 46
κολικόν, ὅπερ λέγουσιν· ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. εἰώθασι δὲ λέγειν
αὐτὸ οἱ διώκοντες τὰς βοῦς. Κυμαῖθα: ὄνομα βοὸς ἢ [2])
αἰγὸς παρὰ τὴν κώμυθα· ἢ ἡ τὰς κόμας αἰθὰς [3]) ἔχουσα,
τουτέστι ξανθάς. 48. Ἴδ' αὖ πάλιν: ἰδοὺ πάλιν πρόσεισι τοῖς 48
φύλλοις ἢ τοῖς φυτοῖς. 50. Θᾶσαι [4]) μ' ὦ Κορύδων· ἀπο- 50
στροφὴ τὸ σχῆμα. ἀπέστρεψε γὰρ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κορύ-
δωνα καί φησι· θέασαί με πρὸς τοῦ Διός· ἄρτι γάρ με ἄκανθα
ἐπάταξε παρὰ τὸ σφυρόν. 51. Ἀρμοῖ: εἰ μὲν ψιλοῦται, τὸ 51
νεωστὶ σημαίνει· εἰ δὲ δασύνεται, τὸ ἡρμοσμένον. — 52. Ἀτρα- 52
κτυλὶς εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροικικὰς γυναῖκας
ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλλίδας τὰ [5]) ἀγριο-
λάχανα συγκαταλέγουσι. 57. Ῥάμνοι καὶ ἀσπάλαθοι: 57
γράφεται καὶ κάκτοι [6]). κομόωντι δὲ ἀντὶ τοῦ κομῶσιν,
ἀκάνθας ἔχουσι· κόμαι γὰρ ῥάμνου καὶ ἀσπαλάθου αἱ ἄκανθαι.
Ἀσπάλαθοι: εἶδος ἀκάνθης, ᾗ πληγέντες οἱ [7]) ἔλαφοι ἀπο-
θνήσκουσιν. ἀσπάλαθος δὲ διὰ τὸ μὴ ῥᾳδίως ἀπὸ τῶν πληγέν-
των ἀφαιρεῖσθαι. 58. Μύλλει: ἀντὶ τοῦ φιλεῖ. μυλλὸν [8]) δὲ 58
τὸ διεστραμμένον· οἱ γὰρ γέροντες διεστραμμένοις τοῖς ὄμμασι
βλέπουσιν [9]). — Ἄλλως. Γράφεται μύλλει, ἤγουν ἐπὶ . . .
αἰσχρῶς [10]). — Μύλλει: κάμπτει· ἀλλὰ καὶ ἐλαίνει καὶ περαίνει
ἀπὸ τῶν ἀλούντων καὶ τῇ κώπῃ τοὺς μύλους ὠθούντων. —
60. Ὦ δειλαῖε: οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος καὶ 60
ὑποκρινόμενος [τοῦτο λέγει]. 61. Μάνδρα: τὴν τῶν προβάτων 61
ὀρκάνην [11]). γράφεται καὶ ποτὶ τὰν μάκτραν [12]), ὅ ἐστι
σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδές, οὗ φυρᾶν εἰώθασιν. ἀπὸ τοῦ μάτ-
τειν [13]) τὰς μάζας ἐν αὐτῇ ὠνόμασται. 62. Φιλοῖφα: φιλῶν 62
τὸ συνουσιάζειν· οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ
Ἀλεξανδρεῦσι κόρϋφος λέγεται ὁ [14]) ὡς κόρῃ οἰφώμενος [15]).— Φι-
λοῖφα: οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπιπεύειν [16])· ἔνθεν
καὶ οἰφολὶς γυνή· εἶπερ [17]) ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ,

1) Ahrens. ἢ ὁ λευκόποκος ἢ ὁ λευκόπλευρος. — 2) Cod. καὶ ut vulg. 3) αἰθὰς Ahrens. αἴθας cod. et vulg. 4) Cod. θάσαι. 5) Ahrens. εἰς τὰ. 6) κάκτοι Warton. κάττιοι cod. 7) Cod. αἱ. 8) μυλλὸν Duebner. μύλλον cod. 9) Cod. φιλοῦσιν. 10) Loc. ev. — 11) Cod. ὀρκάνην. 12) Cod. βάκτραν. 13) Cod. μαλάττειν. 14) ὁ addidi cum Duebnero. Cfr. E.M. 531. 15) Cod. ἀφρώμενος. 16) Duebner. conj. ὀπυίειν. 17) εἶτα Ahrens. ὅθεν καὶ vulg.

παροιμία, ἥν φασι [1]) *διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. Οἱ δέ φασιν ἐντεῦθεν τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. αἱ Ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσι … καὶ τούτοις ἀνδρωθεῖσι συνίασι* [2]). *Σκυθῶν οὖν λεγόντων καλὸν ἔχειν συνεῖναι αὐτοῖς αὐτάς, ἐκεῖνά φασιν· ἄριστα χωλοὶ οἰφοῦσιν. Σατυρίσκοις: ἀκρατεῖς οἱ Σάτυροι ἐρώτων. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη … Σατυρί-*
63 *σκους* [3]). 63. *Τοὺς Πᾶνας* [4]) *πλείους φησὶν* [5]) *ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ τοὺς Σατύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ. ὅτι οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας καὶ ἄναγνοι* [6]) *ὄντες … — Κακοκνάμοισιν: ἐπειδὴ ὡς* [7]) *αἱ αἶγες ἔχουσι λασίους πόδας. ἤγουν ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κνημῶν: — κακοδέρμοις.*

Idyll. V.

Αἰπόλος καὶ ποιμὴν ἐπὶ Ἰταλίᾳ ἀλλήλοις διαλέγονται [8]) *δι' ἀμοιβαίων. δραματικώτερον [δέ ἐστι τὸ εἰδύλλιον] τοῦ ποιητικοῦ προσώπου μὴ συνεκφαινομένου. αἰπόλος ὁ Κομάτας, Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου βόσκων τὰς αἶγας· ὁ δὲ Λάκων ποιμὴν Θουριεύς, Σιβύρτα νέμων τὰ πρόβατα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην Ἀλκίππην, ὁ δὲ ἕτερος Εὐμήδην.*
1 *Συβαρίταν: ὄνομα ποταμοῦ ἢ ἀπό τινος οἰκιστοῦ Συβαρίτου. — Ἀπὸ Συβάρεως. πόλις δέ ἐστιν αὕτη τῆς Ἰταλίας*
2 *ἄποικος νῦν καλουμένη Θούριον.* — 2. *Λάκων ὄνομα κύριον. ἐκτείνει δὲ τὸ πρῶτον διὰ τὸ μέτρον. ἐτίθεσαν δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα* [9]) *ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, Σύρον, Δοῦλον* [10]), *Κα-*
3 *ρίωνα.* 3. *Οὐκ ἐσορῆτε: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐσορᾶτε. — Παρακέλευσις, τουτέστιν ἀπόστητε, ἐκπορεύεσθε. — Ἀμνίδες:*

---

1) Paroemiogr. I. p. 196. II. p. 147. 308. — *φησι* cod. 2) Cod. *συνιᾶσι.* 3) Cfr. quae ad hunc locum annotavit Ahrens. 4) Cod. *οἱ* a sec. post *Πᾶνας.* 5) *φησὶν* Ahrens. Cod. et vulg. *φασίν.* 6) Verum videtur quod conj. Toup. *κατάλαγνοι.* E Vatic. 42 mihi notavi *κατα(λά)γνοι.* 7) *ὡς* adjecit Duebner. — Deinde cod. *ὅρων* pro *ὀρῶν.* 8) Cod. *διαλεγόμενοι — δραματικώτερον τὲ τοῦ ποιητικοῦ — Εὐμάρου.* — Alia hypothesis hujus carminis, maxime conspirans cum hypothesi Medic. 32, legitur ab alia m. sub finem p. 345 b. 9) Cod. *τῶν δούλων τὸ ὄνομα.* — 10) *Λυδὸν* Ahrens.

προβατα, μάλιστα δὲ τὰ μικρὰ προβάτια, οἱονεὶ τὰ ἀμενηνά.
5. Σιβύρτα: Δωρικῶς κατὰ τὴν γενικὴν ἀντὶ τοῦ Σιβύρτου. 5
[δῶλε δὲ ἀντὶ τοῦ] δοῦλε. δοῦλος καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὥς
φησι Χρύσιππος. οἰκέτης μὲν ὁ ἔτι ὑπὸ κτῆσιν ὤν, δοῦλος δὲ
ὁ ἀπελεύθερος. 7. Ἀρκεῖ τοι καλάμας: ἀρκεῖ σοι, φησί, 7
σὺν τῷ Κορύδωνι ἐν καλάμῳ φυσᾶν, καὶ δι' αὐτὸ ἀρκεῖν[1]) αὐλεῖν
ὡς οἱ παῖδες. τοῦτο δὲ χλευαστικόν, ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν, εἰ
μὴ τὸ ποππύσδεν καὶ μόνον. καλάμη δὲ τὸ περιλειπόμενον
τοῦ σίτου καλαμῶδες καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν
ὑποτεμνόμενοι φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. 10. Οὐδὲ γὰρ 10
Εὐμάρα[2]): πρὸς ὑπερβολὴν ἔφη. λέγει δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν
δεσπότην Εὐμάρα ἐπικεκοιμῆσθαι δέρματι. 13. Βασκαίνων: 13
τοῦτο νῦν ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος. κυρίως γὰρ[3]) βάσκανος
ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων[4]) καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτῶν.
14. Ἄκτιον: τὸν κυνηγόν· ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοί. — Πᾶνα 14
ἄκτιον: ἔστι Πανὸς ἱερὸν πλησίον Κράθιδος ποταμοῦ, ὡς
φησι Φιλοστέφανος. τινὲς δέ φασι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν ἐπὶ τῆς
ἀκτῆς ἱδρυμένον[5]). φησὶ δὲ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντί-
ζειν. 15. Τὰν βαίταν: τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα[6]) περι- 15
βόλαια καλοῦσι βαίτας, Ἀττικοὶ δὲ σισύρας. — Βαίτα ἡ δι-
φθέρα ἡ ἐκ κωδίων συνερραμμένη. Ἀττικῶς δὲ σισύραν ταύτην
φασίν. Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορ-
δυλημένος[7]). ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισούρνιά φαμεν. Ὁ Καλαί-
θιδος: πότερον[8]) (ἢ) υἱὸς ἢ δοῦλος, οὐ λέγει. 16. Εἰς Κρᾶ- 16
θιν ἁλοίμαν: Κρᾶθις καὶ Σύβαρις ποταμοὶ περὶ Σύβαριν.
ὡς Νυμφόδωρος καὶ Θεόφραστός φασι, τοῦ Κράτιδος τὸ ὕδωρ
ξανθίζει. ἡ ποταμὸς Κρότωνος, οὗτος δὲ Ἰταλίας. — Ἄλλως.
Εἰ ἐπιορκοίην[9]), ἄνωθεν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης ἐκριφείην εἰς
τὸν Κρᾶθιν τὸν ποταμόν. οὐ μάτην δὲ τὸν Πᾶνα ὄμνυσιν. εἰώ-
θασι γὰρ οἱ ἐκ πτοίας ἢ[10]) μανίας κατακρημνίζειν ἑαυτοὺς . . .
πάντα δέ εἰσι τὰ πανικὰ δείματα. 17. Λιμνάδας: τὰς ἐν 17
λίμναις διατριβούσας. 21. Ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερόν: παροι- 21
μία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φησὶ δὲ Κλέαρχος ἐν β' τῶν Παρ-

1) P. et Gen.[b] διὰ τὸ ἀρκεῖν, in quo Ahrens. adverbium ad αὐλεῖν pertinens latere videtur. 2) Cod. Εὐμάρω. 3) Cod. γὰρ post β. 4) Prima σαίνων. 5) Ahrens. τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ ἁλίεων φ. ἐπὶ —. Cfr. E. M. s. v. ἄκτιος. 6) Cod. συνεραμμένα. Etiam infra alterum ρ deest. 7) Nub. 10. 8) Cod. πρότερον. 9) Cod. ἐπὶ ὀρκοίην. 10) Cod. καί.

οιμιῶν [1]), ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον τὸν Ἄδωνιν ἔφη·
οὐδὲν ἱερόν. οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ [2]) ἱδρύσεως
ἔκρινεν. Διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναί φησιν ἀπὸ τῶν
ἱερῶν τῶν τιμωμένων, μηδὲν δὲ ἐχόντων ἱερὸν καὶ σεβασμοῦ
ἄξιον. — Ἄλλως. Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς Δῖον [3]) πόλιν τῆς Μακε-
δονίας εἶδεν ἔκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξιόντας. θέλων δὲ προσ-
κυνῆσαι ἀνέκρινε, τίνος εἴη· μαθὼν δὲ Ἀδώνιδος εἶναι ἔφη·
οὐδὲν ἱερὸν ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον· οἷον οὐδεὶς θεῶν ὑπάρχει.
22 22. Διαείσομαι: διακριθήσομαι, ἕως οὗ ἀπαγορεύσεις
23 νικηθείς. γράφεται ἀπείπῃς [4]). ἢ ἕως ἂν ὁμολογήσῃς. 23. Ὗς
ποκ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν
24 τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων. 24. Εὔβοτον: εὐτραφῆ· βόσις
25 γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν τὰ αἰγίβοτον καὶ ἱππόβοτον. 25. Καὶ
πῶς ὦ κίναδ' εὖ [5]): Σικελιῶται τὴν ἀλώπεκα [6]) οὕτως. ἔστι
δὲ ἀντὶ τοῦ πανοῦργε· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον. — Κίναιδος [7])
ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ, (ἢ ἀναιδῶς, ἢ παρὰ τὸ
26 κινεῖσθαι ἐν δόλῳ). 26. Ἐποκίξατο: ἔκειρε, πόκον ἐποίησε·
τίς γάρ ποτε ἔκειρε τρίχας ἀντὶ ἐρίων; ἢ τοῦτό φησιν, ὅτι
αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθεται, ἐκεῖνος δὲ ἔριφον, ὅστις [8]) οὐ πο-
27 κίζεται. 27. Δῆλετ' ἀμέλγειν: βούλεται· οὕτως γὰρ οἱ Δω-
ριεῖς φασι. κύνα δὲ τὸ πρόβατον ἴσως ἔφη ἐκφαυλίζων αὐτό.
28 28. Ὅστις νικασεῖν: ὅστις, φησί, τὸν πλησίον νικήσειν ἐπαγ-
γέλλεται διαφερόντως· ἢ θελήσει εἰπεῖν τοῦτο, ὃς ἀντ' αἰγὸς [9])
κύνα ἀμέλγει, οἷον καὶ σὺ νῦν ἐμὲ νικήσειν φῂς τὸν τοσοῦτον ἐν
30 ἡδυφωνίᾳ σου διαφέροντα, ὅσον τέττιγες σφηκῶν [10]). 30. Ὥρι-
φος [11]): εἰ ὁ ἔριφος οὗτος οὐκ ἀξιοῦται τῷ ἀμνῷ, ἀλλὰ τίθημι
τράγον. Ἰσοπαλής: ἴσος ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ἢ
31 ἐκ τοῦ πάλη. 31. Μὴ σπεῦδε: μὴ ἐπείγου ὥσπερ ὑπὸ φλογὸς
καιόμενος. — Παροιμία· μὴ σπεῦδε, οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέ-
36 βηκας. 36. Ὅν ποκ' ἐόντα: ταῦτά φησιν ἐπὶ τῷ τὴν χάριν
εἰς ἅμιλλαν αὐτῷ συνεληλυθέναι παρ' αὐτοῦ διδαχθείς [12]), ὡς

1) Cod. τὴν παροιμίαν. 2) Cod. ἢ. 3) Cod. Διός. 4) In verbis poetae habet cod. κατείπῃς. 5) Sub finem pag. 346 ᵃ rubro scriptum est: γρ. ὦ κιναδεῦ· Σικελιῶται τὴν ἀλώπεκα οὕτως. 6) Cod. ter ἀλ—. 7) κίναιδος Ahrens. • P. et Gen. ᵇ· κίναδος cod. et vulg. 8) Cod. ὅσον. 9) Cod. αἶγα. 10) Cod. σφῆκας. 11) Cod. ὤριφος. Tum bis οὗτος. Pro ἀξιοῦται conj. Toup. ἰσαξιοῦται, Ahrens. ἐξισοῦται. 12) Sic aut διδαχθὲν videbatur mihi cod. habere. Cfr. Ahrens.

καὶ προκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἅμιλλαν. 38. Θρέψαι καὶ λυ- 38
κιδεῖς: ἐκθρέψειεν ἄν τις καὶ λύκων ἐκγόνους καὶ κύνας ἐπὶ
[τῇ] λύμῃ τῇ αὐτοῦ, ὡς κἀγὼ τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστίᾳ.
Θρέψαι κύνας: παροιμία ἀπὸ τοῦ Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ
τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέντος· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων
τοῖς εὐεργέταις. 40. Ἀνδρίον: δυσγενὲς καὶ ἀνελεύθερον. ὑποκο- 40
ριστικῶς ἀνθρώπιον. 41. Ἐπύγιζον: πυγμαῖς ἔκρουον. ἄτοπον 41
δὲ τοῦτο φανερῶς ἐξειπεῖν. 42. Κατεβληχῶντο: βληχήν τινα 42
ἠφίεσαν βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν τράγων. 43. Μὴ βάθιον: μὴ 43
βαθυτέρου τύχοις τάφου τοῦ πυγίσματος, οὗ φῄς με εἰργάσθαι [1].
τὸ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ πεπύγισμαι. Ὑβός· κυρτός. καὶ ὑβὸς
ἔστι κυφός, ἀποβολῇ τοῦ κ καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ὕβωσις καὶ
κύρτωσις καὶ λόρδωσις πάθη. λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν,
ὕβωσις τὸ κατὰ [2]) τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος, κύρ-
τωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. 46. Σμήνεσι: ταῖς κατα- 46
δύσεσι τῶν μελισσῶν. 48. Λαλαγεῦντι [3]): λιγυρῶς ᾄδουσι. — 48
Ἡ παρ' ἐμοὶ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία τῇ παρὰ σοὶ σκιᾷ. 49. Κώνοις: 49
στροβίλοις κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ τοῖς καρποῖς. 50. Ἀρνα- 50
κίδας: τὰς τῶν ἀρνῶν δεράς. 53. Στασῶ δὲ κρατῆρα: 53
παρόσον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς Νύμφαις· αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι
τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ μέλιτος,
ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. 58. Γαυλώς: ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλα- 58
κτοδόχα, ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα, παρὸ καὶ εἴρηται πλεονασμῷ
τοῦ υ, ἅτινα καὶ ἀμολγέας [4]) καλοῦσι. 59. Σκαφίδας: [ἀγ- 59
γεῖα], εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας. Πλέα κηρία:
κηρία μέλιτος ὄντα πλήρη, ἐν ᾧ εἰσι μελικηρίδες. 61. Πατέων: 61
χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας· Σπάρταν ἔλαχες, Σπάρ-
ταν κόσμει. 65. Ξυλοχίσδεται [5]): ξυλεύεται, ξύλα τέμνει. 65
ἔστι δὲ καὶ παροιμία· δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύ-
εται [6]). 68. Τὺ δ' ὦ φίλε: σὺ δέ, ὦ Μόρσων, μή μοι πρὸς 68
χάριν ὁμιλήσῃς καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ. μήτε μὴν
περιίδῃς ἀδικούμενον. 69. Ὀνασῇς: βλάψῃς, ἀδικήσῃς. 74. Μή 69. 74
τυ τὶς ἠρώτα: τοῦτο ὁ Λάκων φησὶν ἀγανακτῶν ἐπὶ τῷ προ-

1) Cod. βαθύτερον — οὐ φῇς με εἴργεσθαι. — Pro τὸ δὲ Geel. σὺ δέ. 2) κατὰ E. M. s. v. ὑβός, unde reponi jussit Bast. ad Greg. pag. 285. — Cod. et vulg. μετά. 3) Cod. λελεγεῦντι. 4) Cod. παρὰ — ἀμόλγην (ἀμόλγια?). 5) Cod. ante ξυλοχίσδεται: γράφει. In verbis poetae habet ξ—ίζεται. 6) Paroemiogr. I. p. 394. II. p. 158. 372.

78 πετεῖ καὶ παρέργῳ τῆς γλώσσης αὐτοῦ. 78. Εἶα λέγ': ἔτι καὶ
νῦν τοῖς δι' ὄχλου τινὶ γενομένοις εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν· ἄνες
ποτὲ τὸν ἄνθρωπον. λέγει δὲ τοῦτον τὸν ξένον τὸν παρακλη-
83 θέντα κρῖναι. 83. Τὰ δὲ Κάρνεα[1]): Πράξιλλα[2]) μὲν ἀπὸ
Κάρνου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν
ἐρώμενος τοῦ Ἀπόλλωνος· Ἀλκμὰν δὲ ἀπὸ Καρνέου τινὸς Τρωι-
κοῦ[3]). Δημήτριος δὲ ἀπὸ τοῦ κρᾶναι, ὅ ἐστιν ἐπιτελέσαι. φησὶ
γάρ, ὡς Μενέλαος στρατεύσας εἰς Ἴλιον ηὔξατο τιμῆσαι αὐτόν,
ἐὰν κρήνῃ. — Κάρνεα, Κάρνεια[4]), ἑορτὴ τελουμένη τῷ Καρ-
νείῳ Ἀπόλλωνι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Κάρνου μάντεως,
ὃς ἔφησε τοῖς Ἡρακλείδαις. ἀπ' αὐτοῦ δὲ[5]) Κάρνειον Ἀπόλλωνα
προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ[6])· ὅτι τὸν
αὐτὸν καὶ Δία[7]) καὶ Ἡγήτορα καλοῦσιν Ἀργεῖοι διὰ τὸ κἀκεῖνον
ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. τὸν οὖν Κάρνον οἱ Ἡρακλεῖδαι ἀπ-
έκτειναν κατερχόμενοι[8]) εἰς τὴν Πελοπόννησον ὑπολαβόντες κατά-
σκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος, ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λιμοῦ
φθειρόμενοι. — Ἢ μᾶλλον οὗτος ὁ Κάρνος μάντις ὢν εἶπε τοῖς
Ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος· ὅντινα ἐκτραπεὶς εἷς
τῶν Ἡρακλειδῶν, Ἱππότης ὄνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε. δι'
ὃν λιμὸς ἐπεκράτησε τὴν Πελοπόννησον. ἀπελθόντες δὲ ἔλαβον
χρησμὸν ἐξ Ἀπόλλωνος τιμῆσαι Καρνεῖον Ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο
ποιήσαντες ἐπαύσαντο τοῦ λιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν μέχρι
τοῦ παρόντος καὶ οὗτοι καὶ οἱ μετοικήσαντες ἐκ Πελοποννήσου
85 εἰς ἑτέρας πόλεις διὰ τὸν λιμὸν ἐπιτελοῦσιν. 85. Καί μ' ἁ
παῖς ποθορεῖσα: ἡ Ἀλκίππη· αὕτη γὰρ ἐρωμένη τοῦ Κο-
μάτου. ποθορεῦσα Αἰολικόν. Τάλαν λέγει: ᾤκτειρε γὰρ
86 ἰδοῦσα καὶ εἶπεν· ὦ τάλαν, πάσας μόνος ἀμέλγεις; 86. Τὸ
φεῦ φεῦ ἐπὶ θαύματος κεῖται. ταλάρως δὲ καλαθίσκους, ἐν
οἷς τυροῦται τὸ γάλα. περὶ αὐτοῦ δὲ τὸν λόγον ποιεῖται ὁ
88 Λάκων τῇ κακῇ ἐννοίᾳ ἑαυτὸν παιδοπίπην[9]) εἰσάγων. 88. Βάλ-
λει καὶ μάλοισιν: ἀντὶ τοῦ πειρᾶταί με εἰς ἔρωτα ὑπαγα-
γέσθαι[10]). τὸ γὰρ μῆλα βάλλειν ἐπὶ τούτοις ἔτασσον. —
92 92. Σύμβλητα ἀντὶ τοῦ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τὴν δια-

1) Cod. Κράνεα. 2) Πράξιλλα Wart. et Hemsterh. Πραξίλλας cod. Πραξίλας vulg. 3) Cod. τραγικοῦ. 4) Cod. Καρνέα, Καρνεία. Haec usque ad ἐπιτελοῦσιν sequuntur in cod. post ταλάρως, v. 86. 5) Cod. ἀπὸ δ' αὐτοῦ. 6) Fr. 171. — Cod. Θεοπέμπτῳ. — 7) Cod. Δῖα. 8) Cod. κατερχόμενον. Vulgo ἀπ—ον. ἀπ—οι Duebner. — 9) Cod. παιδοπίπονα. 10) Cod. ἐπ—.

φορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. *Κυνόσβατος*: φυτάριον
ὅμοιον ῥόδῳ [1]) ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ
δένδρων, παρόμοιον ταῖς ῥοδέαις, ἀκανθῶδες· οὕτως φησὶ
Θεόφραστος [2]). *Ἀνεμώνα*: τὴν ἀνεμώνην Νίκανδρός φησιν
ἐκ τοῦ Ἀδώνιδος αἵματος ῥυῆναι. Κρατεύας [3]) δὲ δύο φησί,
τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέλαν, τὴν δὲ φοινίκεον. Σωσίβιος δὲ
παρὰ Λάκωσι τὰς ἀνεμώνας φαινίδας καλεῖσθαί φησι [4]). —
93. *Τῶν ἄνδηρα*: νῦν ἀντὶ τοῦ ἄκρα· κυρίως γὰρ ἄνδηρα τὰ 93
ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν, ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ
τὸ ἄνω τῶν διερῶν εἶναι· διερὰ γὰρ τὰ δίυγρα. τῶν γὰρ ῥόδων
τὰ ἄκρα καὶ πρωτεύοντα φύονται ταῖς αἱμασιαῖς [5]). *Φυλάσσει*:
γράφεται καὶ *πεφύκει*. 94. *Οὐδ' ἀκύλοις*: ταῖς τοῦ πρίνου 94
βαλάνοις· ἄκυλος γὰρ ὁ τῆς πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυλοι
λεπτόσαρκοι, φησί, καὶ ξηραί· αἱ δὲ ἡδεῖαι. φησὶν οὖν, ὅτι ὁ
μὲν Κρατίδας μελίχρους, ἡ δὲ Κλεαρίστη ἀειδής. *Ὀρομα-
λίδες*: τὰ ὄρεια μῆλα. Ἀσκληπιάδης δὲ *ὁμομαλίδες* [6])
γράφει. ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς σύκοις μῆλα. 96. *Φάσ-* 96
σαν· ὄνομα ὀρνέου. Ἀλέξανδρός φησιν ὁ Μύνδιος, ὅτι ἡ μὲν
φάσσα ὑποκύανον ἔχει τὴν κεφαλὴν καὶ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον,
τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον
ἔχει. 97. *Ἀρκεύθου*: ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. φησὶ γὰρ ὁ 97
Θεόφραστος [7]), ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν ἐλάτη, πεύκη, ἄρκευθος,
μῖλος [8]), θυία [9]) καὶ ἣν Ἀρκάδες καλοῦσι φελλόδρυν [10]). —
98. *Ὁππόκα πεξῶ*: ἐντεῦθεν [11]) καὶ πόκα· ἐτίθεσαν οὖν 98
ἐπὶ τοῦ ξαίνειν. 99. *Τὰν πέλλαν*: τὴν πορφυρᾶν οἶν, τὴν 99
μέλαιναν· τὴν γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκ' ἂν δι' ὑπο-
δρομὴν αἵματος μελαίνηται, πελλώμα καλοῦσιν, ὃ τῇ Ἀφροδίτῃ
συμβεβηκέναι φησὶν [12]) Ὅμηρος· *μελαίνετο δὲ χρόα κα-
λόν* [13]). — *Τὰν πέλλαν*: σκοτεινήν, μέλαιναν. 100. *Σίττ'* 100
ἀπὸ τᾶς κοτίνω [14]): τοῦτο μεταξὺ τῆς ᾠδῆς ἐπεφώνησε
πρὸς τὰς αἶγας· ἀναχωρεῖτε τῆς ἀγριελαίου. 102. *Οὐκ ἀπὸ* 102

---

1) *ῥοιδίῳ — ῥοιαῖς, (τὸ δὲ φύλλον) ἀκ.* Ahrens. 2) H. Pl. III, 18. — 3) Cod. *Κρατευάς*. 4) Cod. pro *καλεῖσθαί φησι*: *καλεῖ*. 5) Ahrens. auctore Geelio: *ἄκρα· τῶν γὰρ ῥόδων — αἱμασιαῖς. κυρίως δὲ ἄνδηρα κτλ.* 6) Cod. *ὁμομολίδες*. 7) Hist. Pl. I, 9, 3. — 8) *μῖλος* Ahrens. *μίλος* Theophr. *μελία* cod. et vulg. 9) *θυία καὶ ἣν Ἀρκάδες κ.* ex Theophr. auctore Reinesio Kiessling. *οἶα καὶ ἀναρύκα ἣν κ.* cod. et vulg. 10) *φελλόδρυν* Kiessling. *φέλλοδρυν* cod. et vulg. 11) Cfr. Ahrens. 12) Cod. *συμβέβηκε. ναί φησιν.* 13) Il. 5, 354. 14) Cod. *ὧδε νέμεσθε.*

τᾶς δρυός[1]): *ἀπόστητε, φησίν, ἀπὸ τῆς δρυός, καὶ κατὰ
τοῦτο τὸ μέρος βόσκεσθε τῆς Ἰταλίας, ἔνθα τὸ ὄρος ὁ Φάλαρος
πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. Ἀσκληπιάδης δέ φησι χωρίον τὸ νῦν
καλούμενον Φάλαρον. Κώναρος: ὁ κριὸς διὰ τὸ τὰ κέρατα
ἔχειν τραχέα καὶ περιφερῆ ὡς κώνους, ἤτοι στροβίλους*[2]). *Ἅ τε
Κιναίθα: τῆς οἰός ἐστιν ὄνομα. τινὲς δὲ εὐκίνητον ἀκούουσιν.
αἶθόν*[3]) *γὰρ τὸ πυρῶδες· αἴθει*[4]) *γὰρ ἐν κινήσει τὸ πῦρ.*
103 *ὅθεν Ὅμηρος τοὺς λέοντας αἴθωνάς φησι.* — 103. *Ὡς: οὕτως
ὥσπερ Φάλαρος: ὄνομα ὄρους εἰς ἀνατολὰς κειμένου*[5]). —
105 105. *Δύο φασὶ Πραξιτέλεις, τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν,
τὸν δὲ νεώτερον ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν ἐπὶ Δημητρίου*
109 *τοῦ βασιλέως, περὶ οὗ φησιν ὁ Θεόκριτος.* 109. *Ἐντὶ γὰρ
αὖαι: ξηραί, ὥριμοι. γράφεται καὶ ἄζαι. ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ
ἐπειδάν τι καταλειφθῇ ξηρανθέν, ἐξάλλεται. γράφεται καὶ αὖ-*
110 *ται*[6]), *ἵν' ᾖ μόναι.* 110. *Ὁρῆτε τὸν αἰπόλον: οὕτως
φησίν· ὡς ὁρᾶτε τὸν αἰπόλον παρερεθίζοντά*[7]) *με εἰς ἅμιλλαν,
οὕτω δὴ καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε τοὺς θεριστὰς εἰς ἐργασίαν.* —
112 112. *Τὰς δασυκέρκος*[8]): *τὰς πολυτρίχους ἐχούσας οὐράς·*
113 *κέρκος γὰρ ἡ οὐρά.* 113. *Ῥαγίζοντι: τὰς ῥᾶγας*[9]) *ἀναλέγου-
σιν. οὕτως δὲ ῥᾶγας Ἀττικῶς διὰ τοῦ α. δι' ἀλληγορίας ὁ Κο-
μάτας .. ἐν ταῖς Μίκωνος*[10]) *κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν .. περαινό-*
114 *μενος*[11]). — *Ῥαγίζοντι: τὰς ῥᾶγας ἀποτρώγουσι.* — 114. *Καὶ
ὁ ἕτερος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἐμφαίνων τοὺς περαίνοντας*
116. 117 *αὐτὸν κατὰ τὴν συκώδη φησίν.* — 116. *Γράφεται ἦ ῥὰ μέμνα.
Ὅτ' ἐγώ τυ κατήλασα: τὰς προειρημένας ἐμφάσεις διὰ
τούτου βεβαιοῖ λέγων· ἢ οὐ μέμνῃ, ὅτε σε ἐπέραινον κατ' ἐκεί-
νην τὴν δρῦν, τὺ δὲ σεσαρὼς πρὸς ἐκείνην κιγκλίζευ; τοῦτο
δὲ μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἔστι
δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον σιδηροῦν καὶ ἀπο-
κρατῶν*[12]) *τὴν θύραν.* — *Κιγκλίζευ: προσεδονοῦ ἀπὸ τοῦ
κίγκλου, οὕτως καλουμένου ὀρνέου, ὃ νῦν σεισοπυγίδα καλοῦσιν,
ἀφ' οὗ ἡ λέξις μετενήνεγκται. κιγκλίζειν δὲ τὸ κινεῖν τὴν ὀσφὺν*

---

1) Cod. *Σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνω.* 2) Cod. *στρωβίλους.* 3) Cod. *αἶθον.* 4) *αἴθει* Geel. *δαίει* cod. et vulg. — 5) Cod. *κείμενον* ut vulg. ante Kiessling. 6) Cod. *αὗται.* 7) Cod. *παρεθίζοντα.* 8) Cod. *δασυκέρκως.* 9) Cod. ter *ῥάγας.* 10) Cod. *Μήκωνος.* — 11) Ahrens. edidit: *Κ. φησίν, ὅτι ὁ Λάκων ἐν τοῖς Μίκωνος κατὰ π. ἑ. πορευόμενος περαίνεται.* 12) *ὑποκροτῶν* Salvin.

φασιν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ γνῶ γίγνω, οὕτως παρὰ τὸ κλῶ
κίγκλω καὶ κίγκλος. 118. *Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμαι:* τὸ 118
μέν, ὡς σὺ φῄς, πεπεράνθαι με οὐ μέμνημαι, ἡνίκα μέντοι
δήσας ὁ Εὐμάρας ἐνταῦθα ἐπιμελῶς καὶ εὐτόλμως σε ἐμάστιξεν,
ἀκριβῶς οἶδα. — *Γράφεται ὄκα μάν ποκα τἴν τοι δήσας*[1]).
120. *Ἤδη*[2]) *τις Μόρσων:* ὦ Μόρσων, φησίν, ἤδη τις μέλλει 120
λυπεῖσθαι παρ' ἡμῶν οὐχ ὑβρισθείς· ἢ οὐχὶ παρῄσθευ πρό-
τερον[3]) τοῦτον ὑβρίσαντα; — *Παρῄσθευ*[4]): ὡς οὐκ ἐνεγκὼν
τὴν ὕβριν μέλλει λοιδορεῖσθαι καὶ προσέτι μαίνεται. τούτου
αὐτοῦ λαμβάνει[5]) Μόρσωνα μάρτυρα, τὸν κριτὴν τοῦ προκεκρί-
σθαι πρῶτος αὐτός. 121. *Σκίλλας ἰὼν γραίας:* ὁ λόγος 121
πάλιν πρὸς τὸν Λάκωνα. ἄξιος εἶ, φησί, μᾶλλον ἀπελθεῖν εἰς
τὰ μνημεῖα καὶ τὰς γεγραιωμένας σκίλλας τίλλειν ἤπερ ἐμοὶ
ἐρίζειν. αὗται γὰρ παντελῶς ἄχρηστοί εἰσιν[6]). — *Γραίας:* οὕτως
ἡ ὕβρις. γεγηρακυίας καὶ σκληρωθείσας τῷ χρόνῳ σκίλλας ἔλθοις
εἴς τινα τόπον τίλλων[7]). φησὶ δὲ τοῦτο ὡς ἐπίπονον καὶ μο-
χθηρόν. 123. *Κυκλάμινον:* βοτάνιόν ἐστι ποιῶδες (χίμεθλα 123
θεραπεύειν δυνάμενον), λεπτόρριζον, ὅπερ χλιανθὲν ποιεῖ πρὸς
χίμετλα. οἱ δὲ τὸν τῆς κομάρου καρπόν, ὅνπερ ἐάν τις πολὺν
φάγῃ κεφαλὴν ἀλγεῖ. — *Κυκλάμινος* οὐχὶ πάντως χαλεπῶς
ὀρύσσεται. ἀλλ' ἐπεὶ ἀπειρολόγως ἐκεῖνος κατηράσατο, οὕτω καὶ
οὗτος ἀπὸ τοῦ παραπεσόντος αὐτῷ κυκλαμίνου[8]). 124. *Ἱμέρα:* 124
ποταμὸς Σικελίας. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ ποτὲ μὲν ἁλυκάς, ποτὲ
δὲ γλυκείας .. ἔχειν .. δι' ἧς ῥέει. — *Κατὰ μέν τι μέρος*[9])
ἁλυκόν, κατὰ δέ τι πότιμον. κρήνην δέ τινες Ἰταλίας φασὶν εἶναι.
125. *Σία:* λάχανον ὅμοιον σελίνῳ ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι τρεφόμενον. 125
126. *Ῥεῖτω*[10]) [*χ' ὠ Συβαρίτας*]: ποταμὸς Ἰταλίας περὶ 126
Θούριον. 127. *Τᾷ κάλπιδι:* καὶ ἡ ἐμή, φησίν, ἐρωμένη τῇ 127
ὑδρίᾳ τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι ἀντλήσοι[11]). — 128. *Κύ-* 128
τισος, αἴγιλος, σχῖνος θάμνοι, οὓς ἐπινέμονται αἱ αἶγες[12]). —
131. *Ῥόδα κισσός:* ... περί τε τὰ γόνατα τῶν τράγων καὶ 131
τὸν πώγωνα πησσόμενα. — 136. *Κίσσα* εἶδος ὀρνέου ἐπι- 136

---

1) In verbis poetae habet cod. *ὄκα μὰν τεῖδε τὺ δήσας*. 2) Cod. *ἢ δή*. In verbis poetae habet a prima *ἢ δη*, a sec. *ἤδη*. 3) Cod. *ἢ οὐχὶ παρίσχου πότερον*. 4) Cod. *παρῆσθευ*. 5) Cod. *λαμβάνων*. 6) Cod. *γεγεραιωμένας — ἢ παρ' ἐμοὶ — ἄχρησται*. 7) *τιλῶν* conj. Ahrens. 8) Cod. *ἀπρολόγως — αὐτῇ κυκλάμινον*. 9) Fort. *πηγάς — τὴν χώραν*. Ahrens. 10) Cod. *ῥεῖτο*. 11) Cod. post *ἀντλήσοι*: *τῇ κάλπιδι*. 12) Sequuntur haec frusta: *κέοντι. βόσκοντι θάμνον. ποτέοντι ἢ ἐσθίοντι ἢ πατοῦντι*.

θυμητικοῦ, μιμηλοῦ [1]). *ὅθεν ἐπὶ τῶν γυναικῶν τὸ κισσᾶν παρα-*
λαμβάνουσι, παρόσον αἱ γεννῶσαι ἀηδίζονται πρὸς τὸ .... —
Θεμιτόν: ὡς οὐ θέμις κίσσας [*πρὸς*] *ἀηδόνας φιλονεικεῖν οὐδ'*
ἔποπας [2]) *πρὸς κύκνους, οὕτως οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ἔοικας*
137 *φιλονεικής* [3]) *τις καὶ φίλερις* [*εἶναι*]. — 137. ***Φιλεχθής:*** *εἰς*
141 *ἔχθος καὶ μῖσος ἄγων τοὺς φίλους.* 141. ***Φριμάσσεο:*** *φρι-*
μαγμὸν ἀπόδίδου μεθ' ἡδονῆς, τουτέστι βρενθύου καὶ ἐναβρύνου,
ὦ πᾶσα ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις. τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι
ὁ ἦχος τοῦ πταρμοῦ τῶν αἰγῶν. — ***Φριμάσσεο:*** *οὐ κυρίως τῇ*
λέξει κέχρηται. φριμαγμὸς μὲν γάρ ἐστι (*κυρίως ἡ*) *τῶν ἵππων,*
βληχὴ δὲ [*τῶν*] *αἰγῶν καὶ προβάτων. τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι*
142 *περιπέπτωκε καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν.* — 142. ***Γράφεται κἀγὼ***
μὲν ἴδ' ὡς [4]). ***Καγχαξῶ:*** *ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγὼ σὺν ὑμῖν κατα-*
143. 144 *γελάσω τοῦ Λάκωνος.* — 143. ***Γράφεται ὅττι ποκ' ἤδη.*** —
Ἀλεῦμαι: *ἐκ περιχαρείας, φησίν, ὦ αἶγες, εἰς τὸν οὐρανὸν*
145 *ἀναβήσομαι.* 145. ***Κερουχίδες:*** *αἱ κεροφόροι* [5]). ***κερου-***
λίδες *αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι.* ***κερουλκίδες*** *αἱ ἀπὸ τῶν*
147 *κεράτων ἑλκόμεναι.* 147. ***Λευκίτας:*** *πεποίηται τὸ ὄνομα ἀπὸ*
τῆς λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης καὶ ὁδὸς
ὁδίτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης. ***Κορυπτίλος:***
ὁ κέρασι πλήττων. φησὶν οὖν· ἐὰν τολμήσῃς ὀχεῦσαι, πρινή με
θῦσαι ταῖς Νύμφαις ἣν ἐνίκησα ἀμνὸν τὸν Λάκωνα, θλάσω σου
τὰ αἰδοῖα. ***Εἴ τιν' ὀχευσεῖς:*** *εἴ τινα ἀναβιβάσειας.* —
149 149. ***Ἀλλὰ γενοίμαν:*** *ἀλλ' ἐὰν μή σε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ*
τοῦ Κομάτα Μελάνθιος καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ
Εὐμαίου καὶ Φιλοιτίου [6]) *ἐν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις.*

Idyll. VI.

Δάφνις καὶ Δαμοίτας θέρους ὄντος μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλωπος ᾄδουσιν ὑπόθεσιν. τοῦ δὲ Ἀράτου, ᾧ προσεφώνει, καὶ ἀλλα-

---

1) *ποικίλου* Ahrens., quem cfr. etiam de reliquis. — In cod. separata sunt quae conjunxi. Illic enim praecedunt *τὸ κισσᾶν ἐπὶ τῶν γ. παραλαμβάνουσι — πρὸς τὸ* .. Deinde post alia tria scholia leguntur *κίσσα εἶδος — τῶν γυναικῶν.* 2) Cod. *οὐδὲ πόπας.* 3) A sec. *φιλόνεικος.* 4) In verbis poetae habet cod. *κηγὼν γὰρ ἴδ' ὡς.* Infra *ὧδέ ποκ' ἤδη.* 5) Cod. *κερωφόροι.* 6) Cod. *Φιλοίτιος.*

χόθεν μνημονεύει, ἔνθα πρὸς Ἀγεάνακτα τὸν Μιτυληναῖον ὁμιλεῖ· Ἄρατος ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ... καὶ δῆθεν μὲν ἀρχὴν τῆς ᾠδῆς ὡς πρὸς τὸν αἰπόλον φησὶ τὴν ἀπόδοσιν [1]) ποιούμενος· ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ τοῦ αἰπόλου προσώπου, δῆθεν τοῦ Κύκλωπος. τὰ δὲ πράγματα ὑπόκεινται ἐν Ἰταλίᾳ [2]). — Βουκολιασταί. προσδιαλέγεται Ἀράτῳ τινὶ φίλῳ ἑαυτοῦ ὁ Θεόκριτος, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς Θαλυσίοις· Ἄρατος, λέγει, ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος. καὶ πάλιν· μηκέτι φρουρέωμες ἐνὶ προθύροισιν [3]), Ἄρατε. [δύναται δὲ] οὗτος εἶναι ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας. συγκεχρόνικε δὲ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ εἰκὸς [φίλους] ἀλλήλων γενέσθαι. διάκεινται δὲ δύο ἄνδρες ᾄδοντες ἐν Σικελίᾳ, Δαμοίτας καὶ Δάφνις. ᾄδουσι δ' ἀμφότεροι τοῦ Πολυφήμου Κύκλωπος τὸν ἔρωτα τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ ... ὁ δὲ Δαμοίτας οἵους ἂν Πολύφημος ἀποκρινόμενος λόγους ἔφη πρὸς τοὺς ὑπ' ἐκείνου εἰρημένους [4]).

3. Πυρρός: ὁ ἀρτίχνους, ὁ ἤδη πωγωνίτης. Εὐριπίδης· 3
πυρσαῖς γενύεσσιν [5]). Ὁ δ' ἡμιγένειος: Παρμενίσκος·
παῖδ' οὔτε γένειον πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην [6]). — Ἦν
δὲ τῶν ᾀδόντων ὁ μὲν ἄρτι τὸ γένειον χνοάζων [7]), ὁ δὲ πλη-
ρώσας αὐτὸ ταῖς θριξίν. 4. Θέρεος μέσῳ ἤματι: μεσού- 4
σης ἡμέρας ἢ ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους. 6. Βάλλει τοι: ὡς 6
πρὸς παρόντα τὸν Κύκλωπα διαλέγεται. 7. Μάλοισι: μηλο- 7
βολεῖ εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι [8]) βουλομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπε,
παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς. 8. Ἀλλὰ κάθησαι: Δοῦρίς [9]) 8
φησι διὰ τὴν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπλήθειαν
τὸν Πολύφημον ἱδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ Αἴτνῃ Γαλατείας·
Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον ἐπιδημήσαντα καὶ μὴ δυνάμενον
νοῆσαι τὴν αἰτίαν ἀναπλάσαι, ὅτι [10]) Πολύφημος ἤρα τῆς Γαλα-
τείας. 9. Ἀδῖδε τὰν κύνα: τινὲς χωρὶς τοῦ δε, ἐκτείνουσι 9
δὲ τὸ ι, ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ δεικτική. τὸ ἑξῆς· τὰν κύνα

---

1) Cod. ἀπόστασιν. — Pro αἰπόλον scribendum est Κύκλωπα, tum: ἀποκρίνεται ὡς ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Κ. 2) Leg. Σικελίᾳ. 3) Cod. προθύραισι. 4) Cod. τοῖς — εἰρημένοις. 5) Phoen. 32, ubi πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος. — Cod. πυραῖος. 6) Poetae scenici fragmentum esse videtur: παῖδ' οὔτ' ἔτι | γένεια πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην πάλαι. Ahrens. 7) Cod. χλοάζων. Tum τὸ γένειον pro αὐτό. 8) Cod. ἐπαγαγέσθαι. 9) Haec Valcken. seqq. priori Argumento adjecerunt; apud Ahrens. leguntur post πρὸς τοὺς ὑπ' ἐκείνου εἰρημένους. — Cod. Θοῦρις φησὶ διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρ. 10) Cod. ὡς ὅτι.

βάλλει εἰς ἅλα [1]) [*δερκομένα*], ὥστε τὰ λοιπὰ διὰ μέσου.
10. 11 10. *Βαύσδει:* ὑλακτεῖ. 11. *Τὰ δέ νιν καλὰ κύματα*
φαίνει: τὴν Γαλάτειαν. ἐὰν δὲ ὡς ἔν τισι *ῥαίνει*, τὴν κύνα.
Καλὰ κύματα: αὐτὴν τὴν Γαλάτειαν ἐπιτρέχουσαν ἡσύχως
κινουμένου τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμφανίζει καὶ ὥσπερ [2])
13 ἐν κατόπτρῳ δεικνύει αὐτῆς τὴν μορφὴν ἡ θάλασσα. 13. *Φράζεο:*
ὅρα, μὴ προσαλλομένη τῇ Γαλατείᾳ ἡ κύων σπαράξῃ [3]). —
15 15. *Ἁ δέ:* ἰδού, ἔφη, καὶ αὐτὴ ἡ Γαλάτεια διαθρυπτομένη
πρόεισιν ὡς ἄκανθα [4]), ἣν θέρος φρύγει. χαίτη γὰρ τῆς ἀκάνθης
ὁ πάππος. *Διαθρύπτεται:* ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὡς ἐστὶ τρυ-
φερά [5])· ὡς εἴποιμεν ἄν τινα ὅτι διαλύεται. *Ὡς ἀπ' ἀκάν-
θης:* λέγει δὲ τῆς κινάρας τὰ φύλλα ... οἱ πάπποι τῆς κι-
16 νάρας. — 16. Γράφεται *ταὶ καπυραὶ χαῖται* [6]): αἱ κεκαυ-
17 μέναι ὑπὸ [τοῦ] ἡλίου [7]) διὰ τὴν λευκότητα. 17. *Καὶ οὐ
φιλέοντα:* ἐνταῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν καὶ πανοῦργον αὐτῆς ση-
μαίνει. τὸ γὰρ φιλοῦντα φεύγειν, οὐ φιλοῦντα δὲ διώκειν κακο-
ήθους. ὁ νοῦς· καὶ ἐπειδὰν αἴσθηταί [σε], ὦ Πολύφημε, φι-
λοῦντα, φεύγει καὶ οὐ προσδέχεται, μισοῦντα δὲ διώκει καὶ εἰς
18 πόθον ἄγειν πειρᾶται. 18. *Κινεῖ λίθον:* καὶ λίθινον [8]),
φησίν, ἄγαλμα δύναται εἰς ἔρωτα αὐτῆς ἐπισπάσασθαι· τὴν δὲ
τοῦ κάλλους ὑπερβολὴν θαυμάζει. — Καί σε ὥσπερ λίθον ὄντα
τὴν ψυχὴν [9]) ὡς ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ καὶ ἕλκει πρὸς ἑαυτήν. μετα-
φορικῶς δέ ἐστιν ἡ γραμμή· κυρίως γάρ ἐστι γραμμὴ ἡ τῶν
δρομέων [10]) σπάρτη. *Ἦ γὰρ ἔρωτι:* ὦ Πολύφημε, φησὶν
εἰρωνευόμενος, ἐρᾷ σου ἡ Γαλάτεια, καὶ πάντως εἰς τὸ συμ-
πεῖσαί σε μόνον καὶ [11]) τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον κινοῦσα, ὡς ἡ
παροιμία φησὶ ... καὶ μὴ θαυμάσῃς ἀμόρφου σου ὄντος εἰ ἐρᾷ
σου· ἐν γὰρ τῷ ἔρωτι ... καὶ τὰ ἐπὶ γραμμῆς ἐπὶ τὸν αὐτῆς [12])
19 ἔρωτα μεταφέρεσθαι ποιεῖ. 19. *Ὦ Πολύφημε:* καὶ σύ, ὦ
Πολύφημε, δύσμορφος ὢν εὔμορφος εἶναι νομίζῃ ἐρώμενος τῆς
Γαλατείας [13]). τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔρως· ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν

---

1) Cod. post *εἰς ἅλα:* *τᾶν οἴων ἕπεται σκοπός.* *Βαύσδει:* *ὑλακτεῖ, ὥστε τὰ λοιπὰ διὰ μέσου.* *Τὰ δέ ν. κ.* — 2) Fort.: *ἡ θάλασσα ἐμφανίζει. ἣ ὥσπερ* — Cfr. Ahrens. 3) Cod. *σπαράξει.* 4) Cod. *ἀκανθίνη.* 5) Cod. *ὡς εἰπεῖν τινά.* Correxit Ahrens. 6) In verbis poetae habet cod. a pr. *τᾶ καπυρᾶ χαίτα*, a sec. *ἡ τὰ καπυρά.* 7) Post *ἡλίου* Ahrens. quaedam excidisse videntur. 8) Cod. *λίθον.* 9) Cod. *τύχην.* 10) Cod. *δραμέων.* 11) Pro *μόνον καὶ* Piccolos *μονονουχί.* 12) Ahrens.: *τὸν ἀπὸ γρ. λίθον — αὐτῆς* — 13) De his ambigo. In cod. fort. scriptum est *ἐρώσῃ τῇ Γαλατείᾳ.*

τῶν ἐρώντων. 20. Τῷ δ' ἔπι Δαμοίτας: ὁ Δαμοίτας ᾄδει 20
ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου
ποιούμενος καί φησιν· εἶδον, ὡς λέγεις, τὴν Γαλάτειαν, καὶ οὐκ
ἔλαθέ μου τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ γλυκύν, ἐν ᾧπερ νῦν ὁρῶ καὶ
εἴη μοι μέχρι τέλους ὁρᾶν. 23. Ὁ μάντις ὁ Τήλεμος: 23
οὗτός ἐστιν ὁ Τήλεμος ὁ παρ' Ὁμήρῳ· Εὐρυμίδης [1]), ὅς
μαντοσύνῃ ἐκέκαστο, ὃς ἐμαντεύσατο [αὐτῷ] ὑπὸ [τῶν]
χειρῶν Ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. ὁ νοῦς· ὁ δὲ μάντις ὁ Τήλεμος
ὁ τὰ ἀπευκτά μοι μαντευόμενος ἀπευκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου
κλήρου τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλίποι. 25. Κνίζων: καὶ ἐξεπί- 25
τηδες κνίζω αὐτὴν οὐδὲν προσβλέπων καὶ ἀντιλυπῶν. λείπει δὲ
τὸ αὐτήν. 26. Γυναῖκ' ἔχεν: ἀλλ' ἐγὼ ἑτέραν ἔχω· ἡ δὲ 26
ζηλοτυπεῖ με καὶ διαρρεῖται. τὸ δὲ ὦ Παιάν... — 28. Οἰ- 28
στρῇ: τὸν οἶστρον τοῦ μύωπος Σώστρατος διαστέλλει, ὅσπερ
ἐστὶ πολέμιος τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτούς, οἰστρᾶν
ποιοῦσι καὶ τρέχειν πολλὴν ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν
νομόν. μεταφορικῶς οὖν φησι καὶ τὴν Γαλάτειαν οἰστρᾶν καὶ
δρομαίαν ἔρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποίμνας τοῦ Κύ-
κλωπος. 29. Σῖγα δ' ὑλακτεῖ νιν καὶ τᾷ κυνί: καὶ ἠρέμα 29
ὑποψιθυρίζει καὶ αὐτῇ τῇ κυνὶ περὶ [2]) .... ἡνίκα ἤρων αὐτῆς,
ἔσαινεν ἡ κύων καὶ κατεθώπευε περιβαλοῦσα τὸ ῥύγχος τοῖς
ἰσχίοις τῆς ἐρωμένης. τὸ δὲ ὑλακτεῖν οὐ κυρίως, ἀλλὰ καταχρη-
στικῶς· ἴδιον γὰρ κυνῶν. τινὲς δὲ ὑλακτεῖν γράφουσιν, ἵν'
ἐλλιπὲς ᾖ τὸ ἐπέτρεψεν. οἱ δὲ προστακτικῶς ὑλάκτει, ἵν' ᾖ·
καὶ τῇ κυνὶ εἶπεν ... — Λείπει αὐτὸς ἐπέταξα τῇ κυνὶ σιγᾶν.
ἢ ἐπέταξα καὶ τῇ κυνὶ σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακτεῖν. γράφεται σιγας
...κύων νιν ὑλακτεῖ [3]). 30. Ποτ' ἰσχία: πρὸς τὰ ἰσχία 30
αὐτῆς ἐφήλλετο..τὸ στόμα ἀναμέσον τῶν ἰσχίων ἔχουσα· οὕτω
γὰρ κοιμῶνται αἱ κύνες. — Ῥύγχος τὸ καλούμενον ῥάμφος
ἐπὶ.... — 33. Αὐτά μοι στορέσειν: ἢ διακονήσειν ἐμοί, 33
ἢ γνησία μοι γυνὴ εἶναι. — 35. Κατωπτρισάμαν ἐν τῇ θαλάσσῃ. 35
36. Ὡς παρ' ἐμὶν: τοῦτό φησι, παρόσον οἱ κατὰ φύσιν μον- 36
όφθαλμοι ἄμορφοι δοκοῦσιν εἶναι, καὶ οὐχ ὁμοίως κρίνουσιν
ἑκάτεροι τοὺς ἀνομοίους. — Τῶν δὲ ὀδόντων τὴν φανερότητα

---

1) Od. 1, 509. — Cod. Εὐρυμήδης. 2) Videbam ἐμὲ τινὰ ἐπεὶ καὶ γὰρ (κἀγὼ?). 3) δ' αὖτε aut δεῦτε videbatur mihi scriptum esse. Num fuerunt qui legerent: σιγῆς; δεῦτε κύων, νιν ὑλάκτει?

λευκοτέραν τῆς Παρίας λίθου ἀνέφαινεν ἡ θάλασσα. γράφεται δὲ καὶ τοῖς δέ τ' ὀδοῦσι[1]), δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, ὡς Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν[2]) ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων. Δωρικὸν τὸ ἔθος.
89 39. Ἔπτυσα κόλπον: τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι ποιοῦσι τοῦτο καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες. Καλλίμαχος[3])· δαίμων, τϊ[4])
40 κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες. 40. Ἁγραῖά με: Εὐρυτιώνην, τὴν Μάνδρου θυγατέρα, καὶ Κτῶαν ἐτίμησαν οἱ Ἡρακλεῖδαι διὰ τὸ συναγωνίζεσθαι εἰς τὴν τῆς Πελοποννήσου κάθοδον, ὡς οἱ περὶ Ἱππόστρατον ἀποφαίνουσι. — Παρὰ τὸ Κοκυτὼ Κοτυταρίς, ἣν τιμῶσι Κορίνθιοι. τάχα δὲ παρὰ τὸν κότον πεποίηται· δύσκολοι γὰρ οἱ γέροντες καὶ πικροί. Ἀριστοφάνης· δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον[5]). — Ἔστι Κοκυτὼ Δωρικὴ θεός, παρ' ἣν ὠνόμασται καὶ αὕτη. —
46 46. Νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος[6]): ἀντὶ τοῦ οὐδέτερος ἐνίκησεν. Ἀνήσσατοι: ἀντὶ τοῦ ἀήττητοι ἐφαμίλλου γενομένης τῆς μάχης, ἀνίκητοι.

Sub finem pag. 348ᵃ post scholion αὐτά μοι στορέσειν leguntur ab alia manu haec: Καχλάζοντα[7]): ... τὸ κῦμα λέγεται τὸ μετὰ τοὺς κάχληκας φερόμενον. — Γράφεται καλὸν ἀείδειν. ἀείδεν. Ἐκνυζεῖτο: ἐκάμπτετο. Κλαξῶ: κλάσω.

Deinde post scholion ἔστι Κοκυτώ.... Ἐκνύζοιτο: ἡ τῶν κυνῶν ἄσημος ὑλακή. φησὶν οὖν, ὅτι παραγενομένη ἔσαινε τὴν Γαλάτειαν. Οὐδ' εἶδος: εὔψυχον ἑαυτὸν ποιεῖ ἐπαινῶν τὸ εἶδος αὐτοῦ. Κώρα: κόρη, ὁ ὀφθαλμός. — Παρίας εἶδος λίθου.

Idyll. VII.

Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῷ ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει τοῖς Λυκωπέως[8]) υἱοῖς. κληθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ Θαλύσια[9]) Δήμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου, οὐχ, ὡς Μουνάτιός[10]) φησι, μετὰ Φρασιδάμου καὶ Ἀντιγένους τῶν

1) Cod. τοῖς δε τοῖς. 2) Hom. Il. 8, 16. 3) Fr. 235. 4) τὶ ante Heins. τοὶ vulg. τῇ Boisson. δαῖμον, τρὶς Bentlejus. 5) Eqq. 42. 6) Prima videtur οὐδάλλος dedisse. 7) Unum voc., quod non expedio. 8) Cod. Λυκοπέως. 9) Cod. θύσία. 10) Cod. Μουνάτος.

καλεσάντων αὐτούς. λέγει γάρ· *σὺν καὶ τρίτος ἁμὶν Ἀμύντας.* — Ἄλλως. Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Θαλύσια· τὰ δὲ πράγματα διάκειται ἐν Κῷ. ἐπιδημήσας γὰρ ὁ Θεόκριτος τῇ νήσῳ, καθ' ὃν χρόνον εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς Πτολεμαῖον ἐπορεύετο, φίλος κατέστη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ Θαλύσια Δήμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου. καὶ διηγεῖται, ὡς κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυγχάνει Λυκίδᾳ τῷ Κυδωνιάτῃ ἀπὸ Κρήτης καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦντες διεξέρχονται [1]) τοὺς αὐτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ [μὲν] Λυκίδας παιδὸς Ἀγεάνακτος Μιτυληναίου, ὁ δὲ Θεόκριτος [κόρης] [2]) Μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγωβόλον παρὰ Λυκίδα, καὶ οὕτω χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων [3]).

1. *Εἰς τὸν Ἄλεντα:* τόπος ἐν Κῷ ἀπὸ Ἀλεντίνου τινὸς 1
βασιλέως ... ἔνιοι δὲ τὴν ἀλὼ παρὰ τὸ ἀληλέσθαι ἐν αὐτῇ
τοὺς ἀστάχυας. 2. *Εἵρπομες:* κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν σκωλήκων. 2
καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν νωθεστέρως πορευομένων. νῦν δὲ ἐπὶ
τοῦ βαδίζειν εὐθέως παρειλήφαμεν. 3. *Θαλύσια:* ἡ τῶν καρ- 3
πῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς συγκομιδή. καὶ Ὅμηρος· *ὅ οἱ οὔτι Θαλύσια* [4]). 5. *Χαῶν:* τῶν ἀγαθῶν· χαὰ γὰρ παρὰ Λακεδαι- 5. 6. 7
μονίοις τὰ ἀγαθά. χαὸν δὲ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀρχαῖον. ὁμοίως καὶ τὸ χα\'. *Χάλκων* υἱὸς Κλυτίας καὶ Εὐρυπύλου. *Ἀπὸ Κλυτίας:* Κλυτία ὄνομα κύριον, Εὐρυπύλου τοῦ βασιλέως τῶν Κῴων γυνή, θυγάτηρ δὲ Μέροπος. φησὶν οὖν, ὅτι συγγενεῖς οἱ νεανίαι Χάλκωνος. — Ἄλλως. Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος Κλυτίαν ἐν Κῷ γήμας Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἐγέννησεν, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενεῖς ἐν Κῷ. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς Ἡρακλέους πολιορκίας τὴν Κῶ κατοικήσαντες καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν Δήμητραν, καθ' ὃν καιρὸν περιῄει τὴν Κόρην ζητοῦσα. ἐπιδημήσας δὲ Θεόκριτος ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ. — Ἄλλως. Ὁ Χάλκων οὗτος ἵσταται [5]) ἐν Κῷ ἀνδριάς, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐκρέει πηγή. *Βούριναν:* κρήνη ἡ Βούριννα τῆς Κῶ [6]). Φιλητᾶς [7])· *δάσαντο δ' ἐν προχοῇσι σελαμπέτροιο Βουρίννης* [8]). Νικάνωρ

---

1) Cod. πῶς — ὡμίλουν καὶ δ. — 2) κόρης addidit Ahrens. 3) Post ἀλλήλων sequuntur in cod. haec: τὸν των δένδρων καρπὸν ἄφθονον καὶ πολὺν ἀκμάζοντα καὶ δαψιλῆ, τὸν ἐπὶ τῆς ἅλωας συνηγμένον καρπόν. κολακεύει τὴν Δίμητραν πολλοῖς ἔτεσι τὴν αὐτὴν εὐθηνίαν αὐξηθῆναι. 4) Il. 9, 534. — 5) Cod. ἵστατο. 6) Cod. κρήνην μὲν τῆς Κῶ. Φιλΐτας. 7) Fr. 19. 8) νάσσατο — μελαμπέτροιο Βορίνης Heins. Βυρίνης aut Βυρίννης alii. Cfr. Ahrens.

δὲ ὁ Κῷος ὑπομνηματίζων φησί· Βούριννα πηγὴ ἐν τῇ νήσῳ ἐστίν, ἧς τὸ πρόσωπον βοὸς ῥινὶ παραπλήσιον. ἔστι δὲ ῥέουσα ἐκ πέτρας διὰ βοὸς κεφαλῆς, ἢ τὴν μεγάλην διὰ τὸ βου ἐπιτατικόν. βούπαις γὰρ καὶ βουγάϊος ... καὶ Ὅμηρος· νῦν μὲν δὴ βουγάϊε [1]). Ἐκ ποδὸς ἄνυε: ἤτοι ταχέως, ἢ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ δέ φασιν ἐκεῖσε ἐφεστάναι ἀνδριάντα καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὴν πηγήν, διὸ καὶ ἔφη· εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ἢ σπουδαίως κατήρτισε τὴν κρήνην. καὶ ἡμεῖς φαμεν ἐκ ποδὸς οἷον εὐθέως· εἰ μὴ μεταφορικῶς ἔταξε τὸ ἐκ ποδός, ἤγουν [2]) ἐξ ἐδάφους καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως. καὶ γὰρ Ὅμηρος [3]) τὰ κατώτατα μέρη τῶν ὀρῶν πόδα νείατόν [φησι]. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος συνεκδοχικόν [4])· πᾶν τὸ σῶμα τῇ πέτρᾳ ἐπερειδόμενος, ὅθεν ἡ πηγὴ κεῖται. — Ἐκ ποδὸς ἄνυε: ἢ ἐκ βάθους ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ. πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῇ γῇ τῶν ὀρῶν. ἢ ὡς (ἐκ ποδὸς) γενναίως προσκαθίσας τῇ πέτρᾳ. τινὲς δέ φασιν, ὅτι οἱ στενωποὺς ὀρύσσοντες τὸ μὲν γόνυ ἐρείδουσι τῇ γῇ, τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ τὸ σκαπτόμενον ὑπολαμβάνουσι χῶμα καὶ ὀπίσω αὐτῶν διωθοῦνται. οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ τῇ συνεργίᾳ
10 θατέρου ποδὸς τὴν κρήνην ἐποίησεν. 10. Κοὔπω: ἀντὶ τοῦ
11 οὔπω τὸ ἥμισυ τῆς ὁδοῦ ἠνυκότες. 11. Τὸ Βρασίλα: οἱ γὰρ γράφοντες διὰ τοῦ δ ἁμαρτάνουσιν. ἐγένετο γὰρ Βρασίδας Λάκων τὸ γένος. ὁ Λακεδαιμόνιος [5]) δὲ Βρασίδας οὐ τέθαπται [6]) ἐν Κῷ, ἀλλ' ἐν Ἀμφιπόλει. Σᾶμα: ὁ τάφος ἀπὸ τοῦ τὸν τόπον
12 σημειοῦσθαι καὶ περιορίζεσθαι. 12. Κυδωνικόν: Κύδων ὄνομα ἔθνους. ἔστι δὲ καὶ πόλις Κύδων ἀπὸ Κύδωνος τοῦ Ἑρμοῦ καὶ
16 Ἀκακαλλίδος [7]). 16. Κνακόν: ξανθὸν ἢ λευκόν· λευκὸν μὲν ἀπὸ τοῦ καρποῦ, ξανθὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνθους. — Ἄλλως. Ὅτι ὁ μὲν κύκλος αὐτοῦ μέλας, τὸ δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνίδης, ὡς χεϛ' κνήκου [8]). τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς κνήκου ἄνθος· ἢ ψαρόν· ἢ πυρόν. Νέας ταμίσοιο: [τάμισος] ἡ πιτύα εἴρηται παρὰ τὸ θαμίζειν, ὅ ἐστι πυκνοῦν τὸ γάλα περὶ αὐτὸ στρεφόμενον, ἢ παρὰ τὸ ταμεῖον ἀξιοῦσθαι διὰ τὴν χρῆσιν. εἰώθασι δὲ οἱ ποιμένες ἀπορίᾳ χειρομάκτρων τυροποιούμενοι ἀποψᾶσθαι οἷς

---

1) Od. 18, 79, ubi est νῦν μὲν μήτ' εἴης, β. 2) Cod. οἷον. 3) Il. 2, 824. 4) E corr., fuerat παντὶ τῷ σώματι — utrumque a prima m. 5) Cod. Μακεδόνιος. 6) Cod. θάπτεται ut vulg. 7) Ἀκακαλλίδος Brub. mg. Ἀκαλλίδας cod. Ἀκαλλίδος vulg. 8) Cod. κνίκου — κνίκου.

περίκεινται δέρμασι. 18. Ζωστῆρι πλακερῷ: πλατεῖ· 18
πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται καὶ πλοκερῷ παρὰ τὴν
πλοκὴν καὶ τὴν ὑφήν. 21. Σιμιχίδα: οἱ μὲν αὐτόν φασι 21
Θεόκριτον, καθὸ Σιμίχου [1]) ἦν υἱός, ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ
ἕτερόν τινα [2]) τῶν σὺν αὐτῷ καὶ οὐ Θεόκριτον διὰ τὸ Σιμι-
χίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον. φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον ἀπὸ
πατρωοῦ [3]) κληθῆναι, ἀπὸ Σιμιχίδου τοῦ Περικλέους τῶν Ὀρ-
χομενίων, οἵτινες πολιτείας παρὰ Κῴοις τετυχήκασιν. Σεσα-
ρώς: ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ἐγέλα διεστηκὼς τὰ χείλη καὶ μειδιῶν. οὐκ
εὖ [4]) δὲ κέχρηται τῇ λέξει. 22. Σαῦρος: ἀρσενικόν, θηλικὸν 22
δὲ ἡ σαῦρα. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου, ὅτι ξηραινό-
μενον εἰς ἔχιν μεταβάλλει. 23. Οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι: ἢ ὅτι 23
τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν, ἢ ὅτι τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
φέρουσι· τύμβος γὰρ παρὰ τὸ τύφεσθαι — γρ. τετύφθαι,
ὅ ἐστι καίεσθαι. κορυδαλλίδες δὲ παρὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι
τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. — Ἄλλως. Ἢ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρί-
βουσιν· ἢ ὡσεὶ τύμβον ἐπὶ κεφαλῆς φέρουσιν· ἢ παρὰ τὸ τύφω·
φλογοειδεῖς γάρ εἰσιν. Ἠλαίνονται: ῥέμβονται, ἀπὸ τῆς
ἄλης πλανῶνται. ὅμως καὶ αὗται ἠρεμοῦσιν. 26. Πᾶσα λίθος: 26
ἴσως διὰ τὴν εὐμουσίαν τοῦ Θεοκρίτου, ὡς καὶ τοὺς λίθους εὐ-
μελῆ ἀποδιδόναι ἦχον προσπταίοντας τοῖς ποσίν. ἀρβύλη δὲ
εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ ἁρμόζεσθαι. — Θηλυκῶς ἡ λίθος.
καὶ Ὅμηρος· λίθοι πωτῶντο θαμειαί [5]). 31. Θαλυ- 31
σιάς [6]): ἐπὶ Θαλύσια [7]) ἄγουσα ἡμᾶς ... ἔνθα σῖτον ἐκτρί-
βουσιν. Ἔλπομαι: ἐλπίζω, φησίν, ὅτι οὐ παρευδοκιμήσεις
ἡμᾶς. 34. Ἁλωάν: τὴν ἅλωνα παρὰ τὸ ἁλὶς ... ἐκεῖ γὰρ 34
ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας. Καλλίμαχος· ἐς [8]) τὸ πρὸ τεί-
χους ἱερὸν ἀλέες δεῦτε. καὶ ἅλς, ἡ θάλασσα, ἐντεῦθεν καὶ
τὸ ἀλεὶς τὸ συστραφείς. 36. Τάχ' ὥτερος: Δωρικὴ ἡ συν- 36
αλοιφή· ὁ ἅτερος ὥτερος. τὸ γὰρ ὁ ἕτερος διὰ τοῦ ου οὕτερος,
ὡς παρὰ Ἡροδότῳ. — Τάχ ὥτερος [9]): ἡμαρτημένως ἐξενήνοχεν
ὥτερος [10]) [ἄλλον]. ἕτερος γὰρ [ἐκ δυοῖν], ἄλλος ἐκ πλειόνων.

---

1) Σιμίχου Ahrens. e Gen.[b] Cod. Σιμιχίδου ut vulg. 2) Cod. ἕτεροι τινά. 3) πατρωοῦ Hauler. πατρίου cod. et vulg. 4) οὐκ εὖ Warton. οὐκέτι cod. et vulg. 5) Il. 12, 287. — Cod. ποτῶνται. 6) Cod. γράφει ante Θ. 7) Cod. Θαλυσίαν. 8) Fr. 86. — Cod. εἰς pro ἐς. 9) Ita distinxit Adert. Antea παρ' Ἡροδότῳ· τάχ' ὥτερος κτλ. 10) Cod. ἕτερος. ἄλλον suppl. Ahrens., ἐκ δυοῖν Casaub. In cod. est inter γὰρ et ἄλλος spatium relictum,

37 ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον διὰ τῆς μουσικῆς ὠφελήσει. 37. **Καπυ-
ρόν:** ἡδὺ μεταφορικῶς. τὰ γὰρ ἔξοπτα τῶν ἐδεσμάτων ἡδύνει
39 τὴν γεῦσιν. 39. **Οὐ γᾶν:** οὐ μὰ τὴν γῆν. ὤμνυον κατὰ τῶν στοι-
χείων. καὶ Ὅμηρος· χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα
πουλυβότειραν [1]). **Κατ' ἐμὸν νόον:** κατὰ τὴν ἡμετέραν
40 δόξαν. Ὅμηρος· οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον [2]). 40. **Σι-
κελίδαν:** Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον [3]). οὗτος
γὰρ Σάμιος [ἦν] τὸ γένος. Σικελίδας δ' ἐκαλεῖτο πατρωνυμικῶς·
Σικέλου γὰρ υἱὸς [ἦν] οὕτω καλουμένου [4]). **Νίκημι:** Αἰο-
λικῶς εἶπε. διὰ τοῦτο περισπαστέον [5]). — Τὸ μι Αἰολικῶς·
περιττὸν γὰρ πρόσκειται κατ' Αἰολεῖς. ἐκεῖνο γάρ ἐστι τὸ λέγειν
τὸ πρωὶ καὶ τὸ δείλαν ... σθοντ τούτοις. **Φιλητᾶς** Κῷος
τὸ γένος. ὡς δέ τινες, Ῥόδιος, υἱὸς Τηλέφου. ἐγένετο δὲ καὶ
41 αὐτὸς ποιητής. 41. **Βάτραχος:** ὁ μὲν βάτραχος τραχύφωνός
ἐστιν, ὅθεν καὶ ὠνόμασται βοάτραχός τις ὤν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς·
44 τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσί τινες, αἳ συρίζουσιν ἐναρμόνιον. 44. **Πᾶν
ἐπ' ἀληθείᾳ:** ὅτι φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δ' **ἐκ Διός,** ὅτι
ἀψευδής ἐστιν ὁ Ζεύς. Ὅμηρος· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρε-
45 τον [6]). 45. **Ὥς μοι καὶ τέκτων:** οἷον καυχώμενος καὶ ἐπαγ-
γελλόμενος ποιεῖν οἶκον Ὡρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς,
παντελῶς ἀδυνάτου τῆς πράξεως ὑπαρχούσης. ἢ Ὡρομέδοντα
τὸν Πᾶνα σύνθετον, ὅ ἐστι βασιλέα τῶν ὀρῶν ἢ τοῦ οὐρανοῦ.
ἢ τὸ Ὡρομέδων γράφεται **Εὐρυμέδων,** ἵν' ᾖ ὡς Περσεὺς παρὼν
Ἀργείοις. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ δὲ τέκτονα, ὃς ἐρευνᾷ δόμον τελέσαι
μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν Κῷ ἀπὸ
Ὡρομέδοντος τῆς Κῶ βασιλεύσαντος. καὶ ὁ Διονύσιος τὸν Πᾶνά
φησι παρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν, ἄλλοι τοῦ οὐρανοῦ [7]), ἄλλοι
τοῦ ἡλίου, ἄλλοι τοῦ οἴνου, ἄλλοι μοιχὸν Ἥρας εἶναι τοῦτον.
52. 53 52. **Ἔσσεται Ἀγεάνακτι:** ἑαυτὸν παρεισάγει Λυκίδας Μιτυ-
ληναίου τινὸς ἐρῶντα καὶ τοῦτο εὐχόμενον. ᾄδει οὖν ταῦτα εἰς
τὸν Ἀγεάνακτα εὐχόμενος [8]) αὐτὸν ὑγιᾶ ἀπελθεῖν εἰς Μιτυλήνην,
καὶ ὅταν δύνωσιν οἱ ἔριφοι καὶ καταφέρηται ὁ Ὠρίων εἰς τὸν
ὠκεανὸν καὶ ὁ νότος πνέων ἐλαύνῃ [9]) τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν

---

1) Il. 14, 272. — Cod. ἑτέρᾳ — πολυβότειραν. 2) Il. 9, 108. 3) Cod. ἐπιγραμματίγραφον. 4) Cod. Θεόκριτος οὕτω κ. 5) Scripserim διὰ τ. οὐ π. et postea ἐκείνων γάρ. In πρωὶ et δείλαν latent exempla verborum Aeolicorum in μι, fort. ἐλευθέρωμι et γέλαιμι. Ahrens. 6) Il. 1, 526. 7) Cod. τῶν οὐρανῶν. 8) ᾄδει — εὐχόμενος Ahrens. uncis inclusit. 9) Cod. καταφέρεται — ἐλαύνει.

Λυκίδαν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ. Χ' ὥταν: δυνόντων γὰρ τῶν δύο
ἐρίφων σφοδροὶ κατὰ θάλασσαν γίνονται χειμῶνες. — Ὅταν
γοῦν, φησί, τῶν ἐρίφων ἑσπερίας [1]) *δυνόντων τὸ πέλαγος ὁ νότος*
ταράσσῃ [*καὶ*] *ὅταν ὁ Ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται, χει-*
μῶνες γίγνονται. Εἰς Μιτυλήνην: ἐπειδὴ Μιτυληναῖος ὢν
[*ὁ Ἀγεάναξ*] *μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησίν, ὅτι*
αὐτῷ καλὸς πλοῦς ἔσται, κἂν χειμῶνος πλέῃ [2]), *ὥστε τοὺς μὲν*
ἐρίφους ἑσπέρας δύνειν καὶ τὸν Ὠρίωνα καταφέρεσθαι, τὸν δὲ
νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος. κατασταθήσεται δέ, φησίν, ὁ χειμών,
καὶ εὐπλοήσει ὁ Ἀγεάναξ, ἂν αὐτὸν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ [3]) *χαρισά-*
μενος τῆς ὥρας. 57. *Χ' ἀλκυόνες: Ἀλκυὼν θυγάτηρ μὲν* 57
Αἰόλου [4]) *καὶ Κανώβης, γυνὴ δὲ Κήϋκος. Ἀλέξανδρος δέ φησιν*
ὁ Μύνδιος, ὅτι αὕτη θεῶν λέληχε Νηρηΐδων Λευκοθέαν [5]), *Πα-*
λαίμονα, Ἀφροδίτην. ἀλκυόνες [6]) *οὖν ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ*
κύειν. Ἀντίγονος δέ φησιν, ὅταν γηράσωσιν αἱ ἀλκυόνες, κηρύ-
λους καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης δὲ διήρησεν ἀλκυόνα καὶ κήρυλον
καὶ κορώνην. Θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῷον καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς
νεοττεύει, καὶ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τοὺς νεοσσούς. ιδ' δέ
φασιν ἡμέρας, ὅταν γεννᾷ, εὐδιάζειν, ἃς καλοῦσιν ἀλκυονίδας,
ζ' πρὸ τῆς γεννήσεως, καὶ ζ' μετὰ τὴν γέννησιν. Στορεσεῦντι:
ἀντὶ τοῦ στρώσουσι [7]) *τὰ κύματα καὶ γαληναῖα ποιήσουσιν, ἐάν*
με τοῦ ἔρωτος ἐξέληται, τὸν Λυκίδαν. 59. *Ἀλκυόνες: ὄρνιθες* 59
θαλάσσιαι, ὧν τικτουσῶν στρώννυται ἡ θάλασσα. λέγονται δὲ
ἡμέραι ἐκεῖναι ἀλκυονίδες. — Γλαυκὰς τὰς Νηρηΐδας φησὶ διὰ
τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ διάγειν· οὐ γάρ εἰσι [8]) *γλαυκαὶ τὸν χρῶτα.*
λέγει δὲ Λευκοθέαν, Παλαίμονα, Ἀφροδίτην. 63. *Ἀνήτινον:* 63
εἶδός ἐστιν ἄνθους· ἀνητίνοις δ' ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς Ἀλκαῖος
καὶ Σαπφώ [9]). *τινὲς δὲ καὶ πᾶν ἄνθος ἀνήτινον. — Παρὰ τὸ*
ἄνω θέειν. 64. *Φυλάσσων: ἀντὶ τοῦ ἔχων. Ὅμηρος· εἰ δὲ* 64
μοι τόδε δῶμα φυλάσσεις [10]). *— Μὴ ἀποτίλλων τὰ ἐξ*
αὐτοῦ ἄνθη, ὃ δηλοῖ πεφυλαγμένῳ αὐτῷ χρώμενος. 65. *Τὸν* 65
Πτελεατικόν: ἐν Κῷ ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ· ἢ τὸν Θεσσαλικὸν

---

1) Cod. *ἑσπεριν*. 2) Cod. *καὶ — πλέοι*. 3) Cod. *κατασταθήσαιτο — εὐπλοήσοι — τοῦ ἐράστου παύσῃ*. 4) Cod. *μαιόλου*. 5) Ahrens. *Νηρηΐδων* uncis inclusit. Deinde supplet *φιλίαν· λέγει δὲ —*. Cod. *Λευκοθέην*. 6) Haec adhaerent in cod. scholio, quod incipit: *Ἀλκυόνες: ὄρνιθες θ.* 7) Cod. *στρώσουσι καὶ στορέσουσι*. Deinde *ἐὰν μὲν — ὁ Λυκίδας*. 8) Cod. *φησι*. — 9) Cod. *Σαμπφώ*. 10) Od. 5, 208, ubi *ἐνθάδε κ' αὖθι μένων ξὺν ἐμοὶ τ. δ. φυλάσσοις*.

οἶνον. — Ἄλλως. Τὸν ὑγείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν· ἢ
τὸν ἐξ ἀναδενδράδων [1]), παρόσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις
ἀναπλέκονται· ἢ Ἐφέσιον· Πτελέα γὰρ ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο· ἢ
τόπος ἐν αὐτῇ, ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὅμηρος· Πτελεὸν καὶ
66 Ἕλος [2]). 66. Κύαμον: οὐ μάτην φησίν. ὁ γὰρ κύαμος διψο-
67 ποιός, καὶ πόσεως χάριν φησίν. 67. Χ' ἁ στιβάς· ὑποστρώ-
σομεν καὶ στιβάδα πήχεως. — Στιβάς: στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς
68 ἐκ φύλλων πῆχυν ἔχουσα τὸ ὕψος. 68. Κνύζᾳ τε: τὴν κόνυζαν
κνύζαν εἶπεν. ἔστι τὸ φυτὸν ψυκτικώτατον, ἔνθεν καὶ ἐν τοῖς
Θεσμοφορίοις ὑποστρωννύουσι τὴν θερμότητα τὴν κατὰ τὰ ἀφρο-
δίσια ἐκκόπτοντες. Ἀσφοδελ' φυτόν, παρ' Ὁμήρῳ λειμών. —
Ἀσφόδελος βοτάνη πλατύφυλλος, ἧς ὁ καυλὸς καλεῖται ἀν-
θέρικος. καὶ Ἡσίοδος· οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφο-
δέλῳ [3]). ἀσφοδελὸς δὲ [ὁ] τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους. Ὅμηρος·
69. 70 βῆ δὲ κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα [4]). 69. Μαλακῶς:
ἡδέως, ὡς τὸ μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ. Αὐταῖσιν
κυλίκεσσι: οὐ διαιρῶν εἰς μικρά, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀπνευστὶ
πίνων. Καὶ ἐς τρύγα: τουτέστιν ἡδέως πίνων καὶ ἀθρόως [5]),
οὐ διαιρῶν εἰς τὸ μικρότατον τῶν ἐκπωμάτων. τρύγα δὲ τὸν
νέον οἶνον. Καλλίμαχος· ἐπὶ τρύγα δ' εἶχεν ἐδωδήν.
71 Ἐς τρύγα: νῦν τὸν οἶνόν φησιν, ὅθεν ὁ τρυγητός. 71. Ἀχαρ-
72 νεύς: ἤτοι Ἀττικός· Ἀχάρνια γὰρ δῆμος Ἀττικῶν. 72. Λυ-
κωπίτας: Αἰτωλός. Λυκώπη γὰρ κώμη Αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ
δήμου· Λύκωπος γὰρ δῆμος ἀποίκων [6]). — Λυκωπίτας: ἐκ
Λυκωπέως ἔχων τὴν κλῆσιν. Ὁ δὲ Τίτυρος: ὄνομα αἰπόλου.
τινὲς δὲ παρὰ Δωριεῦσι τοὺς Σατύρους ἀποδεδώκασι [7]) λέγεσθαι. —
73. 75 73. Γράφεται τᾶς ξανθᾶς. 75. Ἱμέρα: γενικὴ πτῶσις.
76 ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ Σικελίας καὶ πόλις ὁμώνυμος. 76. Αἷ-
μος ὄρος Θρᾴκης ἀπὸ Αἵμου τοῦ Βορέου καὶ Ὠρειθυίας. —
77 77. Ἄθως καὶ Ῥοδόπη [8]) ὀνόματα ὀρῶν. Καύκασος
ὄρος Σκυθίας. Ἐσχατόωντα: ἐν ἐσχάτοις μέρεσι τῆς γῆς
ὄντα. — Καύκασον: Ἀετόν φασιν εἶναι ποταμόν, περὶ τοὺς
τόπους τοῦ Καυκάσου λάβρως φερόμενον, τὴν χώραν Προμηθέως
λυμαινόμενον, ὃν ἀπέστρεψεν Ἡρακλῆς, ἐξ οὗ φασιν [9]) ὁ μῦθος.

---

1) Cod. τὴν ἐξ ἀνανδενδρόσον. — 2) Il. 2, 594. — Cod. Πτελε' Ἔλαιον. — 3) Op. 41. 4) Od. 11, 539, ubi φοῖτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀ. λ. 5) Cod. ἀθρόος. 6) Geel. Αἰτωλῶν. 7) Cod. ἀποδεδωκότες. 8) Cod. Ῥοδόπα. — 9) Cod. ἡ ἤρα — φησιν.

78. *Φασίν, ὅτι Θεόκριτος τὰ τοῦ Δάφνιδος εἰς τὸν Κομάταν* 78. 79
[μετέθηκε]. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ ἐξέθηκε τὸν πατέρα ἄνακτα
εὐλαβουμένη, εἰδυῖα, ὅτι οὐ πείσει ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ [1] *διακορηθῆναι*
λέγουσα. Εὐρέα λάρναξ: Λύκος [2] *φησὶ τῆς Θουρίας ὄρος*
Θάλαμον, ὑφ' ὃ ἄντρον τῶν Νυμφῶν· καλοῦσι δὲ αὐτὰς Λου-
σιάδας [3] *οἱ ἐπιχώριοι ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος Λουσίου ποταμοῦ.*
ἐν τούτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότου θρέμματα βόσκων ἔθυεν
ἐπίσυχνα ταῖς Μούσαις. οὗ χάριν δυσχεράνας ὁ δεσπότης εἰς
λάρνακα κατακλείσας ἀπέθετο αὐτόν. ἐν τούτῳ ἐδίσταξεν ὁ δε-
σπότης βουλευόμενος [4], *εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ θεαί. ἐξηκούσης*
δὲ διμήνου [5] *παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος*
διανοίξας ζῶντα κατείληφε καὶ τὴν λάρνακα κηρίων πεπληρω-
μένην εὗρεν. ἄνακτα δέ φησι τὸν δεσπότην. 80. *Αἱ σιμαὶ* 80
λειμωνόθε: οὕτω καλεῖν ἔθος τὰς μελίσσας· τὸ γοῦν πρὸς
ὑποδοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος σίμβλον καλοῦμεν, ὅπου
τὸν κάματον τῶν σιμῶν βάλλομεν, σιμοβόλον τινὰ ὄντα. 82. *Χέε* 82
νέκταρ: αἱ Μοῦσαι γὰρ αὐτὸν ᾄδειν ἐποίησαν. δηλοῖ δὲ διὰ
τοῦ νέκταρος ὑπερβολικήν τινα [6] *μελιχρότητα. — Κατὰ συν-*
εκδοχὴν ἀπὸ μιᾶς τὰς πάσας δηλοῖ. διὰ δὲ τοῦ νέκταρος τὴν
γλυκυφωνίαν ἐδήλωσεν. 83. *Κομάτα: πέπλασται τὰ περὶ* 83
τοῦ Κομάτα ὑπὸ Θεοκρίτου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαμ-
βανόμενα. ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον [ἐποίησε] [7] *τὸν Κομάταν,*
καθάπερ ὁ Δάφνις ἱστορεῖται· οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτε
θρέψατο [8] *ταυροπάτωρ* [9]. 84. *Κατεκλάσθης:* 84
ἡ κλεὶς παρὰ Δωριεῦσι κλὰξ λέγεται, ἀφ' οὗ τὸ κατεκλάσθης.
85. *Ὥριον: τινὲς τὸν ὅλον ἐνιαυτόν. δύναται δὲ καὶ οὕτως οὐ* 85
πάντως τὸ δωδεκάμηνον λέγειν, ἀλλὰ τὴν τῶν ὡρῶν μεταβολήν.
διαιρεῖται δὲ [10] *εἰς δ'. τὸ γοῦν ἔαρ ὁ Θεόκριτος ὥριον εἶπεν.*
86. *Αἴθε: εἴθε. Δωρικὸν* [11] *(δὲ) τὸ αἴθε, Ἰακὸν δὲ τὸ εἴθε·* 86
εὐκτικὸν ἐπίρρημα. τὸ δὲ ἦμεν [12] *ἀντὶ τοῦ εἶναι Δωρικῶς. —*
92. *Νύμφαι κἠμέ: ἐν εἰρωνείᾳ ὡς πρὸς αἰπόλον· ἐχρῆν* 92
γὰρ εἰπεῖν αἱ Μοῦσαι. εἰ μή τις παρέργως τὰς Νύμφας ἀκούει

1) *Ἑρμοῦ* Lennep. *χρυσοῦ* cod. et vulg. 2) *Λύκος* Toup. *Λύκιος* cod. et vulg. 3) *αὐτὰς Λουσιάδας — Λουσίου π.* Duebner. *αὐτὸ Ἀλουσίας — Ἀλουσίου* cod. et vulg. 4) Ahrens. vix dubium videtur, quin verba *ἐν τούτῳ βουλευόμενος* adscripta sint ad ellipticum usum conjunctionis *εἰ* illustrandum. 5) Cod. *δίμηνα*. 6) *ὑπερβολικὴν τὴν* cod. et vulg. ante Reisk. 7) *ἐποίησε* addidit Ahrens. 8) Cod. *ὅν ποτ' ἐφάψατο*. 9) Syring. 3. — 10) Cod. *γοῦν* pro *δέ*. 11) Cod. *Δωρικῶς*. 12) Cod. *ἡμές*.

94 Μούσας· οὕτως γὰρ αὐτὰς οἱ Λυδοὶ καλοῦσιν. 94. Ὧι τυ
γεραίρεν: ὧτινί σε[1]) τιμήσω, ἢ δι' οὗ, ἵν' ᾖ γενική. —
96 Ὃ μέλλω λέγειν, φησί, παρὰ τὰ ἄλλα διενήνοχεν. 96. Ἐπέ-
πταρον: καθὸ τῶν πταρμῶν οἱ μέν εἰσιν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ
βλαβεροί. καὶ γάρ φησιν αὐτὸς σφόδρα Μυρτοῦς ἐρᾶν. ὁ δὲ
Ὅμηρος ἐπ' ἀγαθῷ τὸν πταρμόν φησιν· οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι
υἱὸς ἐπέπταρεν[2]). — Ἄλλως. Ἠ γάρ: περὶ[3]) ἑαυτοῦ
ὁ ποιητὴς ᾄδων φησί· τῷ Σιμιχίδῃ[4]) οἱ Ἔρωτες ἐπέπταρον.
τῆς γὰρ Μυρτοῦς τοσοῦτον ἐρᾷ, ὅσον αἱ αἶγες[5]) τοῦ ἔαρος. τὸν
98 δὲ πταρμὸν ἐπὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ. 98. Ἄρατος: ὁ δὲ φιλαί-
τατος τῷ Σιμιχίδῃ Ἄρατος ἐρᾷ παιδός· ἐπίσταται δὲ αὐτοῦ
99 τὸν ἔρωτα Ἄριστις, ὄνομα δὲ τοῦ παιδὸς Φιλῖνος. 99. Οἶδεν
Ἄριστις: οὗτος κιθαρῳδός. τοῦτον δέ, φησί, τὸν Ἄριστιν
οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων ἐν Πυθῶνι παρὰ τοῖς ἰδίοις τρίποσι κιθαρῳ-
δοῦντα ἰδὼν ἀποστραφήσεται οὐδὲ φθονήσει αὐτῷ ᾄδειν ἐκεῖ.
103 103. Τόν μοι Πάν: ἐπικαλεῖται τὸν Πᾶνα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
τοιοῦτός ἐστιν. Ὁμόλη[6]) δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος[7])
καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς
105 τῶν Ὁμολωίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν. 105. Ὁ
μαλθακός· τρυφερός, ἁπαλός, ἐκ τῆς μάλθης. αὕτη γάρ
ἐστι κηρὸς ἀμόργῃ συνηψημένος[8]). χρίουσι δὲ αὐτῇ[9]) τὰς τῶν
σανίδων γομφώσεις, ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ[10]) [ἐν τῷ
107 βίῳ] λοιδόρημα λέγεται. 107. Ἀρκαδικοί: οἱ Ἀρκάδες
ἐπὶ θήραν ἐξιόντες, ἂν μὲν εὐτυχήσωσι, τιμῶσι τὸν Πᾶνα· εἰ
δὲ τὸ ἐναντίον, σκίλλαις ἐμπαροινοῦσι, παρόσον ὄρειος ὢν[11])
τῆς θήρας ἐπιστατεῖ. Μουνάτιος[12]) δέ φησιν ἑορτὴν Ἀρκα-
δικὴν εἶναι, ἐν ᾗ οἱ παῖδες[13]) τὸν Πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι·
γίνεται[14]) δὲ τοῦτο, ὅταν οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι καὶ
μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίουσι. διό φησι· κρέα[15]) τυτθὰ παρείη.
109 109. Εἰ δ' ἄλλως: εἰ δ' ἄλλως τελέσειας, ὦ Πάν, τὰ[16])

1) Cod. ὦ τύ — ὧτινι σέ. 2) Od. 17, 545. 3) Cod. ἢ γὰρ περὶ. Sic etiam vulg. omisso ἄλλως. Separavit Ahrens. 4) Cod. Σιμιχίδᾳ, etiam infra. 5) Post αἶγες prima, ut videtur, minoribus litteris addidit κατὰ τὸν καιρόν. 6) Cod. Ὀμόλη. Postea Ὀμόλων. Ὁμολωίων pro vulg. Ὁμόλων Meurs. 7) Prima videtur ἔφορος in εὔφορος mutasse. — 8) Cod. et vulg. συνεψ. 9) Cod. αὐτό. 10) Inter τὸ et λ. est in cod. lacuna. 11) ὄρειος ὢν Barocc. ut conj. Toup. ὡρίων cod.· ὠρίων vulg. 12) Μούνατος cod. ut vulg. 13) Cod. et vulg. παίονες. Jacobsii conjecturam παῖδες confirmarunt nonnulli codd. 14) Cod. Χῖοι δὲ τοῦτον βάλλουσι σκίλλαις, ὅταν —. Vulg. Χῖοι δέ, ὅταν —. γίνεται δὲ τοῦτο praebuit Barocc. 15) Cod. κρέατα. 16) Cod. εἰς τά.

κατὰ Φιλῖνον καὶ μὴ βούλει συνελθεῖν [αὐτὸν] τῷ Ἀράτῳ, ἐπὶ
κνιδῶν κοιμηθείης. — 110. Κνίδη ὑφ' ἡμῶν, ἀκαλήφη δὲ ὑπ' 110
Ἀττικῶν [1]. ἔστι δὲ καὶ ἀγρία κνίδη, ἧς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν,
ὅταν τὸν πυρὸν ἀλοῶσιν [2]. ἔστι δὲ καὶ ἄγριον λάχανον. —
111. Εἴης δ' Ἠδωνῶν: ἔθνος Θρᾴκης. οὕτως δὲ ψυχρο- 111
τάτη ἐστὶν ἡ Θρᾴκη, ὡς τρόπον τινὰ ἐργαστήριον ἀνέμων κλη-
θῆναι. Ὅμηρος· Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώτε Θρή-
κηθεν ἄητον [3]. 112. Ἕβρον [4]: Ἀλκαῖός [5] [φησιν, ὅτι] 112
Ἕβρος κάλλιστος ποταμός. Διοκλῆς δὲ καταφέρεσθαι αὐτὸν
ἀπὸ Ῥοδόπης καὶ ἐξερεύγεσθαι κατὰ πόλιν Αἶνον. 114. Βλέ- 114
μυες ἔθνος Αἰθιοπικὸν μελανόχρουν· οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς Τρω-
γλοδύταις. Οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός: οὐ πάνυ ἐπαλη-
θεύει ἀθέατον τὸν Νεῖλον εἰπὼν ἢ [6] τοὺς Βλέμυας. οὐκέτι γὰρ
γινώσκεται ὁ Νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς. — Νεῖλος ἀπὸ
Νειλέως, ὃς ἔκτισε Ναύκρατιν [7] μετὰ μάχην· ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν
λείως, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν· ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει, ἢ
ὅτι κατ' ἔτος πλημμυρῶν ὡρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ. —
115. Ὕμμες δ' Ὑετίδος: ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν 115
Πᾶνα, ἀπέστρεψε (τὸν λόγον) πρὸς τοὺς Ἔρωτας ἐπικαλούμενος
αὐτούς. Ὑετὶς δὲ καὶ Βυβλὶς ὄρη καὶ κρῆναι Μιλήτου. Μι-
λήτου γάρ, φασιν, ἐγένοντο Καῦνος [8] καὶ Βυβλίς, ἧς ἐρασθεὶς
ὁ Καῦνος ἀπέλιπε Μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα ἀπήγξατο·
ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος. — Τὰ ἑξῆς· ὑμεῖς, ὦ μήλοισιν ἐρευ-
θομένοισιν ὁμοῖοι Ἔρωτες, Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος νᾶμα λιπόντες,
καὶ τὰ ἑξῆς, ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν Φιλῖνον. 116. Οἰκεῦντα: 116
ἐν Μιλήτῳ τόπος ἱερὸν [9] Ἀφροδίτης. 122. Μηκέτι τοι 122
φρουρέωμες: ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρατον καὶ
φησι· μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ἐπὶ προθύρων τοὺς πόδας
κατατρίβοντες. 123. Ἀλέκτωρ: ὡς ἅμα τοὺς ἀλεκτρυόνας 123
ᾄδειν παραγενομένων καὶ φρουρούντων [10] τὸν Φιλῖνον. —
125. Εἷς [11] δ' ἀπὸ τᾶσδε: ἡμῶν, φησίν, εἷς καὶ μόνος 125
Μόλων ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας [12] ἀπολέσθω. λέγει δὲ ἢ

1) Cod. δι' ὑπατικῶν. 2) Cod. ἀλῶσιν. 3) Il. 9, 5. 4) Cod. εὖρον — εὖρος. 5) Fr. 102. Sub finem pag. legitur a sec. γρ. κεκλιμένος. 6) εἰς pro ἢ Reisk., ἐπὶ Geel. Aliter Ahrens., quem cfr. 7) ἔκτισε Ναύκρατιν Reisk. ἔκτισεν Εὔκρατιν cod. et vulg. 8) Καῦνος Nic. Heins. Δαῦνος vulg. et cod. 9) Aut ἱερὸν in ἱερὸς mutandum est — ς et ν saepius confunduntur in cod. — aut scribendum ἔνθα καὶ ἱερόν. — 10) Ahrens.: ὡς ἅμα τῷ τοὺς — παραγενόμενον καὶ φρουροῦντα. 11) Cod. fort. ἧς. 12) Cod. ταύτην τὴν παλαίστραν.

τὴν παλαίστραν κυρίως, ἐν ᾗ ἐγυμνάζετο ὁ Φιλῖνος, προσλιπα-
ρούντων αὐτῷ [1])· ἢ μεταφορικῶς, ὡς καὶ ἡμεῖς φαμεν ὀρθρίαν
τὴν παλαίστραν. — Μόλων ἢ Σίμων, Ἀράτου ἀντεραστής [2]).
παλαίστραν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα τοῦ παιδὸς [καὶ] τὴν κακο-
πάθειαν. — [Μόλων ὀνομαστικῶς εἴρηται·] δύναται δὲ καὶ
μολὼν μετοχὴ [εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐπερχόμενος. — Μόλων: ἔξωθεν
τοῦτο ἐπιφωνοῦσιν· εἷς δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγ-
χέσθω. ὁ δὲ Μόλων ὀνομαστικῶς εἴρηται. τὴν δὲ προσκαρτέρησιν
127 παλαίστραν εἶπεν. 127. Ἅτις ἐπιφθύζουσα: ἥτις ἐπῳ-
δαῖς περὶ ἡμᾶς ἀποδιοπομπήσαιτο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν Δω-
ρικῶς. εἰώθασι δὲ αἱ γραῖαι, ὅταν ἐπᾴδωσιν, ἐπιπτύειν. τινὲς
δέ· ὀλίγον χρόνον συμπαροῦσα. ἀμφίβιον γὰρ τὸ ὀλιγοχρόνιον
129 κατὰ γλῶσσαν. 129. Ὡς πάρος: ὡς πρότερον, φησίν, ἐπηγ-
γείλατο, διὰ τὴν μουσικὴν ἔδωκε λαγωβόλον, ἣν ἄνωθεν κορύνην
εἶπε· τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρήσομαι. [εἴρηται δὲ]
130 παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λαγωούς. 130. Πύξας: οἱ μὲν τὸν ἐν
Κῷ δῆμον· οἱ δὲ τόπον, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἀφ' οὗ Πύ-
ξιος [3]) λέγεται. — Ἤ· τὴν ἐπὶ Πύξαν φέρουσαν ὁδὸν ἐβάδιζεν.
133 133. Ἀδείας: ἔξωθεν δεῖ προσλαμβάνειν τὸ παραγενόμενοι.
ἐπὶ στιβάδος κατεκλίθημεν ἀπὸ σχοίνου γεγενημένης καὶ ἀπὸ
134 φύλλων ἀμπέλων [4]). 134. Οἰναρέοισι: κυρίως τὰ φύλλα τῆς
ἀμπέλου. Φανίας δέ φησιν οἰναρίζειν τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰνα-
ρέων [5]) καὶ τρυγᾶν. δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπει-
138 δὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες. 138. Τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς:
σκιὰν ποιούσαις, πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δὲ παντὸς δέν-
δρου τοὺς κλάδους λέγουσι. Μουνάτιος δὲ ἐτυμολογῶν, οἷον οἱ
ἐν ὄρεσι θάμνοι. αἰθαλίωνες δὲ διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ
ἡλίου. — Αἰθαλίωνες: τέττιγες παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ
ἡλίου. καὶ γὰρ ὅταν ἐστὶ νότος καὶ κῦμα, τότε φθέγγονται. —
139 139. Λαλαγεῦντες: πολλὰ τῶν ζῴων ἀπὸ φωνῆς τὴν κλῆσιν
ἔσχηκεν· ὀλολύζω ὀλολυγών, στάζω σταγών, ἀείδω ἀηδών, πλάσσω
πλαγγών [6]), τρύζω τρυγών, κοκκύζω κόκκυξ. — Ὀλολυγών: ἀπὸ

1) αὐτῷ Ahrens. e L. αὐτὸν cod. et vulg. 2) Quod suspicatus est Meinek. (Theocrit. p. 261) Μόλων ἢ Σίμων, Ἀράτου ἀντεραστής, confirmatur cod. Is: Μόλων ἢ Σίμων, Ἄρατος ἀντεραστής. Vulg. Μ. καὶ Σ., Ἀράτου ἀντερασταί. 3) Ahrens.: Φύξιος. 4) Prius ἀπὸ om. cod. Deinde habet ἀμπελ͡ (ἀμπέλων), in sequenti scholio ἀμπελ' (ἀμπέλου). 5) οἰνάρων Ahrens., quem cfr. etiam de reliquis. 6) πλαγγὼν Ahrens. e Gen.$^{b.}$ et Vulc. cod. πλαγὼν ut vulg. — Duebner.: Delenda sunt στάζω σταγὼν et πλάσσω πλαγών.

τοῦ ὀλολύζειν. ὁ γὰρ Ἀριστοφάνης φησίν, ὅτι πάνυ ὀλολύζει
τὸ ζῷον, μάλιστα ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις καὶ κατὰ νύκτα. —
141. Τὸ [1]) δὲ ἀκανθίδες καὶ τὰ τοιαῦτα ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' 141
ἀκανθῶν, τούτων αἱ μὲν καὶ τῶν αἰγιθάλων μὴ μίσγεσθαί φησιν,
ἀλλὰ ταῦτα ἄφωνα. — Ἀκανθίς· τὸ ὄρνεον τοῦτο ποικίλον
καὶ λιγυρόν. καλεῖται δὲ καὶ ποικιλὶς διὰ τὴν χροιάν. Ἀριστο-
τέλης δὲ καὶ Ἀλέξανδρός φασι διατρίβειν ἐπ' ἀκανθῶν. τοῦτο
γοῦν Θεόκριτος ἀκανθίδα εἶπε. 143. Θέρεος μάλα πίονος: 143
μεγάλως [2]) λιπαροῦ ἢ λαμπροῦ. μεταφορικὸν δὲ ῥῆμα ἀπὸ τῶν
εἰς αἴσθησιν πιπτόντων ὀσφραντικῶν. — 146. Βράβιλα [3]) τὰ 146
κοκκύμηλα, ἤγουν Δαμάσκηνα. 147. Ἑπτάενες: Ἀττικὸν τὸ 147
ἔτος ἕνος λέγουσιν. ἄλειφαρ δὲ τὴν ἀλοιφήν. — 148. Θαυ- 148
μάσας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου ἐπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς
Νύμφας καὶ πυνθάνεται αὐτῶν, ἐπεὶ αὗται τὴν κρᾶσιν τοῦ οἴνου
ἔχουσι. Νύμφαι Κασταλίδες: ἀπὸ Κασταλίας τῆς ἐν
Δελφοῖς κρήνης, ἔνθα καὶ διατρίβουσι. 149. Φόλω: οἱ μὲν 149
τὸ Πήλιον, οἱ δὲ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Φολόην [4]). ἐν ἀμφοτέροις
γὰρ ᾤκησε Χείρων καὶ Φόλος, ὑφ' ὧν ξενισθέντα τὸν Ἡρακλέα
φασὶ πολλά. ὁ μέντοι οἶνος ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ
Διονύσου χαριστήριον, ἀνθ' ὧν αὐτῷ [5]) Νάξον προσένειμεν ὁ
Φόλος, κρινομένῳ [6]) παρ' αὐτῷ εἰς τὸν Ἥφαιστον. — Φόλω:
Φόλου· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ου εις ω τρέπουσι. ποιεῖ δὲ τὸν
Χείρωνα συνυποδεχόμενον τῷ Φόλῳ τὸν Ἡρακλέα. — 151. Ἄνα- 151
πος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις. — ... τὸν πρὸς τῷ Ἀνάπῳ
ὄντα. 152. Λάας ἔμβαλε: τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθους, ὡς 152—154
Δημήτριός φησι τοὺς [7]) πεπτωκότας οὐκ οἶδ' ὅπῃ φίλοι τ' ἐκρά-
νωσ. κατ' ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατε. μᾶλλον ἐμεθύσατε.
Διεκρανώσατε: ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατε. Τοῖον νέκταρ:
διὰ τὴν ἡδονὴν τὸν οἶνον εἶπε τοῦ Ὀδυσσέως. 155. Ἃς ἐπὶ 155—157
σωρῷ: ὅταν δὲ λικμῶντες σωρεύωσι τὸν πυρόν, κατὰ μέσον [8])
πηγνύουσι τὸ πτύον καὶ τὴν θρινάκην κατέθεντο [9]). τὴν δὲ αἰτίαν
εἶπεν [10]) ἐκ Τριπτολέμου. Δράγματα: τὴν Δήμητράν φησι

1) Cfr. Ahrens. 2) Cod. *μεγάλου* nt Gen.[b.] *μεγάλως* Ahrens. 3) E corr., fuerat: *βράβυλα*. 4) Cod. *Φολώνην*. 5) Cod. *αὐτῶναξῶν*. 6) Sic Duebner. *κρινόμενος* cod. et vulg. — *Παρ' αὐτὸν* vulg. ante Kiessl. *παρὰ αὐτῶν* cod.

7) Inter *φησι* et *τοὺς* est in cod. spatium relictum. 8) Cod. *λικμῶνται σωρεύει τ. π. καὶ κατὰ μ.* — Vulgo *λικμῶνται καὶ σωρεύωσι τὸν π., κατὰ μ.* Correxit Ahrens. 9) *κατέθεντο* corruptum est. Fort. *καταθέντες*. Duebn. 10) *εἶπον* Ahrens.

μὴ μόνον ἀστάχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τὸ ἀμφοτέραις χερσὶ τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνει. — Δ ρ ά γ μ α τ α: τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. Ἡ δ ὲ γ ε λ ά σ α ι [1]): ἤγουν ἡ Δημήτηρ. Ἀ μ φ ο τ έ ρ α ι σ ι ν: λείπει τὸ χερσίν· μὴ γὰρ τῇ μιᾷ χειρί.

Idyll. VIII.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις βουκόλος [καὶ] Μενάλκας ποιμὴν εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον· ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας.

Βουκολιασταί. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ· ὁ δὲ λόγος [2]) ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Μενάλκας καὶ Δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ᾀσμάτων καταστάντες εἵλοντο κριτήν τινα, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται· ἔπαθλα δ' ἐτίθεσαν τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ κριτὴς ὁ Δάφνις εὖ μάλα ᾄσας προσηγάγετο μαθητεῦσαι αὐτὸν [3]). Σωσίθεος δὲ Δάφνιν ... [4]) γενόμενον, ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκαν ᾄδοντα Πανὸς καὶ Νυμφῶν κρινάντων [5]), γαμηθῆναι δὲ αὐτῷ Θάλειαν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Αἰτωλὸς ὑπὸ Δάφνιδος μαθεῖν Μαρσύαν τὴν αὐλητικήν [6]).

6 6. Ἐ π ί ο υ ρ ε β ο ῶ ν: ἀντὶ τοῦ ὦ φύλαξ τῶν μυκωμένων
βοῶν. Λ ῇ ς μ ο ι ἀ ε ῖ σ α ι: θέλεις συγκριθῆναί μοι ταῖς ᾠδαῖς;
7. 9 7. Ὅ σ ο ν θ έ λ ω: ἐφ' ὅσον [7]) ἂν θέλω. 9. Σ υ ρ ι γ κ τ ά: μεγα-
10 λόφωνε, μεγάλα συρίζειν δυνάμενε. 10. Ο ὔ π ο τ ε ν ι κ α σ ε ῖ ς:
οὔποτέ με νικήσεις, οὐδ' εἰ διαρραγείης ᾄδων· ἢ παρὰ τὸ ἐν
11 τῇ συνηθείᾳ οὐδὲ ἐὰν ἀποθάνῃς, ἢ ἐὰν ἀπάγξῃ. 11. Χ ρ ῄ σ δ ε ι ς
δ' ὤ ν: ἀντὶ τοῦ βούλει ἔργοις μαθεῖν, ὅτι σου καλλίων [8]) εἰμί;
13 13. Ἄ ρ κ ι ο ς ε ἴ η: τίς ἆθλος ἡμῖν ἀρκέσει, καὶ τίνα καταθή-
14 σομεν ἡμῖν ἀντὶ τῆς νίκης; 14. Ἰ σ ο μ ά τ ο ρ α: ἴσον τῇ μητρί,
18 μέγαν. 18. Ἐ ν ν ε ά φ ω ν ο ν: ἐννέα φθόγγους ἔχουσαν, ἢ τὴν
19 ἐξ ἐννέα καλάμων συγκειμένην. 19. Λ ε υ κ ὸ ν κ η ρ ὸ ν ἔ χ ο υ σ α ν:
τουτέστιν ... [9]) κηρόν. Ἶ σ ο ν κ ά τ ω [10]): ἢ ἰσόχειλον ἢ τετρά-

1) ασαι a sec. 2) Cod. νοῦς. — 3) Duebner. conj. πρ. δὲ ὁ κριτὴς Δάφνιν — ᾄσαντα — ἑαυτόν. Ahrens. scripsit πρ. δὲ [τὸν] κριτὴν ὁ Δάφνις — ᾄσας — ἑαυτῷ. 4) Lacunam indicavit Meinek. 5) Cod. et vulg. κρίναντος. 6) Hoc conjecerat Meinek. in Anal. Alex. p. 250. — Cod. ἁλιευτικήν. Vulg. λυρικήν. Vulc. μουσικήν. 7) Cod. ἐφοϊόν. Deinde μεγλ' συρίζειν. 8) Ahrens. conj. κρείσσων. 9) Unum voc., quod non expedio. 10) Cod. bis ἶσον κάτω.

γωνον.—*Ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν:* τετράγωνον οὖσαν δηλοῖ
τὴν σύριγγα. εἰ [1]) γὰρ τοσοῦτον εἶχε κηρὸν ὅσον ἄνωθεν, δηλο-
νότι τὸ σχῆμα ... ἦν. προστιθέασι τὴν ... ὡς τιμιωτερ' τῆς
... ἡ γὰρ τρίγωνος ἐξ ἀνίσων καλάμων. ἐπὶ μέντοι τῆς τετρα-
γώνου δεῖ θαυμάζειν, ἴσων ὄντων πανταχόθεν καλάμων. —
26. *Τῆνόν πως* [2]): ἀντὶ τοῦ· ἄγε δή πως ἐκεῖνον ἐφ' ἡμᾶς 26
καλέσωμεν. 27. *Κύων ὁ φάλαρος* [3]): φαλιὸς [4]) ὁ λευκός. 27
καὶ Ὅμηρος *κύματα φαληριόωντα* λέγει τὰ λευκαινόμενα·
κυρτὰ φαληριόωντα [5]). τὸ δὲ φαλιὸν καὶ βαλιὸν λέγουσι
καὶ ἐν τῷ μετώπῳ τὸν λευκὸν ἔχοντα [6]) ὁμοίως. 30. *Ἰυγκτά:* 30
κράκτης. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἰύζειν. Καλλίμαχος· *ἰύζων δ' ἀν'
ὄρος* [7]). ἰυγκτὰ δὲ ὡς τὸ *νεφεληγερέτα* Ζεύς. 33. *Ἄγκεα:* 33
ὡς πρὸς ἔμψυχον ὁ λόγος· ποιητικὸν δέ ἐστι τὸ ἔθος. ἄγκη δὲ
τὰ τῶν ὀρῶν [8]) κοιλώματα· οἱ δὲ τὰ μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι.
καὶ Ὅμηρος· *καὶ ἄγκη ποιήεντα* [9]). *Θεῖον γένος:* ἢ ὅτι
Τηθύος εἰσὶ καὶ Ὠκεανοῦ, ὅς *γένεσις πάντεσσι τέτυκται* [10]),
ἢ ὅτι ἀεικίνητοι τυγχάνουσι, παρὰ τὸ θέω θεῖον. 36. *Μηδὲν* 36
ἔλασσον ἔχοι: καὶ αὐτοῦ τὰ πρόβατα μηδὲν ἔλασσον τῶν
ἐμοῦ τρέφοιντο. 37. *Αἴπερ ὁμοῖον:* εἴπερ ὁμοίως ἀείδει 37
ταῖς ἀηδόσιν ὁ Δάφνις ἀντὶ τοῦ· εἴπερ ἀληθῶς οὕτως ᾄδει
ὥσπερ ἀηδόνες. 41. *Πάντα ἔαρ:* ὅπου, φησίν, ἡ ἐρωμένη 41
αὐτοῦ περιπατεῖ, [πάντα] ἔαρ καὶ πάντα νομαὶ εἰσι καὶ τὰ
θρέμματα ἐκτρέφεται· ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ξηραίνεται καὶ ὁ ποιμὴν
καὶ αἱ βοτάναι. ἢ ἀντὶ τοῦ πάντῃ καὶ πανταχοῦ. 45. *Ἔνθ'* 45
ὅις: ὁ Δάφνις λέγει παραβάλλων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας [11]) ὅτι
ὅπου ἂν ὁ ἐρώμενός μου βαίνῃ Μίλων, πάντα αὔξει, καὶ σμήνη
καὶ δένδρα καὶ θρέμματα· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ ὁ βουκόλος
ξηρὸς γίγνεται καὶ αἱ βοτάναι καὶ αἱ βόες. 49. *Ὦ βάθος ὕλης:* 49—52
ἀντὶ τοῦ ὑψηλή. Ὅμηρος· *ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος*
βαθὺ λήϊον ἐλθών [12]): *Ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν:*
πρὸς τὸν τράγον φησίν· ὦ καλέ, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ
Μίλων. ἄπελθε οὖν καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι Πρωτεὺς καὶ θεὸς ὢν

---

1) In hoc scholio sunt signa quaedam, quae non intelligo. Feci puncta. 2) Cod. *τῆνον πῶς*. 3) Cod. *φάλαρνος*. — In fine pag. legitur *γρ. φΐλαρνος*. 4) Cod. *φαλειός — τὰ κύματα φ.* — 5) Il. 13, 799. 6) Fort. *καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ μ. λευκόν τι ἐχόντων*. Vulg. *λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ* (Ahrens. *τι*) *λευκὸν ἐν τῷ μ.* 7) Fr. 43. 8) Cod. *ποταμῶν*. 9) Od. 4, 337. 17, 128, ubi *καὶ ἄγκεα π.* 10) Il. 14, 246. — Cod. *π. γ. τ.* 11) Cod. *λέγει — ἐννοίας λέγων*. 12) Il. 2, 147.

φώκας ἔνεμε καὶ μετὰ δυσόδμων ζῴων ἀνεστρέφετο. καὶ σὺ μὴ
ὑπερηφάνει διὰ τὴν τῶν τράγων ὀσμὴν ἐλθεῖν πρὸς ἐμέ [1]).
Ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος: ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ... ἀπελθὼν ...
πρὸς τὸν τράγον τοῦ βουκόλου ὁ λόγος. Ὦ κόλε: ἀντὶ τοῦ
ὦ κολοβέ· λέγεται γὰρ κόλος ὁ μὴ ἔχων κέρατα [2]). καὶ Ὅμηρος
53 κόλον δόρυ [3]). 53. Μή μοι γᾶν: οὐδέν μοι, φησί, τούτων
ἡδὺ οὔτε Πέλοπος ἀρχὴ οὔτε χρυσίου πλήθη οὔτε ταχύτερον
ἀνέμων εἶναι, ἢ τὸ ἔχειν ἐπ᾽ ἀγκάλαις [4]) τὸν Μίλωνα. — Αὐ-
τάρκης τις ὁ Δάφνις, [ὅθεν καὶ λέγει] ἥδεσθαι ἐν ταῖς ἀγκάλαις
ἔχων τὸν ἐρώμενον ὑπὸ τῇ πέτρᾳ, ἀφορῶν τὴν Σικελικὴν ἅλα
καὶ τὴν οἰκείαν [ποίμνην]. οὐκ ἀνιστορήτως δὲ τοῦτο [5]) ὁ Θεό-
κριτός φησι· καὶ Ἑρμεσιάναξ λέγει τὸν Δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν
τοῦ Μενάλκα. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐπ᾽ Εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται [6]),
57 οὗτος δὲ ἐπὶ Σικελίας. 57. Ὕδασι δ᾽ αὐχμός: τοῖς ὕδασιν
ὁ αὐχμὸς κακός ἐστιν, ὅτι ἀποξηραίνεται καὶ ἀφανίζεται. —
58 58. Ὕσπληγξ: ἡ πάγη· κυρίως δὲ ἡ τῶν δρομέων ἄφεσις.
59 ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ φοβερὸν κακόν. — 59. Κακὸν ἀνδρὶ παρθε-
65 νικῆς πόθος διὰ τὸ ἐρᾶν, μὴ ῥᾳδίως δὲ τυγχάνειν. 65. Ὦ
Λάμπουρε κύων [7]): Λάμπουρος ἢ λευκὴν οὐρὰν ἔχων, ἢ
ἐπιμελῶς φυλάσσων ἐπικειμένου μετὰ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ὠρεῖν,
ὅ ἐστι φυλάσσειν, ἢ παρὰ τὸ λάμπουρις [8]) ἴσως εἶναι, ἐπειδὴ
κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὅμοιοι. λάμπουρις γὰρ ἡ ἀλώπηξ. —
67 67. Καὶ ὑμεῖς οἶες μὴ ὀκνεῖτε εἰς κόρον βόσκεσθαι. ἂν γὰρ
πλῆθος πάλιν γένηται καὶ φυῇ βοτάνη πολλή, οὐ καμεῖτε. —
Τότε οὐ μὴ κακοπαθήσητε, ὅταν [9]) πάλιν αὕτη ἀναβλαστήσῃ.
72 72. Σύνοφρυς κόρα: συγκεκολλημένας [10]) ἔχουσα τὰς ὀφρῦς,
τουτέστιν εὐόμματος. ἢ [11]) συνετή. κόρην δὲ λέγει τὴν ἐρασθεῖσαν
74 αὐτῷ Νύμφην. 74. Οὐ μὰν οὐδὲ λόγων: ἀλλ᾽ οὐδὲ λόγον [12])
αὐτῇ ἀπεκρίθην, οἷον οὐδὲ τὸ τυχόν. δοκεῖ δὲ τὸ ἔπος ἡμαρ-
τῆσθαι ἐνταῦθα· ἔνθεν οἱ μὲν γράφουσιν οὐδὲ λόγον ἀπε-
κρίθην ἄτοπον, πικρὸν αὐτῇ, τουτέστιν οὐδὲ σκαιὸν λόγον ἀπε-
κρινάμην αὐτῇ οὔτε τῶν πρὸς τὸ λυπηρὸν οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν.

---

1) Cod. πρός με. 2) Cod. κέρατα τράγος. 3) Il. 16, 117. 4) Cod. ὑπ᾽ ἀγκάλης. 5) Cod. αὐτάρκϊστϊς ὁ Δάφνις ἥδεσθαι — ἔχοντα — ὑπὲρ τὴν πέτραν ἀφορᾶν τὴν Σικελικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκίαν. οὐκ ἀνιστᾶ δὲ τοῦτο —. Emendavit Ahrens. 6) Cod. ἐπιτίθεται. 7) Cod. κύον. 8) λάμπουρις bis Duebner. λαμπουρίς vulg. λαμπουρίς — λάμπουρος cod. 9) Cod. ὅπως. — 10) Cod. συγκεκαλϋμμένας. 11) Cod. καί. 12) Cod. λόγων.

84. *Λάσδεο:* ἆθλον δὲ ἡ σύριγξ αὐτοῖς πρόκειται [1]), ἣν 84
ἐπιδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ Δάφνιδι ὡς νικήσαντι. — 86. *Οἱ μὲν* 86
χρώματος εἶδος τὴν *μυτάλην* [2]), οἱ δὲ ὄνομα ἤκουσαν, οἱ δὲ τελευταίαν. Καλλίμαχος· *Θήκατο μὴ εἰς αἷμα πτὶ μύταλ].* 87. *Ἄτις ὑπὲρ κεφαλᾶς:* ὑπὲρ τὰ χείλη τοῦ 87
ἀμολγέως πλήρη τὸν ἀμολγέα ποιεῖ. ἀμολγεὺς δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. 88. *Ὡς* [3]) *μὲν ὁ παῖς:* ἀναστρέψας εἴρηκεν. ἡ 88
γὰρ σύνταξις αὕτη· ὡς ἂν ἅλοιτο αὐτῷ ὁ ἀμνὸς πρὸς τὴν μητέρα, οὕτω καὶ ὁ Δάφνις ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ νίκῃ ἥλατο [4]). 90. *Ὡς δὲ* 90
κατεσμύχθη: καὶ τοῦτο ἀντέστραπται ὁμοίως· ὡς ἂν γάμῳ νύμφη λυπηθείη, οὕτω καὶ ὁ Μενάλκας ἡττηθεὶς ἐλυπήθη. (Post proximum scholion rubro scripta haec leguntur: οἷον κατεσβέσθη, ἐκάη, ἐλυπήθη. *ἀνετράπετο* δὲ ἀντὶ τοῦ οἷον ἐξελύθη ὑπὸ [5]) λύπης.) 93. *Καὶ Νύμφαν ἄκρηβος:* ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν 93
ὑπό τινος ἀγαπηθῆναι Νύμφης, ἣν Σωσίθεος Θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῆς ἄλλῃ γυναικὶ [6]) μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρήσας τὴν παραίνεσιν αὐτῆς ἐμισήθη αὐτῇ. ὅθεν ὁ μὲν Θεόκριτός φησι τὴν Νύμφην ἀποστῆναι ἀπ' αὐτοῦ, αὐτὸν δὲ ἀντιμεταβαλόντα [7]) τὸν ἐκείνης ἔρωτα ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον. ἐκτὸς εἰ μὴ αὐτὸν μέν φησιν ἀπείπασθαι αὐτήν, ἄλλης δ' ἐρασθῆναι· *ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις* [8]). οἱ δὲ λοιποὶ φασι τυφλωθῆναι αὐτὸν καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.

Idyll. IX.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας ὑφίστανται. παρακαλοῦνται δὲ ὑπὸ συννομέως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντᾴσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκαν τοῦτον ὄντα Σικελὸν [τὰ] ὑπὲρ Μενάλκου Χαλκιδέως, ὅν φησιν Ἑρμησιάναξ ἐρασθῆναι τῆς Κυρηναίας [9]) Εὐίππης καὶ διὰ τὸ μὴ τυγχάνειν αὐτῆς κατακρημνισθῆναι.

3. *Βουσὶν ὑφέντες:* τὰς βοῦς θηλυκῶς. τοὺς μόσχους 3
ταῖς βουσὶν ὑφέντες, ἤτοι ὑποβάλλοντες. *Ὑπὸ στείραισι*

1) Cod. αὐτοῖς ἐπίκειται καὶ πρόκειται. 2) μϋτάλαν habet cod. in verbis poetae. 3) Cod. ὧς. 4) Cod. ἥλλατο. 5) Cod. ἀπό. 6) Cod. ἀγαπηθέντα — παρασκευασάμενος δὲ αὐτῇ ἄλλην γυναῖκα κτλ. 7) Cod. ἀντιμεταβάλλοντα. Tum pro αὐτὸν — αὐτήν: αὐτὴν — αὐτόν. 8) Id. 7, 73. — Cod. ὡς πόκα τᾶς ξενέας ἠράσατο. 9) Cod. κρηναίας.

δέ: ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἐπί, ἵν' ᾖ· ἐπὶ στείραισι τοὺς ταύρους
ἀφέντες [1]), ἵνα τέκωσιν, ὥς τινες. στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔπω
4 τετοκυίας. 4. Χ' οἱ μὲν ἅμα: καὶ οἱ ταῦροι ἅμα ταῖς βουσὶν
5 ἕποιντο ἐπὶ τὰς φυλλάδας. 5. Μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες:
μηδαμῶς καταλείποντες τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλιμπάνοντας
τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν.
6 6. Ἕν ποθ' ἕν: ἓν πρὸς ἓν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδίς [2]).
ἢ ἀντὶ τοῦ ἔμποθεν παρασκευασάμενος μέλος, ὡς εἶναι τὸ
πλῆρες ποθέν. — Ὅμηρος· τῶν ἀμόθεν γε θεά [3]). ἀλλ'
9 οὐδὲν ἔχει τὸ ἀμόθεν σύνεγγυς. 9. Στιβάς: ἡ ἐκ χόρτων
κατάστρωσις αὐτοσχέδιος. εἴρηται παρὰ τὸ συμπεπιλῶσθαι καὶ
καταπεπατῆσθαι. Νέναστ αι: ἐξήπλωται. — Τὸ οὑτῶς
περισπᾶται, ὡς ἀξιοῖ Μουνάτϊος, τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ οὕτω
15 οὐκέτι. 15. Αἴτνα μᾶτερ: τὴν Αἴτνην φησὶ μητέρα Μενάλ-
κας [4]), καθότι ἐν αὐτῇ διέτριβε· καὶ Ὅμηρος τὴν Ἴδην φησὶ
16 μητέρα θηρῶν [5]). 16. Ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ: ὡς εἰ ἔλεγε περι-
ουσίαν ἄφθονον· τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ [6]) φαντασίαι. καὶ
παρ' Ὁμήρῳ — ὅτι αἱ ἐκδόσεις οὕτως ἔχουσιν — οὐδ' εἴ
μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε [7]). —
19 19. Χόρια ζεῖ: ἀντὶ τοῦ [ἐν] τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυός.
χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰώθασι [8]) γὰρ ἐν γῇ κατα-
πλάσσοντες καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν, καὶ ἐσθίειν ταῦτα, ἃ καὶ
χόρια προσαγορεύουσι. Κρατὶ νεοτρόφοιο γένας [9]) χόριά
τ' ἐμβρύων τε πλήθη. ἔμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ βορὰν ἔχειν,
ἢ ἀπὸ τοῦ βρύειν καὶ αὔξεσθαι. χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας,
οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος, ἐσθίουσι δὲ θέντες
20 ὑπὸ τὸ πῦρ. 20. Φαγοί: εἶδος δρυός. εἴρηται δέ, ὅτι πρὸ
τῶν Δημητριακῶν [10]) καρπῶν τὰς βαλάνους ἤσθιον, ἢ πηγούς
τινας παρὰ τὸ εὐπαγεῖς εἶναι. εἰσὶ δὲ δρυὸς γένη ε΄· φηγός,
21 ἡμερίς [11]), ἐτυμόδρυς [12]), ἀλίφλοιος [13]) . . . [14]) — 21. Ἄμυλος
εἶδός τι ἄρτου ἐκ τῶν σιτακίων λεγομένων [15]) πυρῶν. — . . .

---

1) Cod. ὑφέντες. 2) Scribendum exit ἢ ἔμποθεν ἀντὶ τοῦ ποθέν, ὡς εἶναι τὸ πλῆρες ἔμποθεν π. μ. 3) Od. 1, 10. 4) Cod. Μενάλκου, sed ου videtur a sec. esse. 5) Il. 8, 47. 6) ὀνειρωκτικαὶ L. Dindorf. 7) Il. 9, 385. — Cod. ὅτι — κόνις τε a sec. Prima sine dubio dederat quod est in reliquis codd. παρ' Ὁμήρῳ· οὐδ — ὅσα ψεύδονται ὄνειροι. 8) Cfr. Ahrens. 9) Sic vulgo. Κρατὶ ὑοτρόφοιο γέννας cod., sed de οτο in νοτρο dubito. — Cratin. fr. 158. 10) Cod. Δημητρειακῶν. 11) ἡμερὶς Kiessling. κιμερὶς cod. et vulg. 12) Cod. ἑτύμοδρυς. 13) ἀλίφλοιος Koehler. ἄλυφλῦς cod. ἄλυφλος vulg. 14) αἰγίλωψ suppl. Ahrens. 15) Cod. γενομένων.

γενόμενος [1]) · *ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι.* —
23. *Κορύναν: ῥόπαλον. εἴρηται παρὰ τὸ ἄκρον, ἢ παρὰ τὸ* 23
κάρα· βαρύτερον γὰρ κατὰ τὸ ἄκρον μέρος. Ἀμερίας δέ φησι
κορδύλην [2]), *σκυτάλης εἶδος. Θεόφραστος δὲ τὴν ἐλαίαν τὴν*
ἐμφυομένην ἴσως φησὶ καὶ τραχυνομένην ἀπὸ τοῦ ἡ κορύνη.
24. *Αὐτοφυῆ: ἐκ φύσεως ἐπικαμπῆ καὶ οὐκ ἐξ ἐπιτεχνήσεως.* 24
25. *Στρόμβου καλὸν ὄστρακον: στρόμβος κογχύλη ἀπὸ* 25
τοῦ συνεστράφθαι. τούτου δέ [3]), *φησί, τὸ κρέας αὐτὸς ἐπασάμην*
μετὰ ε' μερισάμενος, ὅτε ἔλαβον αὐτόν. 26. *Ἐν Ἰκαρίαισιν:* 26
Ἰκάριαι πέτραι νῦν οὐκ ἂν λέγοιντο αἱ περὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον,
[ἀλλ'] αἱ περὶ [4]) *Σικελίαν. ὀνομάζονται δὲ ἄν τιν' ἴσως· ὁ γὰρ*
λέγων ἀγροῖκος Σικελ. 28. *Βουκολικαὶ Μοῖσαι: ταῦτα ὁ* 28
νομεὺς ἢ Θεόκριτος λέγει. ὦ Μοῦσαι, τὸ μέρος τῆς ᾠδῆς τῆς
παρ' ἡμῖν ἐκφήνατε, μήπως μου ἐπὶ γλῶτταν φλύκταιναι [5])
φύωνται. ἐκεῖνο [6]) *γίνεται τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὔλογον κρίνουσιν.*
30. *Ὀλοφυγγὼν ἡ ἐπὶ τῆς γλώττης φλύκταινα. λέγουσι δὲ* 30
αὐτὴν οἱ Ἀττικοὶ ὀλοφυκτίδα [7]). *ὅταν αὕτη γένηται ἐπὶ τῇ*
γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεῖσάν σοι μερίδα
οὐκ ἀπέδωκας. 33. *Τᾶς μοι πᾶς: πλείων δόσις τῆς ᾠδῆς* 33
καὶ τῆς μουσικῆς, φησί. 36. *Δαλήσατο: τὸν Ὀδυσσέα, σοφὸν* 36
ὄντα, οὐ κατέθελξε τὰ τῆς Κίρκης φάρμακα· τοὺς δὲ ἑταίρους,
ἀγνώμονας ὄντας καὶ ἀπερισκέπτους, ἀπεθηρίωσεν ὁ κυκεών.
συώδεις γὰρ ἦσαν καὶ ἀμαθεῖς καὶ ὑπὸ τῆς Κίρκης δυνάμενοι
τῷ ποτῷ μεταμορφωθῆναι εἰς ἄλογα [8]) *ζῷα.* — *συώδεις* [9]) *γὰρ*
εἰσιν οἱ ἀμαθεῖς.

Idyll. X.

Ἄδηλον, ἐν ᾧ χωρίῳ διάκειται τὰ πράγματα. Μίλων δ' ἐστὶ καὶ Βάττος, ἐν τῷ θερίζειν προσδιαλεγόμενοι ἀλλήλοις. ἐρᾷ δὲ ὁ Βάττος Βαμβύλης αὐλητρίδος, Πολυβώτου [10]) *τινὸς εἴτε θυ-*

---

1) Cod. *γενόμεν°.* — Fort. nihil excidit, sed scribendum *γενομένου.* — 2) *κορδύλην* Ahrens. *κοτύλην* eod. — 3) *τοῦτο δὲ* a sec. 4) Cod. *περὶ Πάρον τ. ν. αἱ π.* Correxit Ahrens. 5) Cod. *μέλος* — *ἐκφάνατε* — *φλυκταῖναι*, infra *φλυκταῖνα.* — *μέρος* Abrens. e 4 et Gen.[b] 6) Cod. *ἐκεῖ.* 7) Cod. *ὀλοφυκτίδα. ὀλοφλυκτίδα* verum videtur Duebnero. 8) *ἄλογα* Schaefer. *ἄλλα* cod. et vulg. 9) Haec ab alia manu. 10) Cod. *Πολύβου.*

γατρὸς εἴτε θεραπαινίδος, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ἐρεθίζει αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. τοῦ δὲ Βάττου τὴν αὐτοῦ δυσθυμίαν [1]) εἰπόντος ὡς Βαμβύλης ἐρῶ καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχήν, ὁ Μίλων προσπαίζων αὐτῷ τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν καλαμαίαν φησίν, ἐπεὶ καὶ μέλαινα καὶ ἀνάκωλος· τοιαῦται καὶ ἐν ταῖς χώραις αἱ ἀκρίδες. Βάττος ἐπὶ τούτοις μήτι μεγαλορρημονεῖν ἔφησεν αὐτῷ· τυφλὸν γὰρ οὐ μόνον τὸν Πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκρίτως προιόντα λέγειν. ὑπερερεθισθεὶς δὲ ὁ Βάττος [2]) ὑπὸ Μίλωνος εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ᾠδὴν ... [3]) περιέχουσαν τὰ περὶ τοῦ Λιτυέρσου τοῦ Μίδου [4]) υἱοῦ, ὃν Ἡρακλῆς ἀνεῖλε πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. παυσαμένου δὲ αὐτοῦ τῆς ᾠδῆς ἀναδέχεται ὁ Μίλων καὶ ... ὡς πρέπουσαν ἐργάταις [5]) ᾠδὴν εἴρηκε, παραινεῖ δὲ αὐτῷ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα [6]) διηγεῖσθαι κατὰ τὸν ὄρθρον τῇ μητρί.
1 1. ... [7]) τὰ δ' ἑξῆς· ὦ ταλαίπωρε θεριστά, τί πεπονθὼς
οὔτε τὴν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς, οὔθ' ἅμα τῷ πλησίον
θερίζεις, ἀλλὰ καθυστερεῖς; — Βουκαῖος ὁ ἐπὶ ἡμιόνων
κομίζων τὰς ὕλας, ἢ ὁ ἀροτὴρ ὁ τοῖς βουσὶ τέμνων καὶ καίνων [8])
τὴν γῆν. λέγεται ὑποκοριστικῶς [9]). εἰρῆσθαι δὲ τὸν βουκόλον
2 ὑποκοριστικῶς ... οἱ δὲ τὸν θεριστήν. 2. Ὄγμον: τὴν αὔλακα
παρὰ τὸ διηνοῖχθαι τὴν γῆν. οἱ δὲ τὴν τάξιν, οἱ δὲ τὸν ὄρχον,
οἱ δὲ τὸν χόρτον. κυρίως δὲ ἡ ἐπ' εὐθείας τομὴ τῆς αὔλακος.
ἔστιν ὄγμος οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος [10]). νῦν δὲ κεῖται ἡ λέξις ἐπὶ τῆς εἰς εὐθὺ τάξεως τοῦ
5 θερισμοῦ, ὡς Ὅμηρος· ὄγμον ἐλαύνει [11]). 5. Ποῖός τις:
πᾶς, φησίν, οὐκ ἀργότερος ἔσῃ προϊούσης τῆς ἡμέρας, ὁπότε
νῦν ἀρχόμενος τῆς ἐργασίας οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν;
7 7. Ὀψαμάτα [12]): ὁ μέχρις ὀψὲ θερίζων καὶ μὴ ἐνδούς.
Ἀτεράμνου: λιθίνης, ἀναισθήτου. ἀτεράμνους γάρ φασι [τὰς]
πέτρας τὰς σκληρὰς καὶ μὴ τειρομένας [13]), καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια
9 τὰ ἀνέψητα. 9. Τίς δὲ πόθος: οὐδὲ εἰς ἐργάτῃ ἀνδρὶ ἔρως.
— Καὶ ἐκτὸς τοῦ προκειμένου ἔργου γίνεται πόθος; ὑποβάλλει

1) Cod. Βάτου τὴν μὲν αὐτοῦ δ. — 2) Cod. ὑπερεισθεὶς δὲ ὁ Βάτος. 3) διαπαίξαντος δὲ ταύτην τοῦ Μίλωνος ἑτέραν suppl. Ahrens. 4) Cod. Δειμας. — 5) Cod. ἐργασίαν. 6) Cod. αὐτὸν λ. τ. κατὰ ταύτην ἔρωτα. 7) Haec adhaerent in cod. scholio v. 9. 8) Cod. κινῶν. 9) Cfr. v. 38. 10) Cod. ἀροτρίου. 11) Il. 11, 68, ubi ὄγμον ἐλαύνωσιν. — Cod. ὁ μὲν pro Ὅμηρος. — 12) Cod. ὀψάμτα. 13) Cod. τεινομένας. Post ἀνέψητα praebet: ὄξος ἄλης· πλάνης. θεράπαινα ευμ...

δὲ τὸ τοῦ Εὐριπίδου· ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν πει-
νῶσι δ' οὔ[1]). — 11. Χαλεπόν, φησίν, ἐντέρων κύνα 11
γεῦσαι· εἰ γὰρ αἴσθηται, καὶ τοῖς θρέμμασιν αὐτοῖς ἐπιχειρεῖ.
ἔστι δὲ παροιμιῶδες· χαλεπὸν ἐργάτας ανδρας ἔρωτος πειρα-
θῆναι. — 12. Σὺ μέν, φησίν, ἀπείρατος ἔρωτος τυγχάνεις· ἐγὼ 12
δὲ ἐρῶ ια' ἡμέρας ἤδη. 13. Ἐκ πίθου: ἡ παροιμία ἀπὸ 13
τῶν ἄφθονα ἐχόντων· ἔοικας, φησίν, ἐκ περιουσίας ἀντλεῖν. —
14. Τοιγάρ τοι: τουτέστιν ἀπὸ σπόρου πρὸ τῶν θυρῶν κε- 14
κόσμηται [2]) ἐπιμελείας τυγχάνοντα, νῦν δὲ οὐχ ὁμοίως διὰ τὴν
ἐπὶ τῇ ἐρωμένῃ λύπην. τοῦτο οὖν φησι δεῖγμα τοῦ ἐρᾶν τὸ
ἀσκάλευτον εἶναι καὶ ἀγεώργητον ἀπὸ τοῦ σπόρου τοῦ πρόσθεν.
Ἄσκαλα πάντα: τουτέστιν ἠμελημένα πάντα δι' ἔρωτα. ταύτην
φησὶ τὴν αἰτίαν, ἐξ οὗ σπόρος γέγονε [3]). 15. Ἡ Πολυβώτου 15
με, φησί, λυμαίνεται [4]), ἣ πρώην ἡμῖν θερίζουσι παρ' Ἱπποκόωνι
οὕτω καλουμένῳ προσηύλει. τινὲς δὲ πολυβώτην τὸν πλούσιον.
17. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν: δοκεῖ καὶ τοῦτο παροιμιῶδες 17
ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ νοῦς· ἁμαρτωλόν
σε ὄντα δικαίως μετῆλθε τὸ θεῖον περιπεπτωκότα οἷς ἐπεθύμεις
κακοῖς. 18. Ἡ καλαμαία [5]): ταύτην οἱ μὲν γραῦν ἔριθον, 18
οἱ δὲ ἀρουραίαν ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ ἀκρὶς καὶ καλεῖται μάντις.
ἴσως δ' ἐκ τούτου τὴν ἰσχνὴν καὶ διεφθινηκυῖαν, ἢ τὴν ἐπι-
βλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὁρῶσαν, ἵν' ᾖ· ἀκρίς σοι ἀντὶ γυναικὸς χρη-
ματισθήσεται, τουτέστι λυμανεῖται καθάπερ [ἡ] ἀκρὶς ἡ καλα-
μαία [6]). — Ἄλλως. Ἡ καλαμαία ἡ ἐπὶ καλάμῃ ἑστῶσα καὶ
. . . [7]) Ἀρίσταρχος [8]) τὴν ἀκρίδα [φησὶ] ταύτην, εἴ τινι ἐμβλέπ'
ζώῳ, τούτῳ κακὸν γίνεσθαι. 20. Ὠφρόντιστος: ὁ μηδὲν 20
φροντίζων ἔρωτος. — Φησίν· ἔλπιζε καὶ σὺ περιπεσεῖν ἐρω-
τικῶς καὶ μὴ μεγαλορρημόνει. 21. Τὸ λαῖον: κατάτεμνε, 21
θέριζε. λᾶ | δὲ τὸ λήϊον. Δωρικῶς διὰ τοῦ α. 22. Καί τι 22
κόρας: καί τι, φησί, μέλος ἀνάκρουσον καὶ ἀναφώνησον τῇ
κόρῃ· οὕτω γὰρ ἥδιον ἐργάσῃ. 24. Συναείσατε: σὺν ἐμοὶ 24
ᾄσατε ἢ ἐπιπνεύσατε ᾆσαι. Ῥαδινάν: τὴν ἰσχνήν· ἀκρίδι γὰρ
αὐτὴν παρέβαλεν ὁ Μίλων. 26. Σύραν καλέοντι: δηλονότι 26
μέλαινάν πως τυγχάνουσαν τὴν χροιάν· τοιούτους γὰρ εἶναι τοὺς

1) Cfr. Nauck. Trag. graec. frag. p. 508. 2) Fortasse [πάλαι] ἀπὸ — θυρῶν [πάντα μοι] κεκόσμητο. Ahrens. 3) Cod. τ. ἠμελημένα. ταύτην — γέγονε. τ. ἠμελημένα πάντα δι' ἔρωτα. 4) Post λ. habet cod. θυγάτηρ ἢ θεράπαινα. — 5) Cod. καλαμαῖα, etiam infra. 6) Cod. τῇ καλαμαίᾳ. 7) Vidi ομενη. 8) Cod. Ἀριστοφάνης.

27 Σύρους ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, μέλανας. 27. Μελίχλωρον:
οἷον μελίχρουν ἠρέμα καὶ οὐ μέλαιναν. — Οἱ μὲν ἄλλοι Σύραν,
28 ἐγὼ δὲ μελίχλωρον ἀποκαλῶ. 28. Ἁ γραπτὰ ὑάκινθος:
τὴν γραπτὴν ὑάκινθόν φασιν ἀπὸ [1]) τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος
ἀναδοθῆναι· διά τοι τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἶ αἴ, τὴν ἀρχὴν
τοῦ ὀνόματος τοῦ Αἴαντος. εἰς ὃ Εὐφορίων [2]) ἀπιδὼν εἶπε·
πορφυρέη ὑάκινθε, σὲ μὲν μία φῆμις ἀοιδῶν,
ῥοιτείης ἀμάθοισι δεδουπότος Αἰακίδαο,
εἴαρος ἀντέλλειν γεγραμμένα κωκύουσαν [3]).
29 29. Τὰ πρῶτα λέγοντι: ἐν τοῖς στεφάνοις τὸ ἴον καὶ τὴν
30. 31 ὑάκινθον ἀπὸ κοινοῦ. — 30. Τὸ διώκει ἐπιζητεῖ. — 31. Ἁ
32 γέρανος: ἀρχομένου σπόρου αἱ γέρανοι φαίνονται. 32. Αἴθε
μοι ἦς: εἴθε ἐκεκτήμην [4]) τὰ Κροίσου· ἀμφότεροι ἂν ἦμεν
34. 35 ὥσπερ χρυσοῖ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνακείμενοι. 34. Τοὺς αὐλούς:
σὺ μὲν ἄν, φησίν, αὐλοὺς ἢ ῥόδον ἢ μῆλον εἶχες, ἐγὼ δὲ καλὸν
ἄνθος ὡς ἂν σχῆμα λαβὼν ὀρχηστοῦ καὶ ὑπ᾽ ἀμφοτέροις τοῖς
ποσὶν ὑποδήματα. — Ἄλλως. Ὀρχούμενον [5]) δ᾽ ἐγὼ ἐν τῇ
εἰκόνι ἐποίουν ἐμαυτὸν ἔχοντα Λακωνικὰ ὑποδήματα. — Ἀμύ-
36 κλαι εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ εὑρόντος πρῶτον. 36. Οἱ
μὲν πόδες: ... [6]) διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐμορφίας τοὺς
πόδας σου εἰς [7]) ἀστράγαλον γεγλύφθαι. τοῦτο δὲ εἶπε,
παρόσον οἱ ἀστράγαλοι ὀρθοί εἰσι καὶ λεπτοὶ καὶ εὔρυθμοι. —
37 37. Τρύχνος [8]): βοτάνη ἱκανῶς μαλακή. τάσσεται δὲ ἐπὶ τρυ-
38—40 φερότητος. 38. Βοῦκος: Βουκαῖος, ὄνομα κύριον. παρὰ δὲ
Νικάνδρῳ ὁ βουκόλος. — Ὄντως δὴ καλὰς συντιθεὶς ἀοιδὰς
ἐλάνθανες ἡμᾶς, ὦ Βουκαῖε· ὡς γὰρ ἄριστα τοῦ κάλλους
ἐστοχάσω τῆς ἐρωμένης· τὸ γὰρ ἁρμονίας τοῦτο σημαίνει
τῆς ἐρωμένης. — [Τᾶς ἁρμονίας:] τῆς ἡρμοσμένης, ὅ
ἐστι φιλουμένης, οὗ τὸ ἐναντίον ἀνάρσιον. — Ὡς εὖ τὰν
ἰδέαν: ταῦτα λέγει εἰς ἑαυτόν, ὡς φανερὸν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς
οἴμοι τοῦ πώγωνος. — Γυμνότερον γὰρ αὐτὸν ἐλοιδόρησε, παρ-
όσον ἐργάτης ὢν οὐ δεόντως ἐρᾷ. τοὺς δ᾽ εὐήθεις σκώπτουσι
44 μάλιστα ἐκ τῶν γενείων [9]). 44. Σφίγγετ᾽ ἀμαλοδέται:

1) Cod. ὑπό. 2) ὃ Εὐφορίων Toup. τὸν Εὐφορίωνα cod. et vulg. — Euphor. fr. 36. 3) Cod. ὑάκινθο — φημὶ — ῥητίοις — ἀντέλλ᾽ — κωκύουσα. — φῆμις conjecerat pro vulgato φάτις Hemsterhus. 4) Cod. ἐκεκτοίμην. — 5) ὀρχούμενον Duebner. ὀρχούμενος cod. et vulg. 6) Duo fere vocc., quae non expedio. 7) ὡς? 8) Cod. τρυχνὸς aut στρυχνός. 9) Alter Scholiastarum legit ἀνέφυσα, alter ἀνέφυσας.

ἀπέστρεψε τὸν λόγον φάσας. ἀμαλοδέται ὡς [ἀμαλοδετῆρες] οἱ
τὰς ἀμάλας συνδέοντες. ἀμάλη δὲ συνέστηκεν ἐκ δραγμάτων
ἑκατὸν ἢ καὶ διακοσίων. δράγματα δέ εἰσιν ὅσα ὁ θερίζων
λαμβάνει ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ παρὰ τὸ δράττειν. 45. *Σύκινοι:* 45
παρειμένοι, ἀσθενεῖς· τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον τῆς συκῆς, ἄγονον
ὡς ἐντεριώνην ἔχον. 46. *Ἁ τομά:* φησὶ δεῖν ἀπεστερημένην 46
τοῦ ἀνέμου κεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ μὴ διατινάσσεσθαι καὶ ἐπὶ πλέον
αὔξεσθαι· οὕτω γὰρ ἂν λιπαρὸς διαμένοι ὁ καρπός. 48. *Σῖτον* 48
ἀλοιῶντας: ἑτέρα παραίνεσις· δεῖ τοὺς ἀλοῶντας μεσημβρίας
ἀλοᾶν διὰ τὸ ἐπιτήδειον εἶναι τὸν καιρόν· τοὺς δὲ ἀμῶντας
ἄρτι λευκαινομένης τῆς ἠοῦς ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ· λήγειν δὲ
ἐπισκιαζούσης ἤδη τῆς γῆς ἐκκλίνοντας τὸ καῦμα, τουτέστι τὸ
μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν. 50. *Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας:* 50
οὐκ ἀσκόπως· ὁ γὰρ κορυδαλὸς περὶ τὸ λυκόφως ἐξέρχεται εἰς
τὰς νομάς, ὅτε καὶ τοῖς θερισταῖς προιέναι συμβουλεύει. τότε
συμβαίνει τοὺς ἀστάχυας ἀπὸ τῆς δρόσου τηρεῖσθαι. — Ἄλλως.
Ὁ κορυδαλλὸς καὶ πρῶτος εἰς τὰς νομὰς ἔρχεται καὶ τελευταῖος
ἐπὶ κοίτην ἔπεισιν. 52. *Εὐκτός:* ζηλώσατε, φησίν, ὦ γεωργοί, 52
τὸν τοῦ βατράχου βίον, καὶ ἀφθονίαν ἑαυτοῖς καρπῶν περι-
ποιήσασθε, ὅσην ἔχει ἐκεῖνος ἀφθονίαν τῶν ὑδάτων. 54. *Κάλ-* 54
λιον ὦ 'πιμελητά: πρὸς τὸν βουκαῖον ταῦτά φησιν ὅτι,
ὦ πλούσιε καὶ φιλάργυρε, καλὸν ἂν εἴη συνήθη ἐργάτην σε ὄντα
καὶ γεωργὸν φακὸν [1]) ἕψειν καὶ τούτῳ τρέφεσθαι, μὴν τρίβει
δὲ κύμινον, ὃ δεῖγμα τρυφῆς ἐστι, μήπως δι' ἀπειρίαν τὴν χεῖρα
πληγῇς. 55. *Τὴν χεῖρα καταπρίων:* τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν· 55
ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας ... καθὸ εἰώθασι τοὺς ἄγαν φειδω-
λοὺς κυμινοπρίστας λέγειν. 56. *Ταῦτα χρή:* ὁ λόγος ἐκ τοῦ 56
Μίλωνος. τινὲς δέ φασιν ὑπὸ τοῦ βουκόλου λέγεσθαι τοὺς στί-
χους. ἔδει σε, φησίν, ὦ βουκαῖε, μνημονεύοντα τοῦ θείου Λιτυ-
έρσου ἐπ' ἔργον τὸν νοῦν ἔχειν καὶ μὴ πρὸς ἔρωτα. — Φιλέργῳ,
φησίν, ἀνδρὶ ταῦτα πρεπωδέστατα [2]) λέγειν. τὸν δὲ σὸν ἔρωτα,
ὦ βουκαῖε, διηγοῦ σῇ μητρὶ ἐν τῷ θαλάμῳ ἀντ' ἄλλου σπου-
δαίου. 57. *Λιμηρὸν ἔρωτα:* πτωχόν. περὶ τοῦ ἔρωτός σου, 57
ὦ βουκαῖε, καθῆκόν ἐστι τῇ μητρί σου λέγειν ἐν κοίτῃ ἢ ἀνιστα-
μένῃ ὄρθρου, μὴ νῦν ἐμοί.

---

1) Cod. φακκόν. — Deinde καὶ τοῦτον τρίψεσθαι. Emendavit Ahrens. —

2) Cod. πρ—τον.

Idyll. XI.

Προσδιαλέγεται Θεόκριτος Νικίᾳ τινὶ ἰατρῷ, Μιλησίῳ τὸ γένος, οὗ καὶ ποιημάτιον [1] . . . *οὗ ἡ ἀρχή* [2]·

ἦν ἄρ᾽ ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ Ἔρωτες
πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

γέγονε δὲ κατ᾽ ἐπίγραμμά τι συμφοιτητὴς Ἐρασιστράτου ἰατροῦ Μιλησίου, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ [3].

1 1. *Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα: οὐκ ἔστι τὰ τοῦ ἔρωτος ἄλγη οὔτε ἐγχρίστῳ* [4] *φαρμάκῳ οὔτε ἐπιπάστῳ . . . εἰ μὴ αἱ Μοῦσαι. ταύταις καὶ ὁ Κύκλωψ τὸν εἰς τὴν Γαλάτειαν ἔρωτα*
8 *παρηγόρει.* 3. *Κοῦφον δέ τι* [5]*: τὸ κατὰ φιλοσοφίαν ἐρᾶν*
4 *κουφότατον παρέχει τῷ πάθει.* 4. *Εὑρεῖν δ᾽ οὐ ῥάδιον: τὴν σοφίαν λέγει, ὅτι οὐκ ἔστιν εὐχερὲς* [6] *περιγενέσθαι παιδείας.*
7 7. *Οὕτω γοῦν ῥάϊστα* [7]*: τοῦτον, φησί, τὸν τρόπον καὶ ὁ παρ᾽ ἡμῖν Κύκλωψ καθ᾽ ἑαυτὸν ᾄδων ἐπικούφιζε πολὺ τοῦ ἔρωτος*
10 *τῆς Γαλατείας.* — 10. . . . *ὅτι τὸ γυναικεῖον μόριον καὶ ῥόδον καὶ ῥοδωνιάν φασι. Κρατῖνος ἐν Νεμέσει· ῥοδωνιὰ καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια* [8]. *Ἥρατο δ᾽ οὐ μάλοις: οὐκ ἤρατο ὥστε μῆλα διδόναι ἢ ῥόδα ἢ ἕτερόν τι εἰς τὸ καλλωπίζειν, ἀλλὰ μανίαις εἰς ἔκστασιν φερούσαις.* — *Ἄλλως. Ἠράσθη οὐκ ἐλαφρῶς καὶ τῶν κατὰ μέρος αὐτῆς, οὔτε ῥόδων οὔτε μήλων· μήλων μὲν* [9] *ἐπὶ τῆς ὄψεως, ῥόδων δὲ τῆς γυναικείας ἥβης, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει* [10]·

ὥστ᾽ οὖν [11] *ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι.*
ἅπαντα δ᾽ εἶναί [*μοι*] [12] *δοκεῖ ῥοδωνιὰ*
καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια —

---

1) Cod. *ποίημά τι.* 2) Cod. *ἡ ἀρχὴ ἦν: ἄρ᾽* —. 3) Cod. *ἔγραψε δὲ ἐπιγράμματα ἑαυτοῦ. γέγονε δὲ σ. Ἐρασιστράτου τοῦ ποιητοῦ ἢ ὡς — τῶν ἀγρῶν ἀναγραφῇ.* 4) Cod. *ἐνχριστῷ.* 5) Cod. *τοι.* — In seqq. proposuit Duebner. *τὸ κατὰ τὴν φ. ἐν τῳ ἔρωτι κουφότητα παρέχει τ. π.* Ahrens. scripsit *τὸ κατὰ τὴν φ.* [*φάρμακον*] *τῷ ἐρῶντι κουφότατον π. τὸ πάθος.* 6) Cod. *εὐχερῶς.* 7) *ῥάϊστα* in cod. corruptum est in *ουκεστι.* 8) Cod. *καὶ ῥόδιον καὶ ῥοδιάν φησι. Κρατν᾽ νεμέσι᾽ καὶ ῥοδιὰν — σισυμβρα.* 9) Cod. *μὲν τῶν.* 10) Hoc loco scriptum est in cod. *Κρατῖνος ἐν νεμεσε᾽.* — Cratin. fr. 5. 11) Cod. *ὡς γοῦν.* 12) *μοι* suppl. Meurs.

κικίνων[1]) δὲ τῆς κόμης, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς [2]) λέγει·
ὥσπερ ἐγχέλυς χρυσοῦς ἔχων κικίννους [3]).
11. *Ἀλλ' ὀρθαῖς:* ὀρθὸν πρᾶγμα τὸ ἀληθές φησι γενικῶς· 11
ὡς γὰρ ἠράσθη εἰς ἄκρον μανίας ἐληλακώς, οὐ κατὰ μέρος,
φησί, κρατεῖ περὶ τὸ πρόσωπον καλῶν μελῶν [4]), ἀλλ' οὐδὲ τοῦ
ῥόδου· οὕτω γὰρ καλεῖται τὸ μόριον τῆς γυναικός. 12. *Αὐ-* 12
ταί [5]): ἀντὶ τοῦ μόναι. Ὅμηρος· *Τυδείδης δ' αὐτός περ
ἐών* [6]). ἀντὶ τοῦ αὐτόματος καὶ μόνος. Καλλίμαχος· *αὐτοὶ
νῦν κατοχῆες* [7]) *ἀνακλίνασθε θυράων* [8]). 14. *Αὐτοῦ:* 14
αὐτόθεν ἐκ τοῦ αἰγιαλοῦ καταλειπόμενος καὶ τὴν Γαλάτειαν
ἀείδων [9]) κατετήκετο μὲν τῷ ἔρωτι, παρεμυθεῖτο δὲ τῇ ᾠδῇ. —
21. *Φιαρωτέρα:* λαμπροτέρα, καθαρωτέρα· φιαρὸν γὰρ τὸ 21
λαμπρόν. — *Φιαρωτέρα:* γράφεται *σφριγανωτέρα* [10]), ὅ
ἐστι νέας παρθένου· ὄμφαξι γὰρ ἀπεικάζουσι τὴν ὥραν. —
28. *Οὐδ' ἐτϊ πα νῦν* [11]): οὐ δύναμαι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ 28
χρόνου, καθ' ὃν εἶδόν σε, οὔτε μετὰ τοῦτο οὔτε μέχρι τοῦ νῦν.
31. *Ὀφρῦς:* παρὰ τὸ τοὺς ὦπας ῥύεσθαι, ὠπορύς τις [12]) 31
οὖσα. — ... ἢ παρὰ τὸ τοὺς ὦπας φυλάττειν καὶ ῥύεσθαι.
39. *Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον:* αὐτὴν λέγει τὴν Γαλά- 39
τειαν τὴν προσφιλῆ ἑαυτοῦ [13]). ὁ δὲ νοῦς· συρίζω δὲ ὡς οὐδεὶς
τῶν Κυκλώπων ὁμοῦ σέ τε, ὦ Γαλάτεια, τὸ χαριέστατον ἐμοὶ
μῆλον, καὶ ἐμαυτὸν ᾄδων. γλυκύμηλον δὲ ὡς μελίλωτον. ἔστι γὰρ
μήλου γένος [14]). Σαπφώ·
γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὄσδῳ [15]).
41. *Πάσας ἀμνοφόρως:* γράφεται καὶ *μαννοφόρους.* 41
μάννος δέ ἐστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος ... μανιάκια ἔχουσαι,
τουτέστι χρυσᾶ περιτραχήλια. — *Σκυμνοὺς* ὀξυτόνως ἐπὶ
ἄρκτων, βαρυτόνως δὲ ἐπὶ λεόντων. 42. *Ἀφίκευσο* [16]): οὕτω 42
Συρακούσιοι τὴν σο πλεονάζουσι συλλαβήν· κάθευσο, στεφάνουσο
ἀντὶ τοῦ κάθευ, στεφάνου. 43. *Τὴν λευκὰν δέ:* ἥπερ τὴν 43

---

1) Cod. *κικκίνων — κικκίνοις.* 2) Aristophani tribuit versum Toup. 3) *κικίννους* Duebner. *κικίνους* vulg. 4) Leg. *φησίν, ἤρατο περὶ — καλῶν μῆλον.* Ahrens. 5) Cod. *αὐταί τε.* 6) Il. 8, 99. 7) Cod. *κατ' ὀχῆες.* 8) H. in Ap. 6. 9) *καταλειπόμενος — ἀείδων* Ahrens. *καταλαμπόμενος — ἰδὼν* cod. 10) Cod. *σφϊγγ^α νεωτερα.* 11) *οὐδέ τι* an *οὐδ' ἔτι?* Hoc probabilius; nam ε est in cod. cum τ conjunctum. 12) Cod. *ὠπορῦστϊς.* 13) Cod. post *ἑαυτοῦ: τοῦ μήλου χαριεστέραν.* 14) Duebnero vera scholii forma haec videtur esse: *γλυκύμηλον δέ ἐστι μήλου τι γένος ὡς μελίμηλον.* Aliter Ahrens., quem cfr. 15) Cod. *γλυκύ τι μᾶλον ἐρεύγεται ἄκρῳ σποδῷ.* — Fr. 93. 16) Cod. *ἀμφίκευσο.*

θάλασσαν προσρήγνυσθαι τῇ γῇ. τὸ δὲ ὀρεχθεῖν [1]) *παρὰ τὸ ... ἐκτείνεσθαι. Ὅμηρος· παιδὸς ὀρέξατο* [2]). *γράφεται*
45 *ἐρεχθεῖν.* 45. **Ῥαδιναί:** *λεπταὶ καὶ εὔφθαρτοι παρὰ τὸ ῥαίειν* [3]). *Ὅμηρος· εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν* [4]). *ἢ εὐά-*
46 *γωγον διὰ τὸ ἐν ἁπαλότητι εὔτρεπτον.* 46. **Ἔστι μέλας:** *οὐκ ἀσκόπως· παραδίδωσι γὰρ ὁ Κρατεύας* [5]) *καὶ ἄλλον λευκόν, οἷ τὸν καρπὸν πινόμενον πρὸς παιδοποιίαν φησὶ* [6]) *συντελεῖν. τινὲς δέ φασι τρίψαντα τὸν καρπὸν οὕτω δεδόχθαι* [7]) *πιεῖν.*
52 52. **Ὑπὸ τεῦς:** *ὡς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τὴν ψυχὴν ἔφη καίεσθαι.*
54 54. **Ὤ μοι ὅτ':** *ὁ νοῦς οὕτως· φεῦ, ὅτι μὴ ἐτέχθην ἰχθῦς, ὡς ἂν διαδὺς κατεφίλησα τὴν χεῖρά* [σου], *εἰ μὴ τὸ στόμα ἤθελες* [8]).
57 57. **Ἢ μάκων' ἁπαλάν:** *τῆς μήκωνος τὰ φύλλα, ἢ παρὰ* [9]) *τὴν πλατύτητα ἢ παρὰ τὸ πλαταγεῖν, ὅ ἐστι κτυπεῖν.*

χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε [10]).

παρατιθέντες γὰρ τῷ ἀντίχειρι οὕτω τὰς τῶν ἐρωμένων ἐτεκμαίροντο ἐκ τοῦ ψόφου φιλίας. — **Πλαταγώνια:** *τὰ τῆς μήκωνος καὶ ἀνεμώνης φύλλα ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν* [11]), *ὅ ἐστι ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον καὶ τύπτοντες τῇ ἑτέρᾳ χειρί, ὥστε ψοφεῖν, οὕτω σημειοῦνται, εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἑταίρων· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τ ταν τῆς πλατα-*
58 *γῶνος ψόφου, ἢ εὐψόφως ἐπικρουσθείς* [12]). 58. **Ἀλλὰ τὰ μέν:** *ἐν θέρει τὰ κρίνα, ἐν χειμῶνι αἱ μήκωνες καὶ τὰ πλαταγώνια αὐτῶν,*
60 *ὥστε οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὰ κ' κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν.* 60. **Νεῖν:** *νήχεσθαι, κολυμβᾶν. ἐάν τις ἐνθάδε πλέων ἔλθῃ* [13]) *ξεῖνος,*
63 *κολυμβᾶν μαθήσομαι.* 63. **Ἐξένθοις Γαλάτεια:** *τοῦτό φησι ...* [14]) *ὦ Γαλάτεια, ἐξελθοῦσα ἐπιλαθέσθαι μὲν τῆς θαλάσσης, ἔρωτι δὲ τῷ πρὸς ἐμὲ παρακαθέζεσθαί μοι, ὥσπερ ἐγὼ*
67 *σοι.* — 67. **Ἁ μάτηρ:** *Ὅμηρος· Θόωσα δέ μιν τέκε μήτηρ* [15]). — ... *ὅτι προσελθοῦσα οὐδέποτε χρήσιμόν τι*
70 *περὶ ἐμοῦ διείλεκται.* 70. **Φλασῶ:** *προσποιήσομαι, φησί, κε-*

---

1) Cod. *ἐρεχθεῖν.* — Cfr. Spitzner. Excurs. 34 ad Hom. Il. 2) Il. 6, 466. 3) Cod. *ῥέειν.* 4) Od. 5, 221. — 5) *Κρατεύας* Reines. alii. *Κρατῖνος* cod. et vulg. 6) Cod. *φασί.* 7) *δεδόχθαι* Ahrens. *διδόναι* videbatur mihi cod. habere. 8) Cod. *ὤ μοι ὅτι — ἐτέχθην καὶ ἔφυν ἰχθῦς — κατεφίλησά σε καὶ τὴν χεῖρα ἐφίλησα ἄν, εἰ ...* — 9) Cod. *περί.* 10) Hom. Il. 23, 102.

11) *πλατάσσειν* Kiessling. auctore Stephano. *πλάσσειν* cod. et vulg. Cfr. III, 29. 12) Fort. *ὥσπερ καὶ ἀπὸ παντὸς τῆς π. ψ., εἰ εὐψόφως ἐπικρουσθείη. πλαταγῶνα* intellige sistrum = *πλατάγη.* Ahrens. 13) Cod. *ἔλθοι.* 14) Tria vocc., quorum primum et tertium — secundum est *ἄν* — non expedio. 15) Od. 1, 71.

φαλὴν ἀλγεῖν, ὡς ἂν λυπηθῇ αὐτὴ ἡ Γαλάτεια. 72. Ὦ Κύκλωψ: 72
ὥσπερ συστραφεὶς καὶ ἀλγήσας [1]) τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστά-
σεως πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται· ποῦ τὰς φρένας, ὦ Κύκλωψ,
ἐκπεπετασμένας ἔχων μετέωρος εἶ; ἐὰν ἀπελθὼν [2]) ἐπ᾽ ἐργασίαν
τραπείης καὶ τυροβόλους πλέκοις καὶ τοῖς θρέμμασι τροφὴν
συνάξαις, πολὶ μᾶλλον εἶναι δόξαις [3]) νουνεχέστερος. 75. Τὰν 75
παρεοῦσαν: ὁ νοῦς· τί πρὸς ἀμηχανίαν τρέπῃ; Ἡσίοδος·
νήπιος, ὃς τὰ ἑτοῖμα λιπὼν ἀνέτοιμα [4]) διώκει [5]).
ἡ παροιμία· τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε. 78. Κιχλί- 78
ζοντι [6]): σφόδρα γελῶσι καὶ διχόνζ. τῶν δὲ κατὰ μίμησιν ἡ
φωνὴ τοῦ κατ᾽ ἀρχὴν χ τραπέντος εἰς κ. 79. Κηγών: δηλονότι 79—81
οὐκ ἀηδής εἰμι, ὅπου γε καὶ κόραι με φιλοῦσι. — Ῥᾷον δὲ
δίαγεν: ῥᾷον δὲ διῆγεν ᾄδων ἢ χρυσίον εἶχεν ἃ δε δοῦναι,
ὅπερ πείσει (η?) τὴν Γαλάτειαν [7]). — Οὕτω τοι Πολύ-
φαμος: ὁ λόγος πρὸς τὸν Νικίαν. ἀστείως δὲ τὸ ἐποί-
μαινεν ἐπὶ τοῦ ποιμένος ἀντὶ τοῦ μετεχειρίζετο.

Idyll. XII.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἀΐτης [8]). γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον, ὅθεν καὶ [τὸ] ἐπίγραμμα Ἀΐτης [9]), ἐπειδὴ τοὺς ἐρωμένους ἀΐτας ἔνιοι καλοῦσιν ὡς Θεσσαλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμὰν τὰς ἐπεράστους χορδὰς λέγει ἀΐτιας [10]). οἱ δὲ ἀΐτας [11]) τοὺς ἑταίρους· φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς, οἷον μὴ ἴτας ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. [ἢ] ἀΐτης ὁ συναΐτης καὶ σύμπνους. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, ἀΐτης ἂν λέγοιτο ἀπὸ τοῦ εἰσάειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δὲ πῶς ὁ ἐρῶν θεασάμενος [12]) τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας, εὔχεται δὲ τῶν β' ψυχῶν ἁρμογὴν γενέσθαι καὶ φιλίας ἀσφάλειαν μέχρι τέλους παραμένουσαν [13]), ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς φημίσωσι τὴν ἐν

1) λωφήσας Geel. ἀνήσας Ahrens. — 2) Cod. ἐπελθών. 3) Cod. συνάξῃς — δόξῃ. 4) Cod. λείπων τὰ ἀνέτοιμα. — 5) Fr. 209 Marksch. 6) Cod. κιχλίζαντι, sed αντι fort. a sec. 7) Fort. ἢ εἰ χρυσίον εἶχεν, ἀντὶ τοῦ εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ. In Ambros. 32 legitur: εἶχεν ἀντὶ τοῦ εἶχε δοῦναι τῇ Γαλατείᾳ εἰς τὸ πεῖσαι. 8) Cod. ἀείτης. 9) Cod. ἀείτας — ἀείτας. 10) χορδὰς ἀΐτιας Meinek. ἀϊτίας χορδὰς Et. M. 43, 40. κόρας ἀείτας cod. κ. ἀΐτας vulg. 11) Cod. ἀείτας. Infra ἀείτης ὁ συναείτης — ἀείτης. 12) δέ πως — ἐνθεασάμενος? Alii aliter. Cfr. Ahrens. 13) Cod. περιμένουσαν.

ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι τοιούσδε, οἵτινες [1]) ἀμοιβὴν φιλίας ἔπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι Διοκλέα ὑπερασπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου τελευτῆς [2]) ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον, ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα ἀγῶνά τε ἐπ' αὐτῷ [3]) ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι, τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα [4]) τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι.
2 2. *Οἱ δὲ ποθεῦντες*: οἱ δὲ ἐρῶντες, εἰ μίαν ἀπολειφθῇ
ὁ ἐρώμενος ἡμέραν, τὸν πάντα αἰῶνα τῆς αὐτοῦ παρουσίας
ἐστερῆσθαι νομίζουσι καὶ ὥσπερ καταγεγηρακέναι. ἔστι δὲ παρὰ
τὸ Ὁμηρικόν· *αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ κατα-*
8 *γηράσκουσιν* [5]). 8. *Τίσσον μ'* [6]) *εὔφρανας*: πρὸς τὴν
ὑπερβολὴν τῆς διαφορᾶς ἀπέδωκεν. ἔστι γὰρ τοιοῦτον· ὅσον
τόδε διαφέρει, τοσοῦτον καὶ σὺ φανεὶς ἐμὲ ηὔφρανας, ὥστε ... [7])
Σκιερὰν ὑπὸ φαγόν: ἐπαινέσαι [8]) ἄν τις ἐκ τῆς παραβολῆς
τὸν ποιητήν· παραβάλλει γὰρ τῷ μὲν πόθῳ τὸ καῦμα, τῇ δὲ
10 παρουσίᾳ τοῦ ἐρωμένου φηγὸν κατασκιάζουσαν. 10. *Εἴθ' ὁμα-*
λοί: ὁ νοῦς· εἴη ἡμᾶς ἐξ ἴσου φιλεῖν, ὅπως ἂν καὶ τοῖς μετὰ
13 ταῦτα ἀνθρώποις ὑμνηθῶμεν. 13. *Εἴσπνηλος* [9]): παρὰ Λάκωσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰσάειν καὶ εἰσπνεῖν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν ἔρωτα. ὁ νοῦς· δύο δή τινες ἄνδρες ἐπ' ἴσης ἀλλήλους ἐφίλησαν, ὁ μὲν εἴσπνηλος, τουτέστιν ἐραστής, ὡς λακωνίζων εἴποι [10]) ἂν ἀνήρ, ὁ δὲ ἀΐτης, τουτέστιν ἐρώμενος, ὡς πάλιν φαίη ἂν ἀνὴρ ἀμυκλαΐζων [11]). — Ἄλλως. Τοῦτο ὡς τοὺς προγενεστέρους· ἵνα οἱ [12]) μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν μνησθέντες λέγωσιν ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄνθρωποι, ἕτερος μὲν ὑπὸ Λακώνων λεγόμενος εἴσπνηλος, τουτέστιν ἐραστής, ἕτερος δὲ ὑπὸ Θεσσαλῶν ἀΐτας, τουτέστιν ἐρώμενος· οὗτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν τοῦ χρυσοῦ γένους, ὡς ἔοικεν, ὄντες. — *Ἀμυκλαΐσδων*: ὁ τῇ Ἀμυκλαίων χρώμενος διαλέκτῳ, ἀντὶ τοῦ Λακώνων. οὗτοι γάρ φασιν ἐμπνεῖν τὸ ἐρᾶν. Ἀμύκλαι δὲ πόλις

1) τοιούσδε, οἵτινες Ahrens. — Cod. τοὺς δὲ εἴ τινες. αὐτούς, οἵτινες vulg. 2) Pro τελευτῆς exspectaveris σωτηρίας vel simile quid. 3) Cod. αὐτόν. — 4) Cod. αὐτὸν ἥδιστον. 5) Od. 19, 360. 6) Cod. με. 7) Loc. ev. 8) Cod. ἐπαινέση. 9) ἴσπνιλος Ahrens. e Gen.* 10) Cod. εἴπῃ sine ἄν. 11) Cod. ἀμυκλαίσδων. 12) Ahrens. edidit: *Δοιώ δή τινε*: τοῦτο ὡς [ἀπὸ τῶν μεταγενεστέρων. *Προτέροισι*:] τοῖς προγενεστέροις. — [Ἠ·] ἵνα οἱ κ. τ. λ.

Λακωνικῆς. 18. *Ἀθάνατοι: εἴη τινά, ὦ ἀθάνατοι, μετὰ διη-* 18
κόσια ἔτη εἰς Ἄιδου κατιόντα ἀπαγγεῖλαί μοι, ὅτι ἡ σὴ διά-
θεσις καὶ τοῦ ἐρωμένου παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις θρυλλεῖται.
βούλεται δὲ λέγειν ὅτι εἴη, τὴν διάθεσιν ἡμῶν συμπαρατείνεσθαι
τῷ παντὶ αἰῶνι. 19. *Ἀνέξοδον: παρόσον οὐκ ἔστιν ἐπανελθεῖν* 19
εἰς φῶς τοὺς ἐν Ἄιδου. 23. *Ἐγὼ δέ σε: ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιά-* 23
ζων [1]) — *λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον — οὐδὲν ψεύσομαι περὶ*
σοῦ οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦσμα γεννήσω. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι
τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς (κείμενα καὶ) φυόμενα ψυδράκια καλεῖν
ψεύσματα, καὶ εἶναι αὐτὰ (τῆς περὶ τὸν ἔχοντα ἄνθρωπον αὐτὰ)
ψευδολογίας σημεῖον. 24. *Ψεύδεα: τοὺς ἐπὶ τῆς ῥινὸς φυο-* 24
μένους ἴονθους Σικελιῶται ψεύστας ἔλεγον τοὺς ψεύστας διε-
λέγχοντας [2]). *τούτους δὲ φύεσθαι τοῖς φιλοψεύσταις τῶν ἀνθρώ-*
πων. ἴονθος δέ ἐστιν ὁ παραγινόμενος κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλι-
κίας. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ὄνθος, οἷον μολυσμός τις τῆς ὄψεως.
οἱ δὲ ὄνοθος [3]), *ὃν διὰ φαυλότητα ὀνόσαιτό τις*. 26. *Ἔχων* 26
δ' ἐπίμετρον [4]): *ὑπὲρ τὸ μέτρον, τῷ ἐπιμετρηθέντι περίσ-*
σευμα. θέλει δὲ λέγειν ὅτι διπλάσιον τῆς λύπης ὠφέλησας. οἱ
δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀλεύρων· ναυτικὸν γάρ ἐστι [5]). —
27. *Νισαῖοι Μεγαρῆες: τοὺς πλησίον τῆς Ἀττικῆς Μεγα-* 27
ρέας Νισαίους καλεῖ· [ἐπίνειον γὰρ Μεγαρέων ἡ Νίσαια,] καὶ
αὐτὸ ἐκλήθη ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. μαρτυρεῖ δὲ αὐτοῖς
Σιμωνίδης ναυτικήν. τάχα δ' ἀπὸ τοῦ συνοικήσαντος αὐτῷ [6])
Μεγαρέως τοῦ Ποσειδῶνος [Μεγαρεῖς ὠνομάσθησαν.] [7]) *ὁ δὲ νοῦς·*
ὦ Νισαῖοι Μεγαρεῖς, εὐδαιμονοίητε διὰ τοῦτο, ὅτι τὸν Ἀθηναῖον
φιλόπαιδα Διοκλέα καταφυγόντα πρὸς ἡμᾶς μεῖζον ἢ τοὺς ἄλλους
ξένους ἐτιμήσατε. 30. *Αἰεὶ οἱ: Εὐμόλπου* ... [8]) *ἐπιστρα-* 30
τεύσαντος τῇ Ἀττικῇ ἐπ' Ἐλευσῖνος φυγὼν Διοκλῆς εἰς Μέγαρα
ἧκε, καί ποτε πολέμου καταλαβόντος τοῦ ἑαυτοῦ ἐρωμένου
ὑπερασπίσας ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἀπέθανεν· ὅθεν
αὐτὸν ὡς ἥρωα σέβονται οἱ Μεγαρεῖς. 35. *Ἦ που τὸν χα-* 35
ροπόν: τὸν Γανυμήδην [9]) *παρέλαβεν ὡς θεὸν καὶ τὰ περὶ γλυ-*
κύτητα τῶν φιλημάτων εἰδότα. ἔστι δὲ ὁ νοῦς οὗτος· δοκεῖς μοι

---

1) Cod. *ἐγκωμιάζω — ὅτι οὐδὲν — παρά*. 2) Ahrens. conj. *ψεύδεα ἔλεγον ὡς τοὺς ψ. διελέγχοντα*. 3) Cod. *ὁ νόθος*. 4) Cod. *ἐπΐμετρον*. 5) Cod. *ναυτικοὶ γάρ εἰσι*. 6) Cod. *αὐτοῖς*. — 7) Supplementa hoc et quod supra legitur addidi auctore Ahrens. — 8) Loc. ev. 9) Cod. bis *Γαννυμήδην*.

ὄντως, ὦ μακάριε κριτά, ἐπικαλεῖσθαι πολλὰ τὸν Γανυμήδην σύνθρονος τούτῳ πολλάκις γίνεσθαι ἀξιῶν, ὡς αὐτοῦ παρόντος ἄξιος εἴης τῶν φιλουμένων κριτής, καὶ τὸν μυθευόμενον Λύδιον [1]) λίθον τοῦ χρυσοῦ τῆς ὕλης ὄντως κριτὴν ἀποδεῖξαι τὸ σὸν ἄντικρυ στόμα. τοῦτον γὰρ δή φασιν ἐν Πακτωλῷ τῆς Λυδίας ὄρει τὴν γένεσιν ἔχοντα δεδημιουργῆσθαι ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς δοκιμασίαν τοῦ χρυσοῦ ἀνθρώποις τῆς ἐν τῷ χρυσῷ δεικνυμένης ἀρετῆς. ᾧ δὴ τὸ σόν, ὦ φίλε, παραβάλλειν δοκῶ μοι στόμα καὶ τοῦ ἐπὶ φιλότητι χρυσοῦ [2]) λίθον Λύδιον τὸ σὸν στόμα εἶναι φαίην ἂν ἀληθῶς.

IDYLL. XIII.

Ἐπιγράφεται τὸ εἰδύλλιον Ὕλας [3]). Πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὕλαν καὶ Ἡρακλέα· τοῦ μὲν Ὕλα τὴν ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ἁρπαγήν, τοῦ δὲ Ἡρακλέους [4]) τὴν πλάνην καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον. — Ἀμφιβάλλουσι, τίνος υἱὸν (εἶπε) τὸν Ἔρωτα. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης, Ἀκουσίλαος [5]) Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος, Ἀλκαῖος Ἴριδος [6]) καὶ Ζεφύρου, Σαπφὼ Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ, καὶ ἄλλοι ἄλλων.
1 1. Τὸ οὐχ ἁμῖν περισπᾶται· ἔχει γὰρ διαστολὴν πρὸς
τὸν Ἡρακλέα. ὁ δ' ἀναδιπλασιασμὸς ἐρῶντος [7]) ἔχει μίμησιν. —
4 4. Οἱ θνητοί: ἀντὶ τοῦ ἐφήμερον ζῶμεν βίον. παρατηρητέον
δέ, ὅτι κἀνταῦθα δεύτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγει μιμούμενος
τὸν ἐρῶντα. πέφυκε γὰρ ὁ Ἔρως τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην τοῖς
6 ἐρῶσιν ἐμβάλλειν. 6. Ὃς τὸν λῖν: ἱστορεῖται γ' λέοντας [8])
ὑφ' Ἡρακλέους διαφθαρῆναι, τὸν Ἑλικώνιον, τὸν Λέσβιον, τὸν
7 Νεμεαῖον. 7. Ὕλα [9]): τὸν Ὕλαν Σωκράτης υἱὸν Ἡρακλέους
φησίν, Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος Φιλοδάμου καὶ Κήϋκος [10]), Εὐφορίων [11]) δὲ Εὐφήμου τοῦ Ποσειδῶνος ἐρωμένου [12]), καὶ ἄλλοι

1) Cod. τὴν μ—ομένην Λυδίαν. — Fort. καὶ [ὡς] τὸν — χρυσοῦ, οὕτως τῆς φιλήσεως κριτὴν — στόμα. Ahrens. — 2) Cod. τὸν — χρυσόν. 3) Cod. Ὕλλας — Ὕλλαν — Ὕλλα. 4) Cod. Ἡρακλέος. Sic etiam infra v. 6. 5) Cod. Ἀκουσίλλαος. 6) Ἴριδος Gaisford. Ἔριδος cod. et vulg. 7) Cod. ἐρωτῶντος. — 8) γ' λέοντας Unger. γὰρ λ. vulg. ἱστορεῖται λέοντα cod. 9) Cod. Ὕλλα — Ὕλλαν. 10) Ῥόδιος Θειοδάμαντος, Νίκανδρος δὲ Κήϋκος Toup. et Hemsterh. 11) Cod. Εὐφορίδης. 12) Πολυφήμου — ἐρώμενον Koehler.

ἄλλων. 9. Ὅσσα μαθών: Ἀριστοτέλης [1]) φησὶν ὑπὸ Ῥαδα- 9
μάνθυος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα, Ἡρόδωρος [2]) δὲ ὑπὸ τῶν
βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος καὶ Θεστιάδου [3]).
10. Χωρὶς δ': οὐδέποτε, φησίν, ὁ Ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο, 10
οὐδὲ μεσούσης τῆς ἡμέρας, οὐδὲ ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις, οὔτε
[κατὰ] τὸν καιρόν, καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ οἱ ἐν οἰκήματί τινι ὄντες
ἀποβλέποιεν εἰς τὴν κοίτην, πτερυσσομένης τῆς μητρὸς καὶ
λοιπὸν ἀναχωρούσης, τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι τροφήν. —
12. Ὀρτάλιχοι: οἱ νεοσσοί. ἢ στρουθῶν γένη. θρηνητικὸν δὲ 12
τὸ ζῷον ἐλπίδι τροφῆς. 13. Σεισαμένας: πτερυσσομένης, 13
ὅπως ὑπὸ τὰς [4]) πτέρυγας τοὺς νεοσσοὺς λάβῃ. — Πέτευρον
ἐπίμηκες ξύλον. ἔνιοι τὴν δοκόν, οἱ δὲ πηκτὸν ὀρνιθοτροφεῖον. —
14. Ἕως κατὰ γνώμην ὁ παῖς, τὴν Ἡράκλειον γνώμην τε καὶ 14
καλοκἀγαθίαν [5]), διδαχθείη. 15. Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων: ἑαυτῷ 15
δ' εὖ βιῶν, ἐπ' εὐδοξίᾳ τῇ ἑαυτοῦ ζῶν. ἢ ψιλῶς τὸ αὐτῷ, ἵν'
ᾖ τῷ Ἡρακλεῖ. 18. Πασᾶν ἐκ πολίων: ἐξ ἑκάστης πόλεως 18
οἱ πρῶτοι συνηθροίσθησαν σὺν τῷ ἥρῳ [6]) Ἰάσονι. 22. Ἅτις 22
Κυανεῶν: Καρύστιος ὁ Περγαμηνός φησι Κυανέας μὲν ὑπ'
ἀνθρώπων, ὑπὸ δὲ θεῶν Ὅρκου [7]) πύλας καλεῖσθαι· Τιμοσθένης
δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ [8]) σταδίους ... εἶναι νησίδιον
καὶ τὰς τούτου ἄκρας Κυανέας ... — καὶ τὸ μὲν νησίδιον τῆς
Εὐρώπης, ἡ δὲ ἄκρα τῆς Ἀσίας. ἀπέχουσι δ' ἀλλήλων σταδίους
κε'. — Συνδρομάδων: διὰ τὸ συντρέχειν καὶ συνέρχεσθαι
ἀλλήλαις καὶ συνθραύειν τὰς διαπερώσας ναῦς. μόνην δέ φασι
τὴν Ἀργὼ προνοίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς διαβεβηκέναι. 24. Ἀφ' οὗ 24
τότε: ὥσπερ εἱμαρμένον [ἦν] ταῖς συμπληγάσι πέτραις, ὡς,
εἰ διαβαίη τις ἅπαξ αὐτὰς ἀβλαβής, καὶ τὰς [9]) μετὰ ταῦτα
μηδέν τι πάσχειν δεινόν. ἐξ ἐκείνου οὖν τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ ἡ
Ἀργὼ διέβη, ἔστησαν τῆς συνδρομῆς. — Φᾶσις [10]) πόλις ἢ
ποταμὸς ἐν Κόλχοις ὁμώνυμος, παρ' ὃν Ἕλληνες, Μιλησίων
ἄποικοι. 25. Πελειάδες: αἱ Πλειάδες. φησὶ Καλλίμαχος, 25
ὅτι τῆς βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες αἱ Πλειάδες,

---

1) Fr. 286. Muell. — Ἀριστοφάνης cod. 2) Ἡρόδωρος Hemsterh. et Toup. Ἡρόδοτος cod. et vulg. 3) Θεστιάδου Hemsterh. Θεστιάδ° cod. Θεστιάδους vulg. 4) Cod. pro ὑπὸ τάς: ἅπαντας. 5) Cod. καλοκαγάθειαν. 6) σὺν τῷ ἥρῳ Ahrens. ἐν τῷ ἱερῷ cod. 7) Φόρκου Meinek. — Etiam Ἄρκου scribi posse significat Lobeck. Aglaoph. p. 863 sqq. 8) Cod. ὡς εἰς. 9) Cod. τὸ. 10) Cod. Φάσις.

*αἱ Πελειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὗται χορείαν καὶ
παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ νοῦς· καθ' ὅν,
φησί, καιρὸν ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες θάλλει τε πᾶσα ἡ γῆ
ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος, τηνικαῦτα τοῦ ἀπόπλου ἐφρόντιζον.
τὰ ὀνόματα τῶν Πλειάδων· Κοκκυμώ, Γλαυκία, Πρῶτις, Παρ-
27 θενία, Μαῖα, Στονυχία, Λαμπαδώ.* 27. **Θεῖος ἄωτος**: (ἄωτος)
τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων [1]), *οἷον οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων.* —
30 30. **Εἴσω δ' ὅρμον**: *καθωρμίσθησαν ἐν τῇ Προποντίδι κατὰ
τὴν Κίον* [2]), *τὴν νῦν καλουμένην Προῦσαν, ἔνθα τὰ κατὰ τὸν
Ὕλαν* [3])· *ἢ ἔνθα καὶ Ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων ἀπελείφθη.* —
Κιανῶν: *[Κιανοὶ] οἱ τὴν Κίον κατοικοῦντες γεωργοί. ἔστι δὲ
πόλις τῆς Μυσίας, ἡ νῦν καλουμένη Προῦσα* [4]) *ἀπὸ τοῦ [τῶν]
Βιθυνῶν* [5]) *βασιλέως Προυσίου. Κίος* [6]) *δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ υἱοῦ
34 Ὀλύμπου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ Ὄλυμπος.* — 34. **Στιβάδεσσιν
[ὄνειαρ]** *τὸν λειμῶνα [καλεῖ], παρόσον ἐποιοῦντο στιβάδας ἐκ
τῆς ἐν τῷ λειμῶνι φυομένης ὕλης. στιβάδα δὲ καλοῦσι τὴν ἐξ
40 ὕλης χορτώδη κατάστρωσιν.* 40. **Ἡμῷ ἐνὶ χώρῳ**: *ἀντὶ τοῦ
41 ἐν ταπεινῷ τόπῳ ἀπὸ τοῦ ἧσθαι μεταφορικῶς.* 41. **Κυάνεόν
τε χελιδόνιον**: *ἤτοι κυανὸν καθ' ἑαυτό. ἔστι δὲ εἶδος φυτοῦ
πλατυφύλλου* [7]), *μελανοχρόου. καλεῖται δὲ χελιδόνιον, ὅτι ἅμα
τῇ παρουσίᾳ τῆς χελιδόνος ἀνθεῖ.* — **Ἀδίατον** [8]): ...[9])
*ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα, λιπαρὰ δὲ τὰ κλωνία
καὶ μέλανα, σπιθαμιαῖα τὰ μέγιστα. καυλὸν δ' οὐκ ἔχει οὐδὲ
ἄνθος οὐδὲ καρπόν, ῥίζαν δὲ ἄχρηστον καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ
οὕτως παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι, ἐπεί, ἐὰν ἐπιχεύηται ὕδωρ
ἐπὶ τῶν φύλλων, οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει. δεῦσαι γὰρ τὸ βρέξαι.*
42 42. **Εἰλιτενής**: *ἡ εἰλουμένη ἀπὸ τῆς βλαστήσεως κισσοειδῶς.
43 ἔστι δὲ πρασοειδὴς βοτάνη.* 43. **Χορὸν ἀρτίζοντο**: *συνέβη,
φησί, καθ' ὃν καιρὸν ἦλθεν ἀντλῆσαι, τότε τὰς Νύμφας αὐτόθι
47 χορείαν συστήσασθαι.* 47. **Πᾶσαι ἔφυσαν**: *ὁ μὲν κατένευσεν
48 ἀντλῆσαι, καὶ πᾶσαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπελάβοντο.* 48. **Πα-
σάων γὰρ ἔρως**: *πάσας, φησίν, ὁ πρὸς αὐτὸν πόθος εἶχεν*

---

1) *ἡρώων* Duebner. *ἀνθῶν* cod. et vulg. 2) Cod. *Κῖον*. 3) Cod. *Ὕλλαν*. 4) Cod. *τῆς νῦν καλουμένης Προύσης*. 5) *Βιθυνῶν* Toup. et Wart. *Ἀθηνῶν* vulg. *αθηνῶν* cod. 6) Cod. *Κῖον* — *Κῖος*. 7) Cod. *πολλύφυλλον*, *μελανόχροον* aut —*οιον*. 8) Superscriptum *ν* a sec. 9) Fort. *βοτάνιον*. In cod. videbatur mihi *αντος* esse.

εὐθύς. συμφωνεῖ δὲ τῇ ἁρπαγῇ· καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος καὶ
Νίκανδρος. ὁ μέντοι Ὄνασος ἐν [τοῖς] Ἀμαζονικοῖς φησιν αὐτὸν
εἰς τὴν κρήνην πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν. 49. *Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί*: 49
κατηνέχθη, φησίν, ὁ Ὕλας εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς ἀστὴρ ἄνωθεν ἐξ
οὐρανοῦ κατενεχθείη, ὃς σύμβολον γένοιτ' ἂν ναύταις ἀνδράσι.
δεξιὸς πλοῦς καὶ παραινετικὸς ὡς πρὸς τὸ ζῆν παρασκευάζε-
σθαι [1]) τὴν ταχίστην τὸν ἀπόπλουν. κατὰ καιρὸν δέ φησι καὶ
προσφόρως τῷ πράγματι. 50. *Πυρσὸν* ὠνόμασε τὸν ἀστέρα 50
τὸν Ὕλαν προφαίνων δηλονότι. καὶ ὁ Ὕλας πῦρ ἦν ἄντικρυς ἐπι-
φανεὶς ταῖς Νύμφαις ἐρωτικῶς φλέγων αὐτάς. 52. *Κουφότερ'* 52
ὦ παῖδες: εὔλυτα, εὐτρεπῆ ποιεῖτε τὰ ἱστία [2])· οὔριον γὰρ
ἐπιγενήσεται [τὸ] πνεῦμα, ὡς τοιούτου ὄντος σημείου, ἐπὰν πέσῃ
ἀστήρ. 54. *Παρεψύχοντ' ἐπέεσσι*: παρεμυθοῦντο χα- 54
ριέντως. βουκολικῶς τὸ παρεψύχοντο ὡς ἐπὶ τῶν πηγῶν. —
56. *Ὤιχετο Μαιωτιστί*: ἀντὶ τοῦ Σκυθιστί. Μαιῶται γὰρ 56
ἔθνος Σκυθικὸν παροικοῦν τὴν Μαιῶτιν λίμνην (τοξικώτατον).
Σκυθικοῖς δὲ ὅπλοις ἐχρήσατο Ἡρακλῆς, ὥς φησιν Ἡρόδωρος [3])
καὶ Καλλίμαχος. 59. *Ἀραιά*: λεπτή, ἀσθενής. οὐχ ὡς κατὰ 59
φύσιν ἀσθενῆ φωνὴν τοῦ Ὕλα ἔχοντος, ἀλλ' ἢ ἐν βάθει ὄντος,
ἢ ὑπὸ τῶν Νυμφῶν κατεχομένου [4]). 60. *Εἴδετο πόρρω*: 60
ὁ ἄγαν ἐγγὺς ὢν πόρρω ἐδόκει ἀκούειν διὰ τὸ λεπτὴν αὐτοῦ καὶ
[ἀμαυρὰν] φέρεσθαι [5]) τὴν φωνήν. ἢ ὡμοίου τὸν Ὕλαν ἢ αὐτὸ
ὡμοιοῦτο. 62. *Νεβρῶ φθεγξαμένας*: οὐκ ἤρτηται καθ' 62
ἑαυτό. διασαφηνιστέον δὲ οὕτω· νεβροῦ φθεγξαμένης λέων τις
κατ' ὄρος ᾐσθημένος καταλιπὼν τὴν εὐνὴν ὀξέως ἂν ἐπιδράμοι
πρὸς τὴν βορὰν ἐπειγόμενος· τοιούτῳ δὴ τῷ θυμῷ καὶ Ἡρακλῆς
τότε συσχεθεὶς περιῄει τὴν ὕλην τὸν Ὕλαν ἀναζητῶν. 68. *Ναῦς* 68
μὲν γ' ἄρμενα ... [6]) ναῦν Ἀργώ φησι κατασκευάσασθαι. ἡ
μὲν ναῦς τὰ σιτία καὶ τὰ προσήκοντα φέρουσα μετέωρα τῶν
ἐνόντων. 69. *Ἱστία δ' ἡμίθεοι*: τὰ δὲ ἱστία μεσούσης νυκτὸς 69
ἐξεκάθαιρον, ἐξήπλουν μένοντες τὸν Ἡρακλέα. τὸ γὰρ ἐξαπλῶσαι
ἐκκαθῆραι λέγουσιν. 70. *Ὁ δ' ᾇ πόδες*: ὁ δ' Ἡρακλῆς, ὅπου 70—75
οἱ πόδες αὐτὸν ἦγον, ἐκεῖ ἐπορεύετο. 74. *Τριακοντάζυγον* [7])
Ἀργώ: λ' ἔχουσαν καθέδρας ἐρετῶν, ὡς ξ' εἶναι τοὺς πλέοντας.

---

1) Leg. *δεξιὸς καὶ παραινετικὸς ὡς πρὸς τὸ πλεῖν παρα—*. Ahrens. — 2) Cod. *εὐπρεπῆ — ἵστια*. 3) *Ἡρόδωρος* Toup. et Hemsterh. *Ἡρόδοτος* cod. et vulg. 4) Cod. *κατεχόμενος*. 5) Cod. *φαίνεσθαι*. 6) Loc. ev. Videbam *ενπρ .. προ .. κ ..* 7) Cod. *τριακοντόζ—*.

Οὕτω μὲν κάλλιστος: ἐπειδή, φησίν, ἐλείφθη παρὰ τοῦ Ἡρακλέους [1]), ὁ Ὕλας ἐναρίθμιός ἐστι τοῖς θεοῖς. — *Πεζᾷ δ' ἐς Κόλχους*: τοῦτο ἰδίως ὁ Θεόκριτος λέγει, ὅτι πεζῇ ἦλθεν εἰς Κόλχους, τῶν ἄλλων λεγόντων μὴ παραγενέσθαι [2]), ἀλλὰ κατὰ βουλὴν τῆς Ἥρας· ἀπολειφθῆναι . . . ὑπὲρ δόξαν Ἰάσων κατωρθωκέναι τὸν ἆθλον. — Μνασέας Κόλχους φησὶ κληθῆναι ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος.

Idyll. XIV.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διήγησίς ἐστι καταστάσεως ἐρωτικῆς (καὶ κοινῆς καὶ ἔρωτος). ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου [3]) μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνίχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου . . . δικαίως εἰσάγεται. (προλέγει ὁ Αἰσχίνης. χαίρειν φησὶ πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ τὸ γένοιτο ἢ τὸ λέγω.) τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.

2 2. *Τί δέ τοι τὸ μέλαμα*: ὁ Θυώνιχος, οἶδα κἀγώ, ὅτι βραδέως ἥκω. τίς [4]) δέ σοι (ἡ φροντίς) ἡ ἐρωμένη; φησίν. οὕτω γάρ φησι μέλημα τὴν ἐρωμένην. ἢ αὐτὴ ἡ φροντὶς μέλημα. —
3. 4 3. *Οὐχ ὡς λῷστα δὲ* ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ γνώμην. 4. *Κίκιννοι*: ἀντὶ τοῦ κομῶντί σοι τὸ γένειον καὶ οἱ κίκιννοι καταξηροί εἰσιν,
5 ὡς διὰ τὴν λύπην καὶ τὸ κείρεσθαι παραιτουμένῳ. 5. *Τοιοῦτος πρώαν τίς*: τοιοῦτός τις, φησίν, ἦλθεν Ἀθήνηθεν εἰς Σικελίαν πρὸ τούτου Πυθαγορικὸν ἐπαγγελλόμενος [5]) δόγμα. φασὶ δὲ τοῦτο εἰς Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον λέγεσθαι· διαβῆναι γὰρ αὐτὸν ἐξ Ἰταλίας [6]) [εἰς Σικελίαν] συντευξόμενον Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. διαφέρουσι δὲ Πυθαγορικοὶ τῶν Πυθαγοριστῶν, ὅτι οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγορισταὶ περιεσταλμένῃ [7]) καὶ αὐχμηρᾷ διαίτῃ χρῶνται. τινὲς δὲ Πυθαγοριστὰς μὲν λέγουσι τοὺς ἀποδεχομένους τὰ Πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς ἐκείνου δόξης, Πυθαγορικοὺς δὲ

1) Cod. Ἡρακλέος. 2) Cod. παραγίνεσθαι. — 3) ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου superscripsit sec. m. Prima dederat ἡ μᾶλλον —. 4) Cod. τί. 5) Cod. ἐπαγγελόμενος. 6) Cod. ἐν Ἰταλίᾳ ut vulg. ἐξ Ἰταλίας, quod flagitaverat Geel., recepit Ahrens. ex M. 7) Ahrens. ὑπεσταλμένῃ.

τοὺς τὰ Πυθαγόρου φρονοῦντας. — 7. Ἐμοί, φησί, δοκεῖ [1]), 7
ὅτι ἐν τῷ λιμώττειν ἤρατο καὶ [ἐκεῖνος, ἤγουν] ἐπεθύμει
ὀπτοῦ ἀλεύρου, ὅθεν καὶ ὠχρός τις ἦν. — 9. Λανθάνω, φησίν, 9
ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών· εἶτα (διὰ μέσου) τὸ [2]) θρίξ,
ἤγουν ὀλίγον ἔσται τὸ μεταξὺ τοῦ μὴ πάντα με [3]) μανῆναι. —
10. Ἥσυχα ὀξύς: ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν ὀξυ- 10
νόμενος. — Ἤ· ὅτι μανιώδης εἶ ἠρέμα, οἷον ἔχεις τι καὶ ὀξύ-
τητος· οὐ γὰρ πάντη σιωπηλὸς ὑπάρχεις. 11. Κατὰ καιρόν: 11
ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα κατὰ τὸν καιρὸν τὸν ἐπιτήδειον θέλων πράτ-
τειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ἑνὶ καιρῷ θέλων πάντα πράττειν. — Ὅμως
δ' εἶπον: ἀντὶ τοῦ εἰπέ μοι, τί τὸ νεώτερον. — Ἢ τὸ πρᾶγμα
τὸ λυποῦν σε [4]). 12. Ὠργεῖος κἠγών: διηγεῖται τὴν τῆς 12—15
μανίας ὑπόθεσιν. τὸ δὲ θηλάζοντα παθητικὸν ἀντὶ τοῦ
θηλαζόμενον· οὐ γὰρ τὸν θηλάζοντα παῖδα, ἀλλὰ τὸν θηλαζό-
μενον χοῖρον· (ἐνεργητικὸν γὰρ ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ.) — Βί-
βλινον (aut Βύβλινον) [5]): οἶνον [6]) δηλονότι· Θρᾳκικόν, (ἢ)
οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου ἐπὶ τῆς Θρᾴκης. 16. Βολβός 16. 17
τις: ἀντὶ τοῦ παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἀνίσχυρον
δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πίνοντι· σχεδὸν γὰρ τότε ἐδόκει
ἠντλῆσθαι τῆς ληνοῦ [7]). 19. Ὥτινος εἰπεῖν: ἔδει δέ, φησί, 19
μόνον εἰπεῖν, οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο. — 22. Ἡ Κυνίσκα, φησί, 22
εἶπε πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίξαντα, ὡς σοφός τις, καὶ ἅμα ταῦτα
εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ Λύκου οὕτως ἐφλέγετο, ὡς καὶ λύχνον
ἀπ' αὐτῆς ἀνάψαι. 34. Τῆμος ἐγώ: ἰδὼν αὐτὴν κλαίουσαν, 34
οἷόν με γινώσκεις ὀργίλον, πυγμῇ τὴν σιαγόνα αὐτῆς ἔπαισα·
κόρρην γὰρ τὴν γνάθον καὶ σιαγόνα οἱ Ἀττικοί. 38. Τήνῳ 38
τὰ σὰ δάκρυα: τῷ Λύκῳ, φησί, τὰ ῥέοντά σου δάκρυα μῆλα
πίπτει, τουτέστιν ἔρως καὶ ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ εἴκαζον [8])
τοὺς ἔρωτας διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς καλλονήν. 39. Χελιδών: 39
οὐχ οὕτω τις χελιδὼν τροφὴν δοῦσα τοῖς νεοσσοῖς ταχέως πάλιν
ὑπέστρεψεν ἐπὶ τῷ ἑτέραν κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιποῦσα τὸν

---

1) Cod. δοκ͡ i. e. δοκεῖν. 2) Cod. τοῦ. 3) Sic Ahrens. e p. et Gen.[b.] τοῦ πάντη με — cod. 4) Cod. τί νεώτερον. ἢ πρᾶγμα τὸ —. In verbis poetae habet καῖνον pro καινόν. 5) In verbis poetae videtur sec. ex ϊ fecisse ῠ. 6) Ita scripsi cum Ahrens. — Cod. B. οἶνον: τὸν Θρᾳκικόν, ἢ — ἀπὸ τοῦ Θρᾳκός. Vulg. B.: οἶνον δηλονότι Θρᾳκικόν· ἢ — ἀπὸ τῆς Θρ. — 7) Ahrens. praefixit e Gen.[b.] lemma ὡς ἀπὸ λανῶ. Vulgo uno tenore: — τῆς Θρᾴκης, παλαιὸν μὲν — ληνοῦ. 8) Cod. εἰκαστέον ut vulg.

41 δίφρον [1]) διὰ τῶν θυρῶν ᾤχετο. 41. *Μαλακᾶς:* παρόσον αἱ
γυναῖκες *μαλακῶς* κάθηνται, καθὼς ἐν Συρακουσίαις [2]). —
42 42. *Ἰθὺ δι' ἀμφιθύρου καὶ δικλίδος:* ταὐτόν ἐστι, δηλοῖ
43 δὲ τὸ δίθυρον. 43. *Κένταυρος ἀν' ὕλαν:* παροιμία ἐστὶ
διὰ τὸ τοὺς Κενταύρους ὕλης ἐπιλαμβανομένους ἀλήπτους εἶναι.
44 44. *Εἴκατι ταὶ δ' ὀκτώ:* ψηφίζει τὰς ἡμέρας, ἀφ' οὗ ἐξῆλθε,
καί φησι· τοῦ ἐνεστηκότος μηνὸς ἕνδεκα σήμερόν ἐστιν, ἃς προσ-
46 ληπτέον ταῖς ἑτέραις, καὶ [ἔσονται νῆ ἡμέραι]. 46. *Οὐδ' εἰ
Θρᾳκιστί:* οὐδὲ ἐὰν μεταμεμόρφωμαι, οἶδε. Θρᾳκιστὶ δὲ Ἰλλυ-
47 ριστί. 47. *Λύκος νῦν πάντα:* Λύκος αὐτῇ πάντα ἐστίν,
ὥστε καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνεῷχθαι. ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ
οὐδ' ἐν ἀριθμῷ ἐσμεν, ὥσπερ οὐδὲ οἱ Μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας
[ἐλέχθησαν εἶναι τινὸς ἄξιοι λόγου]. ἱστορεῖ γὰρ Δεινίας, ὅτι
οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτέ, ὅτι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων
εἰσίν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ, τίνες [3]) κρείττονες τυγχάνοιεν. ὁ δὲ
ἔφη·

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον,
ἵπποι Θρηίκιοι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες,
ἀνδρῶν δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης,
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἳ τὰ μεσηγὺ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο [4]).
ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

50 50. *Καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς,* δεόντως ἄν μοι [τὰ
51 πάντα] προχωροίη [5]). 51. *Νῦν δὲ πόθεν;* τοῦτο τὸ ἀγαθὸν
ἐλλιπές. τὸ δὲ μῦς παροιμία [6]) ἐστὶ *μῦς γενόμενος πίσσης.*
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων καὶ δυσδιεξι-
τήτως ἀπαλλασσομένων. ὥσπερ γὰρ ὁ μῦς ὁ πίσσης γενόμενος
ἐνειληθεὶς κρατεῖται καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω, φησί, κἀγώ, οὐχ
ὅτι παρακμάζον ἔχω τὸ πάθος, ἀλλ' ὅτι ἀρχὴν αὐτοῦ λαμβάνω.
53 53. *Πλὰν Σῖμος:* πλὴν οἶδα [7]), ὅτι Σῖμος ἡλικιώτης μου
ἐκστρατεύσας τῷ ἔρωτι ὑγιὴς ἐπανῆλθεν. *ὑπόχαλκον* δὲ λέγει
τὴν ἀσπίδα, ἐπεί ἐστιν ὑπὸ τῷ χαλκῷ. ἐκ δὲ τούτου τὴν στρα-
59 τείαν δηλοῖ. — 59. *Παραινεῖ* αὐτῷ ὁ Θυώνιχος πλεῖν εἰς Ἀλε-
ξάνδρειαν πρὸς τὸν βασιλέα Φιλάδελφον μισθοφορεῖν [8]) τὰ παρ'

---

1) Cod. δίφρον. 2) Id. 15, 28. — 3) Cod. τίνος ut vulg. 4) Cod. πολέμοιο. 5) Cod. προσχωροίη. 6) Paroemiogr. I. p. 139. II. p. 11. 7) Cod. πλὴν ὅτι Σῖμος πλὴν οἶδα —. 8) μισθοφορήσοντα conj. Duebner.

αὐτῷ. — 64. ... οὐκ ἀεὶ δὲ ὀχληρὸν εἶναι αἰτοῦντι. — 65. Ὥστε, 64. 65
εἴ σοι ἀρέσκει ἐμπορποῦσθαι τὸ ἱμάτιον κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον
καὶ ὑπομένειν δύνασαι [1]) βεβηκὼς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ προσ-
φερόμενον πολέμιον ὁπλίτην, ὡς τάχος ἄπιθι εἰς Αἴγυπτον. —
68. Ἀπὸ κροτάφων: ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς 68
κροτάφοις, καὶ αἱ πολιαὶ ἀεὶ καθέρπουσιν ἀπ᾿ αὐτῶν ἐφεξῆς
μέχρι τῶν γενείων. διὸ δεῖ τι ποιεῖν, ἕως γόνυ χλωρόν, ἀντὶ
τοῦ ἕως ἀκμάζομεν.

Post scholion de μαλακᾶς v. 41 sequuntur p. 355ᵃ ab alia manu haec scholia:

3. Ἆρα λεπτός: ἐγένου, ὦ Αἰσχίνη [2]), καὶ ὁ μύσταξ οὗτος 3
πολὺς ὢν ἐκ τῶν φροντίδων οὐκ ἔτυχεν ἐπιμελείας. ἔτι δὲ ἡ
κόμη σου αὐχμηρὰ καὶ ἀτημέλητος. — 6. Ἀνυπόδετος Ἰωνικόν, 6
ἀνυπόδητος κοινόν, ἀνυπόδατος Δωρικόν. 8. Παίσδεις ὦ 8
᾿γαθ᾿ ἔχων: τὸ ἔχων παρέλκει. ἀντὶ τοῦ σὺ μὲν παίζεις, ἐμὲ
δὲ ἡ Κυνίσκα ἐκμαίνει. 17. Βολβός τις: εἶδος βοτάνης ὁμοίας 17
κρομμύῳ Κολχικῷ. 18. Ἤδη δὲ προϊόντος: ἤδη δὲ προ- 18
κόπτοντος ἡμῖν τοῦ ποτοῦ ἔδοξεν ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον, ἤτοι
λείβειν [3]) καὶ ἐπισπένδειν· οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς
συμποσίοις ἄκρατον λείβειν [4]) καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένους
ἢ φίλους καὶ ἐπιχεῖν [5]) τῇ γῇ καὶ ἐπιφθέγγεσθαι φιλούντων
ὀνόματα. 21. Ἡ δ᾿ οὐδέν: ἡ δὲ Κυνίσκα οὐκ ἔπινεν ... [6]) 21
παρόντος ἐμοῦ. — 20. Ἄμμες μέν: ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες 20
ἕνα ἕκαστος [7]) ἐπίνομεν ὡς ἐδόκει. 21. Ἡ δ᾿ οὐδέν: ἡ δὲ 21
ἐμοῦ παρόντος, φησίν, οὐδὲ ἀποκρίσεώς με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπι-
χεῖσθαι αὐτῇ κυάθους. τίνα οὖν με δοκεῖς ἔχειν διάθεσιν τοι-
αῦτα πάσχοντα; — 22. Ἔπειτα, φησί, σιγώσης αὐτῆς ἔπαιζέ 22—24
τις εἰς αὐτὴν εἰπών· οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες. τοῦτο ἀμφί-
βολον εἴρηται, ἢ ὅτι Λύκου ἐρᾷ ἡ Κυνίσκα, ἢ ὅτι, καθὸ οἱ
ὀφθέντες ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι, οὕτω
... [8]) δὲ ἐναντίως εἶπεν· οὐχί, μήποτε ὑπὸ λύκου ὤφθης, ἀλλά,
μήτι λύκον εἶδες. — Λύκον εἶδες: παροιμία ἐπὶ τῶν βλε-

---

1) Cod. δύνασθαι. 2) Cod. Αἰσχίνα. Tum ἔτι τε. 3) λαμβάνειν vulg. λαμβάνειν ἢ cod. 4) Hoc quoque loco cod. ut vulg. λαμβάνειν. λείβειν Ahrens. 5) ἐναποχεῖν, quod e p. recepit Ahrens., legitur etiam in Ambros. 32. 6) Duo fere vocc., quae non expedio. 7) ἕκαστος Duebner. ἕκαστον cod. 8) Ahrens., qui primus indicavit lacunam, suppl. καὶ ἡ Κυνίσκα ἄφνω ἄφωνος ἐγένετο. διὰ τοῦτο —.

πόντων λύκον καὶ ὠχριώντων. — Ὡς σοφὸς εἶπεν: ἡ Κυνίσκα,
φησίν, εἶπε πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίξαντα, ὡς σοφός τις, καὶ
ἅμα ταῦτα εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ Λύκου οὕτως ἐφλέγετο,
ὥστε καὶ λύχνον ἀπ' αὐτῆς ἅψαι. — Λάβα τοῦ γείτονος:
[τοῦ Λύκου] φησὶν ἐρᾶν τὴν Κυνίσκαν διὰ τὸ κάλλος τοῦ μει-
ρακίου· Λάβαν [1]) δέ τινά φησιν ὑποβαλὼν ἀπὸ τοῦ λαμβάνεσθαι.
Εὐμαρέως κεν καὶ λύχνον ἅψας: οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔρωτος
κόκκινος ἐγένετο κατὰ πρόσωπον, ὥστε σχεδὸν φαίνεσθαι πῦρ
27 ἀνα ... ἐκ τοῦ προσώπου αὐτῆς. 27. Χ' ἁμῖν τοῦτο: παρη-
κηκόειν, φησί, καὶ πρότερον περὶ τοῦ ἐρᾶν αὐτὴν τοῦ Λύκου,
28 ἀλλ' ἡσύχως, διόπερ οὐκ ἐξήτασα. 28. Μάταν εἰς ἄνδρα
γενειῶν: τουτέστι ματαιοπώγων ὑπάρχων, οἷον μάτην ἀνδρὸς
πώγωνα ἔχων διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὸς γνώμῃ [2]).

Idyll. XV.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Συρακόσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας Συρακοσίας τὸ γένος ἐπιδημούσας [3]) ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κοσμηθέντος [4]) Ἀδώνιδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς Φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχεται δὲ Γοργὼ πρὸς Πραξινόην [5]), καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν ἐξέρχονται ἐπὶ τὴν θέαν. παρέπλασε δὲ ποίημά τι Ἴσθμια θεμὶ' [6]) καὶ κεχωρισμένον ἐστὶ τοῦ ποιητικοῦ τρόπου. ἔθος δὲ εἶχον οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ [ἐν] τοῖς Ἀδωνίοις διακοσμήσαντες [7]) τὸ εἴδωλον [8]) τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ Συρακόσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων θαυμάζουσι τὸν ὄχλον καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος ἐπιδημήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, τόν τε σκυλμὸν καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ ᾄδουσάν τινα καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

1 1. Ἐνδοῖ: ἀντὶ τοῦ ἔνδον. ἔστι τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς τὸ Μεγαροῖ [9]), Πυθοῖ. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. ἡ Γοργὼ

---

1) Λάβαν Ahrens. Λάβα cod. — 2) γνώμῃ Geel. ῥώμῃ cod. et vulg. — 3) Cod. παρεπιδημούσας. 4) Cod. κοιμηθέντος. 5) Cod. Πραξινόαν. Tum ἐξέρχεται. 6) Vulg. παρέπλασε δὲ τὸ ποιημάτιον ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι θεμένων (θεωμένων Valck., θαμένων Blomfield.) τὰ Ἴσθμια. 7) Cod. δια— τας. 8) Cod. τὰ εἴδωλα. 9) Cod. Μεγαρεῖς.

δέ φησι πρὸς τὴν θεράπαιναν ὅτι ἔνδον ἐστὶν ἡ Πραξινόα;
πρὸς ἣν ἡ δούλη ὡς χρονία λέγει, Γοργὼ φίλη [1]. (ἀντὶ τοῦ ὡς
διὰ χρόνου.) εἶτα [2]) μικρὸν διαστήσασα ἐπάγει· ἐνδοῖ ἀντὶ
τοῦ ἔνδον. 4. Ἀδεμάτω: η ς [3]) ἐπιπόνου. μόλις πρὸς ὑμᾶς 4
ἐσώθην, ἀπὸ τοῖ ὄχλου καὶ τῶν ἁρμάτων. — 6. Πανταχοῦ 6. 7
κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας.
ἡ δὲ ὁδὸς πολλή. ἑκαστέρω δὲ ἀντὶ τοῦ πόρρω. 8. Ταῦθ' 8—10
ὁ πάραρος: ἡ Πραξινόα ταῦτά φησι περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός,
ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δὲ ὁ παρηρτημένος
τὴν γνώμην. ἰλεὸς δὲ ὁ φωλεὸς ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐνει-
λεῖσθαι ἐν αὐτῷ. φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. —
13. Ἀπφῦν: οὕτως τὸν πατέρα καλοῦσιν, ἤδη δὲ ἀπὸ τούτου 13
καὶ τὸν πρεσβύτην. 14. Ναὶ τὰν πότνιαν: ναὶ μὰ τὴν θεόν, 14
ναὶ μὰ τὴν Κόρην. εὖ δὲ τὸ τὰς Συρακουσίας ταύτην ὀμνύναι [4])·
φασὶ γὰρ τὸν Δία τῇ Περσεφόνῃ τὴν Σικελίαν δωρήσασθαι.
ἀπφῦς δὲ ὁ πατήρ, ἀφ' οὗ τις πέφυκε [5]). λέγεται ὑποκοριστικῶς.
15. Ἀπφῦς μὰν ... [6]) ἡ Πραξινόα φησὶ τὸν ἄνδρα μεμφο- 15
μένη. ἀπφῦς οὖν, φησίν, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, τρισκαιδεκάπηχυς
ὑπάρχων ἀνήρ, ὅτε ἠγόραζε [7]) πρώην ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον
καὶ φῦκος, ἅλας ἀγοράσας ἤνεγκεν ἡμῖν, ὡς νίτρον ἅλας αὐτῷ
δεδωκότος τοῦ πωλοῦντος. διὸ ἐπισκώπτει αὐτοῦ τὸ μέγεθος
καὶ τὴν ἄνοιαν. 16. Ἀπὸ σκανᾶς: σκηνὴ λέγεται, παρόσον 16
ἐν ταῖς πανηγύρεσι σκηνὰς ἐποίουν οἱ πωλοῦντες. 18. Χ' ὠμός: 18—20
ἡ Γοργὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί·
καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ Διοκλείδας ζ' δραχμῶν [8]) ἠγόρασε ποκάρια
γεγηρακότων προβάτων. — Οὐκ [9]) ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπ' ἔργῳ
διὰ τὸ δὶς αὐτὰ [10]) πλύνεσθαι. κυνάδας δὲ οἷον κύνεια, τραχέα.
21. Ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον: τὸ περιβόλαιον, τὸ ἱμάτιον. 21
Καὶ τὰν περονατρίδα: τὸ πέπλον [11]) καὶ ἔνδυμα, ὅπερ
πρῶτον ὑπεζώννυντο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ περονᾶσθαι καὶ τῆς
ἐπωμίδος ἐπιλαμβάνεσθαι, ὡς αἱ Μακεδονίτιδες. 22. Βᾶμες: 22
εἰς τὰ πλούσια βασίλεια πορευθῶμεν τοῦ Πτολεμαίου. 25. Ὧν 25
εἶδες δὲ καὶ ὧν εἶπας: ἀντὶ τοῦ ἐξ ὧν εἶδες καὶ ἐξ ὧν
ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ. 27. Εὐνόα 27

---

1) Cod. χρονίαν — φίλα. 2) εἶτα a sec. 3) Sic a prima. a sec. ἤτοι τῆς. 4) τὸ — ὀμνύναι. Sic videtur scriptum esse. 5) Cod. ἀφ' οὗ οἷον εἴ τις π. 6) Loc. ev. 7) Cod. ἠγόρασε. 8) Cod. δραγχμῶν. 9) Cod. οὐχ. 10) Cod. αὐτὸ ut ante Reisk. 11) Cfr. Ahrens.

αἶρε τὸ νᾶμα: ἡ Πραξινόα φησὶ πρὸς τὴν δούλην ἐν ἤθει·
ὦ Εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα... ην [1]) εἰς μέσον θὲς αὐτό [2]). θέλει
32 δὲ εἰπεῖν, μὴ ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις. 32. *Ὁκοῖα*
34 *θεοῖς ἐδόκει:* ἀντὶ τοῦ εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς [3]). 34. *Καταπτυχές:* τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγοι [4]) δ' ἂν
τὴν διπλοΐδα, ἣν Ὅμηρός φησι *δίπλακα μαρμαρέην* [5]). —
35 35. *Κατέβα τοι:* ἀντὶ τοῦ πόσου [6]) σοι ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ καθη-
36 ρέθη, καὶ οἷον ἐξυφάνθη. 36. *Καθαροῦ μνᾶν:* πλέον ἠνά-
38 λωσα, φησίν, ἢ δυοῖν μνῶν καθαροῦ ἀργυρίου [7]). 38. *Τοῦτό
κα εἶπας:* τοῦτο ἀληθὲς εἶπας, ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη.
εἶτα ἀντιστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν θεράπαιναν ... καὶ τὴν
θολίαν ... καὶ τὸ σκιάδειον εὐκόσμως ἐπίθες. εἴρηται δὲ ἀπὸ
τοῦ θόλῳ ἐοικέναι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδειον σκίρον καλοῦσι.
40 40. *Μορμὼ δάκνει ἵππος:* ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸ
παιδίον [τὸ] κλαῖον. — *Μορμώ:* εἰς κατάπληξιν τοῦτοι ἔταττον,
46. 47 ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα μορμολύκεια ἔλεγον. 46. *Πολλά
τοι ὦ Πτολεμαῖε:* τὸν Φιλάδελφον λέγει. τὰ δὲ *ἐξ οὗ ἐν
ἀθανάτοις ὁ τεκὼν* ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθεώθη,
48—52 ὁ Σωτὴρ Πτολεμαῖος, ὅς ἦν πατὴρ Φιλαδέλφου. 48. *Αἰγυπτιστί:* πρὸς [8]) τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς ἔργοις καὶ τοῦτο. οὐκέτι γὰρ κακοῦργός [τις] λυμαίνεται τὸν παριόντα ἐξαπατήσας
Αἰγυπτιστί. ἠπάτων γὰρ πολυπείρως παίζοντες κακὰ παίγνια [9])
παραλογισμοῖς Αἰγυπτιακοῖς. ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ [10]) Αἰγύπτιοι,
ὡς καὶ Αἰσχύλος [11]) φησί·

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Ἥδιστα Γοργώ: ἀντὶ τοῦ ὦ γλυκεῖά μοι Γοργώ, τί ἄρα ἡμῖν
ἔσται; εὐλαβοῦνται γὰρ θεασάμεναι τοὺς πολεμικοὺς ἵππους
πομπεύοντας. — *Κεκροτημένοι* [12]): ἀντὶ τοῦ διερραπισμένοι,
ἐθάδες πανούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκροτη-
54 μένου χαλκοῦ. 54. *Διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα:* διαφθερεῖ
57. 58 τὸν ἱπποκόμον, ἢ τὸν ἡνίοχον. 57. *Τοὶ δ' ἔβαν:* οἱ δὲ ἵπποι
κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ *καὐτὰ συναγείρομαι* [13])

---

1) ὡς καὶ πρώην M. et Gen.[b] — 2) Cod. αὐτὸ θές. 3) Rubro a sec. m. scripta haec sequuntur: γρ. *ἐν ὀλβίῳ ὄλβια.* 4) Cod. λέγει. Cfr. v. 116. 5) Il. 3, 126. 6) Cod. πόσον ut ante Reisk. 7) Cod. μὰν — μνᾶν (ut vulg.) — ἀργυροῦ. — μνῶν Warton. 8) Ahrens. πρὸς e Gen.[b] σὺν cod. et vulg. 9) Ahrens. παίγνια ... [Αἰγυπτιστί:] παραλ—. 10) οἱ recepi cum Ahrens. e Gen.[b] καὶ cod. et vulg. 11) Fr. 351. Herm. 12) Cod. κεκεντρωμένοι. Deinde τῶν κεκεντρωμένων χαλκῶν. 13) Cod. κατασυναγείρομαι.

ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι [καὶ] ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς. ψυχρὸν
δὲ ὄφιν λέγει τὸν ψυχροποιόν. 60. Ἐξανδᾶς[1]) ὦ μᾶτερ: ἡ 60
Γοργώ φησι πρὸς γραῦν τινα· λέγε ἡμῖν, ὦ μῆτερ, εὐμαρὲς εἰσελ-
θεῖν; ἡ δέ φησι πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασι-
λείων αὐλήν. 63. Χρησμῶς ἡ πρεσβῦτις[2]): ἡ Γοργώ 63
φησιν, ὅτι χρησμοὺς ἀποφοιβάσασα ἡ γραῦς ἀπῆλθεν. 64. Πάντα 64
γυναῖκες ἴσαντι: φησίν, ὅτι ... ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ λάθρα
συνῆλθεν. Ὅμηρος[3])·

εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἑρμιόνης ἱερῶν[4]) ἰδιωτέρως ἱστορεῖ
περὶ τοῦ Διὸς καὶ (τοῦ τῆς) Ἥρας γάμου. τὸν γὰρ Δία μυθο-
λογεῖται ἐπιβουλεύειν τῇ Ἥρᾳ μιγῆναι, ὅτϊ αὐτὴν ἴδοι χωρι-
σθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι
καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα καὶ
καθέζεται[5]) εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν ....[6]) ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ
Κόκκυξ. τὸν Δία χειμῶνα δεινὸν ποιῆσαι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τὴν
δὲ Ἥραν πορευομένην μόνην ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος καὶ καθέ-
ζεσθαι εἰς αὐτό, ὅπου νῦν ἐστιν ἱερὸν Ἥρας τελείας. τὸν δὲ
κόκκυγα ἰδόντα καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτῆς πεφρικότα[7]) καὶ ῥιγῶντα ὑπὸ τοῦ χειμῶνος. τὴν δὲ
Ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὸν οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ.
τὸν δὲ Δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς
Ἥρας. τῆς δὲ τὴν μῖξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν
ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι. καὶ παρ' Ἀργείοις οἱ
μέγιστοι τῶν Ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν· τὸ δὲ ἄγαλμα[8]) τῆς
Ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν (τῷ) θρόνῳ τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον,
καὶ ἐπ' αὐτῷ (τῷ σκήπτρῳ) κόκκυξ. 67. Εὐτυχίδος: εἰκὸς 67
τὴν Εὐτυχίδα Γοργοῦς εἶναι θεράπαιναν. 68. Ἀπρὶξ ἔχε: 68
ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως, ὥστε μὴ διαπρῖσαι[9]) τὴν συμφυΐαν.
74. Κεἰς ὥρας: ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς ..[10]) ἐν καλῷ εἴης περι- 74
στέλλων καὶ τημελούμενος[11]) ἡμῶν. — 76. Ἄγ', ὦ δειλαία, 76. 77
βιάζου καὶ σύ, καὶ ὤθει, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης

---

1) Sec. videtur ex Λ fecisse Δ. 2) Cod. πρεσβύτις. 3) Il. 14, 296. — Cod. λήθοντο. 4) ἱερῶν Hemsterh. et Toup. ἱερῷ cod. et vulg. 5) βουλόμενον — ἀφανῆ — μεταβάλλειν — καθίσαι M. 6) Θόρναξ Hemsterh. Θρόναξ vulg. 7) Cod. πεφρικῶντα. 8) οἱ μέγιστον vel μάλιστα — τὴν θεόν, τὸ ἄγαλμα Hemsterh. 9) διαπρῖσαι Ahrens. διαπρίσαι cod. 10) Cod. εἰς ας [ει] ἐν. Scrib. εἰς ὥρας καὶ εἰσαεὶ ἐν —. 11) ἐπιμελούμενος Ahrens. ex M.

αὐτῆς φησί· κάλλιστα, ἐνδοῖ πᾶσαι. Ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας: ὡς παροιμίας οὔσης, ἀποκλείσας τὴν [1]) νύμφην τις, καλῶς τά γε ἔνδον ἡμῖν ἔχει, φησί· διὸ καὶ ἡ Γοργὼ οὕτως
80 ἐπεφώνησεν. 80. Ἔριθοι: ἢ (?) αἱ ἱστουργοί [2]), ἤγουν ἐριουρ-
82 γοί [3]). 82. Ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι [4]): ἀντὶ τοῦ ὡς ζῶντά εἰσι
86 καὶ οὐχ ὡς ὑφαντά. 86. Ὁ τριφίλατος: ὁ πολυφίλητος, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· ἀσπασίη τρίλλιστος [5])· ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη, Διός [6]), Ἀφροδίτης καὶ Περσεφόνης ἐν ᾅδη.
87 87. Παύσασθ' ὦ: παύσασθε, φησίν, ὦ ἐπίπονοι, ἄπειρα
88 λαλοῦσαι. τοῦτο δέ φησί τις παρεπόμενος καὶ ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἄγαν αὐτῶν ἀδολεσχίᾳ. διὸ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐταῖς ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰκόνων ἀνερευνώσαις. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων· τρυγόνες ... διαφθείρουσι [7]) Δωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πλατυστομοῦσιν οἱ Δωριεῖς τὸ α πλεονάζοντες. ἐκκναισεῦντι [8]) δὲ ἀντὶ τοῦ δια-
91 λέγουσιν. 91. Κορίνθιαι εἰμές: Κορινθίων γὰρ ἄποικοί εἰσιν οἱ Συρακόσιοι. Κορίνθιος δὲ καὶ ὁ Βελλεροφόντης.
92 92. Πελοποννασιστί [9]): τὴν γὰρ Πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ
94 Δωριεῖς οἱ σὺν Ἡρακλείδαις. 94. Μὴ φυῇ Μελιτῶδες: ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοιτο, ὦ Περσεφόνη, ἄλλος ἡμῶν κύριος. Μελιτώδη [10]) δὲ τὴν Περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν, ὡς καὶ Κόρην· διὰ τὸ τὰς ἱερείας [11]) αὐτῆς καὶ τῆς Δήμητρος μελίσσας
95 λέγεσθαι. 95. Κενεὰν ἀπομάξῃς: μή μοι κενὸν τὸ μέτρον
97 ἀποψήσῃς. 97. Ἡ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ: ἄδηλον τίς ἡ ποιήτρια αὕτη [12])· ἔνιοι δὲ Χαρίας [13]) αὐτήν φασιν εἶναι θυγα-
100 τέρα ὁμώνυμον τῇ μητρί· εἶναι δ' ἐκείνην Σικυωνίαν. 100. Δέσποιν' ἃ Γολγώς: πόλις Κύπρου, ὠνομασμένη ἀπὸ Γολγοῦ τοῦ (τοῦ) Ἀδώνιδος καὶ Ἀφροδίτης. Ἰδάλιον δὲ πόλις Κύ-
101 πρου. 101. Ἔρυξ δὲ πόλις Σικελίας ἀπὸ Ἔρυκος τοῦ Βούτου [14]) καὶ Ἀφροδίτης. τὸ δὲ χρυσῷ παίζουσ' Ἀφροδίτα

---

1) Cod. ὅταν. Tum ἡμῖν ἔσχε. — Ahrens. ἔπειτα — φησί· κάλλιστ', ἐνδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν — ἀποκλάξας, ὡς π. οὔσης. ἀποκλείσας [γὰρ] τὴν —. 2) αἱ ἱστουργοὶ Valcken. ἱστουργοὶ jam Hemsterh. οἱ ὑπουργοὶ cod. et vulg. 3) ἱεριουργοὶ cod. 4) Cod. ἑστακάντι. Tum ἐνυφαντὰ ut vulg. ὑφαντὰ Ahrens. ex M. 5) Il. 8, 488. — Cod. τρίλιστος. 6) Διονύσου conj. Valck. Δηοῦς Gaisford. ex M. Ἠοῦς Ahrens. Idem post Περσεφόνης. [Ἀχέροντι:] ἐν Ἅιδου. 7) Cod. διαφέρουσι. 8) Cod. ἐκκναισεῦνται. 9) Cod. Πελοποννασιαστί. 10) Cod. Μελιτῶδες ut vulg. 11) ἱερείας Dacieria et Koehler. ἑταίρας cod. et vulg. 12) Cod. αὐτή. 13) Vulg. Ἀργείας. Χαρίας Ἀργείας Ahrens. 14) Cod. Βίωτοῦ. Vulg. Βοιωτοῦ. Βούτου Brub. mg.

τοιοῦτον πάντως ἐστὶν, ὅτι οἱ ἐρῶντες χρυσῷ πείθουσι τὸ ἐρώ-
μενον. 103. Μηνὶ δυωδεκάτῳ [1]): τινὲς δι' ἑξαμήνου φασὶν 103
ἀνέρχεσθαι τὸν Ἄδωνιν. Μαλακαί: μαλακοὺς φησιν ἔχειν
πόδας τὰς Ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν. ἐπεὶ [2]) τὴν πρόβασιν
εἰς αὔξησιν ποιεῖ. — 106. Τὴν γὰρ [3]) · μητέρα Βερενίκην καὶ 106
τὸν πατέρα Πτολεμαῖον ἀπεθέωσεν. Βερενίκην δὲ λέγει τὴν
τοῦ Σωτῆρος γυναῖκα, μητέρα δὲ τοῦ Φιλαδέλφου [καὶ] Ἀρσι-
νόης. 109. Τὶν δὲ χαριζομένα: (ἀντὶ τοῦ) σοί, φησί, 109
χαριζομένη [4]) (ἡ τῆς Βερενίκης θυγάτηρ Ἀρσινόη) ἀνθ' ὧν
ἀθάνατον ἐποίησας τὴν μητέρα. 112. Ὅσα δρυός: πάντα, 112
φησί, τὰ ἀκρόδρυα παρατίθεται τῷ Ἀδώνιδι ἀπὸ παντοίας
ἰδέας ὀπωρῶν. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις πυροὺς καὶ
κριθὰς σπείρειν ἔν τισι προαστείοις [5]) καὶ [τοὺς] φυτευθέντας
κήπους Ἀδωνείους [6]) προσαγορεύειν. 114. Χρύσει' ἀλά- 114
βαστρα: ἀλάβαστρα σκεύη μύρων δεκτικά. πλαθάναι δὲ
[σανίδες], ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. τὸ δὲ ἄνθεα τὰ
ἐπιπάσματα τῶν ἄρτων. λέγοι δ' ἂν τὰ σήσαμα. 117. Ὅσσα 117
τ' ἀπὸ γλυκερῶ: ἀντὶ τοῦ πλακοῦντες διάφοροι. 119. Χλω- 119
ραὶ δὲ σκιάδες: σκηναὶ [7]) καὶ καλύβαι ἀνήθων αὐτῷ τῷ
καρπῷ καταβριθόμεναι γεγόνασιν. 120. Οἱ δέ τε κῶροι: 120
τὰς καλύβας, φησίν, ὑπερπέτονται οἱ Ἔρωτες, ὡς οἱ νεοσσοὶ
τῶν ἀηδόνων. 123. Ὦ ἔβενος: τὴν λοιπὴν κόσμησιν τὴν βασι- 123
λικὴν θαυμάζει. 124. Αἰετοί: ὡς πεποικιλμένων ἀετῶν ἐλε- 124
φαντίνων καὶ βασταζόντων τὸν Γανυμήδην [8]). 125. Πορφύρεοι 125
δὲ τάπητες: ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ
τῆς Ἀφροδίτης, οὕς φησιν ὑπὸ τῆς Μιλήτου καὶ Σάμου ῥηθή-
σεσθαι μαλακωτέρους ὕπνου διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ
στρώματα γίνεσθαι. 126. Ἁ Μίλατος: τὰ Μιλήσια καὶ 126
Σάμια ἐρῖα. τὴν δὲ κᾶτ' ἀναστρεπτέον [9]) · ἔστι γὰρ κατ' τὴν
Σάμου βοσκήν, οἷον καταβοσκομένη καὶ κατανεμομένη. 130. Τὸ 130
φίλημ' ἔτι: τὸ τοῦ Ἀδώνιδος δηλαδή. οὐδέπω γὰρ κέκαρται
τὰ γένεια, ὡς κεντῶσιν, ἀλλ' ἔτι χνοάζει. 132. Ἅμα δρόσῳ: 132
ἀντὶ τοῦ ἅμα ἡμέρᾳ· τότε γὰρ πίπτει ἡ δρόσος ἐν τῇ γῇ.

---

1) Cod. δωδεκάτῳ. 2) Haec posuit Ahrens. post scholion τὶν δὲ χ. praefixo l. ἀτιτάλλει et cum asteriscis ante ἐπεί. — Pro εἰς Gen.[b] ἤ. 3) Cod. δέ. 4) Super χα a prima m. scriptum est ἀντί. 5) ποαστρίοις G. Hermann. 6) Cod. Ἀδωνίους. 7) Cod. σκιάδες. 8) Cod. αἰετῶν — Γαννυμήδην. 9) Cod. ἀνατραπτέον.

133 133. *Οἰσεῦμες:* ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν ἐκφέροντες τὸν Ἄδωνιν
139 ἔρριπτον ἐπ' αὐτήν. 139. *Εἴκατι:* εἴκοσι παίδων. τῷ ἀρτίῳ
ἀριθμῷ ἀποκέχρηται, ὡς καὶ Σιμωνίδης [1]). Ὅμηρος [2]) ἐννεα-
141 καίδεκα λέγει. 141. *Δευκαλίωνες* δὲ ἀντὶ τοῦ Δευκαλίδαι
ἀπὸ Δευκαλίωνος, Θεσσαλοί· τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ Δευκα-
λίων. ἢ οἱ Λοκροί· Δευκαλίων γὰρ ἐν Κύνῳ [3]) τῆς Λοκρίδος
143 ᾤκησεν. 143. *Ἵλαθι:* ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι κατὰ ἀποκοπήν,
Δωρικῶς.

Idyll. XVI.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἱέρωνα τὸν Ἱεροκλέους [4]), [τὸν] ἔσχατον Σικελίας τύραννον· κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς [ὑπὸ] τῶν πολιτῶν καὶ φθείρας τὰς [5]) δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι. (μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν Ἱερώνυμος [6]) ὁ Γέλωνος.) μηδὲν οὖν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὁ Θεόκριτος διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε καὶ [7]) Χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν [8])· ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ ἐκεῖνον ἔχειν β' κιβώτια, τὸ μὲν τῶν χαρίτων, τὸ δὲ τῶν διδόντων [9]). ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια καὶ δεικνύειν αὐτὰ ἀνεῴξαντα. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενόν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλῆρες. καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος ἀνεκόπτετο.

6.8 6. *Ἡμετέρας χάριτας:* τὰ οἰκεῖα ποιήματα. 8. *Σκυ-*
9 *ζόμεναι:* λοιδοροῦσαι. 9. *ἀλιθίαν* [10]) δὲ ἀντὶ τοῦ ματαίαν
10 ὁδόν. 10. *Ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ:* ἐν τῷ πυθμένι τοῦ κενοῦ
μένουσι κιβωτίου, ὅπου αὐτῶν ἐστιν ἡ συνήθης καθέδρα, ἐγ-
11 καλυψάμεναι τὴν κεφαλήν.' 11. *ψυχροῖς* δὲ γόνασιν ... ὅταν
18 ἄπρακτοι γένωνται. 18. *Ἀπωτέρω ἢ γόνυ κήμας:*
πορρωτέρω τὸ γόνυ τῆς κνήμης παροιμία [11]) ἐστί. τέθειται δὲ
αὕτη ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτοὺς καὶ λεγόντων προτιμοτέρους

---

1) Cod. Σιμωνίδας. 2) Il. 24, 496. 3) Κύνῳ Hemsterh. et Ruhnk. Κύδνῳ cod. et vulg. 4) Cod. Ἡρακλέους. 5) τὰς [τῶν πολεμίων] δ. Ahrens. 6) Ἱερώνυμος Geel., qui simul haec seclusit. Ἱέρων cod. et vulg. 7) πεποίηκε καὶ et αὐτὸ proscripsit Ahrens. 8) Cod. ὑπέγρ. 9) δωρεῶν Ahrens. ex M. δοθέντων conj. Wyttenbach. 10) Cod. ἀληθείαν. 11) Paroemiogr. I. p. 52. II. p. 106. Vulgata proverbii forma est γόνυ κνήμης ἔγγιον.

εἶναι αὐτοὺς [1]) τῶν ξένων· οἱ γὰρ πορρωτέρω οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς
εἰσιν. ἐνήλλακται δὲ ἡ παροιμία, εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑπο-
διαστολῆς. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν· πορρωτέρω κνήμη γόνυος.
εἰ δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς, οὐκ ἐνήλλακται. 34. *Πολλοὶ ἐν* 34
Ἀντιόχοιο δόμοις: ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλούσιοι, ὥστε πολλοῖς
παρέχειν τὴν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν πρὸς
τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ Σιμωνίδου ὑμνήθησαν. (Ἀντίοχος δὲ
βασιλεὺς Συρίας.) τὰ δὲ περὶ Ἀλεύαν τὸν Σίμου [2]) πάντα
ἀνείλεκται [3]) Εὐφορίων [4]). ὁ δὲ Ἀντίοχος Ἐχεκρατίδου καὶ
Δυσήριδος [5]) υἱὸς ἦν, ὥς φησι Σιμωνίδης [6]). 35. *Πενέσται*: 35
Θεόπομπός [7]) φησι τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων Πενέστας
καλεῖσθαι παρὰ Θεσσαλοῖς, ὡς παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτας.
36. *Πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισι*: πολλοὺς δὲ μόσχους εἶχον 36
οἱ Σκοπάδαι [8]), τουτέστι πολλὰς ἀγέλας. ἐκ δὲ τούτου πολὺν
πλοῦτον δηλοῖ. οἱ δὲ Σκοπάδαι Κραννώνιοι τὸ γένος. Κράννων
δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κραννώνιος Κρέοντος καὶ
Ἐχεκρατείας [9]) υἱός. καὶ Σιμωνίδης [10]) ἐν Θρήνοις. Σκοπάδαι
οὖν οἱ Θεσσαλοί, Κρεώνδας δὲ ὁ Σκόπας. 44. *Αἰόλα φω-* 44
νῶν: τὸν Σιμωνίδην φησί, παρόσον ἐκεῖνος τοῖς προειρημένοις
ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν Θεσσαλῶν ἐπινίκια ἔγραψε [11]) καὶ θρήνους.
49. *Κύκνον ἔγνω*: Κύκνον φησὶ τὸν Ποσειδῶνος καὶ Κα- 49
λύκης [12]), τὸν ἀνῃρημένον ὑπὸ Ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν
χροιὰν ἐκ γενετῆς, ὥς φησιν Ἑλλάνικος [13]). διὸ καὶ θῆλυν αὐτὸν
εἶπεν ὁ Θεόκριτος [14]) διὰ τὴν χροιάν. Ἡσίοδος [15]) δὲ τὴν κεφαλὴν
ἔχειν αὐτόν φησι λευκήν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.
71. *Οὔπω μῆνας ἄγων*: οὔπω, φησίν, ὁ πᾶς διῆλθεν 71
αἰών· ἔτι ἔσονται πολλοὶ νικηφόροι, ποιητῶν χρείαν ἔχοντες.
ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν τοὺς ἱερονίκας δηλοῖ. ἢ
τροχὸν ἅρματος τὸν τοῦ ἡλίου λέγει, ἀντὶ τοῦ πολλαὶ ἔσονται
μεταβολαί. 76. *Ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι*: 76
τοὺς Καρχηδονίαν οἰκοῦντάς φησι Φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς

---

1) *ἀγόντων — εἶναι ἑαυτοὺς* Ahrens. 2) *Σίμου* Meinek. *Σιμίου* cod. et vulg. 3) *ἀνείλεκται* praebet distincte etiam Vatic. 42. Idem videbatur mihi cod. habere. 4) Fr. 30. 5) Cod. *Ἐχεκράτιδος* ut vulg. — *ίδου* Duebn. ex M. Pro *Σύριδος* Valesius ex Aristide Vol. I, p. 75 *Δυσήριδος*. 6) Fr. 34. 7) Fr. 134. 8) Cod. *ἔσχον καὶ οἱ ἐν Σκοπάδι*. 9) — *τείας* Lud. Dindorf. — *τίας* cod. et vulg. 10) Fr. 33. 11) Cod. *αὐτὸς — ἐπινικίους ἔγραφε*. 12) *Καλύκης* Nic. Heins. *Κάϋκος* cod. ut ante Heins. 13) Fr. 31. 14) Cod. *Θεόφραστος*. 15) Fr. 189.

ἐπεστράτευσαν Συρακουσίοις, ὡς λέγεται καὶ παρὰ Πινδάρῳ.
83 οἱ δὲ Φοίνικες ἄποικοι Τυρίων. 83. Κούρῃ Θ' ἥ: τὴν
Δήμητράν φησι καὶ τὴν Περσεφόνην εἰληχέναι [1]) τὸ τῶν Ἐφυ-
ραίων [2]) ἄστυ, ἤγουν [3]) τὰς Συρακούσας, παρόσον Κορινθίων
84 (εἰσὶν) ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι. 84. Λυσιμελείας: ὡς
Θουκιδίδης [4]) φησί, [Λυσιμέλεια] λίμνη [5]) ἐν Συρακούσαις.
85 85. Ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο [6]): τοὺς Καρχηδονίους ἐκ τῆς
86 Σικελίας. 86. Σαρδόνιον κατὰ κῦμα: διὰ τούτου γάρ
ἐστιν ὁ εἰς Καρχηδόνα πλοῦς [7]). ὃ κατὰ τὴν νῆσον Σαρδώ,
93 ὃ καλεῖται Σαρδῷον. 93. Σκιπαῖον: τὸν ὄψιον [8]), τὸν
βραδὺν ὁδίτην σπεύδειν ποιεῖ. τὸ δὲ σκιπαῖον ἢ παρὰ τὴν
94 σκῖπα ἢ παρὰ [τὸ σκνῖφος] [9]) τὸ κνέφας πεποίηται. 94. Νειοὶ
δ' ἐκπονέοιντο: τουτέστιν αἱ κεχερσωμέναι χῶραι νεάζοιντο
95 πρὸς τὸν σπόρον, τουτέστιν ἀροτριοῖντο. 95. Ποιμένας
ἐνδείους: ἡνίκα ὁ τέττιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων ἠχεῖ κατὰ
τὴν μεσημβρίαν τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ
οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ θηρῶσι
97 τοὺς τέττιγας. 97. τὸ δὲ διαστήσαιντο ἀντὶ τοῦ ὑφήνειαν.
99. 100 99. Πόντου Σκυθικοῖο: τοῦ λεγομένου Εὐξείνου. 100. Ἀ-
σφάλτῳ δήσασα: Ἡρόδοτος [10]) ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφάλτῳ ἔδησεν
101 ἡ Σεμίραμις τὸ τεῖχος ἀντὶ πηλοῦ. 101. τὸ δὲ εἷς μὲν ἐγὼ
104 ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι. 104. Ἐτεόκλειοι [11]) θυγατέρες
(Ἐτεόκλειοι): Ἐτεοκλείους [12]) θυγατέρας ἔφη τὰς Χάριτας διὰ τὸ
Ἐτεοκλέα τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχο-
105 μενῷ τῷ Μινυείῳ. 105. ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς
Θήβαις διὰ τὰ τεθρυλλημένα ἐπὶ Ἐργίνῳ [13]) τῷ Ὀρχομενίῳ. οὗτος
γὰρ ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλυμένου [14]) ὑπὸ Θηβαίων,
εἷλε τὰς Θήβας καὶ φόρους ἔταξεν, ἕως οὗ Ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ
τοὺς Θηβαίους ἀπέλυσε [15]), μάχῃ νικήσας τοὺς Ὀρχομενίους.
106 106. Ἄκλητος μὲν ἐγώ: οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι [16]), καλούμενος
δὲ μεθ' ὑμῶν, ὦ Χάριτες, καὶ τῶν Μουσῶν πορεύσομαι θαρρῶν.

---

1) *εἰληχέναι* Valcken. *εἰληφέναι* cod. et vulg. 2) *Ἐφυραίων* Gaisford. *ἐλεφυραίων* cod. *Συρακουσίων* vulg. 3) Cod. et vulg. *οἷον.* *ἤγουν* Gaisford. ex M., cui accessit Gen.[b] 4) VII, 53. — Verba *ὡς Θ. φησί* leguntur in cod. post *Συρακούσιοι.* 5) *Λίμνη* Reines. et Toup. *λιμὴν* cod. et vulg. ante Kiessling. 6) Cod. *ἐκ νάσοιο ἐχθρούς.* 7) Scrib. *τὸ κατὰ — Σαρδὼ [πέλαγος, ὃ κ. Σαρδῷον· διὰ — πλοῦς.* 8) *ὄψιον* Ahrens. *ὄφιν* cod. 9) *σκῖπα* Hoeschel. *σκιπαίαν* cod. *σκίπαν* vulg. — *τὸ σκνῖφος* suppl. G. Dindorf. 10) I, 178. 179. 11) Cod. *Ἐτ* — et sic porro. 12) Cod. — *κλείας.* 13) *Ἐργίνῳ* Brub. mg. *Ὀργίλῳ* cod. et vulg. 14) Cod. *Κλύ*[μ]. 15) Cod. *ἀπέλυε.* 16) *ἀνέλθοιμι* Ahrens. e Gen.[b]

Idyll. XVII.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γέγραπται· Ἀρατείᾳ δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερενίκης[1]) *ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ Μουνάτϊος τοὺς χρόνους τοῦ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν Φιλοπάτορα τοσούτου χρόνου μαχόμενος διαστήματι*[2]).

1. *Πᾶν, φησί, ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν τὸν Δία* 1
ἐν πρώτοις καὶ μέσοις καὶ πυμάτοις[3])· *καὶ Πτολεμαίου οὖν*
μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ καὶ [*ἐν*] *μέσῳ καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος.*
9. *Ἴδαν ἐς πολύδενδρον: ὥσπερ εἰς τὴν Ἴδην τὴν πολύ-* 9
δενδρον ὑλοτόμος ἐλθών, ἔργου πολλοῦ προκειμένου, σκοπεῖ
πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ κἀγὼ ἀπορῶ, πόθεν πρὸς ὕμνον εἰσ-
βάλλω. ἴδας δέ φασι πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ ἀπ' αὐτῶν[4])
δύνασθαι ἰδεῖν πάντα. 14. *Λαγίδας Πτολεμαῖος: τὸν* 14
τοῦ Λάγου[5]) *Πτολεμαίου φησίν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλαδέλφου.*
Ὄκα φρεσίν: ἀντὶ τοῦ ὅταν βουλεύσηται. 16. *Τῆνον: τὸν* 16
Σωτῆρά φησι Πτολεμαῖον τοῦ Λάγου[6]), *καθὸ ἐξεθεώθη ὑπὸ*
τοῦ υἱοῦ. 23. *Χαίρων υἱωνῶν: Χαίρων ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ* 23
τοῖς τῶν ἐκγόνων[7]) *υἱοῖς καὶ ἀπογόνοις ἀπαθανατισθεῖσιν·*
ἀποτείνει[8]) *δὲ τὸν λόγον εἴς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἰς*
τὸν Πτολεμαῖον· ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' Ἡρακλέους[9]). 26. *τὸ* 26
δὲ ἄμφω ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί, τῷ Πτολεμαίῳ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ.
30. *Ὑπωλένιόν τε: τὴν ὑπὸ τὴν μασχάλην οὖσαν.* 31. *Κε-* 30. 31
χαραγμένον ὄζοις: τετραχυμένον ὑπὸ τῶν κλάδων. 33. *Γε-* 33
νειήταν: πωγωνίαν. 34. *Οἷα δ' ἐν πινυταῖσι: Βερενίκην* 34
λέγει τὴν βόγα[10]) *μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Πτολεμαίου τοῦ*
Σωτῆρος. αὕτη ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν εὔδηλος ἦν. 36. *Τὰ* 36
μὲν Κύπρον ἔχοισα: ἡ Ἀφροδίτη, φησίν, αὐτῇ εἰς τὸν

---

1) Cod. *Λαγοῦ — Βερονίκης.* 2) Ahrens. e Gen.[b] *εἰς τοὺς χ. ἀναβ. τοῦ Θ. τὸν Φ., οὐ συνιδὼν τοσούτου χ. διάστημα μαχόμενον.* 3) Sic Ahrens. e Gen.[b] *πυμάτοις καὶ μέσοις* cod. et vulg. 4) *ἀπὸ τοῦ δ. κατιδεῖν ἀπ' αὐτῶν* Ahrens. e Gen.[b] 5) Cod. *Λαγου.* 6) *Λάγου* Valcken. *Λαγοῦ* cod. et vulg. 7) Cod. *ἐγκόνων.* 8) Cod. *ἀποτείνεται.* 9) Cod. *Ἡρακλέος.* 10) Sic videbatur mihi cod. habere. *γαμάου*, quod ex cod. M. affertur, est etiam in Vatic. 42. (*γαμά*[8]). Vulg. *Λαγοῦ.*

κόλπον [1]) ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας, τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν
41 αὐτήν· διὸ καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. 41. Ἐ π ι τ ρ έ π ε ι
οἶ κ ο ν ἅ π α ν τ α: ζῶν γὰρ ἔτι ὁ Σωτὴρ ἐκοινοποίησε τῷ Φιλ-
46 αδέλφῳ τὴν βασιλείαν. 46. Μ ε μ έ λ η τ ο: ἀντὶ τοῦ ἐν ἐπιμελείᾳ
50 καὶ φροντίδι ἦν. — 50. Ἀπεμερίσω τὰν σάν [2]). — Τὰς [σαυτῆς]
52 τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ. 52. Κ ο ύ φ α ς δ ὲ δ ι δ ο ῖ: κουφίζει
ἡ Βερενίκη [3]) τῶν σφοδρῶν ἐρώτων. τοῦτο δὲ ποιεῖ, φησίν,
ἐπεὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀπαθανατίσασα αὐτὴν τῶν δυνάμεων καὶ
τιμῶν ἐκοινώνησεν (αὐτῇ). Λ α ο φ ό ν ο ν: λαοφόνον .. —
53 53. Ἀ ρ γ ε ί α ν εἶπε τὴν τοῦ Διομήδους μητέρα Δηϊπύλην,
καθὰ ἐξ Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ καὶ ὀνοματικῶς [4])
54 Ἀργεία λεγομένη. 54. Κ α λ υ δ ώ ν ι ο ν δέ φησι τὸν Διομήδην,
58 ὅτι Τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν. 58. Β ρ έ φ ο ς ν ε ο γ ι λ ό ν: ὅτι ὁ
61 Φιλάδελφος ἐν Κῷ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ Βερενίκης. 61. Β ε-
β α ρ ῦ μ έ ν α: ἡ γὰρ Βερενίκη ἐστὶν ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνης τῆς
68 Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου. — 68. .. ἀδελφοῦ ἐσπουδακότος
περὶ τὴν ἐν τῷ Τριοπίῳ [5]) τῶν Δωριέων σύνοδον καὶ τὴν αὐτόθι
δρωμένην πανήγυρίν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον Ποσειδῶνι καὶ
Νύμφαις. Ἓ ν δ ὲ μ ι ᾷ τ ι μ ῇ Τ ρ ί ο π ο ν: Τρίοψ βασιλεὺς
69 τῆς Κῶ, ἧ τῆς [6]) Κνιδίας ἐστὶν ἀκρωτήριον. 69. Ἴ σ ο ν Δ ω-
ρ ι έ ε σ σ ι: ἡ τῶν Δωριέων πεντάπολις Λίνδος Ἰάλυσος Κάμϊρος
Κῶς Κνίδος. ἄγεται δὲ κοινῇ ὑπὸ τῶν Δωριέων ἀγὼν ἐν
Τριοπΐῳ Νύμφαις Ποσειδῶνι Ἀπόλλωνι. καλεῖται δὲ Δώριος
ὁ ἀγών, ὡς Ἀριστείδης φησί. Τριόπϊον δὲ ἀπὸ Τριοπΐου τοῦ
70 Φόρβαντος [7]), ὡς ἐν τοῖς περὶ Κνιδίας [8]) Ἰάσων φησίν. 70. Κ α ὶ
Ῥ ή ν α ι α ν: Ῥήναια νῆσος παρακειμένη τῇ Δήλῳ, ἣν καὶ Δῆλόν φασι.
τὴν δὲ Ῥήναιαν προσῆψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασι-
81 λεύς. — 81. Ὁμοῦ πᾶσαι αἱ πόλεις τρισμύριαι τρισχίλιαι τριακόσιαι
105 [illegible] 105. Κ τ ε α τ ί ζ ε τ α ι: καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ.
106 106. Ο ὐ μ ή ν: οὐ μὴν ἄχρηστός ἐστιν αὐτῷ ὁ χρυσὸς σεσωρευ-
μένος, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μογούντων μυρμήκων. περὶ δὲ τῶν μυρ-

1) αὐτῆς post κόλπον Gen.[b], quem Ahrens. sequutus est. Cod. ut vulg. ante εἰς. Scripsi αὐτῇ. 2) In verbis poetae habet cod. ἑάς — τιμάς. — Pro τὰν σὰν scribendum erit τὰς σὰς [τιμάς]. 3) Cod. Βερεννίκη. 4) ὀνοματικῶς L. Dindorf. ὀνομαστ. cod. et vulg. 5) Τριοπίῳ Salmasius. Cod. τρόπῳ. — Ceterum cfr. quae ad hunc locum annotarunt Duebner. et Ahrens. Post Ἀντιπάτρου lacuna statuenda est; nam sequentia pertinent ad v. 68. Ahrens: ὡς τοῦ Φιλαδέλφου ἐσπ. 6) Scholiastes scripserit: ἀφ' οὗ Τριόπιον, ὃ τῆς —. 7) Φόρβαντος Muncker. et alii. Ἄβαντος cod. et vulg. 8) Ῥόδου Duebner.

μήκων τῶν μεταλλευόντων [1]) χρυσὸν ἐν Ἰνδικοῖς πολλοὶ ἱστορή-
κασιν. 121. *Μοῦνος δὲ προτέρων:* οὗτος δὲ μόνος τῶν 121
ἐκπάλαι θανόντων καὶ πρὸ μικροῦ τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς
ἔκτισεν. 128. *Αὐτός τ' ἰφθίμη* [2]) *τ' ἄλοχος:* Πτολε- 128
μαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ συνῴκει πρότερον Ἀρσινόη ἡ Λυσιμάχου,
ἀφ' ἧς καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησε, Πτολεμαῖον καὶ Λυσίμαχον
καὶ Βερενίκην. ἐπιβουλεύουσαν δὲ ταύτην εὑρὼν καὶ σὺν αὐτῇ
Ἀμύνταν καὶ Χρύσιππον τὸν Ῥόδιον ἰατρὸν τούτους [3]) μὲν
ἀνεῖλεν, αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος, καὶ τὴν
οἰκείαν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἔγημε· καὶ εἰσεποιήσατο αὐτῇ τοὺς ἐκ
τῆς προτέρας Ἀρσινόης γεννηθέντας (αὐτῷ) παῖδας. αὕτη γὰρ
ἡ φιλάδελφος ἄτεκνος ἀπέθανεν.

Idyll. XXIX.

Ὑπόθεσις. Παιδικὰ Δωριστί. οἱ δὲ Αἰολιστί.

Γέγραπται τοῦτο εἰς παῖδα ἀποστρεφόμενον τὴν τοῦ φιλοῦντος φιλίαν· διὸ καὶ ἐλέγχειν [αὐτὸν] πειρᾶται ὡς μὴ σπουδαίως πρὸς τὴν φιλίαν αὐτοῦ διακείμενον. τὸ δὲ μέτρον τοῦτο Σαπφικὸν πεντάμετρον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον. ἡ δὲ ὁμιλία ἐστὶ παρόσον εἰρῆσθαι γεγραφα οἶνος καὶ ἀλήθεια παρὰ τὴν παροιμίαν.

12. Ἀντὶ τοῦ ἕνα βέβαιον κτῆσαι φίλον καὶ μὴ ἀπατῶντα. 12
13. *Ὅπη μηδέν:* οἷον πρὸ χρόνου σοι ε.... ωσμένον. 18. *Τὸν* 13. 18
πρᾶτον δέ: τὸν δὲ πρῶτον ἀγαπήσαντά σε ἔσχατον τέθεικας
δόξας αὐτὸν εἶναι τῶν μάταν ἐμπνεόντων ἀνδρῶν. — 24. *Καὶ* 24
ἐμὲ ἀπὸ ἰσχυροῦ μαλακὸν ἐποίησεν. 35. *Αἰ δὲ ταῦτά γε:* 35
ἐὰν ἅ σοί φημι τοῖς ἀνέμοις φέρειν ἐπιτρέποις καί με ὡς
ὀχληρὸν ἀποπέμποις, ἄχρι μὲν γενήσῃ ἀνήρ, φιλῶν σε ἐπακούσω
σοι, καὶ ἐὰν Ἡρακλείους ἄθλους τελέσαι μοι ἐπιτάσσῃς, μῆλα
χρυσᾶ ἀγαγεῖν καὶ τὸν Κέρβερον ἐξ Ἅιδου κομίσασθαι. —
39. *Τότε δέ,* δηλονότι ὅταν ἀνὴρ γενήσῃ, οὐδ' ἐν ταῖς αὐλείαις 39
θύραις ποτὲ προσπελάσαιμι, κἂν σύ με καλῇς.

---

1) Cod. μεταλευόντων. 2) Cod. αὐτοῖς ἰφθ. 3) Cod. τούς.

Ex Mediceo 37. [1])

PROLEGOMENA.

Θεοκρίτου [2]) βουκολικά.

Ὥσπερ σκύφος γάλακτος ἢ καὶ κισσύβη
ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἔγκειται βίβλος·
τοιγὰρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες [τὸν] λόγον
στόμασι λαύροις, εἰ κελεύουσι φρένες.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν μῖγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους καθάπερ συγκεκραμένον· ὡδὲ χαριέν ἐστι τῇ ποικιλίᾳ τῆς κράσεως, ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχῃ. εἰς ὅσον δὲ οἷόν τέ ἐστιν, ἐκμάσσεται τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη, τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς χαρακτηρίζουσα.

Ὑπόθεσις [3]) τοῦ εἰδυλλίου *Α*. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται, ὃς διὰ τούτου μὲν τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε, διὰ δὲ τοῦ ἑξῆς ὡς ζῶντος αὐτοῦ μνημονεύει. ὅμως τοῦτο προτέτακται διὰ τὸ χαριέστερον καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι· καὶ Πίνδαρος γάρ, ἀρχομένου ἔργου, φησί, πρόσωπον χρὴ θέμεναι τηλαυγές. ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον μὴ ὑποδεικνυμένου τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου [καὶ] τοῦ [4]) Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

Ἰστέον, ὅτι εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα ἀπὸ τοῦ εἶδος ἡ θεωρία, οὐχ ἡδύλλιον παρὰ τὸ ἥδω.

Τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν Σικελίᾳ· ποιμὴν δέ τις εἰσάγεται πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι γνωστόν. — Ἄλλως. Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπόλος, ἤτοι Μενάλκας ἢ Κομάτας·

1) Addidi haec, ut appareret discrimen, quod est inter Ambrosianum et alios codices. Scripturas Medicei, in quo versabar mense Julio a. 1865, fere intactas reliqui. In Idyll. 2. 16. 17. caret Scholiis. 2) Θεοκρίτου — φρένες, tum Ὑπόθεσις — A. rubro scripta sunt. 3) In cod. haec omnia usque ad ψιθύρισμα leguntur uno tenore nullo inter singulas partes spatio relicto. 4) Cod. ἀράτου· τοῦ —.

ἀγνοεῖται γὰρ τὸ τοῦ [αἰπόλου] ὄνομα. Δωρίδι δὲ διαλέκτῳ κέχρηται ὁ Θεόκριτος ἀνειμένῃ.

Ἁδύ τι: ψιλοῦται τὸ α. οἱ γὰρ Δωριεῖς τρέποντες τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλούμενον τρέπουσιν, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. τὸ γὰρ ἡ τὸ ἄρθρον τραπὲν εἰς ἁ οὐ ψιλοῦσιν, ἀλλὰ δασύνουσιν.

Οὗτος ὁ Θεόκριτος, ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητής, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος πατρὸς Σιμιχίδου, ὡς αὐτός φησι. τινὲς δὲ τὸ Σιμιχίδης ἐπώνυμον εἶναι λέγουσιν. οὗτος δὲ δοκεῖ σιμὸς εἶναι τὴν πρόσοψιν, πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξαγόραν καὶ μητέρα Φιλίνναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε Φιλιτάδου καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν κληθέντα Λάγων. καὶ περὶ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν οὗτος ἐμφανὴς γενόμενος πολλῆς δόξης ἐνέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ὠνομάσθη.

Ψιθύρισμα: ψιθυρίζουσιν κτλ.

Hypothesis et Scholia Idyll. IV.

Τοῦτο τὸ [εἰδύλλιον] βουκολικόν ἐστι, Βάττου μὲν αἰπο$^{\lambda}$, Κορύδωνος δὲ βουκ$^{o\lambda}$, οἳ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται. ὑποτίθεται δὲ τὸν Κορύδωνα βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς Αἴγωνος, ὅν φησιν εἰς Ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος ἀχθῆναι ἰσχυρὸν ὄντα, ὡς ἀγωνίσηται, τὸν δὲ Βάττον ταῦτα πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου καὶ εἰσὶ λεπταί. τὰ δὲ πράγματα διάκεινται ἐν Κρότωνι τῆς Σικελίας. ἀρχαιότερος ὁ Μίλων Θεοκρίτου.

3. Πα ψέ: ἤπου αὐτάς· τὸ γὰρ ψὲ ἀντὶ τοῦ σφέ, Δωρι- 3
κῶς. 4. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι: ὑφίησι, ὑποβάλλει. ὁ δὲ 4
γέρων οὗτος τάχα ἂν εἴη πατὴρ τοῦ Αἴγωνος. 6. Ἐπ' Ἀλ- 6
φειόν: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν· παραρρεῖ γὰρ ἐκεῖσε ὁ
Ἀλφειός. 7. Ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖς: ἔλαιον, ἐν ᾧ οἱ 7
ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἔλαιον τὸ ἀγριέλαιον, ὅ ἐστι κότινον,
ᾧ οἱ νικήσαντες στεφανοῦνται. 10. Κῴχετ' ἔχων σκα- 10
πάναν: σκαπάνη ἐστὶ σκάφιον, ὃ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσι.
χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν ἀθληταί, μάλιστα δὲ οἱ πύκται.
μῆλα δὲ τὰ πρόβατα. ἐκ δὲ τούτου τὰ κρεατά φησιν, ἵν'
ἔχῃ τρώγειν. 11. Πεῖσαί[1]) τοι Μίλων: καὶ τοὺς λύκους 11

1) Prima videtur πείσαι in πεῖσαι mutasse.

καὶ τὰ τῶν κυνῶν ἤθη ἀπομάξασθαι καὶ λυσσᾶν πείσει ὁ Μίλων,
16 ἐπεὶ ἐργάτην ἀθλῆσαι ἔπεισε. 16. *Μὴ πρῶκα σιτίζεται:*
πρὼξ εἶδος βοτάνης, ἥτις ἀναφύει ἅμα τῷ φανῆναι τοὺς τέττιγας.
17 λέγεται δὲ πρὼξ καὶ ἡ δρόσος. 17. *Ἐπ' Αἰσάροιο: Αἴσαρος*
ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν
18. 19 θάλασσαν. 18. *Κώμυθα:* τὸ δεμάτιον. 19. *Λάταμνον:*
ὄρος Κρότωνος. *βαθύσχινον* δὲ τὸ ἄγαν σύνδενδρον. γρά-
21 φεται δὲ καὶ *βαθύσκιον.* 21. *Τοὶ τῶ Λαμπριάδα*
τῦ δᾶμος: ὁ τῶν Λαμπριαδῶν δῆμος ἀπό τινος Λαμπρίου.
εἴθε, φησίν, ὅταν θύωσιν οἱ Λαμπριάδαι τῇ Ἥρᾳ, τοιοῦτον
θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῆς Ἥρας.
22 22. *Κακοχράσμων:* δύστροπος, δύσχρηστος, δυσάρεστος.
23 23. *Ἐς στομάλιμνον:* ὡς στόμα λίμνης, ὃ περὶ τὸν Κρό-
τωνα. λέγει δὲ καὶ τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας. *Τὰ*
24 *Φύσκω: Φύσκος* ὄνομα τόπου. 24. *Νήαιθος* ὄνομα τόπου
ἀπὸ τοῦ ναῦς καὶ τοῦ αἴθω, τὸ καίω, ἐν ᾧ πολλαὶ νῆες τῶν
25 Ἑλλήνων ἐφθάρησαν. 25. *Αἰγίπυρος:* φυτὸν ἀκανθῶδες.
Κνύζα: φυτὸν χορτῶδες, ᾧ αἱ Θεσμοφοριάζουσαι στιβαδο-
ποιοῦνται δι' ἅγνειαν. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυχρὰ οὖσα τὰς
πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις ἐπέχειν. — Ἄλλως. Νόμος τοῖς Ἀθη-
ναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια. εἰσὶ δὲ τὰ Θεσμοφόρια
ταῦτα· παρθένοι γυναῖκες καὶ τὸν βίον σεμναὶ κατὰ τὴν ἡμέραν
τῆς τελετῆς τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς, ὡς ἐδόκει τοῖς
Ἀθηναίοις, ὑπεράνω τῶν αὐτῶν κορυφῶν τοὺς βίβλους ἀνετί-
θεσαν καὶ ὡσανεὶ λιτανεύουσαι ἀπήρχοντο εἰς Ἐλευσῖνα. ἡ δὲ
Ἐλευσίς ἐστι λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. *Μελίτεια:* βοτάνη γλυ-
26 κύζουσα, σισυμβρίῳ ἐμφερής. 26. *Βατεῦνται:* βήσονται.
Εὐρῶτι παλύνεται: εὐρὼς κυρίως ἡ πρασινώδης ὁμίχλη.
30 30. *Μελιγκτάς:* τραγῳδητής· μελίζω γὰρ τὸ τραγῳδῶ.
31 31. *Κεῦμὲν τὰ Γλαύκας: Γλαύκη* Χία τὸ γένος, κρουμα-
τοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· ἥν φησι
Θεόκριτος ἐρασθῆναι κριοῦ. *Εὖ δὲ τὰ Πύρρω: Πύρρος*
33 Ἐρυθραῖος ἢ Λέσβιος. 33. *Καὶ τὸ ποτ' ἀῶον:* τὸ πρὸς
ἀνατολὰς τῆς Κροτωνιάδος. τὸ δὲ *Λακίνιον* ἀκρώρειά τίς
ἐστιν, ἔχουσα ἱερὸν Ἥρας. *Ἅπερ ὁ πύκτας Αἴγων:*
ταῦτα οὐκ ἐπὶ Αἴγωνι ἱστόρηται, ἀλλ' ἐπὶ Ἀστυάνακτι τῷ Μι-
38 λησίῳ. 38. *Ὦ χαρίεσσα:* ἐπεὶ ὁ Κορύδων ἐμνήσθη τῆς
Ἀμαρυλλίδος, ἀνεμνήσθη ὁ Βάττος αὐτῆς· ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτῷ

πρὸ τοῦ θανεῖν. 39. Ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι: ὅσον 39
αἶγες ἐμοὶ φίλαι, τοσοῦτον ἐλύπησας, ὦ Ἀμαρυλλί, τελευτήσασα·
ἢ τοσοῦτον ἡμῖν οὖσα προσφιλὴς ἀπέθανες. 44. Τᾶς γὰρ 44
ἐλαίας τὸν θαλὸν τρώγοντι: θαλλὸς λέγεται πᾶν τὸ
τεθηλός· κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. 45. Λέπαργος: 45
ὁ λευκὸς περὶ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν, ὅ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ
δέρμα· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκὸν εἶναι κατὰ τὴν λα [πάραν].
49. Λαγωβόλον: ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλ- 49
λονται. 52. Ἀτρακτυλίδες ὠνομάσθησαν ἀπὸ τὰς τῶν 52
ἀγροίκων γυναῖκας ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. Τὰ δύσσοα:
τὰ δυσδίωκτα. 53. Ἐτύπαν: ἐτρώθην. 57. Ἀσπάλαθοι: 53. 57
εἶδος ἀκάνθης, ᾗ πληγέντες οἱ ἔλαφοι θνήσκουσι. 58. Μύλλει: 58
ἐλαύνει, ὠθεῖ, περαίνει ἀπὸ τῶν ἀλούντων καὶ τῇ κώπῃ τοὺς
μύλους ὠθούντων. γέροντα δὲ τὸν πατέρα Αἴγωνος λέγει.
62. Φιλοίφα: φιλοσυνουσιαστά· οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν 62
ἀπὸ τοῦ ὀπιπεύειν· ἔνθα καὶ οἰφολὶς γυνὴ καὶ ἡ παροιμία·
ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ, ἥν φασι διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ
καθεζόμενοι συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δέ φασι τὴν παροι-
μίαν ἐνθένδε ῥυῆναι. αἱ Ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι, χωλὸν
αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἔσται αὐτ᾽ ἀνδρειοττ᾽ καὶ ἵνα ταύταις
ἀνδρωθὲν συνουσιάζοι. Σκυθῶν οὖν λεγόντων· καλῶς ἔχει
συνεῖναι αὐταῖς, ἐκεῖναι ἔφασαν· ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ. Ἢ Σατυ-
ρίσκοις ἐγγύθεν: τοὺς Σατύρους πλείους φασὶν ὡς καὶ τοὺς
Σειληνοὺς καὶ τοὺς Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς
δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ. οἱ Σάτυροι δὲ καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι
πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ Σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ
τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης πεποίηται ὁ Σάτυρος· σάθη
δὲ ἡ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις.

Hypothesis et Scholia Idyll. IX.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίᾳ· νομεὺς δέ ἐστιν, ὃς δεῖται Δάφνιδος καὶ Μενάλκα, ὅπως ἀλλήλοις ἀντᾴσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκαν ...

2. Συναψάσθω δὲ Μενάλκας: συνεργάτης ἔστω. 2
5. Μηδὲν ἄτιμα γελεῦντες: μὴ ἄτιμα χαίροντες. 5
9. Νένασται: σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάω νῶ τὸ σωρεύω. 9
10. Τάς μοι ἀπ᾽ ἄκρας Λὶψ κόμαρον τρωγοίσας: 10
τῶν βοῶν αὐτοῦ φησὶ τινὰς κατακρημνισθῆναι ὑπὸ τοῦ Λιβός.

13 ἡ δὲ σύνταξις· ἀπὸ ἄκρας σκοτείας. 13. Ὅσσον ἐρῶντι
πατρὸς μύθων ἢ ματρὸς ἀκούειν: λείπει τὸ παῖδες.
16 τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ καί. 16. Ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ:
19 ἀπὸ τῆς παροιμίας· ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ φέρειν. 19. Χόρια ζεῖ:
ἀγγεῖα τῶν ἐντέρων ἢ αἱ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί.
20 20. Ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὥραν: οὐδόλως ἔχω φροντίδα
23 τοῦ χειμῶνος. 23. Κορύναν: ῥόπαλον. εἴρηται δὲ περὶ τὸ
κάρα· βαρύτερον γάρ ἐστι παρὰ τὸ ἄκρον. ῥόπαλον δέ ἐστιν
ἀμυντήριον ἑτερορρεπές, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον καὶ βάρος.
26 26. Πέτραις ἐνὶ καρίαισι: ταῖς πρὸ τῇ καρία νήσω.
30 30. Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας: ὁ λόγος πρὸς τὸν
33 Δάφνιν, ὃ καὶ κρεῖττον. 33. Οὔτε γὰρ ὕπνος οὔτ' ἔαρ
ἐξαπίνας γλυκερώτερον: οὔτε γὰρ ὁ ὕπνος ἡμῖν γλυκε-
ρώτερος, οὔτε τὸ ἔαρ τὸ ἐξαίφνης ἐλθὸν τοσοῦτον γλυκύ, ὅσον
36 ἡ μουσουργία. 36. Τοὺσδ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκα:
ποτῷ τῷ κυκεῶνι. δαλήσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε· δαλεῖς γὰρ
εἰσιν εὐμαθεῖς.

ADDENDA.

In primo Id. scholiorum ordo hic est:

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα. Ψιθύρισμα. Αἰπόλοι. Μελίσδεται. Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον. Ἁ πίτυς. Αἴκα (εἴκε τροπῇ —). Ἀποισῇ καὶ Λαψῇ. Αἴκα (ἀντὶ τοῦ εἴκεν —). Καταρρεῖ. Ἕστε. Λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν. Καταχές. Τῆδε καθίξας. Κάτ-αντες. Γεώλοφον. Ἇτε μυρῖκαι. Ἀπ' ἄγρας. Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα. Τὰ Δάφνιδος. Ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας. Τῶ τε Πριήπω. Κρανίδων. Κατ' ἐναντίον. Τῆνος. Ὡς ἔκα τὸν Λιβί-ωθεν. Διδυματόκον. Πέλλα. Ποτί. Ψιθυρίζειν (τινὲς ὀνοματο-ποιεῖσθαι —). Καὶ τύ. Καὶ βαθὺ κισσύβιον. Ἀμφῶες. Νεοτευχές. Γλυφάνοιο. Ποτόσδον. Μαρύεται. Ὑψόθι κισσός. Ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος. Ἔντοσθεν. Ἄμπυκι. Ἐθειράζοντες. Ἄλλοκα μέν. Κυλοιδιόωντες. Γριπεύς. Μέτα. Λεπράς. Κάμ-νοντι. Φαίης κεν. Ἐλλοπιεύειν. Ὡδήκαντι. Ἶνες. Ἁλιτρύτοιο. Πυρνέαις. Εἰς βόλον. Ἥβας. Ἀλωά. Αἱμασιαῖσι. Ἀν' ὄρχως. Πάντα δόλον τεύχοισα. Πρινὴ ἀκράτιστον. Τὸ παιδίον. Πήραν. Ἀνθερίκοισιν. Πέλλας. Πολιῷ. Τυτθόν. Κῶρος. Ἥμενος.

Ὄρχως. Φοιτᾷ. Τρώξιμον. Ξηροῖσι. Καλάν. Αἰπολικόν. Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας. Ἀτύξαι. Πορθμεῖ Καλυδωνίῳ. Τυρόεντα (τὸ τυ μακρόν —). Ἄχραντον. Ἐφίμερον. Τὸν ἐκλελάθοντα. Ἄρχετε βουκολικᾶς. Θύρσις. Αἴτνη. Κατὰ Πηνειῶ. Πίνδος. Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο. Ἄναπος. Ἄκις. [Λέων ἔκλαυσε.] Δαμάλαι. Πόρτιες. Ἦνθ' Ἑρμῆς. Ἦνθ' ὁ Πρίηπος. Κῆφα. Ἡ δέ τι κώρα. Φορῆται. Ζάτεισα. Δύσερώς τις ἄγαν. Βούτας μὲν ἐλέγευ. Ὡπόλος. Πέπταται. Ὑγρός. Πορθμεῖ. Τυρόεντα (ἐκ τοῦ τυρὸς —). Χεῖλος. Πρόφρων. Ὕμνος. Κερτομέω. Τὼς δ' οὐδέν. Ἄνυε μοίρας (διχῶς τὸ μοίρας —). Μοῖσαι πάλιν. Ἄρχετε — Λήγετε. Ἀδεῖα γελάοισα. Λυγιζῆν. Ἄνυε μοίρας (διχῶς. ἐὰν μὲν —). Πικρὸν ἔρωτα. Οὔ λέγεται τὰν Κύπριν. κτλ.

In secundo:

Στέψον. Κελέβη. Οἰὸς ἀώτῳ. Καταθύσομαι. Ἀλλὰ Σελάνα. Ἡσύχα δαῖμον. Τᾷ χθονίᾳ Ἑκάτᾳ. Ἠρία. Δασπλῆτι. Φάρμακα. Περιμήδας. Ἄλφιτά τοι. Ἀρά γε. Ἴυγξ. [Πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;] [Δάφναν.] Ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφινι. Κινήσαις ἀδάμαντα. Θέστυλι ταὶ κύνες. Ὅς με τάλαιναν. Σὺν δαίμονι τάκω. Ὁ Μύνδιος. Ῥόμβος ὁ χάλκεος. [Ἐς τρίς.] Τόσσον ἔχοι. Ἱππομανὲς φυτόν. Τοῦτο ἀπὸ τῆς χλαίνης. Βδέλλα. Σαύραν. Θρόνα (Θεσσαλοὶ μὲν —). Φλιᾶς. Ἆς ἔτι καὶ νῦν. Θρόνα (δὲ τὰ φάρμακα —). Ἦνθ' ἁ τῶ βούλοιο. Καναφόρος. Κατεύξατο. Ἁ μεγάλοιτος. Καί μ' ἁ Θευμαρίδα. [Ὑπόμαξον.] Ξυστίδα. Ὡς ἀπό. Πόνον. Ἐξαλάπαξε. κτλ.

In quinto:

Συβαρίταν. Λάκων. Οὐκ ἐσορῆτε. Ἀμνίδες. Σιβύρτα. Δοῦλε. Ἀρκεῖ τοι καλάμας. Οὐδὲ γὰρ εὐμάρω. Βασκαίνων. Ἄκτιον. Τὰν βαίταν. Ὁ Καλαίθιδος. Εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμαν. Λιμνάδας. Πᾶνα ἄκτιον. Βαίτα. Ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερόν. Καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ. Ὗς ποκ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. Ἐποκίξατο. Δῆλετ' ἀμέλγειν. Κύνα. Ὅστις νικασεῖν. Ὤριφος. Ἰσοπαλής. Μὴ σπεῦδε. Διαείσομαι. Εὔβοτον. Ὅν ποκ' ἐόντα. Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς. Θρέψαι κύνας. Ἀνδρίον. Ἐπύγιζον. Κατεβληχῶντο. Μὴ βάθιον. Σμήνεσι. [Καὶ ἁ σκιά.] Στασῶ δὲ κρατῆρα. Γαυλάς. Σκαφίδας. Πλέα κηρία. Πατέων. Ξυλοχίσδεται. Τὺ δ' ὦ φίλε. Ἀρναχίδας. Κώνοις. Λελεγεῦντι. Ὑβός. Μή τυ τὶς ἠρώτα. Ὀνασῆς. Εἶα λέγ'. Τὰ δὲ Κράνεα. Καί μ' ἁ παῖς ποθο-

ῥεῦσα. Τάλαν λέγει. Φεῦ φεῦ. Ταλάρως. Καρνέα. Βάλλει καὶ μάλοισιν. Σύμβλῆτα. Κυνόσβατος. Ἀνεμώνα. Τῶν ἄνδηρα. Φυλάσσει. Οὐδ' ἀκύλοις. Ὀρομαλίδες. Φάσσαν. Ἀρκεύθου. Τὰν πέλλαν (τὴν πορφυρὰν —). Σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνω. Κώναρος. Ἅτε Κιναίθα. [Πραξιτέλευς.] Ὀππόκα πεξῶ. Τὰν πέλλαν (σκοτεινὴν —). Ὧδε νέμεσθε. Φάλαρος. Ἐντὶ γὰρ αὖαι. Ὁρῆτε τὸν αἰπόλον. Τὰς δασυκέρκως. Ῥαγίζοντι. Ὅτ' ἐγώ τυ κατήλασα. Κιγκλίζευ. Γράφεται ἢ ῥὰ μέμνα. Γράφεται ὅκα μάν ποκα τὶν τοι δήσας. Σκίλλας ἰὼν γραίας. Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμαι. Ἠ δή τις Μόρσων. Παρῆσθευ. Γραίας. Κυκλάμινον. Ἱμέρα. Σία. Τᾷ κάλπιδι. Κύτισος. Κισσᾶν (τὸ κισσᾶν ἐπὶ τῶν γ. —). Ῥόδα κισσός. Φιλεχθής. Ῥεῖτο. Κέοντι. Ποτέοντι. Κίσσα. Οὐ θεμιτόν. Φριμάσσεο (φριμαγμὸν —). Καγχαξῶ. Γράφεται κἠγὼ μὲν ἴδ' ὡς. Γράφεται ὅττι ποκ' ἤδη. Φριμάσσεο (οὐ κυρίως —). Ἀλεῦμαι. Κερουχίδες. Λευκίτας. Κορυπτίλος. Εἴ τιν' ὀχευσεῖς. Ἀλλὰ γενοίμαν.

In septimo inde a v. 52:

Ἔσσεται Ἀγεάνακτι. Χ' ὥταν. Εἰς Μιτυλήνην. Χ' ἀλκυόνες. Στορεσεῦντι. Ἁλκυόνες. [Γλαυκαῖς Νηρῄσι.] Ἀνήτινον. Φυλάσσων. Κύαμον. Χ' ἁ στιβάς. Κνύζᾳ τε. Ἀσφόδελος. Τὸν πτελεατικόν. Καὶ ἐς τρύγα. Ἀχαρνεύς. Λυκωπίτας. Ὁ δὲ Τίτυρος. Αὐταῖσιν κυλίκεσσιν. Στιβάς. Γράφεται τᾶς ξανθᾶς. Μαλακῶς. Ἐς τρύγα. Ἱμέρα. κτλ. — Sub finem inde a v. 138: *Τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς. Ὀροδαμνίδας δὲ —. Αἰθαλίωνες δὲ —. Λαλαγεῦντες — κόκκυξ. Τὸ δὲ ἀκανθίδες — ἄφωνα. Αἰθαλίωνες — φθέγγονται. Ὀλολυγών. Ἀκανθίς. Θέρεος μάλα πίονος. Βράβιλα. Ἑπτάενες. Ἄλειφαρ. Νύμφαι Κασταλίδες. Φόλω. Τοῖον νέκταρ. Λάας ἔμβαλε. Διεκρανώσατε. Ἄναπος. Ἇς ἐπὶ σωρῷ. Δράγματα. Ἡ δὲ γελάσαι. Ἀμφοτέραισιν.*
